

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2013–2014

2013. május 20–23-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 246. E, 2013.8.27.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2013. május 21., kedd

2016/C 055/01	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a nyilvános vételi ajánlatról szóló 2004/25/EK irányelv alkalmazásáról (2012/2262(INI))	2
2016/C 055/02	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az Európai Unió ipari területeinek regionális stratégiáiról (2012/2100(INI))	6
2016/C 055/03	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a megújuló energia tekintetében az európai energiapiacra fennálló jelenlegi kihívásokról és esélyekről (2012/2259(INI))	12
2016/C 055/04	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a nők jogairól a csatlakozásra váró balkáni országokban (2012/2255(INI))	23
2016/C 055/05	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az EU Alapjogi Chartájáról: a tömegtájékoztatás szabadságára vonatkozó irányadó szabályozás az EU-ban (2011/2246(INI))	33
2016/C 055/06	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről (2012/2234(INI))	43
2016/C 055/07	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről (2013/2060(INI))	54
2016/C 055/08	Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az adózásról szóló éves jelentésről: az uniós gazdasági növekedési potenciál felszabadításának mikéntje (2013/2025(INI))	65

2013. május 22., szerda

2016/C 055/09	Az Európai Parlament 2013. május 22-i állásfoglalása az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtásáról (2012/2132(INI))	71
---------------	--	----

2013. május 23., csütörtök

2016/C 055/10	Az Európai Parlament határozata a 142/2011/EU rendeletet módosító bizottsági végrehajtási rendelet tervezetének a Bosznia-Hercegovinából származó egyes állati melléktermékek tranzitforgalma tekintetében történő ellenzésének mellőzéséről (D025828/03 – 2013/2598(RPS))	79
2016/C 055/11	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatokról: válasz a Bizottság közleményére (2013/2609(RSP))	79
2016/C 055/12	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a szomszédos országokba menekült szíriaiak helyzetéről (2013/2611(RSP))	84
2016/C 055/13	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai általi vagonvisszaszerzéséről (2013/2612(RSP))	90
2016/C 055/14	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló, 2012. évi jelentésről (2012/2865(RSP))	94
2016/C 055/15	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a Macedónia volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2012. évi jelentésről (2013/2866(RSP))	100
2016/C 055/16	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államokkal folytatott uniós kereskedelmi és befektetési tárgyalásokról (2013/2558(RSP))	108
2016/C 055/17	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállításáról (2012/2929(RSP))	112
2016/C 055/18	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiáról (2013/2549(RSP))	117
2016/C 055/19	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a munkafeltételekről és az egészségügyi és biztonsági előírásokról a közelmúltban bekövetkezett bangladesi gyártüzeket és egy épület összeomlását követően (2013/2638(RSP))	120
2016/C 055/20	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása Guantánamóról: a fogvatartottak éhségstrájkjáról (2013/2654(RSP))	123
2016/C 055/21	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása Indiáról: Mohamed Afzal Guru kivégzéséről és annak következményeiről (2013/2640(RSP))	125
2016/C 055/22	Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása Ruandáról: Victoire Ingabire ügyéről (2013/2641(RSP))	127

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2013. május 21., kedd

2016/C 055/23	Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata a Gabriele Albertini mentelmi jogának és kiváltságainak fenntartására irányuló kérelemről (2012/2240(IMM))	131
2016/C 055/24	Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata Spyros Danellis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (I.) (2013/2014(IMM))	132

2016/C 055/25	Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata a Spyros Danellis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (II.) (2013/2028(IMM))	133
2016/C 055/26	Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata a szóbeli módosításokról és egyéb szóbeli változtatásokról (az eljárási szabályzat 156. cikke (6) bekezdésének értelmezése)	135

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2013. május 21., kedd

2016/C 055/27	Az Európai Parlament 2013.május 21-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság közt a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (15318/2012 – C7-0391/2012 – 2012/0018(NLE))	136
2016/C 055/28	Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása Az Európai Unió és a légi közlekedés biztonságáért felelős európai szervezet között a fokozott együttműködés általános keretét létrehozó megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (05822/2013 – C7-0044/2013 – 2012/0213(NLE))	136
2016/C 055/29	Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a 354/83/EGK, Euratom rendeletnek az intézmények levéltári anyagainak a firenzei Európai Egyetemi Intézetben történő elhelyezése tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendelettervezetre irányuló javaslatról (06867/2013 – C7-0081/2013 – 2012/0221(APP))	137
2016/C 055/30	Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a közvetlen és általános választójog alapján nyolcadik alkalommal megrendezésre kerülő európai parlamenti képviselői választások időpontjának kitűzéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07279/2013 – C7-0068/2013 – 2013/0802(CNS))	138
2016/C 055/31	P7_TA(2013)0200 A tenger alatti kőolaj- és földgázlelőhelyek felkutatása, feltárása és kitermelése ***I Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a tenger alatti kőolaj- és földgázlelőhelyek felkutatásának, feltárásának és kitermelésének biztonságossá tételéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0688 – C7-0392/2011 – 2011/0309 (COD)) P7_TC1-COD(2011)0309 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 21-én került elfogadásra a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	138

2013. május 22., szerda

2016/C 055/32	Az Európai Parlament 2013. május 22-i határozata az Európai Unió Alapjogi Chartájának a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez való csatolása céljából felállítandó konvent összehívásának mellőzéséről szóló európai tanácsi javaslatról (00091/2011 – C7-0386/2011 – 2011/0818(NLE))	140
2016/C 055/33	Az Európai Parlament 2013. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió Alapjogi Chartájának a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvtervezetről (az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (3) bekezdése) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))	141

2016/C 055/34	P7_TA(2013)0210	A polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismerése ***I	
		Az Európai Parlament 2013. május 22-i jogalkotási állásfoglalása a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0130	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 22-én került elfogadásra a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	143
2016/C 055/35		Az Európai Parlament 2013. május 22-i jogalkotási állásfoglalása a szállítási lánc biztonságával kapcsolatos kérdéseket érintő vámügyi együttműködésről szóló, az Európai Unió és Kanada közötti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (11362/2012 – C7- 0078/2013 – 2012/0073(NLE))	144
2016/C 055/36		Az Európai Parlament 2013. május 22-én elfogadott módosításai az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló .../.../EU tanácsi rendelettel való kölcsönhatásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD))	145
2016/C 055/37		Az Európai Parlament 2013. május 22-én elfogadott módosításai az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))	157
2016/C 055/38	P7_TA(2013)0214	Piroteknikai termékek ***I	
		Az Európai Parlament 2013. május 22-i jogalkotási állásfoglalása a piroteknikai termékek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2011)0764 – C7-0425/2011 – 2011/0358 (COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0358	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 22-én került elfogadásra a piroteknikai termékek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)	192
2013. május 23., csütörtök			
2016/C 055/39	P7_TA(2013)0217	A Közösségi Vámkódex az alkalmazási időpont tekintetében ***I	
		Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségi Vámkódex (Modernizált Vámkódex) létrehozásáról szóló 450/2008/EK rendeletnek az alkalmazási időpont tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0193 – C7-0096/2013 – 2013/0104(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0104	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 450/2008/EK rendeletnek (Modernizált Vámkódex) az alkalmazási időpont tekintetében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	194

2016/C 055/40	<p>P7_TA(2013)0218</p> <p>Az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállítása ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a Mianmartól (Burmától) az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet ideiglenes hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0524 – C7-0297/2012 – 2012/0251(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0251</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a Mianmar/Burmától az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 195</p>
2016/C 055/41	<p>Az Európai Parlament 2013. május 23-án elfogadott módosításai az Európai Unió által megkötött nemzetközi megállapodások által létrehozott, a beruházók és az államok közötti vitarendezést végző választott bíróságokkal kapcsolatos pénzügyi felelősség meghatározására vonatkozó keret létrehozásáról szóló európai parlamenti és a tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD)) 196</p>
2016/C 055/42	<p>P7_TA(2013)0220</p> <p>A kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú szállítása ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú szállításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0089 – C7-0060/2012 – 2012/0039(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0039</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgásáról és a 998/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 212</p>
2016/C 055/43	<p>P7_TA(2013)0221</p> <p>A kutyák, macskák és görények kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi követelmények ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a 92/65/EGK tanácsi irányelvnek a kutyák, macskák és görények Unión belüli kereskedelmére és Unióba való behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2012)0090 – C7-0061/2012 – 2012/0040(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0040</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a 92/65/EGK tanácsi irányelvnek a kutyák, macskák és görények Unión belüli kereskedelmére és Unióba való behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények tekintetében történő módosításáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 213</p>

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2013–2014

2013. május 20–23-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 246. E, 2013.8.27.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2013. május 21., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0198

Nyilvános vételi ajánlatok

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a nyilvános vételi ajánlatról szóló 2004/25/EK irányelv alkalmazásáról (2012/2262(INI))

(2016/C 055/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a nyilvános vételi ajánlatról szóló 2004/25/EK irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2012)0347),
 - tekintettel a Bizottság megbízásából készített, a nyilvános vételi ajánlatról szóló 2004/25/EK irányelv alkalmazásáról szóló tanulmányra (külső tanulmány) ⁽²⁾,
 - tekintettel a nyilvános vételi ajánlatról szóló irányelv végrehajtásáról készített 2007. február 21-i jelentésre ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0089/2013),
- A. mivel a nyilvános vételi ajánlatról szóló irányelv (az irányelv) minimális iránymutatásokat állapít meg, amelyek garantálják a nyilvános vételi ajánlat lefolytatásának átláthatóságát és jogbiztonságát, illetve biztosítják a részvényesek, a munkavállalók és más érdekelt felek számára a tájékozódáshoz való jogokat;
- B. mivel számos tagállam fontolgatja, hogy a tőkepiac átláthatóságának növelése és a céltársaság és annak részvényesei jogainak erősítése céljából változtat a nyilvános vételi ajánlatra vonatkozó összehangolt nemzeti szabályozásán, vagy ezt már meg is tette;

⁽¹⁾ HL L 142., 2004.4.30., 12. o. (magyar nyelvű különkiadás, 17. fejezet, 2. kötet, 20. o.).

⁽²⁾ A nyilvános vételi ajánlatról szóló irányelv alkalmazásáról szóló külső tanulmány, a Bizottság megbízásából készítette a Marccus Partners, elérhető itt: http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/takeoverbids/study/study_en.pdf

⁽³⁾ Bizottsági szolgálati munkadokumentum, SEC(2007)0268.

2013. május 21., kedd

- C. mivel az Európai Unió Bírósága számos esetben hozott olyan ítéletet, amely szerint egy tagállamnak egy zártkörű társasággal kapcsolatosan fennálló különleges jogainak fenntartása általában véve korlátozza a tőke szabad mozgását, és csak megfelelően korlátozott esetekben lehet indokolt ⁽¹⁾;
- D. mivel az illetékes nemzeti hatóságok felelősek a nyilvános vételi ajánlatok állami felügyeletéért;
- E. mivel az 1095/2010/EU rendelet ⁽²⁾ 1. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) a nyilvános vételi ajánlatok területén is megfelelő intézkedéseket hoz; mivel az ESMA létrehozta az illetékes hatóságok hálózatát, amely a határokon átnyúló nyilvános vételi ajánlatok terén megvalósuló együttműködést hivatott erősíteni;
1. úgy véli, hogy az irányelv fontos része az uniós társasági jogyagnak, amely túlmutat az uniós tőkepiacok további integrációjának és harmonizációjának pusztá ösztönzésén;
 2. hangsúlyozza, hogy az irányelv hatásai nem korlátozódnak a nyilvános vételi ajánlatokra vonatkozó alapvető rendelkezésekre, azokat a társasági jog tágabb kontextusában is értékelni kell, ideértve a vállalatirányítást, a tőkepiaci és a foglalkoztatási jogszabályokat is;
 3. megismétli, hogy az irányelv célkitűzései, különösen az egyenlő versenyfeltételek biztosítása a nyilvános vételi ajánlatoknál a részvényesek, a munkavállalók és más érdekelt felek védelmével egy időben a vállalatellenőrzés jól működő piacának alapvető fontosságú sarokkövei;
 4. tudomásul veszi a Bizottság ama megállapítását, miszerint az irányelv kielégítően működik, és elismeri a külső tanulmány ama következtetéseit, melyek szerint az irányelv javította a vállalatellenőrzési piac működését; aggódnak azonban, hogy a munkavállalók képviselői elégedetlenségüket fejezték ki a külső tanulmányban a munkavállalók jogainak védelme kapcsán, és felkéri a Bizottságot, hogy fokozza a munkavállalók képviselőivel a sürgető kérdések kezelésének megfelelőbb módjáról folytatott párbeszédet;

Egyenlő versenyfeltételek

5. hangsúlyozza, hogy az irányelv egyenlő versenyfeltételeket teremt a nyilvános vételi ajánlatok számára Európában, és úgy véli, hogy hosszú távon további fejlesztéseket lehetne tervezni ezen egyenlő versenyfeltételek erősítésére;
6. tiszteletben tartja a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy az irányelv követelményein túlmenően további intézkedéseket vezessenek be, mindaddig, amíg teljesülnek az irányelv általános célkitűzései;
7. megjegyzi ezzel kapcsolatban, hogy néhány tagállam úgy reagált a belföldi vállalatellenőrzési piacon a közelmúltban történt fejleményekre, hogy további előírásokat vezetett be a nyilvános vételi ajánlatok lefolytatásáról, mint például az Egyesült Királyság részesedésszerzési bizottságának „vidd vagy hallgass” (put up or shut up) szabálya, amely megpróbálja tisztázni – azokban az esetekben, ahol nem világos, hogy az ajánlattevőnek valóban szándékában áll-e vételi ajánlatot tenni a céltársaságra –, hogy szükség van-e a nyilvános vételi ajánlat kibocsátására („vidd”) vagy nincs („hallgass”).

Felügyelet

8. üdvözli az ESMA arra irányuló erőfeszítéseit, hogy erősítse a nemzeti hatóságok között a nyilvános vételi ajánlatok terén megvalósuló együttműködést a nyilvános vételi ajánlatok hálózatán keresztül;

⁽¹⁾ Pl. a C-171/08. sz. ügy, Bizottság kontra Portugália [EBHT 2010. 16817.]

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

2013. május 21., kedd

9. úgy véli azonban, hogy nem szükséges létrehozni a nyilvános vételi ajánlatok uniós szintű felügyeletét, mivel a vállalatfelvásárlási jog nem korlátozódik a tőkepiaci jogra, hanem a nemzeti társasági jog része; hangsúlyozza, hogy továbbra is az illetékes nemzeti hatóságoknak kellene felelősnek lenniük a nyilvános vételi ajánlatok állami felügyeletéért;

A felmerülő kérdések kezelése

10. üdvözli a Bizottság megállapításait és válaszait az irányelv működésének felülvizsgálata után felmerült kérdésekkel kapcsolatban, és megjegyzi, hogy tudósok és szakemberek további szempontok azonosításán dolgoznak ⁽¹⁾;

Az „összehangolt eljárás” fogalma

11. úgy véli, hogy az „összehangolt eljárás” fogalma alapvető a kötelező ajánlattételi szabály alkalmazását kiváltó küszöbérték meghatározásánál, és úgy értesült, hogy a tagállamok eltérő módon ültették át az irányelvben foglalt definíciót; úgy véli azonban, hogy nem növeli a jogbiztonságot, ha csupán az irányelvvel kapcsolatban vizsgálják az „összehangolt eljárás” fogalmában történt változásokat, mivel ez a fogalom az uniós társasági jog által megkövetelt más számításoknál is releváns; javasolja ezért egy részletesebb elemzés elkészítését azokról a lehetséges eszközökről, amelyekkel tovább lehetne tisztázni és harmonizálni az „összehangolt eljárás” fogalmát;

12. várakozással tekint ezért a Bizottság cselekvési terve elé az uniós társasági jogot illetően, amelynek foglalkoznia kell ezzel a kérdéssel, és támogatja a Bizottság ama kijelentését, miszerint semmiképpen nem szabad korlátozni a nemzeti hatóságokat abban, hogy rá tudják kényszeríteni az irányítás megszerzésére törekvő, összehangoltan eljáró feleket arra, hogy viseljék az összehangolt fellépésük jogi következményeit ⁽²⁾;

A kötelező ajánlattételi szabály alóli nemzeti kivételek

13. hangsúlyozza, hogy a kötelező ajánlattételi szabály a kisebbségi részvényesek védelmét szolgáló alapvető rendelkezés, és tudomásul veszi a külső tanulmány eredményeit, miszerint minden tagállam lehetővé teszi az e szabálytól való eltérést; úgy értesült, hogy ezen eltéréseket gyakran arra használják, hogy védjék az irányító részvényesek (pl. az irányításban nem következnek be valódi változások), a hitelezők (pl. amikor a hitelezők hitelt nyújtanak) és más érdekelt felek (pl. a részvényesek és más érdekelt felek jogainak kiegyensúlyozása érdekében) érdekeit; támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy kiegészítő információkat gyűjtsön azzal a céllal, hogy meghatározza, ellentétesek-e a széles körben használt eltérések a kisebbségi részvényesek védelmével;

14. hangsúlyozza azt is, hogy a kötelező ajánlattételi szabály lehetővé teszi a kisebbségi részvényesek számára, hogy az irányítás megváltozása esetén megkapják az irányításhoz szükséges részesedés után járó felárat, és megjegyzi, hogy az irányelv csak a kötelező ajánlat árát szabályozza (méltányos ár), az önkéntes ajánlatét nem; kitér arra, hogy az irányelv lemond a kötelező ajánlattételi kötelezettségről azokban az esetekben, ahol az eredeti önkéntes ajánlatot követően elérték az irányítási küszöbértéket, azt eredményezve, hogy az ajánlattevő fokozatosan növelni tudja a céltársaságban való részesedését rendszeres részesedésszerzés révén (ún. bekúszás); megjegyzi továbbá, hogy néhány tagállam bevezette a második kötelező ajánlatra vonatkozó kötelezettséget, amelynek értelmében második ajánlat szükséges, ha adott mértékű (pl. 3 %-os) növekedés ment végbe egy bizonyos időtartam (pl. 12 hónap) alatt két meghatározott küszöbérték között (pl. 30 % és 50 % között);

15. úgy véli, hogy a 2004/109/EK irányelv ⁽³⁾ (átláthatósági irányelv, jelenleg felülvizsgálat alatt) 9. cikkében meghatározott értesítési küszöbérték biztosítja a tulajdonviszonyok megfelelő átláthatóságát, és lehetővé teszi a bekúszó részesedésszerzés korai felismerését; azon a véleményen van, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak nem szabad ösztönözniük a kötelező ajánlattételi szabály megkerülését célzó, és ezáltal a kisebbségi részvényeseknek járó irányítási felár kifizetését elkerülő technikákat;

Az irányító szerv semlegessége

16. megjegyzi, hogy az ajánlattétel utáni védelmi intézkedésekhez kapcsolódó irányító szerv semlegességére vonatkozó szabályt a tagállamok többsége átültette, ám csupán a tagállamok kis hányada ültette át az ajánlattétel előtti védelmi intézkedéseket semlegesítő áttörési szabályt; úgy értesült, hogy mind ajánlattétel előtti (például piramisszerkezetek vagy

⁽¹⁾ Lásd pl. Freshfields Bruckhaus Deringer: A nyilvános vételi ajánlatról szóló uniós irányelv és a német vállalatfelvásárlási jog felülvizsgálata, 2011. november 14., elérhető itt: http://www.freshfields.com/uploadedFiles/SiteWide/Knowledge/Reform_Eu_Takeover%20directive_31663.pdf

⁽²⁾ Bizottsági jelentés a nyilvános vételi ajánlatról szóló 2004/25/EK irányelv alkalmazásáról, 9. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

2013. május 21., kedd

aranyrészvények), mind ajánlattétel utáni védelmi intézkedések (pl. fehér lovag vagy adósságnövelés) még mindig léteznek a tagállamokban, valamint ugyanakkor úgy tűnik, megfelelő eszközök állnak rendelkezésre e védelmi mechanizmusok áttörésére; azon a véleményen van azonban, hogy a társasági jog általános elveivel összhangban a céltársaság irányító szervének figyelembe kell vennie a vállalat és részvényesei hosszú távú fenntarthatóságát, és ennek érdekében kell cselekednie;

A munkavállalók jogai a felvásárlási helyzetekben

17. kiemeli, hogy az irányelv csupán arról rendelkezik, hogy a munkavállalókat tájékoztatni kell, különösen az ajánlattevőnek a felvásárolt társaság jövőjére vonatkozó szándékairól és a munkahelyekre vonatkozó jövőbeni terveiről, beleértve a foglalkoztatási feltételek bármely anyagi természetű változását is, konzultációs jogot azonban nem irányoz elő;

18. kiemeli, hogy sürgősen foglalkozni kell a munkavállalók jogainak védelmével és erősítésével kapcsolatos kérdéssel, figyelembe véve az uniós joganyagot, ideértve a 2001/23/EK⁽¹⁾ és a 2002/14/EK⁽²⁾ irányelveket is;

19. ragaszkodik ahhoz, hogy hatékonyan alkalmazzák, illetve szükség esetén megfelelően érvényesítsék az irányelvnek a munkavállalók jogaira vonatkozó intézkedéseit;

Nyilvános vételi ajánlatok a gazdasági visszaesés idején

20. emlékeztet arra, hogy az irányelv rendelkezéseit annak 21. cikke értelmében 2006. május 20-ig át kellett ültetni a nemzeti jogba, illetve megjegyzi, hogy a külső tanulmány szerint a tagállamok többsége 2006 és 2007 között ültette át az irányelvet⁽³⁾;

21. hangsúlyozza, hogy az irányelv átültetésének időszaka egybeesik a pénzügyi válság kezdetével, amely végül gazdasági és adósságválsággá alakult, és hogy a felvásárlási tevékenységek szorosan kapcsolódnak a pénzügyi és gazdasági fejleményekhez Európán belül és kívül;

22. kiemeli, hogy a külső tanulmány szerint a nyilvános vételi ajánlattételek drámaian visszaestek az irányelv átültetésének időpontja után a válság eredményeképpen, többek között az Egyesült Királyságban is, ahol a vállalatellenőrzési piacon zajló tevékenységek koncentráltabbak az Unió többi részéhez képest;

23. úgy véli, hogy mivel a vállalatellenőrzési piac folyamatosan zsugorodik a jelenlegi pénzügyi válság időszakában, torzul annak megítélése, hogy szükséges-e, illetve milyen mértékben szükséges további harmonizációs intézkedések bevezetése a nyilvános vételi ajánlatok tekintetében;

24. ezért kéri a Bizottságot, hogy továbbra is szorosan kövesse nyomon a vállalatellenőrzési piac fejleményeit, és amint a nyilvános ajánlattételi tevékenységek újra a megszokott mértékben zajlanak, készítsen új értékelést az irányelv végrehajtásáról;

o

o o

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/14/EK irányelve (2002. március 11.) az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról (HL L 80., 2002.3.23., 29. o.).

⁽³⁾ Ld. a külső tanulmány 284. oldalát és általánosabb értelemben az 58f. oldalát.

2013. május 21., kedd

P7_TA(2013)0199

Regionális stratégiák az Európai Unió ipari térségei számára

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az Európai Unió ipari területeinek regionális stratégiáiról (2012/2100(INI))

(2016/C 055/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EUMSZ 162. cikkére, amely az Európai Szociális Alap célkitűzéseire vonatkozik, és többek között az ipari és a termelési rendszerekben bekövetkező változásokhoz való alkalmazkodás megkönnyítésének céljára utal,
- tekintettel az EUMSZ 174. cikkére és az azt követő cikkekre, amelyek megállapítják a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célját, és meghatározzák az annak eléréséhez szükséges strukturális pénzügyi eszközöket,
- tekintettel az EUMSZ 176. cikkére, amely az Európai Regionális Fejlesztési Alapra vonatkozik, és többek között a fejlődésben lemaradt térségek fejlesztésére és strukturális alkalmazkodására, valamint a hanyatló ipari térségek átalakítására utal,
- tekintettel az EUMSZ 173. cikkére (XVII. cím), amely az Unió iparpolitikájára vonatkozik, és többek között az Unió iparának versenyképességére utal,
- tekintettel a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2012. szeptember 11-i bizottsági javaslatra (COM (2012)0496),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram egymást erősítő hatásainak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való megvalósulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a kohéziós politikának a lisszaboni és az EU 2020-célkitűzések eléréséhez való hozzájárulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel 2010. június 15-i állásfoglalására a Közösség innovációs politikájáról a változó világban ⁽³⁾,
- tekintettel az EU 2020 stratégiáról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2010. október 7-i állásfoglalására az Európai Unió 2013 utáni kohéziós és regionális politikájáról ⁽⁵⁾,
- tekintettel az „Iparpolitika a globalizáció korában” című, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanács (3057. Versenyképességi Tanács – Belső Piac, Ipar, Kutatás és Űrpolitika) 2010. december 10-i „Iparpolitika a globalizáció korában” címmel megtartott brüsszeli ülésének következtetéseire,

⁽¹⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 104. o.

⁽²⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 120. o.

⁽³⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 41. o.

⁽⁴⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 57. o.

⁽⁵⁾ HL C 371. E, 2011.12.20., 39. o.

⁽⁶⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 131. o.

2013. május 21., kedd

- tekintettel a Bizottságnak a „Hatodik helyzetjelentés a gazdasági és társadalmi kohézióról – Kreatív és innovatív régiók” című, 2009. június 25-i helyzetjelentésére (COM(2009)0295),
- tekintettel az „Az európai ipar a változó világban – 2009. évi aktualizált ágazati áttekintés” című, 2009. július 30-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2009)1111),
- tekintettel a „Felkészülés a jövőre: közös stratégia kidolgozása a kulcsfontosságú alaptermővel kapcsolatosban” című, 2009. szeptember 23-i bizottsági közleményre (COM(2009)0512),
- tekintettel a Bizottság „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i közleményére (COM(2010)2020),
- tekintettel „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0546),
- tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című, 2010. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),
- tekintettel a Bizottság 2010. november 9-i, „A gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló 5. jelentésben szereplő következtetések: a kohéziós politika jövője” című közleményére (COM(2010)0642),
- tekintettel a Bizottságnak az „Iparpolitika: a versenyképesség erősítése – a tagállamok versenyképességi teljesítménye és politikái, 2011. évi kiadás” című, 2011. október 14-i közleményére (COM(2011)0642),
- tekintettel „A 2014–2020-as időszakra szóló közös stratégiai keret elemei: az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Szociális Alap, a Kohéziós Alap, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap” című, 2012. március 14-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0061),
- tekintettel „A partnerség elve a közös stratégiai finanszírozási keretet jelentő alapok végrehajtásában – a partnerségekre vonatkozó európai magatartási kódex elemei” című, 2012. április 24-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0106),
- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében – Az iparpolitikáról szóló közlemény frissítése” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
- tekintettel az európai versenyképességi jelentésről szóló, 2012. október 10-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0299),
- tekintettel az „Az ipari teljesítmény eredménytáblája és a tagállamok versenyképességi teljesítménye és politikái” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0298),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) „A városrehabilitáció integrált megközelítésének szükségessége” című, 2010. május 26-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című bizottsági közleményről szóló véleményére (CCMI/083 – CESE 808/2011),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0145/2013),

⁽¹⁾ HL C 21., 2011.1.21., 1. o.

2013. május 21., kedd

- A. mivel az „ipar” kifejezés nincs egyértelműen meghatározva, és számos különböző ágazatot magában foglalhat;
- B. mivel a nemzetközi szinten kétségtelenül az ipar az egyik legnagyobb erősségünk, hiszen enélkül az Európai Unió nem tölthetne be olyan jelentős szerepet a gazdasági erők globális egyensúlyában;
- C. mivel az ipari ágazat vezető szerepet játszhatna az Európai Unió gazdaságában, hiszen a Bizottság becslése szerint az iparban teremtett minden 100 munkahely a gazdaság többi területén 60–200 új álláshely létrehozását teszi lehetővé; mivel azonban az ipari termelés 2008 és 2011 között az EU GDP-jének 20 %-áról 16 %-ára esett vissza, és mivel az ágazatban 11 %-kal csökkent a munkahelyek száma;
- D. mivel a Bizottság arra törekszik, hogy visszafordítsa az ipar hanyatlását az Európai Unióban, és az ipari termelés jelenlegi, a GDP mintegy 16 %-át kitevő szintjét 2020-ra 20 %-ra emelje vissza; mivel az ipar jelenti a kutatás, a fejlesztés és az innováció területén eszközölt magán- és állami befektetések első számú célpontját;
- E. mivel a kohéziós politika segíthet az Unió ipari ágazatát érintő strukturális kihívások megválaszolásában, és hozzájárhat az Európa 2020 stratégia ambiciózus célkitűzéseinek – így a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású, energiahatékony, inkluzív, a foglalkoztatást és az ismereteket támogató gazdaság irányába való elmozdulás – megvalósításához;
- F. mivel számos korábbi európai ipari régió hasonló problémákkal szembesül, ahol az egykori hosszú növekedési időszakokat az utóbbi években súlyos gazdasági hanyatlás váltotta fel;
- G. mivel a határokon átnyúló régiók – a bányavidékekhez, a vas- és acélipari területekhez és textilgyártó területekhez hasonlóan – azonos területi jellemzőikből és egymástól való kölcsönös gazdasági függőségükből fakadóan gyakran szembesülnek azonos természetű ipari kihívásokkal;
- H. mivel az iparpolitika általában az ipar konkrét napi problémáit állítja középpontba, és ezért a régiókra kifejtett erőteljes hatását gyakran nem veszik figyelembe;
- I. mivel a kutatások rávilágítottak, hogy a korábbi ipari régiók szerkezetátalakítása átfogó megközelítést kíván, és az adminisztratív akadályok megnehezíthetik ennek megvalósítását;
- J. mivel az uniós tagállamok, régiók és városok pénzügyi korlátozásokkal szembesülnek; mivel különösen a korábbi ipari bázissal rendelkező területek gyakran nincsenek abban a helyzetben, hogy megfelelő pénzeszközöket vonzzanak az átalakításhoz; mivel a szerkezetátalakítási és szerkezetváltási erőfeszítéseket segítő uniós finanszírozás nélkülözhetetlen a regionális és határokon átnyúló politikai megközelítések támogatásához;
- K. mivel a városok az innováció és a fenntartható növekedés motorjai, és fontos feladatot látnak el a korábbi ipari területekkel kapcsolatos kihívások kezelésében;
- L. mivel új és innovatív, a megfelelő jogi szakpolitikai keretek és intelligens szakosodási stratégiák révén elősegített integrált megközelítésekre van szükség a régiók és városok abból a célból történő támogatása érdekében, hogy kihasználhassák innovációs potenciáljukat, és ipari eszközeiket az újonnan kialakuló iparágak, a szolgáltatások és a globális piacok szolgálatába állítsák;
- M. mivel a különböző újraiparosítási szakpolitikák nem veszik kellően figyelembe a kulturális és kreatív iparágakban rejlő lehetőségeket, jóllehet azok jelentős növekedési, innovációs és foglalkoztatási potenciállal rendelkeznek, valamint a társadalmi kohézió tényezői és a jelenlegi recesszió elleni küzdelem hatékony eszközei;
1. felhívja a figyelmet a kohéziós politikán és a strukturális alapokon keresztül rendelkezésre bocsátott, meglévő forrásokra, melyek az Európai Beruházási Bank pénzügyi tervezési rendszereit használják fel, valamint a korábbi ipari területek átalakításának és a válság által sújtott ipari régiók újraiparosításának támogatását szolgáló nemzeti, regionális és önkormányzati gazdaságfejlesztési szakpolitikákra, tekintettel arra, hogy a cél egy modern és fenntartható újraiparosítás megvalósítása; ugyanakkor sajnálja, hogy ezek a lehetőségek nem mindig adnak választ az egyes régiókra jellemző, valódi problémákra, valamint hogy a tagállamok és a régiók nem teljes mértékben használják ki a rendelkezésükre bocsátott strukturális és beruházási finanszírozást, annak ellenére, hogy a válság keményen sújtja az ipari ágazatot;

2013. május 21., kedd

2. rámutat, hogy a korábbi ipari régiók, és különösen az egyetlen iparággal rendelkező területek segítségét célzó további támogató intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a szóban forgó régiók a kreatív és kulturális ipar középpontba helyezésével sikeresen új fejlesztési utakra találjanak, továbbá hogy előmozdíthassák az elnéptelenedett területek hasznosítását, ami kulcsszerepet játszhat a rozsdáövezetek rendezésében;
3. felszólít az ipari megújulás és a regionális fejlődés integráltabb és rendszerszerű megközelítésére, valamint a különféle, az uniós, nemzeti, regionális, interregionális és határokon átnyúló szintű politikák fokozott koherenciájára az európai ipari ágazatokban rejlő lehetőségek kiaknázásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségekre épülő regionális jelentőségű gazdasági övezeteket és csúcstechnológiai ipari parkokat kell létrehozni, valamint a legújabb technológiák alkalmazása révén hozzá kell járulni a helyi és regionális humán- és gazdasági erőforrások felhasználásának javításához;
4. hangsúlyozza, hogy az említett – regionális fejlesztés mellett megvalósuló – ipari megújulás sikere a többek közt a kohéziós politika, a gazdasági kormányzás, a versenyképesség, a kutatás és innováció, az energiaügy, a digitális menetrend, a fenntartható fejlődés, a kulturális és kreatív iparágak, az új képesítések és munkahelyek stb. területén alkalmazott hatékony szakpolitikák meglétének függvénye lesz;
5. úgy véli, hogy a korábbi ipari régiók előtt az alábbi kihívások állnak:
 - a föld fizikai regenerációja;
 - a lakóingatlanok és a szociális infrastruktúra újjáélesztése;
 - az infrastruktúrának az új iparágak szükségleteit szem előtt tartó felújítása;
 - a széles sávú infrastruktúra fejlesztése, amely vonzóbbá tesz egy területet;
 - a munkahelyteremtés érdekében a munkahelyüket elvesztő munkavállalók szakmai átképzésének és az egész életen át tartó tanulásra irányuló erőfeszítések szükségessége, középpontba állítva a munkaerő, különösen a fiatalok magas minőségű technológiai oktatását;
 - a határokon átnyúló foglalkoztatás, az innováció, a képzés, a környezetrehabilitáció és a regionális vonzerő növelésére kialakított stratégiák ösztönzése;
 - a vállalkozói készség személyre szabott uniós foglalkoztatási stratégiákkal való elősegítésének, illetve a szociális kompetenciák, képesítések és a vállalkozói készség a gazdasági, technológiai, szakmai és környezeti kihívások nyomán keletkező új követelményekhez való igazításának szükségessége;
 - az érintett területek fenntartható rehabilitációja, amennyiben lehetséges, biztosítva ezzel a zöld területek kialakítását;
 - a gazdasági alap és a befektetési feltételek új alapokra helyezése;
 - az ökológiai kérdésekkel összefüggő problémák kezelése;
 - a pénzügyi akadályok és a közvetlen finanszírozási lehetőségek hiánya;
 - intelligens szakosodási megoldások kialakítása az ipari területek megújulása és a gazdasági diverzifikáció érdekében;
6. hangsúlyozza, hogy az ipari területekre irányuló regionális stratégiáknak központi elemként magukban kell foglalniuk a talaj, a víz és a levegőminőség védelmére, a regionális és helyi biodiverzitás, illetve a természeti erőforrások biztosítására, valamint a talaj és a víz megtisztítására irányuló intézkedéseket, hogy a környezetre ártalmas anyagok a jövőben ne szivárognak többé a természetes környezetbe;
7. fontosnak tartja, hogy az ipari területekre irányuló stratégiák tartalmazzák a területekről kiinduló és odaérkező fenntartható szállítási lehetőségek integrált megközelítését mind a nyersanyagok és áruk, mind az ott dolgozók vonatkozásában, valamint a már meglévő vagy tervezett szükséges infrastruktúrát, és hogy ez hozzájárulhat az ipari és városi területek ökológiai lábnyomának csökkentéséhez, és biztosíthatja, hogy a közösségi igények a természeti erőforrások és a tőke védelmével, valamint az emberi egészséghez való pozitív hozzájárulással egyidejűleg teljesüljenek;

2013. május 21., kedd

8. úgy véli, hogy az Unió bővítési folyamatának eredményeképpen növekedtek a regionális egyenlőtlenségek, a figyelem és a közvélemény pedig így elfordult a konkrét regionális fejlesztési stratégiákhoz szükséges elegendő beruházási lehetőségek híján lévő korábbi ipari régióktól;
9. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a korábbi ipari régiók jelenlegi helyzetét, azonosítsa fő kihívásait, emellett pedig nyújtson információkat és iránymutatást e régiók számára olyan, demokratikus folyamatok révén megvalósuló, széles körű partnerségen alapuló régiós stratégiák fejlesztése érdekében, amelyek a bennük rejlő lehetőségek alapján javíthatják e régiók fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kilátásait;
10. hangsúlyozza, hogy a gazdasági növekedés beindításához és a munkahelyteremtéshez, illetve az EU 2020 stratégia céljainak eléréséhez szükség van a gazdaság ipari alapjának megerősítésére, valamint hogy a korábbi ipari régiókban elérhető, kulturális, történelmi és építészeti örökség formájában jelen lévő ipari értékek és szakértelem pótolhatatlan alapja lehet ennek, amit meg kell őrizni és az új igényekhez kell igazítani;
11. megjegyzi, hogy számos korábbi ipari terület modern technológiák és építési szabványok alkalmazása révén nagy lehetőségeket kínál a növekvő energiahatékonyság tekintetében, és ez mind az érintett regionális gazdaság, mind a környezet számára előnyökkel jár;
12. megismétli, hogy a regionális fejlesztések új lehetőségeinek keresésében a korábbi ipari régiók akkor voltak a legsikeresebbek, amikor ezeket a stratégiákat a múltbeli tulajdonságaikra, területi erősségeikre, ipari örökségükre, tapasztalataikra és kapacitásaikra alapozták;
13. rámutat, hogy a városi területek fontos szerepet játszanak az innovációban és a fenntartható fejlődésben, valamint hogy a szerkezetátalakítási erőfeszítések csak az e területen tett megfelelő léptékű befektetések mellett járhatnak eredményre, mivel az épületekkel és a városi közlekedéssel kapcsolatos fellépés híján nem valósíthatók meg az uniós célkitűzések;
14. úgy véli, hogy a legtöbb korábbi ipari régió hanyatlása részben a monostruktúráktól való függésnek köszönhető; úgy véli, hogy ellentétes hatást vált ki, ha pusztán monostruktúrákra alapozzák a gazdaságot, és hogy a diverzifikált gazdaság kiemelkedő fontosságú alapja a fenntartható növekedésnek és munkahelyteremtésnek;
15. felhívja a Bizottságot, hogy fejlesszen ki a kohéziós és a strukturális alapokat ipari szakpolitikai megközelítéssel ötvöző szakpolitikai koncepciókat és eszközöket a korábbi ipari régiók modern ipari régiókká történő strukturális átalakításának támogatása céljából;
16. úgy véli, hogy a regionális ipari stratégiáknak olyan integrált megközelítésen kell alapulniuk, amely magában foglal egy foglalkoztatási, egy képzési és egy oktatási ágat, melynek célja azon növekedést hordozó ágazatok elősegítése, amelyek fenntartható helyi és regionális – például a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME) részeként az innovatív kkv-kban megvalósuló – munkahely-teremtési potenciállal rendelkeznek, különösen a fiatalok számára; rámutat, hogy a városok különleges szerepet töltenek be valamennyi ipari terület regionális stratégiáinak fejlesztésében; véleménye szerint ennek keretében a városok központi szerepet játszanak az intelligens növekedés megvalósításában; ezért hangsúlyozza, hogy különösen az ipari múltú városok óriási lehetőségeket kínálnak, amelyeket az Uniónak teljes mértékben ki kell használnia; felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza az érintett városokkal folytatott párbeszédet, hangsúlyozva ezzel a városoknak az Unió közvetlen partnereiként betöltött kiemelt szerepét;
17. hangsúlyozza, hogy az energiahatékony épületfelújítás támogatása különösen segíti a régiókat a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében, a helyi szintű munkahelyteremtésben és a fogyasztók fűtésszámla-kifizetéseinek megtakarításában;
18. felhívja a Bizottságot, hogy a versenyképesség és a növekedés támogatása érdekében hasznosítsa a kohéziós és az ipari szakpolitikák közötti szinergiákat, valamint hogy segítse a tagállamok, régiók és városok arra irányuló törekvéseit, hogy alapot találjanak a regionális irányítású ipari fejlesztési stratégiákhoz;
19. úgy véli, hogy nincs kész terv az ipari területekre irányuló regionális stratégiákra az Unió egészére vonatkozóan, és hogy a regionális stratégiák fejlesztéséhez a helyi és regionális megközelítés a leginkább megfelelő; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a regionális gazdasági kutatást a Horizont 2020 kezdeményezésen belül, ami lehetővé teszi regionálisan kiigazított stratégiák kialakítását további korábbi ipari régiók esetében;

2013. május 21., kedd

20. rámutat, hogy figyelembe kell venni a régiók jellegzetességeit a regionális fejlesztési stratégiák tervezésekor; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az alulról építkező város- és vidékfejlesztési (LEADER) stratégiák mintájára ösztönözni kell a városi térségekben az alulról építkező helyi fejlesztési kezdeményezéseket;
21. felhívja a Bizottságot, hogy használja fel más uniós régiók jövőbeli stratégiáinak kialakításában az olyan városi térségek (mint például Manchester az Egyesült Királyságban, Lille Franciaországban, Essen és a Ruhr-vidék Németországban vagy Bilbao Spanyolországban) esetében szerzett tapasztalatait, ahol az uniós finanszírozás hozzájárult a korábbi ipari régiók szerkezetátalakításához és szerkezetváltásához;
22. üdvözli az Európa kulturális fővárosa cím odaítéléséből fakadó pozitív következményeket a korábban ipari hanyatlást tapasztaló városok és agglomerációk – például Glasgow vagy Lille – esetében, és kitart amellett, hogy a kultúra és a kreatív tevékenységek jelentős szerepet játszanak a városrehabilitáció és a regionális vonzerő növelésének elősegítőiként;
23. hangsúlyozza, hogy a korábbi ipari régiók fenntartható újjáélesztése évtizedeket vesz igénybe és nagyon költséges, gyakran túllépi a helyi közintézmények igazgatási és pénzügyi kapacitáit; ezért kitart amellett, hogy fejleszteni kell a regionális és helyi önkormányzatok és állami szervek számára nyújtott technikai segítségnyújtást;
24. kiemeli, hogy az új támogatási időszakra (2014–2020) a közös rendelkezésekről szóló rendelet 99. cikkében javasolt új integrált területi beruházási eszköz lehetőséget adhat a közigazgatási határokon átnyúló regionális stratégiák kialakítására;
25. felhívja a tagállamokat, hogy ne írjanak elő túlságosan bonyolult szabályokat a kedvezményezettek számára; megismétli, hogy meg lehet szüntetni a belföldi szabályokat, ahol vannak uniós szabályok, a kettős vagy ellentmondásos szabályok elkerülése érdekében;
26. felhívja a Bizottságot egy olyan adatbázis létrehozására, amely nyilvántartja a meglévő ipari parkokat és regionális tevékenységi területeket annak érdekében, hogy azonosítsa a más régiókban is alkalmazható legjobb modelleket, valamint összekösse azokat a helyi és regionális hosszú távú fejlesztési stratégiákkal; felhívja továbbá a Bizottságot arra, hogy adjon számukra iránymutatást a szerkezetátalakítás folyamatát támogató alapok felhasználását illetően;
27. véleménye szerint az uniós forrásokhoz való hozzáférés és a vállalkozásoknak szóló tanácsadás révén fokozottan támogatni kell a vállalkozói készség fejlesztését a fiatalok körében;
28. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a korábbi ipari régiók teljes mértékben fel tudják használni a nemzeti és az európai alapokat annak érdekében, hogy az Unió „új ipari forradalmát” indíthasson;
29. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a kohéziós politika támogatása jobban összpontosítson a régiók ipari szerkezetátalakítására, a következő területeken: vállalati innováció és beruházás, társadalmi befogadás, a városfejlesztés integrált megközelítése és városi újjáélesztés;
30. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a régiók részvételét az intelligens szakosodás folyamatában; megismétli, hogy a sikeresség érdekében a régióknak személyre szabott fenntartható fejlesztési stratégiákra van szükségük; megjegyzi, hogy sok esetben a helyi közintézmények nem tudják megszerezni a szükséges szakértelmet és tapasztalatot a Bizottság és a tagállamok támogatása nélkül;
31. úgy véli, hogy szükség van a városok fejlődését előmozdító ipari területek létrehozására; fenntartja, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni a kutatási tevékenységekre, az innovációra és a tanulásra, emlékeztetve az egyetemek által ezen a téren betöltött kreatív szerepre; támogatja az egyetemek, vállalkozások és tudásközpontok közötti szorosabb együttműködést célzó regionális szintű innovációs, versenyképességi és vállalkozói hálózatok létrehozását, amelyek előmozdítják az ágazati szakosodási stratégiák fejlesztését támogató, illetve az ipari klaszterek kialakulását elősegítő új ipari tevékenységeket; felszólítja az Európai Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy követeljenek meg nagyobb átláthatóságot az érdekelt feleknek nyújtott támogatások elosztásakor;

2013. május 21., kedd

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

P7_TA(2013)0201

A megújuló energia az európai belső energiapiacon

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a megújuló energia tekintetében az európai energiapiacon fennálló jelenlegi kihívásokról és esélyekről (2012/2259(INI))

(2016/C 055/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Megújuló energia: az európai energiapiac egyik meghatározó tényezője” című bizottsági közleményre és a kapcsolódó munkadokumentumokra (COM(2012)0271),
 - tekintettel az EUMSZ 194. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervről szóló bizottsági közleményre (COM(2011)0885),
 - tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot kísérő szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)0057),
 - tekintettel a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról szóló, 2011. október 25-i 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
 - tekintettel a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0135/2013),
- A. mivel rövid, közép- és hosszú távon nő a megújuló energia európai energiaszerkezeten belüli részaránya, és Európa számára fontos hozzájárulást jelent a független, diverzifikált és alacsony kibocsátású energiaellátás biztosítása terén;
- B. mivel az energiaellátás terén a megújuló energiában rejlő lehetőségeket még nem merítették ki Európa-szerte;

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽²⁾ HL L 326., 2011.12.8., 1. o.

⁽³⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

⁽⁴⁾ HL L 211., 2009.8.14., 94. o.

2013. május 21., kedd

- C. mivel a megújuló energia európai energiaszerkezeten belüli növekvő részaránya a meglévő hálózati és információtechnológiai infrastruktúra kiépítését teszi szükségessé;
- D. mivel az energiaszerkezet diverzifikálása a megújuló energiákat felhasználó számos technológián alapul (vízenergia, geotermikus energia, napenergia, tengeri energia, szélenergia, hőszivattyú, biomassza, bioenergia), amelyek villamos energia, fűtés, hűtés vagy közlekedési megoldások formájában különféle szolgáltatásokat kínálnak;
- E. mivel az energiapolitikának mindig egyensúlyt kell tartania az ellátásbiztonság, a versenyképesség, a gazdaságosság és a környezeti fenntarthatóság céljai között;
- F. mivel jelenleg az EU végső energiafogyasztásának több mint felét illetően az energiaimporttól függ;
- G. mivel – a belső piac megvalósításával kapcsolatos, tagállamok közötti szolidaritás szellemében, és szem előtt tartva a környezet megóvásának és javításának szükségességét – az uniós energiapolitika célja többek között az új és meglévő megújuló energiaformák fejlesztésének előmozdítása;
- H. mivel a belső energiapiac 2014-ig történő megvalósításának elő kell segítenie új piaci résztvevők – köztük egyre több, megújuló energiát előállító kkv – nagyobb számban való megjelenését;
- I. mivel a liberalizáció és a verseny döntő szerepet játszik abban, hogy az energiaárak valamennyi uniós fogyasztó esetében csökkentsék;
- J. mivel a tagállam energiaforrások kiaknázási feltételeinek meghatározására vonatkozó joga, valamint a különböző energiaforrások és az energiaellátás általános szerkezetének megválasztása az uniós Szerződések értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik, mindazonáltal elengedhetetlenül fontos a fokozott együttműködés és kommunikáció; mivel a Bizottság 2050-ig szóló energiaügyi ütemterve megállapítja, hogy az európai energiarendszerrel kapcsolatos forgatókönyvek mindegyike esetén a megújuló energia jóval nagyobb részarányára van szükség;
- K. mivel a becslések szerint az EU jó úton van azon céljának elérése felé, hogy 2020-ig az energia 20 %-át megújuló energiaforrásokból nyerje;
- L. mivel az elmúlt években technológiai előrelépés történt a megújuló energián alapuló energiatermelésben, és e téren az Európai Unió világszerte vezető szerepet tölt be;
- M. mivel az európai gazdasági és adósságválságot még nem sikerült leküzdeni, és az államháztartások és a befektetői bizalom terén komoly kihívásokkal kell szembenézni; mivel a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés érdekében a válságot lehetőségként kellene felhasználni a tiszta technológiákba történő szükséges beruházások megtételére;
- N. mivel Európa liberalizált energiapiacain a megújuló forrásokból előállított energia részarányának növekedése magánberuházások függvénye, amelyeknek viszont a kiszámítható megújulóenergia-politika az előfeltétele;
- O. mivel a befektetőknek 2020 után is biztonságra és folytonosságra van szükségük jövőbeni beruházásaikhoz;
- P. mivel az energiafogyasztást csökkenteni, az energiatermelés, -továbbítás és -felhasználás hatékonyságát pedig növelni kell;
- Q. mivel a megújuló fűtési és hűtési technológiáknak kulcsszerepet kell játszaniuk az energiaágazat szén-dioxid-mentesítésében;
- R. mivel az energiaügyi ütemterv elismeri, hogy a földgáz különösen fontos szerepet fog játszani az energiarendszer átalakításában, és változó terhelést és alapterhelést is biztosít a megújuló energiaforrások támogatására;
- S. mivel a Bizottság számításai szerint a megújuló energiaforrások kereskedelmének optimalizálásával évi 8 milliárd eurót lehetne megtakarítani;

2013. május 21., kedd

T. mivel az erdőgazdálkodásra vonatkozó meglévő jogi eszközök megfelelő keretet hoznak létre az Európai Unióban előállított erdei biomaszra fenntarthatóságának garantálásához;

A megújuló energia használhatósága

1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a megújuló energiaforrások, az energiahatékonysági intézkedésekkel és a rugalmas és intelligens infrastruktúrával együtt azokat a Bizottság által meghatározott opciókat jelentik, amelyekkel nem veszíthetünk semmit, és hogy Európában a megújuló energiaforrások a jövőben az energiaellátás egyre nagyobb hányadát fogják kitenni, a villamosenergia-ellátás és (a teljes uniós energiaigény közel felét kitevő) fűtés, illetve a hűtés terén, valamint a közlekedési ágazatban egyaránt, és csökkenteni fogják Európa hagyományos energiahordozóktól való függőségét; hozzátéveszi azonban, hogy a 2050-ig terjedő időszakra célokat és mérföldköveket kell meghatározni annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrásoknak megbízható jövőjük legyen az Unióban; emlékeztet rá, hogy a Bizottság által a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervben bemutatott forgatókönyvek mindegyike feltételezi, hogy a megújuló energiaforrások 2030-ig legalább 30 %-os részarányt érnek el az uniós energiaszerkezeten belül; ezért javasolja, hogy az Unió törekedjen egy még magasabb arány elérésére; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy 2030-ig teljesítendő kötelező jellegű uniós célértékre a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan, szem előtt tartva, hogy milyen kölcsönhatásban állna ez más esetleges éghajlat- és energiapolitikai célkitűzésekkel, különös tekintettel az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó célértékre, továbbá hogyan hatna az uniós iparágak versenyképességére, ideértve a megújulóenergiaforrás-ágazatokat;

2. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások nem csupán az éghajlatváltozás kezeléséhez és Európa energiafüggetlenségének fokozásához járulnak hozzá, hanem további jelentős környezeti előnyöket is kínálnak a levegőszennyezés, a hulladéktermelés és a vízhasználat, valamint az energiatermelés más formáihoz kötődő további kockázatok csökkenése révén;

3. hangsúlyozza, hogy az európai ipar és gazdaság versenyképességéhez nélkülözhetetlen a biztonságos, megfizethető és fenntartható energiaellátás; rámutat, hogy az EU-ban működő erőművek mintegy felét a következő évtizedben le kell cserélni, és hogy az energiaellátási rendszert korszerűsíteni kell és rugalmasabbá kell tenni, hogy alkalmazkodjon a megújuló energiaforrások arányának várható növekedéséhez; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások villamosenergia-termelésén, fűtésén, hűtésén és közlekedésén belüli részarányát – az ellátás biztonságának egyidejű fenntartása mellett – költséghatékonyan kell növelni, figyelembe véve a megújuló energiaforrások hasznát és teljes költségét, többek között a rendszerköltségeket; elismeri a megújulóenergia-technológiák növekvő versenyképességét, és hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokon és tiszta technológiákon alapuló ipar az európai versenyképesség növekedésének jelentős motorja, amely hatalmas munkahely-teremtési potenciállal rendelkezik, és nagymértékben hozzájárul az újabb iparágak és exportlehetőségek kialakulásához;

4. megállapítja, hogy a megújuló energia tagállamokban való intenzívebb térnyerése nyomán várhatóan növekedni fog a biomaszra felhasználása, ami a gáznemű és szilárd biomaszra tekintetében átfogó fenntarthatósági kritériumok kidolgozását teszi szükségessé;

5. kiemeli, hogy a biomaszra és az egyéb ellenőrizhető energiaforrások megújulóenergia-ágazaton belüli jelenlegi és várható hozzájárulását a tisztességes és kiegyensúlyozott döntéshozatali folyamat elősegítése érdekében láthatóbbá kell tenni az érdekelt szereplők számára;

6. felhívja az Uniót annak biztosítására, hogy a megújuló energiaforrások energiatermelés és -felhasználás terén való előmozdítása ne veszélyeztesse sem az élelmezésbiztonságot, sem a fenntartható, minőségi élelmiszer-termelést, sem pedig a mezőgazdasági versenyképességet;

7. megállapítja, hogy az élelmiszer-előállítási rendszer számos eleme érzékeny a magasabb energiaköltségekre, és ez kedvezőtlen hatásokkal járhat a termelőkre és a fogyasztókra nézve;

8. elismeri, hogy a biometán járművekben – különösen a nehéz tehergépjárművekben – kis és nagy távolságokon való alkalmazásának, valamint az villamos energia városokon belüli rövid távolságon való használatának növelésével jelentősen csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás;

9. meggyőződése szerint a hulladékhasznosítás lehetőséget kínál a megújuló energiaforrások továbbfejlesztésére és az európai energiatervben meghatározott célok elérésére;

10. megállapítja, hogy néhány megújuló energiaforrás – például a geotermikus energia – képes helyi szinten folyamatosan hőt és villamos energiát biztosítani; úgy véli, hogy az ilyen helyi energiaforrások növelik az energiafüggetlenséget, többek között az elszigetelt közösségekben is;

2013. május 21., kedd

11. hangsúlyozza, hogy a fenntartható vízenergia minden formájában hozzájárul a jövőbeni megújulóenergia-ellátás céljának eléréséhez, és az energiatermelésen felül más hasznos funkciókat is ellát, például hozzájárul az árvízvédelemhez és a biztonságos ivóvízellátás szavatolásához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a lakosság tudatosságát a vízenergia számos előnye vonatkozásában;

12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet azokra a még kiaknázatlan lehetőségekre, amelyeket a megújuló energiaforrások a fűtés és a hűtés terén magukban rejtnek, valamint a megújuló energia nagyobb mértékű használata és az energiahatékonyságról, illetve az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvek végrehajtása közötti összefüggésekre és az ebből adódó lehetőségekre;

13. rámutat, hogy a megújuló energiaforrások kiépítésénél a Nap pályájának és Európa különböző időzónáinak figyelembevétele megtakarítási lehetőségeket hordoz;

14. megállapítja, hogy a tagállamok a megújuló energiáról szóló 2009/28/EK uniós irányelv által kínált keretek között jelenleg egymástól függetlenül lépnek fel a megújuló energiaforrások saját, egymástól jelentős mértékben eltérő igazgatási kereteiken belüli előmozdítása érdekében, és hogy ez súlyosbítja az egyenlőtlen fejlődésüket, miközben a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos fejlesztési lehetőségek a technikai, nem technikai jellegű és természetes adottságok miatt különböznek, tekintettel az eltérő regionális versenyelőnyökre; hangsúlyozza, hogy a működő belső piac hozzájárulhat a megújuló energiaforrások különbözőségének és a természeti erőforrások egyenlőtlen eloszlásának kompenzálásához; úgy véli, hogy a legtöbb terület hozzájárulhat a megújuló energiaforrások fejlesztéséhez; ugyanakkor megjegyzi, hogy a közpénzek hatékony felhasználásának biztosítása érdekében a megújuló energiaforrásokba történő beruházást ott kell ösztönözni, ahol azokban a legnagyobb potenciál rejlik;

15. megállapítja, hogy a megújuló energia társadalmi és politikai elfogadottsága nem egyforma, ahogy eltérő elfogadottság jellemző az energiatermelés és az infrastruktúra legtöbb más típusára is; megállapítja, hogy jelentős különbségek mutatkoznak abban a tekintetben, hogy mennyiben állnak rendelkezésre állami és magánforrások a megújuló energiaforrások támogatására; hangsúlyozza, hogy a beruházási tőkéhez való hozzáférés kulcsfontosságú tényező a megújuló energia további fejlesztése szempontjából, különös tekintettel a pénzügyi válságra, amely a beruházói tőke jelentős mértékű felárához vezetett; úgy véli, hogy ahol piaci hiányosságok mutatkoznak, vagy ahol a termelőknek korlátozottak a lehetőségeik piaci alapú finanszírozás biztosítására, elő kell segíteni a megújuló energiaforrásokat célzó beruházási tőkéhez való további hozzáférést; javasolja, hogy a Bizottság az Európai Beruházási Bankkal és a nemzeti állami intézményekkel együtt vizsgálja meg, milyen innovatív pénzügyi eszközök alkalmazására van lehetőség a megújulóenergia-projektek finanszírozásához, miközben a szén-dioxid-piacoknak szerepet kell vállalniuk a megújulóenergia-projektekbe való beruházások ösztönzésében;

16. megállapítja, hogy az energiapiacra megjelenő megújuló energiaforrások egy része gazdaságilag versenyképes, míg más technológiák közelítenek a piaci árakhoz; egyetért a Bizottsággal abban, hogy minden megfelelő, pénzügyileg fenntartható eszközt be kell vetni annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrások gazdasági versenyképességének növelése érdekében csökkenjenek a költségek;

17. úgy véli, hogy fokozatosan fel kell számolni a versenyre káros támogatásokat, valamint a környezetre káros fosszilis tüzelőanyagok támogatását;

A megújuló energia az európai belső energiapiacra

18. megjegyzi, hogy a gáz és a villamos energia belső piaca, amelyet 2014-ig meg kell valósítani, alapvetően fontos lesz a megújuló energiaforrások integrálásához, és a változó villamosenergia-termelés költséghatékony kiegyensúlyozó eszközeként fog szolgálni; üdvözli a Bizottság jelentését a belső energiapiac megvalósításának és a harmadik csomag végrehajtásának állásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy az össze rendelkezésre álló eszközt, köztük a tagállamok Európai Bíróság előtti felelősségre vonását is használja fel arra, hogy a belső energiapiac megvalósulását minél előrébb hozza, felszólítja a Bizottságot, hogy kezelje a nem helyénvaló piaci koncentrációt, amennyiben az akadályozza a versenyt; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassák a belső energiapiaci jogszabályok teljes körű végrehajtását, a rendszerkapcsolatok fejlesztését, valamint az energiaszigetek és a szűk keresztmetszetek felszámolását;

19. megállapítja, hogy a nemzeti piacok jellemzőinek különbözősége, az eltérő potenciálok, valamint az eltérő szakaszokban lévő technológiai megoldások és érettség miatt jelenleg az Unión belül egyidejűleg számos különböző támogatási mechanizmus létezik a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy ez a különbözőség súlyosbítja a belső energiapiac problémáit, például azáltal, hogy a hatékonyság hiányához vezet a határokon átnyúló villamosenergia-kereskedelemben; üdvözli a támogatási rendszer reformjával kapcsolatos bizottsági iránymutatást;

2013. május 21., kedd

20. megjegyzi, hogy a belső energiapiac megvalósulásának legnagyobb haszonélvezői a fogyasztók; támogatja a Bizottság véleményét, amely szerint a versenyt ki kell terjeszteni a megújuló energiaforrásokra, miután azok éretté és gazdaságilag életképesé váltak, továbbá minden egyéb energiaforrásra, mert az innováció terén történő előrelépéseket és az árcsökkenéseket legjobban a verseny ösztönzi, megelőzve ezáltal az energiaszegénység kiterjedését; hangsúlyozza, hogy a kiskereskedelmi szinten ma is fennálló szabályozott árak veszélyeztetik a fogyasztók azon képességét, hogy teljes mértékben gyakorolják döntési szabadságukat;

21. megállapítja, hogy a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelvvel létrehozott együttműködési mechanizmusokat mindeddig alig alkalmazták, de számos együttműködési program tervezése van folyamatban; utal a Bizottság azon felismeréseire, amelyek szerint a meglévő együttműködési lehetőségek jobb kihasználása jelentős haszonnal járhat, így például felendítheti a kereskedelmet; üdvözi a Bizottság azon bejelentését, hogy iránymutatásokat dolgoz ki az Unión belüli együttműködésre vonatkozóan, amelyekben bemutatja az együttműködési mechanizmusok gyakorlati alkalmazását, valamint felvázolja a vonatkozó kihívásokat és leküzdésük módjait; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon az uniós iránymutatások tagállamok általi végrehajtásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy értelmezze a megújuló energiaforrásokról szóló (2009/28/EK) irányelv 13. cikkét, annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok helyesen hajtsák végre az irányelvet, és a hatóságok ne a versenyt torzító módon alkalmazzák a hitelesítési és engedélyezési eljárásokat; felszólítja a tagállamokat, hogy ezt követően adott esetben használják ki jobban az együttműködési mechanizmusokat, és fokozzák az egymás közötti kommunikációt is;

22. üdvözi, hogy javultak a napon belüli piacokon rendelkezésre álló szélturbina-kapacitások előrejelzését szolgáló módszerek, lehetővé téve a változó megújuló energiaforrásokból származó villamos energia jobb integrálását; hasonlóképpen üdvözi a harmadik belső energiapiaci csomagban előírt új hálózati előírásokat, amelyeket a releváns szereplők jelenleg dolgoznak ki, és amelyek a frekvencia stabilizálását eredményezik, amivel hozzájárulnak a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia jobb integrálásához;

23. hangsúlyozza, hogy haladéktalanul megfelelő piaci szabályoknak kell előmozdítaniuk a megújuló energiaforrásoknak az energiarendszerbe és az európai belső energiapiacba történő fokozatos integrálását minden tagállamban, és hogy a megújuló energiaforrások különböző típusainak – belső adottságaiknak és képességeiknek megfelelően – hosszú távon el kell látniuk azokat a rendszer stabilitásához szükséges funkciókat és feladatokat, amelyeket korábban a hagyományos energiahordozók biztosítottak; hangsúlyozza, hogy az Unióban ígéretes példák vannak ilyen piacokra; e tekintetben szorgalmazza, hogy a tervezés és végrehajtás során fordítsanak nagyobb figyelmet a megújuló energiaforrásokhoz társuló közvetlen és közvetett, kedvező és kedvezőtlen mellékhatásokra, különös tekintettel a meglévő infrastruktúrára, például az átviteli és elosztóhálózatokra, valamint a környezetre, a biológiai sokféleségre és a természet védelmére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a lakosság tudatosságát a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiák lehetséges hatásaira vonatkozóan;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy költség-haszon elemzés alapján mérlegelje, hogy miként hatnak a hatályos környezetvédelmi jogszabályok – például a vízügyi keretirányelv, illetve a madárvédelmi irányelv – a megújuló energiaforrások fejlődésére;

Infrastrukturális követelmények

25. megállapítja, hogy a megújuló energiaforrásokból származó energia bizonyos esetekben decentralizált, terheléstől távol történő, időjárásfüggő és változó betáplálásához a jelenlegi – kizárólag hagyományos energiahordozók számára kialakított – energiainfrastruktúrától eltérő infrastruktúráról kell gondoskodni; hangsúlyozza, hogy az energiahálózat ilyen korszerűsítésekor alkalmazkodni kell a termelés, a szállítás, az elosztás és a kiegyenlítő technológiák, valamint az egész energiarendszer változásaihoz; hangsúlyozza, hogy bizonyos megújuló energiaforrások kiegyensúlyozhatják a változó energiaforrásokat, és ezáltal enyhíthetik a kiegészítő hálózati infrastruktúra szükségességét; hangsúlyozza, hogy az infrastruktúra fejlesztése halaszthatatlan és nélkülözhetetlen lépés az egységes piac sikeréhez és a megújuló forrásokból előállított energia piaci integrálásához; megjegyzi, hogy ebben a tekintetben – és különösen a határokon átnyúló új infrastruktúrák kiépülésének felgyorsítása szempontjából – létfontosságú az energiainfrastruktúra-csomag végrehajtása; hangsúlyozza, hogy az energiainfrastruktúra-projektekre vonatkozó engedélyezési eljárásokat fel kell gyorsítani;

26. rámutat arra, hogy a megújulóenergia-termelő helyek közül sokat azért nem használnak ki tervezett kapacitással, mert a hálózat nem képes felvenni az ily módon termelt energiát;

27. megállapítja, hogy az ellátás biztonságának szavatolása érdekében a változó betáplálás jellemezte megújuló energiaforrások fejlesztéséhez szükség van az ingadozások rugalmas kiegyensúlyozására és a rugalmas tárolásra egy, a határokon átnyúló kereskedelmet lehetővé tévő integrált és összekapcsolt európai villamosenergia-hálózat révén, továbbá szükség van keresleti-kínálati rendszerekre, energiatárolásra és rugalmas erőművekre; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje, van-e kapacitási probléma az EU-ban, és mekkora az a nem megszakítható kapacitás, amelyet egy integrált uniós

2013. május 21., kedd

energiarendszerben a változó megújuló energiaforrások biztosítani tudnak, továbbá hogy értékelje a termelés-megfelelőségre gyakorolt lehetséges hatást; egyetért a Bizottság elemzésével, amely szerint a tartalékkapacitási mechanizmusok kiépítése jelentős költségekkel járna, és torzíthatja az árjelzést; tudomásul veszi, hogy e tartalékok rendelkezésre állása tekintetében gazdasági biztosítékok nyújtása céljából egyre inkább szükség van egy stabil politikai keretre, valamint a rendszert érintő és a kiegyensúlyozásra irányuló szolgáltatásokra; elutasítja az energiahordozók közötti támogatási versenyt, és szorgalmazza az energiapiacnak a hosszú távú uniós energia- és éghajlat-politikai célkitűzésekhez igazodó kialakítását, ami lehetővé teszi a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiák belső energiapiacba való integrálódását, ugyanakkor elismeri, hogy az állami támogatásra hagyományosan szükség volt az összes energiaforrás fejlesztése során;

28. hangsúlyozza a szuperhálózat és az északi-tengeri szélérőmű-hálózat megújuló energiaforrásai költséghatékony kiaknázásának fontosságát; e tekintetben kiemeli az északi-tengeri országok tengeri szélérőmű-hálózati kezdeményezésének (NSCOGI) jelentőségét egy olyan időszakban, amikor több mint 140 GW-nak megfelelő tengeri szélérőmű-projektet jelentettek be; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adjanak újabb lendületet az NSCOGI-nak;

29. emlékeztet arra, hogy az utóbbi tíz év alatt az új termelési kapacitásokra fordított összes beruházás több mint felét a megújuló energiaforrásokra irányuló beruházások teszik ki, és ez a részarány tovább fog nőni; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások energiaszerkezeten belüli magas részaránya jelentős kihívások elé állítja a meglévő hálózati infrastruktúrát, amelyek leküzdéséhez beruházásokra van szükség; megállapítja, hogy egyes olyan tagállamokban, ahol a megújuló energiaforrásokból származó energia megnövekedett betáplálását nem kísérte az energiahálózatok egyidejű fejlesztése, az ellátás biztonságát veszélyezteti a megújuló energiaforrásokból származó betáplálás; rámutat, hogy az ENTSO-E szerint az európai energiahálózatokban tapasztalható összes szűk keresztmetszet jelentős része összefügg a megújuló energiaforrások betáplálásával; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az elosztóhálózatok szűk keresztmetszeteinek megszüntetéséhez új módszereket kell alkalmazni, amelyek nem mindig járnak együtt a hálózat bővítésével és megerősítésével; bízik abban, hogy az európai hálózat fejlesztésének előnyei – amely fejlesztésre az egységes villamosenergia-piac létrehozásához is szükség van – az uniós energiarendszer sokkal hatékonyabb működésének biztosítása révén ellensúlyozhatják annak költségeit; felhívja az átviteli rendszer-üzemeltetőket, hogy hálózatfejlesztési eljárásaikat a megújuló energiaforrásokra alapozott termelési kapacitás integrálását szem előtt tartva korszerűsítsék, fenntartva az ellátás biztonságát, valamint hogy fokozzák az elosztórendszerek üzemeltetőivel való együttműködést;

30. megállapítja, hogy az Unión belül számos, a megújuló energiaforrások szempontjából legjobb és legversenyképesebb helyszín földrajzilag jelentős távolságra van az energiafogyasztás központjaitól, ami miatt ezek a helyszínek csak az átviteli és elosztórendszerek kiépítése, valamint a határokon átnyúló összeköttetések megerősítése után használhatók optimálisan; továbbá rámutat a fogyasztás központjaihoz közel eső, decentralizált megújulóenergia-ellátás előnyeire; hangsúlyozza, hogy ez megfelelő infrastruktúrák működése esetén költségsökkenéshez vezethet, csökkentheti a hálózatbővítés szükségességét, és megelőzheti a túlterheléseket; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak elő kell segítenie a megfelelő modellezési eszközök kidolgozását a távol eső, nagyméretű erőművek és az elosztó létesítmények optimális összetételének meghatározása céljából; rámutat az energiarendszer integrált –mind a hő-, mind pedig a villamosenergia-keresletre és -kínálatra kiterjedő – megközelítésében rejlő lehetőségekre; emellett utal a helyi megújulóenergia-termelésben, például a mikrotermelésben, illetve az olyan szövetkezetekben rejlő potenciálra, amelyek keretében a polgárok közösen ruháznak be a megújulóenergia-termelésbe és -ellátásba, például a geotermikus fűtésbe és a napenergiába, amint arra a Bizottság közleménye is kitér;

31. megállapítja, hogy az elégtelen hálózati kapacitások és tárolási lehetőségek, valamint az átviteli hálózatok üzemeltetői közötti nem kielégítő együttműködés hozzájárulhat az összehangolatlan, határokon átnyúló energia-áramlásokhoz (hurokáramlások – loop flows) és súlyos vészhelyzeteket válthat ki más tagállamokban, így az ellátás biztonságának fenntartása céljából a terhelésbe való növekvő beavatkozásokat tesz szükségessé, ha nem jár együtt a szükséges optimalizálással (például a hőmérsékleti görbe ellenőrzésével) és a hálózat kiépítésével e tagállamokban; aggódik a hálózati infrastruktúra kiépítésének és karbantartásának a tagállamokban tapasztalható helyzete miatt; felszólítja a tagállamokat, hogy az átviteli és elosztóhálózatok kiépítését mihamarabb mozdítsák elő, illetve támogassák az átviteli hálózatok üzemeltetői közötti együttműködést;

32. hangsúlyozza az intelligens hálózatokban, a keresletoldali gazdálkodási eszközökben és a villamos energia tárolására szolgáló technológiákban rejlő lehetőségeket, mind a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia lehető legjobb bevonásának, mind a hálózati ingadozások kiegyenlítésének elősegítése szempontjából; emlékeztet arra, hogy sürgősen további kutatásra van szükség az energiatárolással kapcsolatban, beleértve a vízvivattyúval működtetett vízerőművekkel folytatott együttműködés alapján zajló kutatást is, és energiatároló létesítményeket kell létrehozni; megjegyzi, hogy különösen a változó sebességű tárolási lehetőségekkel kapcsolatos kutatásokat kellene folytatni, mivel ezek a tárolási sebesség szabályozásánál nagyobb rugalmasságot, és ezáltal gyorsabb és célzottabb bekapcsolást tesznek lehetővé; felszólítja a Bizottságot, hogy mellőzze a villamosenergia-tárolók üzemeltetőinek kettős adóztatását;

2013. május 21., kedd

33. szükségesnek tartja, hogy létrejöjjenek a villamosenergia-ellátás kiegyensúlyozására irányuló szolgáltatások határokon átnyúló piacai, valamint hogy – a tározós vízenergia határokon átívelő integrációjára tekintettel – mihamarabb kiépüljön az európai átviteli hálózat, különösen Skandináviában, az Alpokban és a Pireneusokban;

34. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások tervezett kiépítése tekintetében a vízenergiának központi szerepet kell kapnia, mindenekelőtt a növekvő, ingadozó megújulóenergia-termelés kiegyenlítése, illetve a szivattyús tárolókkal kapcsolatos villamosenergia-tárolási megoldások terén; hangsúlyozza ennél fogva, hogy a vízenergia-termelés és a szivattyús tárolók kiépítése terén az Unión belüli lehetőségeket teljes mértékben ki kell aknázni;

35. elismeri, hogy a gázinfrastruktúra fontos szerepet fog játszani a megújuló energia európai fejlődésében; rámutat arra, hogy a biogáz – mint megújuló energia – biometánként jelenleg egyszerűen betáplálható a létező gázhálózatba, valamint, hogy az új technológiák – mint az áram segítségével hidrogént vagy gázt előállító technológiák – még inkább részesüljenek a jövőbeni alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság keretei nyújtotta előnyökből, mivel felhasználják a meglévő és az új infrastruktúrákat, amelyeket támogatni és fejleszteni kell;

36. úgy véli, hogy az ikt a jövőben hozzá fog járulni az energiakínálat és -kereslet irányításához, és növelni fogja a fogyasztók piaci aktivitását; felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik belső energiapiaci csomaggal összhangban minél előbb terjesszen elő javaslatokat az intelligensebb villamosenergia-hálózatok és mérők fejlesztésére, támogatására és szabványosítására, mivel ez még inkább lehetővé fogja tenni több piaci résztvevő bevonását és fokozni fogja a távközlési és energiahálózatokon belül a kiépítés, fejlesztés és karbantartás során megvalósuló lehetséges szinergiákat; kéri a Bizottságot, hogy különösen támogassa az ezzel kapcsolatos kutatást és fejlesztést; hangsúlyozza, hogy ennek során a kínálati oldali tervezési biztonság mellett fontos szerepet kell játszania a fogyasztók általi elfogadásnak is, akiket az intelligens fogyasztásmérők fő haszonélvezőivé kell tenni, és akiknek az adatvédelmi jogait biztosítani kell az új adatvédelmi irányelvvel összhangban; sürgeti a Bizottságot, hogy alaposan értékelje az intelligens fogyasztásmérők kiépítésére vonatkozó költség-haszon elemzéseket és az intelligens mérők különböző fogyasztási csoportokra gyakorolt hatását; elismeri, hogy a fogyasztók bevonása lényeges az intelligens fogyasztásmérők sikeres elterjesztéséhez;

37. megállapítja, hogy az ikt ágazat példaképként szolgálhat az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások támogatása terén, mivel az EU-n belüli adatközpontjai és a teljes villamosenergia-fogyasztás mintegy 1,5 %-át kitevő fogyasztása révén önmagában az egyik legnagyobb áramfogyasztó, és mivel a fogyasztók egyre inkább tudatában vannak az általuk használt informatikai és felhőalapú szolgáltatások szénlábnyomának;

38. megállapítja, hogy a szélturbinák és napelemek építése bizonyos régiókban, különösen a kis községekben és a szigeteken társadalmi ellenállásba ütközött; rámutat arra, hogy a helyi lakosság szerint a szélturbinák és a napelemek visszavetik az idegenforgalmat, valamint károsítják a természetet és rontják a vidéki területek és a szigetek tájképét;

39. hangsúlyozza, hogy ahol a megújulóenergia-termelés szövetkezetek révén vagy a közösségi tulajdonlási modellek szerint a polgárok kezében van, ott a megújuló energiák társadalmi elfogadottsága nagyobb, aminek köszönhetően csökken a végrehajtáshoz és az energiarendszer átalakításának a nyilvánossággal való nagyobb mértékű elfogadtatásához szükséges tervezési idő;

40. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások további kiépítése, valamint az egyéb energiatermelő létesítmények és infrastruktúra felépítése meg fogja változtatni a tájképet Európában; ragaszkodik ahhoz, hogy ez nem eredményezhet ökológiai károkat, többek között a Natura 2000 területeken, és a védett tájképi területeken; megállapítja, hogy a megújuló energia társadalmi elfogadottságát csak átlátható és összehangolt területfejlesztési, építési és engedélyezési eljárások, valamint kötelező és jól időzített társadalmi konzultáció révén lehet elérni minden érdekelt fél, beleértve a helyi szintet is, kezdettől fogva történő bevonása mellett; hangsúlyozza, hogy a polgárok és az érdekelt felek részvétele – többek között szövetkezetekben – hozzájárulhat a társadalmi elfogadottság eléréséhez, ahogy a helyi gazdaságok számára biztosított előnyök fokozottabb kommunikálása is;

A fogyasztók jogainak erősítése

41. a megújuló energiaforrások társadalmi elfogadottságának növelése érdekében további fellépést tart szükségesnek; ezzel egyidejűleg megállapítja, hogy e cél megvalósítását szolgáló hatékony fellépésként az energiatermelés folyamatának irányítására képes termelővel/fogyasztóval („prosumer”) kapcsolatos holisztikus megközelítést kell alkalmazni;

42. elismeri a kis méretű, megújulóenergia-alapú termelőegységek fontosságát a megújuló energiaforrások részarányának növelésében; elismeri, hogy a kis méretű, megújulóenergia-alapú termelőegységek kiépítése lehetőséget kínál az önálló háztartások, ipari üzemek és közösségek számára, hogy energiatermelőkké váljanak, és ezáltal tudatosodjanak bennük az energiatermelés- és fogyasztás hatékony módjai; hangsúlyozza, hogy a mikro-energiatermelés jelentős szerepet játszik az energiahatékonyság növelésében; hangsúlyozza, hogy a kis méretű, megújulóenergia-alapú

2013. május 21., kedd

termelőegységek kiépítése az energiaszámlák összegének jelentős csökkenését és új üzleti modellek és munkahelyek létrejöttét eredményezheti;

43. megállapítja e tekintetben, hogy a megújulóenergia-termelésre alakult helyi szövetkezetek ösztönzése fontos ahhoz, hogy növekedjen a lakosság részvétele, hozzáférhetőbbé váljon a megújuló energia, és pénzügyi beruházásokra kerüljön sor;

44. hangsúlyozza, hogy a kis méretű, megújulóenergia-alapú termelőegységek, a tárolás, a keresletoldali gazdálkodás és az energiahatékonyság okos ötvözésével csökkenthető a helyi hálózatok csúcsterhelés alatti használata, ezáltal mérséklődnek az elosztórendszer-üzemeltetők által viselt általános beruházási költségek;

45. megállapítja, hogy a hatékony helyi energiafogyasztás és -termelés előfeltétele – a termeléshez hozzájáruló fogyasztók és az elosztóhálózatok szempontjából – az intelligens fogyasztásmérők és általánosabban az intelligens hálózatok kiépítése;

46. üdvözli a Bizottság bejelentését, miszerint az energiatechnológiákról és az innovációról szóló, a mikro-energiatermelést középpontba helyező közleményt fog kiadni;

47. úgy véli, hogy az Unió regionális politikája fontos szerepet játszik a megújulóenergia-termelés és az energiahatékonyság Európa-szerte történő előmozdításában, valamint a villamosenergia-szolgáltatás és az energiaszállítási szolgáltatások területén; pozitívan értékeli, hogy a megújuló energia használatának elősegítésére szánt kohéziós és regionális politikai erőfeszítések időszakra időszakra bővülnek abból a célból, hogy a megújuló energiaforrások teljes mértékben hozzájáruljanak az uniós energiapolitikai célokhoz, és hogy az energiával kapcsolatos uniós célkitűzések Uniószerre végrehajtásra kerüljenek; különösen fontosnak tartja, hogy az európai politika arra irányuljon, hogy a finanszírozási arány a következő, 2014 és 2020 közötti időszakban elegendő legyen;

48. támogatja a többszintű irányítást és a decentralizált megközelítést az energiapolitika és a megújuló energiák terén, ideértve többek között a Polgármesterek Szövetségének részvételét és az intelligens városok kezdeményezés továbbfejlesztését, valamint a legjobb megoldások helyi és regionális szintű népszerűsítését tájékoztatási kampányok segítségével;

49. rámutat, hogy a mezőgazdaság és a vidéki térségek rendelkeznek potenciállal a megújulóenergia-termelés jelentős részének biztosítására, ezért az új agrár- és vidékfejlesztési politikának elő kell segítenie a megújuló energiák termelését;

50. elismeri az alternatív energiaforrások mezőgazdasági üzemekben való – különösen kis nagyságrendű – fejlesztése elősegítésének és ösztönzésének, valamint a vonatkozó módszerek gazdálkodók és fogyasztók körében való terjesztésének jelentőségét;

51. hangsúlyozza, hogy a gazdálkodók közötti együttműködés jelentősen hozzájárulhat a megújuló energiaforrások előmozdítására irányuló politika sikeréhez;

52. felszólítja az Európai Beruházási Bankot, hogy pénzügyi közvetítőként keresztül hozzon létre a szükséges kezdőtőkét biztosító gördülő alapokat, továbbá műszaki támogatást a mezőgazdasági üzemekben zajló és közösségi tulajdonban lévő mikro- és kisléptékű, megújuló forrásokon alapuló villamosenergia- és hőtermelési rendszerek számára, amelyeknek nyereségét vissza lehet forgatni további rendszerekbe;

Nemzetközi együttműködés és kereskedelem

53. emlékeztet arra, hogy a fosszilis tüzelőanyagok behozatala miatti uniós kereskedelmi deficit az elkövetkező években várhatóan növekedni fog, és hogy az importált fosszilis energiahordozóktól való függés egyre nagyobb politikai, gazdasági és környezeti kockázatokkal jár; e tekintetben hangsúlyozza a hazai megújuló energia szerepét az ellátás biztonsága, valamint a kőolaj- és földgázexportáló országok viszonylatában a pozitív kereskedelmi mérleg helyreállítása terén, és hogy ezért ezeknek nagyobb szerepet kellene játszaniuk az Európai Unió energiabiztonságának biztosításában;

54. tudatában van annak, hogy a megújuló energia világgazdasági növekednek, és ez pozitív hatással fog járni az európai iparra, a munkahelyteremtésre, az árakra és világszinten és az EU-n belül a meglévő és új technológiák továbbfejlesztésére, feltéve, hogy az Unió megújuló energiaforrásokra vonatkozó politikai és szabályozási kerete kiszámítható marad és elősegíti a tiszta technológiákkal foglalkozó vállalkozások számára, hogy megőrizzék globális versenytársaikkal szembeni versenyelőnyüket és vezető helyzetüket; fontos jövőbeni kereskedelmi partnereknek ismerni el az OECD-n kívüli országokat, mivel jelentős potenciállal rendelkeznek a megújuló energiaforrások területén;

2013. május 21., kedd

55. hangsúlyozza, hogy a piacon nem fogadható el a verseny engedély nélküli torzítása, mivel kizárólag a tisztességes uniós szintű verseny biztosít ésszerű árszínvonalat a megújuló energiákkal kapcsolatos technológiák tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban zárja le a tisztességtelen gyakorlatokkal kapcsolatban folyamatban lévő eljárásokat; hangsúlyozza, hogy a szabad és nyitott világpiacok kínálják a legjobb feltételeket a megújuló energiaforrások használatának növekedéséhez; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi korlátozásokat még inkább le kell építeni; felszólítja a Bizottságot, hogy ne emeljen új kereskedelmi akadályokat a megújuló energiaforrásokhoz használt késztermékek vagy technológiák alkatrészei előtt, felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket a kereskedelem útjában álló akadályok felszámolására, a tisztességes verseny megővésére, segítse az uniós vállalatokat abban, hogy belépjenek az EU-n kívüli piacokra, valamint lépjen fel a kereskedelmet torzító állítólagos gyakorlatokkal, többek között a jogellenes állami támogatásokkal szemben;

56. sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan kövesse figyelemmel ezen a területen az EU kereskedelmi partnerei által alkalmazott indokolatlan nem vámjellegű akadályokat, szubvenciókat és dömpingintézkedéseket is;

57. felszólítja a Bizottságot, hogy nyugtázza a WTO információtechnológiai megállapodását, és vizsgálja meg egy környezettechnológiai szabadkereskedelmi megállapodás kezdeményezésének lehetőségeit, azaz egy olyan megállapodását, amely megteremti a környezettechnológiai termékek vámmentes kereskedelmét;

58. hangsúlyozza, hogy e stratégiának ösztönöznie kell a kereskedelem könnyítését is annak érdekében, hogy támogassa a fejlődő országok erőfeszítéseit ezen a sajátos területen, és lehetővé tegye a megújuló energiák kereskedelmi áruként történő forgalmazását;

59. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem fontos szerepet tölt be annak biztosításában, hogy a megújuló energia előállítás és finanszírozása fenntartható legyen; emlékeztet arra, hogy a bioenergiák és a mezőgazdasági üzemanyagok behozatalakor tiszteletben kell tartani az uniós fenntarthatósági feltételeket, amelyeket egyértelműen meg kell határozni; e célból ösztönzi a Bizottságot, hogy további feltételként vezesse be a közvetett földhasználat kritériumát; javasolja, hogy a kereskedelmi megállapodások foglaljanak magukban az erdőirtás és az erdőpusztítás elleni, valamint a helyes föld- és vízgazdálkodásra ösztönző rendelkezéseket; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa az illegális fakitermeléssel kapcsolatos önkéntes partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalásokat az érintett harmadik országokkal;

60. hangsúlyozza, hogy megerősített energiapolitikai együttműködésre van szükség az EU-val szomszédos államokkal, beleértve a megújuló energiát is, valamint hogy hatékonyabban ki kell aknázni a megújuló energiahordozókban rejlő kereskedelmi lehetőségeket; hangsúlyozza a mind az EU-n belüli, mind a szomszédos államokkal folytatott együttműködést elősegítő megfelelő infrastruktúra szükségességét; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos együttműködésnek ki kell terjednie a megfelelő uniós politikai célokra is; hangsúlyozza, hogy különösen a Földközi-tenger térségében van nagy esély a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelésre; emlékeztet az olyan külső projektekben, mint a Desertec, a Medgrid és a Helios, valamint a vízerőművek Norvégiában és Svájcban történő további kiépítésében rejlő lehetőségekre, beleértve kiegészítési célokra való felhasználásuk lehetőségét; kiemeli e nagyszabású megújulóenergia-projektek jelentős helyi hozzáadott értékét is;

61. hangsúlyozza, hogy stabilitásának és megbízhatóságának fokozása érdekében a nemzetközi együttműködésnek – az Energiaközösséghez hasonlóan – megbízható szabályozási kereten és az Unió megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos vívmányain kell alapulnia;

62. felszólít a technológia területén vezető szerepet betöltő többi állammal (az Egyesült Államokkal és Japánnal) való összehangolt cselekvésre, hogy választ lehessen adni azokra a felmerülő kihívásokra, mint például a nyersanyagok és ritkaföldfémek hiánya, amelyek hatással vannak a megújulóenergia-technológiák alkalmazására;

63. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a megújuló energiaforrások terén szoros tudományos együttműködést kell kialakítania nemzetközi partnereivel, különösen a BRICS-országokkal, és az ezen országokkal folytatott kutatási és innovációs együttműködésre vonatkozó világos szakpolitikát kell kidolgoznia;

Innováció, kutatás és fejlesztés, valamint iparpolitika

64. megállapítja, hogy Európának erőfeszítéseket kell tennie az ipari és kutatás-fejlesztési kapacitás terén, hogy a megújulóenergia-technológia területén továbbra is vezető szerepet játszhasson; hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a kis- és középvállalkozások működéséhez és nemzetközivé válásához szükséges versenykörülményeket és törekedni kell a bürokratikus akadályok csökkentésére; kiemeli, hogy csak a kutatás és fejlesztés révén történő újítás biztosíthatja az európai technológiai vezető szerepet a megújuló energiaforrások technológiájának piacain; hangsúlyozza, hogy a magánbefektetőknek biztonságra van szükségük; felszólítja a Bizottságot, hogy az energiatechnológiákkal, többek között elsősorban a megújulóenergia-technológiákkal kapcsolatban segítsen elő egy iparpolitikai stratégiát azzal a céllal, hogy biztosítsa az EU vezető szerepét az energiatechnológiák, különösen a megújuló energia terén;

65. kiemeli az EU iparának a szélenergia-technológiák területén meglévő vezető szerepét, valamint azt, hogy az európai tengeri szélenergia-ipar nagymértékben hozzájárulhat a Balti-tenger és az Északi-tenger mentén fekvő tagállamok újraparosításához;

2013. május 21., kedd

66. hangsúlyozza, hogy a képzett munkaerőt és a megújuló energiaforrások területén dolgozó tudományos szakemberek és innovátorok következő generációját kitermelni képes oktatási intézmények kiemelt prioritást jelentenek; e tekintetben emlékeztet a Horizont 2020 és az Európai Innovációs és Technológiai Intézet fontos szerepére az oktatás, a kutatás és a megújulóenergia-ágazatban történő megvalósítás közötti szakadék áthidalásában;

67. különös jelentőséget tulajdonít az európai szabadalmi oltalmi mechanizmusok közötti együttműködésnek a megújuló energiák terén az értékes és kiaknázatlan szellemi tulajdonhoz való hozzáférés elősegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy mielőbb meg kell jelennie a tervezett európai szabadalomnak a megújuló energiák területén;

68. úgy véli, hogy a meglévő eszközökkel végrehajtott célzott kutatás-fejlesztést hatékonyabbá kell tenni, és aggódik amiatt, hogy a megújuló energiaforrások iparágának egyes részein a kutatás és fejlesztés el volt hanyagolva, ami egyes esetekben kereskedelmi problémákhoz vezetett; hangsúlyozza az újító, a felmerülő és meglévő technológiák továbbfejlesztésébe, valamint a szállítás és az energiaipar közötti rendszerintegrációba való beruházások szükségességét a versenyképesség megőrzése vagy megteremtése, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a meglévő technológiák egész életciklusuk során fenntarthatók maradjanak; hangsúlyozza a megújuló energiákkal kapcsolatos kutatás-fejlesztésre irányuló befektetések szükségességét, különösen a kapacitás, a hatékonyság és a térbeli lábnyom csökkentése területén;

69. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre a megújuló energiák ipari alkalmazásokkal együtt történő használatán alapuló kutatásra irányuló befektetéseket, például a gépjárműágazatban;

70. üdvözlja a Bizottság azon bejelentését, hogy 2013-ban közleményt terjeszt elő az energiatechnológiára vonatkozó politikával kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy az európai stratégiai energiatechnológiai (SET) terv megfelelő részeinek végrehajtásakor összpontosítson olyan technológiákra, amelyek javítják a megújuló energiaforrások versenyképességét és betáplálásukat az energiarendszerbe, mint például a hálózatirányítás, a tárolási technológiák, vagy a megújuló fűtés és hűtés, mindeközben nem szorítva háttérbe a megújuló energiaforrások tekintetében már bevált és évek óta alkalmazott technológiákat;

71. hangsúlyozza, hogy a kutatás kulcsszerepet játszik az új, tiszta technológiák fejlesztésében és megfizethetőségében; meggyőződése, hogy a SET-terv jelentősen hozzájárulhat a megújuló technológiák megfizethetővé és versenyképessé tételéhez;

A megújuló energia támogatásának európai kerete

72. hangsúlyozza, hogy a tagállamok jelenleg számos különböző támogatási rendszert alkalmaznak; kiemeli, hogy ez a támogatás erőteljes növekedéshez vezetett, ami különösen akkor igaz, ha a támogatási rendszerek jól vannak megtervezve, egyes támogatási rendszerek azonban rosszul voltak megtervezve és nem bizonyultak elég rugalmasnak ahhoz, hogy bizonyos technológiák terén igazodjanak a csökkenő költségekhez, és egyes esetekben túlkompenzálást okozott, ami a fogyasztókat pénzügyileg megterhelte; örömmel állapítja meg, hogy e támogatásoknak köszönhetően egyes megújuló energiaforrások bizonyos területeken, például a földrajzi szempontból előnyös, a tőkéhez való könnyű hozzáférés és a legalacsonyabb adminisztratív terhek, illetve méretgazdaságosság által jellemzett helyeken versenyképesek a hagyományos energiatermelési módszerekkel szemben;

73. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban a villamos energia kiskereskedelmi fogyasztói és ipari ára emelkedett az állami befolyás és bizonyos tényezők – köztük a fosszilis tüzelőanyagok ára – miatt; rámutat arra, hogy 2010-ben az uniós háztartások 22 %-a aggódott amiatt, hogy áramszámláját nem tudja kifizetni, és feltételezi, hogy ez a helyzet időközben romolhatott; hangsúlyozza, hogy az energiának mindenki számára megfizethetőnek kell lennie, és az iparág versenyképességét nem szabad akadályozni; kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket az alacsony jövedelemmel rendelkező fogyasztók hatékony védelmének biztosítása érdekében, és mindeközben hívják fel a figyelmet az energiatakarékosági és energiahatékonysági intézkedésekben rejlő lehetőségekre; rámutat arra, hogy a csökkenő nagykereskedelmi áraknak a fogyasztók javát kell szolgálniuk;

74. óva int attól, hogy a túl magasan megállapított támogatási összegek a túlkompenzálás révén elnyomhatják a technológiai előrelépést és akadályozhatják a piaci integrációt, mivel csökkentik az innovatívabb és költséghatékonyabb termékek kifejlesztésének ösztönzését; megjegyzi, hogy a támogatási mechanizmusok piaci jelekre érzékeny, intelligens megtervezése kulcsfontosságú a túlkompenzálás megakadályozására; úgy véli, hogy a technológiák versenyképességét növeli és a piaci integrációt megkönnyíti, ha sikerül minél gyorsabban olyan rendszerekre váltani, amelyek nem kímélik meg a termelőket a piaci árak kockázatától;

2013. május 21., kedd

75. meggyőződése, hogy a Bizottságnak támogatnia kell a tagállamokat abban, hogy meghatározzák a legköltséghatékonyabb megújuló energiaforrásokat és az azokban rejlő lehetőségek maximális kiaknázásának módját; emlékeztet arra, hogy a költségoptimalizált szakpolitikák a helyi keresleti minta, a kínálati lehetőségek és a gazdasági környezet szerint változnak;

76. üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy dolgozni fog a bevált gyakorlatokkal kapcsolatos iránymutatásokon és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti támogatási szabályozások reformján; felszólítja a Bizottságot, hogy ezeket az iránymutatásokat a lehető leghamarabb terjessze elő, hogy a különböző nemzeti rendszerek ne torzítsák a versenyt, és ne akadályozzák az EU-n belüli kereskedelmet és beruházást, a kiszámíthatóság és a költséghatékonyság fokozása és a túlzott támogatások elkerülése érdekében; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a belső piaci vívmányokat valamennyi tagállam tiszteletben tartsa; meg van győződve arról, hogy a bevált gyakorlatokra vonatkozó iránymutatások fontos lépést jelentenek a működőképes, egységes energiapiac biztosítása felé, és úgy véli, hogy az iránymutatásokat nemzeti szinten kiegészíthetné a jelenlegi nemzeti rendszerek költséghatékonyságának értékelése, a hatályuk alá tartozó különböző technológiák figyelembevételével a nemzeti támogatási mechanizmusok jobb összehasonlíthatóságának, összehangolásának és fokozatos közelítésének biztosítása érdekében; meg van győződve arról is, hogy az iránymutatások tagállami szintű végrehajtása elengedhetetlen lesz ahhoz, hogy el lehessen kerülni a nemzeti támogatási rendszerek visszamenőleges megváltoztatását vagy felfüggesztését, mert ez elrettentő jeleket közvetítené a befektetők felé, és komoly gazdasági zavart okozna azon magánszemélyek körében, akik ilyen programok alapján fektettek be megújuló energiaforrásokba; hangsúlyozza, hogy ezen iránymutatások végrehajtását a tagállamoknak kellene biztosítaniuk, és hogy külön támogatási szabályokat kell engedélyezni a helyi és regionális erőforrások feltárására;

77. a különféle tagállami támogatási rendszerek alapján szükségesnek tartja a fokozottabb közelítésre és a 2020 utáni időszakra vonatkozó megfelelő európai támogatási rendszerre irányuló párbeszéd előmozdítását; meggyőződése, hogy hosszú távon a megújuló energia uniós szintű támogatásának integráltabb rendszere, amely teljes mértékben figyelembe veszi a regionális és földrajzi különbségeket és a meglévő, nemzetek fölötti kezdeményezéseket, valamint része a széndioxid-mentesítésre irányuló általános erőfeszítéseknek, segíthetné a megújuló energiaforrások legköltséghatékonyabb keretének létrehozását és egyenlő versenyfeltételek megteremtését, melynek keretében teljes mértékben ki lehet aknázni a megújuló energiaforrásokban rejlő lehetőségeket; megállapítja, hogy a megújuló energiaforrásokra vonatkozó meglévő irányelv lehetővé teszi a kormányok számára, hogy közös támogatási rendszereket használjanak; rámutat az egyes európai országokban megszerzett tapasztalatokra, amelyek sikeresen tanúsítják, hogy egy integrált villamosenergia-piacon működtetett közös módszer hogyan nyújt lehetőséget a nemzeti rendszerek számára kölcsönösen előnyös innovációkra; kéri a Bizottságot, hogy a 2020 utáni jogalkotási kerettel összefüggésben értékelje, hogy a megújuló energiaforrásoknak az egész EU-ra kiterjedő támogatási rendszere olyan költséghatékonyabb keretet nyújt-e, amelyben az ezen energiaforrásokban rejlő teljes potenciál kiaknázható, valamint azt, hogy a fokozatos közelítés hogyan működhetne;

78. hangsúlyozza a támogatási mechanizmusokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjének előnyeit; rámutat, hogy az Egyesült Királyság és Olaszország nemrégiben bejelentette, hogy támogatási programjait a kvótarendszerről az átvételi áras rendszerre állítja át, mivel a hasonló földrajzi adottságú területekről származó bizonyítékok azt sugallták, hogy az átvételi áras támogatási modellek alacsonyabb költségekkel járnak; felhívja a Bizottságot, hogy jelenlegi elemzését⁽¹⁾ és következő iránymutató javaslatát egészítse ki e szempontokkal;

79. javasolja az olyan kezdeményezések alapul vételét, mint a Norvégia és Svédország által végrehajtott közös támogatási rendszer, hogy adott esetben lépésről lépésre lehessen kialakítani közös regionális támogatási rendszereket az olyan közös energiapiacok körül, mint például a „Nord Pool”;

80. felhívja a költségvetési hatóságot, hogy biztosítson forrásokat az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) számára feladatainak ellátásához és a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról, átláthatóságáról és hatékonyságáról szóló rendeletben rögzített céljainak eléréséhez; megjegyzi, hogy erre szükség van a villamos energia és a gáz integrált és átlátható belső piacának 2014-ig történő megvalósításához;

o

o o

81. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ COM(2012)0271 és kísérő dokumentumai; (SEC(2008)0057); IEE „RE-Shaping” tanulmányok „Quo(ta) vadis, Europe?”.

2013. május 21., kedd

P7_TA(2013)0202

A nők jogai a Balkán csatlakozásra váró országaiban**Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a nők jogairól a csatlakozásra váró balkáni országokban (2012/2255(INI))**

(2016/C 055/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. és 19. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetéséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1979. december 18-án elfogadott egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325 sz. határozatára (ENSZ BT 1325. sz. határozat),
- tekintettel a Tanács által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020) ⁽¹⁾,
- tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben, a Nők Negyedik Világkonferenciáján elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá a Pekingi Cselekvési Platform nyomán követéséről szóló 2000. május 18-i ⁽²⁾, a Nők Negyedik Világkonferenciája cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomán követéséről szóló 2005. március 10-i ⁽³⁾, valamint a „Peking + 15 – az ENSZ cselekvési platformja a nemek közötti egyenlőségért” című, 2010. február 25-i ⁽⁴⁾ parlamenti állásfoglalásokra,
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című, 2010. szeptember 21-i bizottsági közleményre (COM(2010)0491),
- tekintettel a „A Bizottság véleménye Albánia európai uniós tagság iránti kérelméről” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0680), amely kifejti, hogy a nemek közötti egyenlőség a gyakorlatban nem érvényesül teljes mértékben, különösen a foglalkoztatás és a gazdasági segítséghez való hozzáférés terén,
- tekintettel „A Bizottság véleménye Montenegró európai uniós tagság iránti kérelméről” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0670), amely kifejti, hogy a nemek közötti egyenlőség a gyakorlatban nem érvényesül teljes mértékben,
- tekintettel a Bizottság tagjelölt vagy potenciális tagjelölt országokról szóló 2012. évi országjelentéseire, amelyek a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2012–2013” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményt (COM(2012)0600) kísérték,
- tekintettel az Európai Unió és Koszovó közötti stabilizációs és társulási megállapodásról szóló megvalósíthatósági tanulmányról szóló 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0602),
- tekintettel a Horvátország uniós tagságra való felkészültségéről szóló átfogó ellenőrzési jelentés főbb megállapításairól szóló 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0601),
- tekintettel a „Nyugat-Balkán: az európai perspektíva erősítése” című, 2008. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2008)0127),

⁽¹⁾ A Tanács 2011. március 7-i következtetéseinek melléklete.

⁽²⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 285. o.

⁽³⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

⁽⁴⁾ HL C 348. E, 2010.12.21., 11. o.

2013. május 21., kedd

- tekintettel „A nyugat-balkáni országok az Európába vezető úton: a stabilitás megszilárdítása és a jólét megteremtése” című, 2006. január 27-i bizottsági közleményre (COM(2006)0027),
 - tekintettel a Tanács 2005. június 2–3-i következtetéseire, amelyekben a tagállamokat és a Bizottságot felkéri a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló intézményközi mechanizmusok megerősítésére, valamint a Pekingi Cselekvési Platform végrehajtásának értékelésére szolgáló keret kialakítására a folyamat következetesebb és módszeresebb ellenőrzése érdekében,
 - tekintettel a Tanács 2006. november 30-i és december 1-jei következtetéseire a Pekingi Cselekvési Platform tagállamok és uniós intézmények általi végrehajtásának áttekintéséről – Az intézményi mechanizmusra vonatkozó mutatók,
 - tekintettel a Tanács 2009. szeptember 30-i következtetéseire a Pekingi Cselekvési Platform tagállamok és uniós intézmények általi végrehajtásának áttekintéséről,
 - tekintettel a nők Balkánon betöltött szerepéről szóló, 2008. december 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a romák integrációjának európai uniós stratégiájáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0136/2013),
- A. mivel hét nyugat-balkáni ország – Albánia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Koszovó, Macedónia volt Jugoszláv Köztársaság és Szerbia – az Európai Unió tagállamává válása felé vezető út eltérő szakaszain van; mivel ezeknek az országoknak át kell venniük és végre kell hajtaniuk a nemek közötti egyenlőség terén létező uniós vívmányokat és más uniós kötelezettségeket a folyamat során;
- B. mivel a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget érintő intézkedések végrehajtásához szükség van a közvélemény fokozott felvilágosítására ezekről a jogokról, e jogok bírósági és nem bírósági érvényesítésére, valamint arra, hogy a kormányzati és a független intézmények kezdeményezzék, elvégezzék és felügyeljék a végrehajtási folyamatot;
- C. mivel a nők alapvető szerepet játszanak a békére, a stabilizációra és megbékélésre irányuló erőfeszítésekben, és mivel hozzájárulásukat el kell ismerni és ösztönözni kell az ENSZ BT 1325 sz. határozatának és az azt követő határozatoknak megfelelően;

Általános észrevételek

1. megjegyzi, hogy a nyugat-balkáni csatlakozásra váró országok átvették az uniós felvételi eljárás során megkövetelt jogszabályok nagy részét, ezeket a jogszabályokat azonban sok esetben nem megfelelően hajtják végre;
2. hangsúlyozza, hogy a nyugat-balkáni nőknek a politikai, gazdasági és társadalmi élet valamennyi szintjén való aktív részvétel és képviselet révén kell kiemelkedő szerepet betölteniük a társadalomban; rámutat, hogy rendkívül fontos a nők döntéshozatalban való egyenlő részvételének megvalósítása felé a kormányzat részvételének valamennyi szintjén (a helyi szinttől a nemzeti szinten át a jogalkotási és végrehajtási hatáskörökig) való előrehaladás;
3. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a legtöbb országban a lakosság nem ismeri teljes mértékben a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai előmozdítása terén létező jogszabályokat és szakpolitikákat, és hogy ezek a jogok ritkán érnek el a társadalom kiszolgáltató vagy marginalizált tagjaihoz, különösen a roma nőkhöz; felhívja a Bizottságot és a csatlakozásra váró országok kormányait, hogy a médian és nyilvános kampányokon keresztül, a nemi sztereotípiák felszámolását és a női példaképek, valamint a nőknek az élet valamennyi területén – köztük a döntéshozatalban – való tevékeny részvételének előmozdítását célzó oktatási programok által támogassák a tudatosítást; felhív mindenekelőtt a kormánytagok és a köztisztviselők részéről személyes elkötelezettség vállalására;

⁽¹⁾ HL C 21. E, 2010.1.28., 8. o.

⁽²⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 112. o.

2013. május 21., kedd

4. hangsúlyozza a tudatosság növelésére irányuló kampányoknak a sztereotípiák, a megkülönböztetés (nemi alapú, kulturális, vallási alapú) és a családon belüli erőszak elleni harcban, illetve általában a nemek közötti egyenlőség megteremtésében játszott szerepének fontosságát; megjegyzi, hogy ezeket a kampányokat a médián és reklámokon, oktatási anyagokon és az interneten keresztül közvetített pozitív női példaképekkel kell kiegészíteni; hangsúlyozza, hogy fontos javítani a vidéken élő nők – különösen a megkülönböztető hagyományokkal és sztereotípiákkal szembeni – helyzetét;

5. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a nők továbbra is alulreprezentáltak a munkaerőpiacon, valamint a gazdasági és politikai döntéshozatalban; üdvözlí a kvótákat, és felszólítja azokat az országokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy mozdítsák elő a nők képviseltségét, és szükség esetén hatékonyan alkalmazzák a kvótákat a politikai pártokban és a nemzetgyűlésekben, és ösztönzi azokat az országokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy folytassák ezt a folyamatot annak érdekében, hogy a nők részt vehessenek a politikai életben, és megszűnhessen az alulképviseltségük; megjegyzi, hogy ahol nemi kvótákat vezettek be a politikai döntéshozatalba, azokat megfelelően végre kell hajtani, hatékony jogi szankciókkal kiegészítve; ezzel összefüggésben üdvözlí a közelmúltban a nők Pristinában „Partnerség a változásért” címmel Atifete Jahjaganak, a régió egyetlen női államfőjének védnöksége alatt tartott 2012. októberi nemzetközi konferenciáját;

6. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a nők foglalkoztatási aránya a nyugat-balkáni országokban továbbra is nagyon alacsony; rámutat, hogy az esélyegyenlőségi politikák támogatása fontos a balkáni csatlakozó országok gazdasági és társadalmi fejlődése szempontjából; felszólítja a kormányokat, hogy tegyenek intézkedéseket a nemek közötti bérszakadék és az ebből eredő nemek közötti nyugdíj-szakadék csökkentése, illetve a magas arányú munkanélküliség kezelése érdekében, és ennek során vegyék figyelembe főként a nőket és különösen a vidéki nőket; felkéri a balkáni országok kormányait, hogy hozzák létre a férfiak és nők egyenlő díjazásának jogi keretét, nyújtsanak segítséget a nők számára a magánélet és a hivatás összeegyeztetésében, biztosítsák a jobb munkakörülményeket, az egész életen át tartó tanulást és a rugalmas munkaidő-beosztást, továbbá teremtsenek a nők vállalkozó kedvét ösztönző környezetet;

7. aggodalommal állapítja meg, hogy e régió néhány országában a női vállalkozókat gyakran éri hátrányos megkülönböztetés, amikor megpróbálnak kölcsönt vagy hitelt felvenni vállalkozásuk számára, és még mindig gyakran szembesülnek nemi sztereotípiákon alapuló akadályokkal; felhívja a régió államait, hogy fontolják meg mentorhálózatok és támogatási programok létrehozását, amelyek hasznosíthatják a vállalkozó szakemberek tanácsait és tapasztalatait; felszólítja a nyugat-balkáni országokat, hogy hozzanak létre a nők körében meglévő munkanélküliség megfékezésére irányuló aktív munkaerő-piaci rendszereket; sürgeti a hitelrendszerek létrehozását, és a finanszírozás kezdő vállalkozások számára való rendelkezésre bocsátását;

8. hangsúlyozza, hogy fontos felvenni a harcot a munkahelyi hátrányos megkülönböztetés minden formája ellen, ideértve a nemi alapú megkülönböztetést is a munkaerő-felvétel, az előléptetés és javadalmozás tekintetében;

9. hangsúlyozza, hogy a megfelelően működő demokratikus intézmények kiépítésének folyamata során a demokratikus kormányzás szempontjából elengedhetetlen a nők – akik a balkáni országok lakosságának több mint a felét alkotják – aktív részvételének biztosítása; aggodalommal veszi tudomásul, hogy a legtöbb országban nem áll elég pénzügyi és emberi erőforrás a nemek közötti egyenlőséget érintő intézkedések, és különösen a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére irányuló politikák kezdeményezésével és végrehajtásával megbízott kormányzati és független intézmények rendelkezésére; felhívja a hatóságokat, hogy biztosítsanak megfelelő forrásokat – többek között megfelelő női személyzetet – az intézkedések és a cselekvési tervek végrehajtásához; hangsúlyozza, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszközt (IPA) fel lehet és fel is kell használni a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőség előmozdításával kapcsolatos projektekhez, és hangsúlyozza, hogy az egyes országokban a hatóságok viselik a teljes felelősséget a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mechanizmusok jól működő végrehajtásáért; felszólítja a Bizottságot, hogy a kiadások hatékonyságának ellenőrzésekor kellő körültekintéssel járjon el;

10. aggodalommal veszi tudomásul, hogy nem léteznek a végrehajtás felügyeletéhez szükséges olyan standardizált statisztikai információk a nemek közötti egyenlőségről, a nőkkal szembeni erőszakról, a fogamzásgátláshoz való hozzáférésről és annak elérhetőségéről, illetve a fogamzásgátlás iránti nem kielégített igényekről, amelyeket fel lehet használni a csatlakozásra váró országok közötti, illetve a csatlakozásra váró országok és az uniós tagállamok közötti időbeli összehasonlításra; felhívja a balkáni csatlakozásra váró országok kormányait, hogy hozzanak létre közös módszertant a statisztikai információk gyűjtésére az Eurostat, az EIGE és más releváns intézetekkel együtt; hangsúlyozza, hogy a halmozott megkülönböztetéssel szembesülő nők – például a roma, leszbikus, biszexuális vagy transznemű, fogyatékossgal élő, etnikai kisebbséghez tartozó és az idősebb nők – helyzetének javítása érdekében konkrét stratégiákat kell kidolgozni, a meglévő stratégiákat pedig végre kell hajtani;

2013. május 21., kedd

11. úgy véli, hogy a nők alapvető szerepet játszanak az egész térségben való béketeremtéshez elengedhetetlenül szükséges stabilizációban és konfliktuskezelésben; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a háborús bűncselekmények és különösen a nemi erőszak női áldozatai hozzáférhessenek az igazságszolgáltatáshoz; emlékeztet valamennyi tagállam azon felelősségére, hogy vessenek véget a büntetlenségnek, és kezdeményezzenek bírósági eljárást a népirtások, az emberiség elleni bűncselekmények és háborús bűncselekmények – ide értve a nőknél és fiatal lányokon elkövetett szexuális erőszakot – elkövetői ellen, és ezeket a bűncselekményeket ismerjék el, mint emberiség elleni bűncselekmények és háborús bűncselekmények; hangsúlyozza, hogy ezeket a bűncselekményeket ki kell zárni a közkegyelmi intézkedésekből; üdvözli a Regionális Női Lobbizhoz hasonló hálózatok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy támogassák a nőket a béketeremtésben, valamint lehetővé tegyék a nők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését a konfliktus után lévő országokban; hangsúlyozza, hogy továbbra is foglalkozni kell a múlttal, és rendszeresen biztosítani kell a konfliktusok során elkövetett szexuális erőszak áldozatainak rehabilitációját; sürgeti a megfelelő állami tanúvédelmi programok elfogadását és végrehajtását, valamint hogy az ilyen bűncselekményeket büntetőeljárás alá vonják;

12. elítéli a nők elleni erőszak minden formáját, és aggodalommal veszi tudomásul, hogy a nemi alapú erőszak és a szóbeli erőszak továbbra is jelen van a balkáni országokban; felkéri a balkáni országok kormányait, hogy erősítsék meg a bűnüldözési szerveket annak érdekében, hogy megfelelően foglalkozhassanak olyan ügyekkel, mint a nemi alapú erőszak, a családon belüli erőszak, a kényszerprostitúció és a nőkereskedelem, emellett a családon belüli erőszak múltbéli és jelenlegi áldozatai számára hozzanak létre menedékhelyeket, valamint biztosítsák, hogy a végrehajtó intézmények, a jogi hatóságok és a köztisztviselők érzékenyebbek legyenek e jelenség tekintetében; ösztönzi a régióban a nemzeti hatóságokat, hogy a családon belüli erőszakkal kapcsolatban hozzanak létre figyelemfelkeltő programokat;

13. mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy az EU-ban a határokon átnyúló emberkereskedelem áldozatainak 30 %-a a balkáni térség állampolgárai közül kerül ki, a felderített bűncselekmények áldozatainak többségét pedig nők és lányok alkotják; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség, a tudatosságnövelő kampányok, illetve a korrupció és a szervezett bűnözés elleni intézkedések mind létfontosságúak az emberkereskedelem megakadályozásában és a lehetséges áldozatok védelmében; felhívja a régióban a nemzeti hatóságokat, hogy működjenek együtt egy egységes front kialakítása céljából;

14. felhívja a balkáni csatlakozó országok kormányait, hogy biztosítsanak fenntartható finanszírozást az emberkereskedelem elleni küzdelem tekintetében, növeljék tovább kapacitásaikat annak érdekében, hogy proaktív módon azonosítsák és megvédjék a kiszolgáltatott lakosság köréből kikerülő áldozatokat, biztosítsák jogrendjükben, hogy a kereskedelem azonosított áldozatait nem büntetik olyan bűncselekmények miatt, amelyeket az emberkereskedelem közvetlen eredményeként követtek el, tartásuk fenn az áldozatvédelemre irányuló erőfeszítéseiket, biztosítsanak képzést a bűnüldözési tisztviselők számára, illetve fejlesszék tovább a befogadó központok és a menedékhelyek kapacitását; felhívja továbbá az érintett kormányokat, hogy javítsák a hatályos jogszabályok végrehajtását annak érdekében, hogy az emberkereskedők számára olyan visszatartó erejű környezetet hozzanak létre, amelyben az emberkereskedelemmel kapcsolatos eseteket megfelelően kivizsgálják, és az elkövetők ellen büntetőeljárást indítanak és elítélik őket; felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse a csatlakozásra váró balkáni országokat arra, hogy javítsák a büntetőeljárásokra és büntetésekre vonatkozó nyilvántartásaikat, és támogassák az emberkereskedelem – családon belüli erőszakhoz és a nők korlátozott gazdasági lehetőségeihez hasonló – alapvető okainak kezelésére irányuló helyi kezdeményezéseket;

15. úgy véli, hogy a nemek közötti valódi egyenlőség a szexuális irányultság vagy nemi identitás egyenlőségén és az azok alapján történő megkülönböztetés tilalmán is nyugszik; ösztönzi a csatlakozásra váró országok kormányait, hogy többek között a gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatos jogalkotás, a rendőrök képzése és a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó jogszabályok révén kezeljék jogi és szakpolitikai téren, valamint a gyakorlatban a tartósan tapasztalható homofóbiát és transfóbiát, és kéri az a régió nemzeti hatóságait, hogy ítélik el a szexuális irányultságon, nemi identitáson vagy nemi önkifejezésen alapuló gyűlöletet és erőszakot;

16. üdvözli a határokon átnyúló regionális kezdeményezéseket a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség terén; felhívja a kormányokat és a Bizottságot, hogy támogassák ezeket a kezdeményezéseket, és ösztönözzék az azok nyomán kialakuló bevált gyakorlatok cseréjét és népszerűsítését, például az előcsatlakozási alapok felhasználásával és azáltal, hogy elegendő támogatást tesznek elérhetővé e kezdeményezések számára a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés szempontjából is;

17. felszólítja Montenegró, Szerbia, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Albánia kormányait, hogy a csatlakozási tárgyalások megkezdése után kössenek keretmegállapodást a parlamentjükkel, politikai pártjaikkal és a civil társadalommal a civil társadalmi, többek között a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervezetek bevonásáról a csatlakozási tárgyalásokba és az e tárgyalások eredményeként megszülető, reformot célzó cselekvési tervek kidolgozásába, emellett biztosítsák e szervezetek hozzáférését a csatlakozási folyamat részét képező kapcsolódó dokumentumokhoz;

2013. május 21., kedd

18. felhívja a csatlakozásra váró balkáni országok kormányait, hogy ismerjék el és támogassák azt a szerepet, amelyet a civil társadalom és a női szervezetek játszanak egyes területeken, például az LGBT személyek jogai előmozdításának, a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem, a nők politikai részvételének és képviselőitük fokozása és a béketeremtésre irányuló erőfeszítések előmozdítása terén; határozottan támogatja a nők szerepvállalásának, valamint az érintett társadalmakban elfoglalt helyzetének megerősítését célzó tevékenységeket;

19. aggodalommal állapítja meg, hogy a romák társadalmi integrációjának folyamata a csatlakozásra váró balkáni országok többségében lelassult, és néhány esetben meg is torpant; felhívja az érintett kormányokat, hogy a roma állampolgárok integrációjának fokozása és a romákkal – különösen a többszörös, összetett és interszekcionális megkülönböztetéssel sújtott nőkkel és lányokkal – szembeni megkülönböztetés és előítélet valamennyi formája kiküszöbölésének biztosítása érdekében fokozzák erőfeszítéseiket; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a bővítés által érintett országokat a csatlakozási folyamat bármely szakaszában bevonja, valamint hogy mozgósítsa az Előcsatlakozási Támogatási Eszközt (IPA) és a stabilizációs és társulási folyamatot (SAA);

20. aggodalommal állapítja meg, hogy rendszerint gyűlöletbeszéd, fenyegetés és fizikai támadás célpontjai azok az LGBT személyek jogaiért küzdő és azok az emberi jogi aktivisták, akik hangsúlyozzák a múlt feldolgozásának fontosságát, és felhívja a csatlakozásra váró balkáni országok kormányait, hogy tegyenek konkrét intézkedéseket az emberi jogi jogvédőkkel szembeni erőszak megelőzése és leküzdése érdekében;

21. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a nők jogait, a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését és a családon belüli erőszakkal szembeni folytonos küzdelmet a nyugat-balkáni országok csatlakozási folyamata során azáltal, hogy továbbra is foglalkozik ezekkel a témákkal az országjelentésekben és felügyeli azok végrehajtását és be is számol róluk, valamint hangsúlyozza a fontosságukat a hatóságokkal való kapcsolattartás során, emellett pedig mutasson jó példát azáltal, hogy a találkozókön és a médiában a saját delegációi, tárgyalócsoportjai és képviselői összetételében kiegyensúlyozott a nemek részvétele;

22. felkéri az Unió balkáni országokban tevékenykedő delegációit, hogy a jövőbeli uniós tagságra való felkészülés során szorosan kísérjék figyelemmel a nők jogai és az esélyegyenlőség terén elért előrehaladást, valamint felhívja az egyes delegációkat, hogy – a balkáni régió bevált gyakorlatai megosztásának elősegítése érdekében – a személyzet egyik tagját nevezzék ki a nemek közötti egyenlőségre irányuló politikák felelőségéért;

23. ösztönzi a térségbeli nemzeti hatóságokat, hogy támogassák a nemek közötti egyenlőséget az iskolai és egyetemi oktatás révén; megjegyzi, hogy már fiatal kortól sok lányt eltántorítanak az alapvetően „férfiasnak” vélt iskolai és egyetemi tárgyak – például a természettudományok, a matematika és a technológia – tanulásától; ajánlja az alapozó foglalkozások bevezetését és a lányok előtt nyitva álló tárgyak és karrierlehetőségek sorának kiszélesítését, hogy képesek legyenek megszerezni a választásuk szerinti bármely sikeres életúthoz szükséges tudásalapot és a készségek teljes tárházát;

24. hangsúlyozza, hogy minden nőnek szabadon kell rendelkeznie saját szexuális és reprodukciós jogaival, ideértve a megfizethető, jó minőségű fogamzásgátláshoz való hozzáférést is; aggodalmát fejezi ki a csatlakozásra váró balkáni országokban a nemi és reprodukciós egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést korlátozó tényezők miatt;

25. felhívja a csatlakozásra váró balkáni országok kormányait, hogy fogadjanak el olyan jogszabályokat és szakpolitikákat, amelyek biztosítják a reprodukciós egészségügyi szolgáltatásokhoz való általános hozzáférést és előmozdítják a reprodukciós jogokat, valamint hogy szisztematikusan gyűjtsék a szexuális és reprodukciós egészségügyi helyzet előmozdításához szükséges adatokat;

Albánia

26. felhívja az albán kormányt, hogy támogassa több nő részvételét a politikai döntéshozatalban, különös tekintettel a 2013-as parlamenti választásokra,

27. felhívja az albán kormányt, hogy hajtsa végre a nemzeti integrációs és fejlesztési stratégiát és a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelemmel foglalkozó biztos hivatalának megerősítése révén a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelemről szóló törvényt egy fellebbviteli intézmény létrehozásával, különösen egy a nemi alapon történő megkülönböztetés eseteivel foglalkozó biztos kinevezésével egy olyan környezet elősegítése érdekében, ahol a lánygyermeknek életet adó nőket nem éri hátrányos megkülönböztetés;

2013. május 21., kedd

28. felhívja az albán kormányt a nemzeti és helyi hatóságok körében folytatott együttműködés javítására, különösen a családon belüli erőszak elleni küzdelem tekintetében, és megjegyzi, hogy a nőket fokozottabban be kell vonni az albániai nemzeti és helyi szintű döntéshozatali folyamatokba;
29. felhívja az albán kormányt, hogy tegyen javaslatot a nemi szempontokra kiterjedő reformokra a tulajdonjogokra vonatkozó jogszabályok, a büntető törvénykönyv, valamint a választási és a munkaügyi jogszabályok terén;
30. elismerését fejezi ki Albániának a bírácoknak a nemek közötti egyenlőségről szóló jogszabályok és a nők elleni erőszakkal szembeni intézkedések végrehajtásával kapcsolatos képzéséért, valamint a megkülönböztetés vagy erőszak áldozatainak nyújtott, államilag finanszírozott jogsegély lehetőségéért;
31. elismerését fejezi ki Albániának a nemek közötti egyenlőség valamennyi szakminisztérium középtávú költségvetési programjában történő érvényesítésére vonatkozó döntésért, és örömmel várja e döntés végrehajtásának eredményeit;
32. felhívja az albán kormányt, hogy hajtsa végre, és ha szükséges, módosítsa a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget érintő intézkedések végrehajtását megfigyelő teljesítménymutatókat;
33. felhívja az albán parlamentet, hogy hozzon létre kifejezetten a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó parlamenti bizottságot;
34. felhívja az albán kormányt, hogy – főként helyi szinten – fokozza a nők jogainak elősegítését célzó, a nemek közötti egyenlőség, a családon belüli erőszakkal és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem nemzeti stratégiájához (2011–2015) hasonló politikai eszközök végrehajtását;
35. elismerését fejezi ki az albán hatóságoknak a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget előmozdító intézkedések végrehajtását nyomon követő teljesítménymutatók létrehozásáért, valamint a nők és a nemek közötti egyenlőség albániai helyzetéről szóló 2012. évi nemzeti jelentés közzétételéért;

Bosznia-Hercegovina

36. felhívja Bosznia-Hercegovina kormányát, hogy hangolja össze a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jogszabályokat és a különböző szintű joggyakorlatokat annak érdekében, hogy egységes jogi helyzet alakuljon ki az országban, emellett pedig erősödjön a nemek közötti egyenlőségért felelős központi szerv annak érdekében, hogy kezeljék a nőknek a kormányzás legmagasabb szintjén jelenleg tapasztalható hiányát, és hogy kövessék nyomon e végrehajtás elmulasztása által eddig okozott problémákat; felhívja a Bizottságot, hogy használjon fel minden rendelkezésre álló mechanizmust annak érdekében, hogy nagyobb elszámoltathatóságot és erőteljesebb intézkedéseket érjen el e tekintetben a bosznia-hercegovinai hatóságok részéről; felhívja a bosznia-hercegovinai kormányt, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt Bosznia-Hercegovina nemek közötti egyenlőségről szóló jogszabályának és a megkülönböztetés tilalmáról szóló jogszabály végrehajtására és más jogszabályokkal való állami szintű harmonizálására;
37. különös aggodalommal állapítja meg a várandós és a gyermekágyas nők munkaerő-piaci megkülönböztetését és az anyasággal járó szociális biztonsági jogoknak a különböző entitások és kantonok körében eltérő jellegét; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy valamennyi állampolgár számára egységes helyzetet teremtve igazítsa magas szintre a szociális biztonsági jogokat a szülési, apasági vagy szülői szabadságot országszerte igénybe vevő személyek tekintetében;
38. aggodalommal veszi tudomásul, mennyire kevésbé ismertek a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, illetve a nőkkel szembeni erőszak elleni jogszabályok nemcsak a lakosság, hanem a bűnüldözésben dolgozók körében is; felhívja a hatóságokat, hogy hajtsanak végre cselekvési tervet a tudatosság növelésére és a bűnüldöző szervek tagjainak képzésére;
39. komoly aggodalommal állapítja meg, hogy a családon belüli erőszak áldozatainak védelmére vonatkozó jogszabályokat még mindig harmonizálni kell az entitásokra vonatkozó jogszabályokkal – ami a családon belüli erőszakot bűncselekményként ismerné el mindkét bosznia-hercegovinai entitás büntető törvénykönyvében –, ennél fogva azok nem biztosítanak megfelelő jogbiztonságot ezen áldozatok számára; felhívja a bosznia-hercegovinai kormányt, hogy az áldozatok védelmének fokozása érdekében a lehető leghamarabb oldja meg e kérdést;
40. elismerését fejezi ki a bosznia-hercegovinai parlament képviselőnői által a nemi alapú erőszakra az érintett miniszterekkel folytatott, pártokon átívelő vitáért; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy e vita folytatásaként tegyenek konkrét intézkedéseket a nemi alapú erőszak elleni küzdelem elősegítésére;

2013. május 21., kedd

41. felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy rendőrségi jelentésekből, szociális ellátó központoktól és igazságügyi intézményektől gyűjtött adatok révén gondoskodjon hivatalos statisztikákról a jelentett erőszakos cselekmények számára vonatkozóan, és hogy tegye nyilvánosan elérhetővé e statisztikákat; ugyancsak felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy a családon belüli erőszak áldozatai védelmének biztosítását célzó védintézkedésekre vonatkozóan gyűjtsön adatokat és tegye azokat közzé;

42. felhívja a bosznia-hercegovinai kormányt, hogy a döntéshozatal valamennyi – önkormányzati, kantoni, entitási és állami – szintjén a kormányzati végrehajtó szervek összetételére vonatkozóan hangolja össze Bosznia-Hercegovinának a nemek közötti egyenlőségről szóló jogszabályát a választási jogszabállyal;

43. elismerését fejezi ki Bosznia-Hercegovinának azért a jogszabályáért, amely előírja mindkét nem legalább 40 %-os arányát az állami és helyi kormányzati szervek közigazgatási funkcióiban, de megállapítja, hogy a gyakorlatban ez nem eredményezte a nők 40 %-os arányát a közigazgatásban; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy e jogszabály végrehajtása érdekében dolgozzanak ki egyértelmű határidőket tartalmazó és a felelősségi köröket egyértelműen megosztó cselekvési tervet;

44. aggodalommal veszi tudomásul, hogy nincs elég pénzügyi és emberi erőforrás az ENSZ Biztonsági Tanács 1325 sz. határozatához kapcsolódó cselekvési terv végrehajtására, a nemek közötti egyenlőséget biztosító intézményi mechanizmusokra, az igazságszolgáltatáshoz való megfelelő hozzáférésre, illetve a családon belüli erőszak áldozatai számára menedékhelyek létrehozására; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat minden szinten, hogy biztosítsanak elegendő forrásokat ezekre a célokra a költségvetésükben;

45. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a bosznia-hercegovinai hatóságok a háborús bűncselekményekkel és a szexuális erőszakkal kapcsolatos eseteket mindezidáig csak korlátozott számban vizsgálták ki és ítélték el; komoly aggodalommal állapítja meg, hogy az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői közül sokan büntetlenül menekültek meg az igazságszolgáltatás elől; ugyancsak megállapítja, hogy a bosznia-hercegovinai hatóságok nem gondoskodnak megfelelő tanúvédelmi programokról az áldozatok számára; felhívja ezért a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy biztosítsanak biztonságos és megfelelő hozzáférést az igazságszolgáltatáshoz a háborús bűncselekmények és a szexuális erőszak valamennyi áldozata számára, és hogy a háborús bűncselekményekkel foglalkozó valamennyi napvilágra került esetet kezeljék gyorsan és hatékonyan;

46. felhívja a bosznia-hercegovinai kormányt, hogy egyértelmű célkitűzéseknek a szakpolitikákba és a cselekvési tervekbe történő felvétele, valamint a végrehajtásért felelős állami intézmények egyértelmű megnevezése révén javítsa a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség területén hatályos jogszabályok nyomán követését; felhívja továbbá a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy működjenek együtt valamennyi szinten a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos átfogó statisztikai adatok gyűjtésében az ország teljes egészére vonatkozóan;

Horvátország

47. ösztönzi a horvát kormányt, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozását követően folytassa jogszabályainak az uniós vívmányokhoz való hozzáigazítását a nemek közötti egyenlőség területén;

48. felhívja a horvát hatóságokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a nőknek a helyi és a regionális önkormányzati szervek, a parlament és az Európai Parlament választási listáin való 40 %-os arányát előíró jogszabályt, tekintettel arra, hogy a 2011-es parlamenti választások során a politikai pártok kétharmada nem tett eleget az előírt célnak;

49. elismerését fejezi ki Horvátországnak a nemek esélyegyenlőségéért felelős ombudsman hivatalának létrehozásáért, valamint a nők jogainak e hivatal láthatósága nyomán kialakult nagyobb ismertségéért, és a nemek közötti egyenlőséget támogató intézkedésekért; azt ajánlja minden országnak a régióban, hogy fontolják meg, hogy bevált gyakorlatként követik ezt a példát; ösztönzi a horvát kormányt, hogy továbbra is biztosítson elegendő forrásokat az ombudsman hivatala részére, és kövesse annak ajánlásait;

50. üdvözli a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését célzó helyi cselekvési terveket különösen az isztriai térségben, felhívja a horvát kormányt, hogy országszerte mozdítsa elő az ilyen jellegű cselekvési tervek elfogadását és végrehajtását;

51. felhívja a horvát kormányt, hogy indítson strukturált párbeszédet a civil társadalmi szervezetekkel, különös tekintettel a csatlakozás utáni helyzetre;

2013. május 21., kedd

52. üdvözli a Horvátországban a nők elleni erőszakkal és a nemi alapú megkülönböztetéssel kapcsolatos esetek megfelelő kezelése tekintetében a rendőrség által a rendőrök e területtel kapcsolatos célzott oktatását követően elért előrehaladást, és ösztönzi a hatóságokat, hogy folytassák ezen intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy a bírák egyes eseteket azonban még mindig nem kezelnek megfelelően, és felhívja a hatóságokat, hogy vezessenek be a bírák fogékonytételét és képzését célzó intézkedéseket is; felhívja továbbá a horvát kormányt, hogy a nemi alapú erőszak és megkülönböztetés áldozatai számára tegye lehetővé az ingyenes jogsegélyt;

53. kéri a horvát hatóságokat, hogy a családon belüli erőszakkal szembeni védelemre vonatkozó nemzeti stratégiában (2011–2016) tisztázza, hogy mely hatóság mely intézkedésekért felelős, és hogy a stratégia végrehajtásához biztosítson kellő finanszírozást a hatóságok és a civil társadalmi szervezetek számára;

Koszovó

54. üdvözli a Koszovói Nemzetgyűlés szerepét a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó program elfogadásában, felülvizsgálatában és ellenőrzésében; az ellenőrzési jelentésekből kialakult ajánlások végrehajtására szólít fel;

55. felhívja a koszovói kormányt, hogy mozdítsa elő egy országos segélyhívó forrádrót létrehozását a családon belüli erőszak és a nemi alapú erőszak áldozatai számára, illetve tudatosítsa az esetek jelentésére és kezelésére rendelkezésre álló lehetőségeket;

56. elismerését fejezi ki a koszovói kormánynak a nemek egyenlőségével foglalkozó ügynökségnek a miniszterelnöki hivatal alá történő sorolásáért, és felhívja a kormányt, hogy a nemek közötti egyenlőségről szóló jogszabály politikai beavatkozástól mentes végrehajtása és nyomon követése tekintetében biztosítsa az ügynökség még hatékonyabb működését;

57. felhívja a koszovói kormányt, hogy mihamarabb hozza létre a javasolt egyenlő bánásmód központot;

58. elismerését fejezi ki Koszovónak a nemi alapú erőszak eseteiben eljáró rendőrök képzéséért, illetve speciális szobák létrehozásáért a rendőrőrsökön az áldozatok és gyermekeik számára; felhívja a koszovói kormányt, hogy nyújtson képzést az ilyen esetekben eljáró bírák számára is, emellett növelje az áldozatok rendelkezésére álló menedékhelyek számát, illetve az ott eltöltendő idő hosszát;

59. sürgeti a koszovói kormányt, hogy a nők 2012 októberében Koszovóban megrendezett csúcstalálkozóján bevezetett pristina elveket ismerje el és tegyen azok végrehajtásáért;

60. hangsúlyozza a fogamzásgátlók használata, kínálata és az azokhoz való hozzáférés további elősegítésének szükségességét, mivel bár növekedett a fogamzásgátló módszereket alkalmazó nők száma, a fogamzásgátlók használata a koszovói nők körében még mindig nem általános;

61. felhívja a koszovói kormányt, hogy jogrendjében külön kategóriaként ismerje el az 1998–1999-es konfliktus alatt szexuális erőszakot átélt áldozatokat a Koszovói Felszabadítási Hadsereg mártírjainak, rokkantjainak, veteránjainak és tagjainak, valamint a háború civil áldozatainak és azok családjainak státuszáról és jogairól szóló 04/L-054 sz. jogszabály módosítása révén;

62. felhívja a koszovói kormányt, hogy a végrehajtás és a nyomon követés elősegítése érdekében a nemek közötti egyenlőségről és megkülönböztetésről szóló jogszabályhoz kapcsolódó közigazgatási utasítások keretében egyértelműen határozzon meg a megfelelésre és annak hiányára vonatkozó mutatókat; felhívja továbbá a kormányt, hogy a nemi alapú megkülönböztetéssel és erőszakkal kapcsolatos esetekre vonatkozóan gyűjtsön adatokat és hozzon létre nemzeti nyilvántartást;

Macedónia volt Jugoszláv Köztársaság

63. elismerését fejezi ki a macedón kormánynak a szexuális zaklatás vagy a munkahelyi zaklatás elleni, köztük az elkövetőkre kirótt büntetésekre vonatkozó új jogszabályra irányuló javaslatért, és felhívja a jogszabálynak a büntető törvénykönyvvel való harmonizálására; üdvözli a macedón kormány szándékát a jogszabályok annak biztosítására irányuló módosítására, hogy mindkét szülőnek legyen lehetősége szülői vagy családi szabadságot kivenni a beteg családtagok gondozására, valamint a munkajog arra vonatkozó módosításainak nemrégiben történt elfogadására, hogy nyújtson jobb jogi védelmet a munkaerőpiacon a várandós vagy gyermekágyas nők számára;

2013. május 21., kedd

64. aggodalommal állapítja meg, hogy a roma nőket nemi alapú és etnikai alapú, kettős megkülönböztetés sújtja; felhívja ezért a macedón kormányt, hogy fogadjon el megkülönböztetés elleni átfogó keretet, amely lehetővé tenné a roma nők számára, hogy megszilárdítsák jogaikat;

65. elismerését fejezi ki a macedón hatóságoknak azért, hogy kiegészítőleg visszatartó erejű szankciókat állapított meg a politikai döntéshozatalban mindkét nem legalább 30 %-os képviselőtét előíró jogszabálynak való megfelelés hiányának esetére; felhívja a macedón kormányt, hogy szorosan kísérje figyelemmel, hogy ennek következtében megvalósul-e a nők legalább 30 %-os aránya a döntéshozatalban, főként helyi szinten;

66. elismerését fejezi ki a macedón parlamentnek az aktív „női klubért”, amelyben a különböző pártok parlamenti képviselői többek között nyilvános viták, konferenciák és nemzetközi események révén működnek együtt a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek az előmozdításáért, együttműködve a civil társadalommal – az általános iskolai szexuális neveléshez, a családon belüli erőszakhoz, a HIV-hez, a méhnyakrákhoz, a gyűlöletbeszédhez és a vidéki nők helyzetéhez hasonló – kényes vagy háttérbe szorult témákat érintve;

67. megjegyzi, hogy nem működnek megfelelően a munkaügyi és szociálpolitikai minisztériumban az esélyegyenlőséggel foglalkozó osztályon belül a nőkkel és férfiakkal szembeni egyenlőtlen bánásmód eseteiben jogsegély nyújtásáért felelős jogi képviselő mechanizmusai; felhívja a macedón kormányt, hogy tegyen lépéseket e mechanizmusok működésének javítására;

68. aggodalommal veszi tudomásul, hogy csak részben hajtották végre a nemek közötti egyenlőséget célzó cselekvési terveket és stratégiákat, és hogy hiányoznak az átfogó koordinált erőfeszítések; felhívja a macedón kormányt, hogy növelje a nemek közötti egyenlőség minisztériumának rendelkezésére álló pénzügyi és emberi erőforrásokat, és hogy gondoskodjon az esélyegyenlőségi koordinátorok nemzeti és helyi szintű kinevezéséről és hatékony tevékenységéről;

69. üdvözli a nemi alapú erőszakkal szembeni küzdelem terén elért előrehaladást, többek között a jelentések számának figyelemfelkeltő kampányok, szakosodott rendőrök képzése és a jelentések kezelésére vonatkozó intézményközi protokollokkal kapcsolatos megállapodás révén történő növekedését; mindazonáltal aggodalommal állapítja meg, hogy a családon belüli erőszak és a nemi alapú erőszak egyéb formái áldozatainak nyújtott menedékhelyek száma nem elegendő;

70. felhívja a macedón kormányt, hogy számolja fel a nőket a fogamzásgátláshoz való hozzáférésben akadályozó, meglévő kulturális és pénzügyi akadályokat;

Montenegró

71. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az elmúlt évtizedek alatt alig növekedett a nők részvétele a politikai döntéshozatalban; felhívja a montenegrói kormányt, hogy reformálja meg ezen a területen a jogszabályokat, és biztosítsa a teljesítésüket;

72. felhívja a montenegrói kormányt, hogy növelje a nemek közötti egyenlőség minisztériuma, a nemek közötti egyenlőség érvényesülését segítő jogi és intézményi keret megvalósítása, illetve a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési terv rendelkezésére álló pénzügyi és emberi erőforrásokat;

73. elismerését fejezi ki a montenegrói kormánynak a nemek közötti egyenlőség megvalósítását célzó nemzeti új cselekvési tervnek a civil társadalommal való együttműködésben létrehozott tervezetért, valamint a stratégiai és operatív célok e tervbe történő bevonásáért; felhívja a kormányt, hogy bocsásson rendelkezésre elegendő emberi és pénzügyi erőforrást ennek végrehajtásához, valamint a civil társadalommal a végrehajtás szakaszában való folyamatos együttműködés keretében kialakításához;

74. üdvözli, hogy nemek közötti egyenlőségi intézkedéseket is belefoglaltak a montenegrói csatlakozást megelőző reformprogramba; felhívja a montenegrói kormányt, hogy az „Igazságszolgáltatás és alapvető jogok” című 23. fejezet és más fontos fejezetek (beleértve a „Szociálpolitika és foglalkoztatás” című 19. fejezet, a „Jogérvényesülés, szabadság és biztonság” című 24. fejezet és a „Statistikák” című 18. fejezet) csatlakozási tárgyalásai során kezelje elsőbbséggel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó előírások végrehajtásának eszközeit;

2013. május 21., kedd

75. elismerését fejezi a montenegrói kormánynak a családon belüli erőszak kezelése terén az összehangolt intézményi reagálásra vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos magatartási kódex elfogadása révén elért előrehaladásért; mindazonáltal aggodalommal állapítja meg, hogy a családon belüli erőszak továbbra is komoly probléma Montenegróban, és felhívja a kormányt, hogy a kapcsolódó jogszabályok és a magatartási kódex végrehajtásához, egy országos segélyhívó forrádrót bevezetéséhez és az adatgyűjtéshez biztosítson elegendő finanszírozást és ezek érdekében tegyen megfelelő erőfeszítéseket;

76. aggodalommal veszi tudomásul a nemi alapú megkülönböztetéssel és erőszakkal kapcsolatos panaszok alacsony számát; felhívja a montenegrói kormányt, hogy tegye meg a nők jogaival és az erőszakkal szembeni hatályos jogszabályokkal, valamint a jogsértések jelentésének és kezelésének lehetőségeivel kapcsolatos tudatosság növeléséhez szükséges lépéseket;

77. üdvözli a montenegrói parlament által az egyenlőségre vonatkozó jogszabályok végrehajtásának módszeres vizsgálatára irányulóan megtett erőfeszítéseket;

Szerbia

78. felhívja a szerb kormányt, hogy a nemzeti uniós integrációs program végrehajtásának részeként erősítse meg a megkülönböztetést tiltó törvény alkalmazását ellenőrző mechanizmusokat, illetve hogy javítsa a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervek – köztük az egyenlőség védelmével foglalkozó biztos és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó helyettes ombudsman – igazgatási kapacitását;

79. elismerését fejezi ki a szerb kormánynak a választási törvényért, amely előírja, hogy a parlamenti választási listákon minden harmadik jelöltnek az alulreprezentált nemet kell képviselnie, valamint ezen előírás teljes körű végrehajtásáért, aminek eredményeképpen a parlamenti képviselők aránya 34 %-ra nőtt;

80. felhívja a szerb kormányt, hogy szilárdítsa meg a rendőrségi bűnüldöző szervek tagjai és a bírák részére nyújtott képzést a nemi alapú megkülönböztetés és erőszak eseteinek megfelelő kezelése és a tudatosságnövelés terén, tegye lehetővé az ingyenes jogsegélyt az áldozatoknak, és oldja meg a bíróságok előtt felhalmozott esetek általános problémáját;

81. elismerését fejezi ki a családon belüli erőszakkal szembeni küzdelemben a családon belüli erőszakkal és a partneri kapcsolaton belüli erőszakkal kapcsolatos helyzetekben való együttműködési eljárásokra vonatkozó általános protokoll elfogadása révén elért előrehaladásért, egy telefonos segélyszolgálat létrehozásáért és egy új menedékhely megnyitásáért; megállapítja azonban, hogy a családon belüli erőszak még mindig igen nagy aggodalomra ad okot Szerbiában; felhívja a kormányt, hogy a jogszabály és a protokoll végrehajtásához, az esetek jelentésének támogatásához, valamint az információk és adatok gyűjtéséhez és az egyes intézmények, ügynökségek és a nőket képviselő civil társadalmi szervezetek közötti cseréjéhez biztosítson elegendő finanszírozást, és ezek érdekében tegyen megfelelő erőfeszítéseket;

82. elismerését fejezi ki a szerb kormánynak és parlamentnek a civil társadalmi szervezetekkel való szoros együttműködéséért az ENSZ Biztonsági Tanács 1325 sz. határozatát végrehajtó átfogó cselekvési terv megfogalmazása és nyomon követése során; felhívja a kormányt, hogy biztosítson elegendő pénzügyi és emberi erőforrást a megvalósítására;

83. felhívja a szerb hatóságokat, hogy – különösen helyi szinten, a helyi önkormányzatok és a helyi civil társadalmi szervezetek között – javítsák a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó civil társadalmi szervezetekkel folytatott együttműködést a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jogszabályok és politikák kidolgozása, végrehajtása és nyomon követése terén, és hogy biztosítsanak strukturális finanszírozást a nemi alapú erőszakkal foglalkozó szervezetek munkájához;

o

o o

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a csatlakozásra váró balkáni országok kormánynak.

2013. május 21., kedd

P7_TA(2013)0203

Az EU Alapjogi Chartája: A tömegtájékoztatás szabadságának irányadó szabályozása az EU-ban

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az EU Alapjogi Chartájáról: a tömegtájékoztatás szabadságára vonatkozó irányadó szabályozás az EU-ban (2011/2246(INI))

(2016/C 055/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikkére, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikkére, valamint a kulturális kifejezési formák sokféleségének védelméről és elősegítéséről szóló UNESCO-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményének 10. cikkére, az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának és Parlamenti Közgyűlésének nyilatkozataira, ajánlásaira és állásfoglalásaira, valamint a Velencei Bizottságnak és az Európa Tanács emberi jogi biztosának a véleménynyilvánítás, a tájékozódás és a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló dokumentumaira,
- tekintettel az EU Alapjogi Chartájának 11. cikkére, az EUSZ 2., 7. és 9–12. cikkére, a Szerződés letelepedés szabadságára, szolgáltatásnyújtás szabadságára, a személyek és áruk szabad mozgására és a versenyre és állami támogatásokra vonatkozó cikkeire, valamint az EUMSZ 167. cikkére (kultúra),
- tekintettel az az Európai Unióról szóló szerződéshez mellékelt, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyvre, mely Amszterdami Jegyzőkönyvként ismeretes,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió tagállamain belül a médiapluralizmusról szóló bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007) 0032),
- tekintettel a sajtószabadságról szóló európai chartára ⁽²⁾,
- tekintettel a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének magas szintű munkacsoportja Bizottság általi létrehozására,
- tekintettel a médiakoncentrációról szóló 2002. november 20-i állásfoglalására ⁽³⁾, az Európai Unióban az alapvető jogok helyzetéről (2002) szóló 2003. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a határok nélküli televíziózásról szóló 2003. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, a 2001-2002-es időszakra a 97/36/EK irányelvvvel módosított, határok nélküli televíziózásról szóló 89/552/EGK irányelv 4. és 5. cikkének alkalmazásáról szóló 2005. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, „a szólás- és tájékozódási szabadság megsértésének veszélyeiről az EU-ban és különösen Olaszországban (az Alapjogi Charta 11. cikkének (2) bekezdése)” című 2004. április 22-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, az Európai Unió belüli médiakoncentrációról és -pluralizmusról szóló 2008. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a „Közzolgalmati műsorszolgáltatás a digitális korszakban: a kettős rendszer jövőjéről” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, valamint a magyar médiatörvényről szóló 2011. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

⁽²⁾ <http://www.pressfreedom.eu/en/index.php>

⁽³⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 205. o.

⁽⁴⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 412. o.

⁽⁵⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 453. o.

⁽⁶⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 117. o.

⁽⁷⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 1026. o.

⁽⁸⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 75. o.

⁽⁹⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 50. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 154. o.

2013. május 21., kedd

- tekintettel az Európai Bizottság által nyilvántartásba vett, médiapluralizmusra irányuló, folyamatban lévő európai kezdeményezésre ⁽¹⁾, melynek célja a médiapluralizmus védelme a média-tulajdonjogokra, a média átláthatóságára, a politikai tisztasággal való összeférhetetlenségre és a médiafelügyeleti hatóságok függetlenségére vonatkozó nemzeti szabályok részleges harmonizációja révén,
 - tekintettel az audiovizuális médiaszolgáltatási irányelv (8) és (94) preambulumbekzdéseire, amelyek szerint a tagállamoknak meg kell akadályozniuk minden, erőfölényes helyzetet eredményező vagy a pluralizmust korlátozó intézkedést, és lehetővé kell tenniük a független szabályozó szervezetek számára, hogy munkájukat átláthatóan és részrehajlás nélkül végezzék,
 - tekintettel az EBESZ – és különösen a tömegtájékoztatás szabadságával foglalkozó képviselője – tömegtájékoztatás szabadságával kapcsolatban folytatott munkájára és a kapcsolódó jelentésekre, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által a tömegtájékoztatás szabadságával kapcsolatban tartott 2012. november 6-i nyilvános meghallgatás során, videón keresztül sugárzott beszédre,
 - tekintettel a nem kormányzati szervezetek – köztük a Riporterek Határok Nélkül (sajtószabadság-mutatók) és a Freedom House (sajtószabadságról szóló jelentések) – médiával kapcsolatban közzétett jelentéseire,
 - tekintettel a Parlament ⁽²⁾, valamint az Európai Egyetemi Intézet tömegtájékoztatás szabadságával és sokszínűségével foglalkozó központja ⁽³⁾ által a tömegtájékoztatással kapcsolatos kérdésekről közzétett tanulmányokra,
 - tekintettel az Európai Bizottság megrendelésére 2007-ben végzett és 2009-ben közzétett, „A tagállamok médiapluralizmusának mérésére szolgáló mutatók – egy kockázatalapú megközelítés felé” című független tanulmányra ⁽⁴⁾, amely a média megfigyelésére szolgáló eszközt indikátorokkal határozza meg a médiapluralizmusra irányuló fenyegetések hangsúlyozása céljából,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A7-0117/2013),
- A. mivel a média a demokráciában a közélet őrének szerepét tölti be, hiszen lehetővé teszi a polgárok számára, hogy gyakorolják tájékoztatáshoz való jogukat, megvizsgálják és megítélik a hatalom vagy befolyás gyakorlóinak vagy birtokosainak cselekedeteit és döntéseit, különösen a választási konzultációk alkalmával; mivel információs kapuőri felhatalmazásukkal élve szerepet játszanak a közügyek napirendjének meghatározásában és ebből következően véleményformálóként lépnek fel;
- B. mivel bebizonyosodott, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága a közéletben hozzájárul a demokrácia és maga a jogállamiság kialakulásához, illetve ezek létének és fennmaradásának feltétele; mivel, a szabad és független média, valamint a szabad információáramlás döntő szerepet játszik a nem demokratikus rezsimekben bekövetkező demokratikus átalakulásban, és kéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének alakulását a csatlakozni kívánó országokban, és fordítson kellő figyelmet a szabad médiának a demokrácia világszerte való előmozdítása terén játszott szerepére;
- C. mivel a média szabadsága a Szerződésekben foglalt értékek – így a demokrácia, a pluralizmus és a kisebbségek jogainak tiszteletben tartása – sarokköve; mivel annak „sajtószabadság” néven lezajlott történelme hozzájárult a demokratikus eszmék az európai eszmény történelmi kialakulásához;
- D. mivel a tömegtájékoztatás szabadsága, pluralizmusa és az újságírás függetlensége Unió-szerte és különösen az egységes piacon a médiatevékenység gyakorlásának alapvető eleme; mivel ezért a tömegtájékoztatás szabadságának, pluralizmusának és az újságírás függetlenségének bármely indokolatlan korlátozása egyben a véleménynyilvánítás szabadságára, továbbá a gazdasági szabadságra irányuló korlátozás is; mivel az újságírókat nem béklyózhatja tulajdonosi, igazgatósági vagy a kormány általi nyomásgyakorlás és pénzügyi fenyegetések;

⁽¹⁾ www.mediainitiative.eu

⁽²⁾ „The Citizen's Right to Information: Law and Policy in the EU and its Member States” (A polgárok információhoz való joga: jog és szakpolitika az EU-ban és a tagállamokban), 2012. június, lásd: <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75131>

⁽³⁾ <http://cmpf.eui.eu/Home.aspx>

⁽⁴⁾ összeállította: K.U.Leuven – ICRI, Jönköpingsi Nemzetközi Üzleti Főiskola – MMTK, Közép-európai Egyetem – CMCS és Ernst & Young Consultancy Belgium.

2013. május 21., kedd

- E. mivel a civil társadalom kollektív szabadságai – így az egyesülési és gyülekezési jog, valamint az egyéni szabadságjogok, mint a véleménynyilvánítás szabadsága és az információkhoz való hozzáférés joga – létezés nélkülözhetetlen környezetet a független és sokszínű médián alapuló, önálló és erős közzsféra teremti meg;
- F. mivel a polgárok szabad véleménynyilvánításhoz és tájékozódáshoz való alapvető jogát csak a tömegtájékoztatás szabadsága és sokszínűsége tudja biztosítani, aminek segítségével az újságírók és a média gyakorolhatják az állampolgárok tisztességes és semleges tájékoztatásával kapcsolatos jogukat és kötelezettségeiket, és részrehajlás nélkül számolhatnak be közérdekű döntésekről és eseményekről; mivel a társadalom minden tagjának joga van ahhoz, hogy véleményét demokratikus és békés módon kinyilvánítsa;
- G. mivel az Emberi Jogok Európai Bírósága határozata értelmében az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 10. cikkéből eredően tevételesen kötelezettség hárul a tagállamokra a médiapluralizmus biztosítására, e cikk pedig a közösségi vívmányok részét képező Alapjogi Charta 11. cikkében foglaltakhoz hasonló rendelkezéseket tartalmaz;
- H. mivel az információ természeténél fogva – valamint és különös tekintettel az utóbbi évtizedekben bekövetkezett technológiai változásokra – átlép a földrajzi határokon, és kulcsfontosságú szerepet játszik a külföldön élő nemzeti közösségek tájékoztatásában, olyan eszközöket biztosítva, amelyek lehetővé teszik a kölcsönös, határokon és országokon átívelő megismerést és megértést; mivel többek közt az online média globális jelleget öltött, amely ma már meghatározza a lakosság és különösen az információt fogyasztók várakozásait és igényeit; mivel a média világában és a kommunikáció technológiák terén bekövetkezett változások újradefiniálták az információcsere közegét, valamint az emberek tájékoztatásának és a közvélemény formálásának módját;
- I. mivel a tömegtájékoztatás szabadságának és pluralizmusának folyamatos és megszakítás nélküli tiszteletben tartásán alapuló, Európa egészére kiterjedő közzsféra alapvető eleme – például az európai parlamenti választások esetében – a Szerződésekre foglalt uniós értékekkel, így az európai intézmények elszámoltathatóságával és az európai demokrácia fejlődésével összhangban történő uniós integrációs folyamatnak; mivel egy vibráló, versenyképes és több formában megvalósuló, mind audiovizuális, mind nyomtatott médiakörnyezet a nyilvános vitában való részvételre ösztönzi a polgárokat, ami kulcsfontosságú a demokratikus rendszer jó működése szempontjából;
- J. mivel a nem kormányzati szervezetek, a tömegtájékoztatás szabadságát nyomon követő szervezetek, az Európa Tanács, az EBESZ, valamint az Európa Parlament számos tanulmányában és állásfoglalásában is tudósított a kormányok – többek között az európai uniós tagállamok kormányainak – a média szabadságát és függetlenségét fenyegető megnyilvánulásairól, illetve figyelmeztetett azokra ⁽¹⁾;
- K. mivel az Európa Tanács és az EBESZ a tömegtájékoztatás szabadságáról, koncentrációjáról és sokszínűségéről szóló részletes nyilatkozatokban, állásfoglalásokban, ajánlásokban, véleményekben és jelentésekben már vizsgálta a kommunikáció emberi és demokratikus vonatkozásait, létrehozva egy jelentős közös páneurópai minimum követelményrendszert ezen a területen;
- L. mivel az Európai Unió elkötelezett a médiapluralizmus, mint a szabad véleménynyilvánítás és tájékozódás jogának alapvető pillére megvédése és előmozdítása mellett, melyek kulcsfontosságú mérföldkövek az aktív polgári szerepvállalás és a részvételi demokrácia vonatkozásában, és amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikke rögzít;
- M. mivel a tömegtájékoztatás szabadsága előfeltétele a tagjelölt országok koppenhágai kritériumok alapján történő uniós csatlakozásának, és egyben azon alapelvek egyike, amelyeket az EU külpolitikájában szorgalmaz; mivel ennek okán az Uniónak és tagállamainak az Unión belül példát kell mutatniuk, ezáltal biztosítva a hitelességet és következetességet;

⁽¹⁾ Ezek közé tartoznak többek között: a tömegtájékoztatás és a média ellenőrző szerveinek közvetlen vagy közvetett, pártoktól függő politikai ellenőrzése és befolyása; bizonyos médiaorgánumok piacra jutásának akadályozása vagy korlátozása műsorszórási engedélyezés útján; a nemzeti vagy katonai biztonságra, közrendre, vagy közérkölcsekre vonatkozó jogszabályok helytelen használata vagy az azokkal való visszaélés a cenzúra alkalmazása és a közokiratokhoz és információhoz való hozzáférés akadályozása érdekében; a források bizalmassága elvének megsértése; a médiakoncentrációra, illetve az összeférhetetlenségre vonatkozó jogszabályok hiánya; valamint a hirdetések alkalmazása a kiadói irányvonalak befolyásolására.

2013. május 21., kedd

- N. mivel a Parlament több alkalommal aggodalmát fejezte ki a tömegtájékoztatás szabadságával, pluralizmusával és koncentrációjával kapcsolatban, és felszólította a Bizottságot, hogy a szerződések öreként tegye meg a megfelelő intézkedéseket, többek között terjesszen elő a témára irányuló jogalkotási kezdeményezést;
- O. mivel a Bizottság 2007. január 16-án útnak indította a „3 lépés megközelítést”, amely az alábbiakat tartalmazza: a tömegtájékoztatás sokszínűségéről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumot, a tagállamokban tapasztalható tömegtájékoztatási sokszínűség értékelésére és a lehetséges kockázatok azonosítására alkalmas mutatókat tartalmazó független tanulmányt a tömegtájékoztatás sokszínűségéről az EU tagállamaiban (2007-ben jelenik meg), és egy bizottsági közleményt a tömegtájékoztatás sokszínűségének mutatóiról az EU tagállamaiban (2008-ban jelenik meg), melyet nyilvános konzultáció követ majd⁽¹⁾; mivel a független tanulmányban ismertetett, a tömegtájékoztatás sokszínűségére vonatkozó eszközt még nem alkalmazták;
- P. mivel ennek a megközelítésnek a megvalósítását a Bizottság sajnálatos módon félbeszakította, hiszen a közleményt nem adták ki, és a nyilvános konzultációra sem került sor;
- Q. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével kötelező érvényűvé vált az Alapjogi Charta; mivel a Charta az első olyan nemzetközi dokumentum, amely kifejezetten rögzíti, hogy „A tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét tiszteletben kell tartani” (a 11. cikk (2) bekezdése); mivel a Szerződések biztosítják az Unió számára az Európai Unióban a valamennyi alapvető jog védelmének biztosításához szükséges felhatalmazást és hatásköröket, különösen az EUSZ 2. és 7. cikke alapján;
- R. mivel a véleménynyilvánítás, szólás, tájékozódás és tömegtájékoztatás szabadságának folyamatos védelme és előmozdítása a tagállamok feladata, tekintve hogy ezek olyan alapelvek, amelyeket saját alkotmányukban és jogszabályaikban is szavatolnak, továbbá méltányos és egyenlő hozzáférést kell biztosítaniuk a polgárok számára a különböző információforrásokhoz, azaz eltérő nézőpontokhoz és véleményekhez; mivel ezen felül kötelességük, hogy tiszteletben tartsák és védjék polgáraik magán- és a családi életét, otthonát és kommunikációját, valamint személyes jellegű adatait, a Charta 7. és 8. cikkének megfelelően; mivel, ha ezeket a szabadságokat bármely tagállam súlyosan veszélyezteti vagy megsérti, a Szerződésekben és a Chartában lefektetett hatáskörei alapján az Európai Uniónak kellő időben és hatékonyan közbe kell avatkoznia az európai demokratikus és sokszínű rend és az alapvető jogok védelme érdekében;
- S. mivel az Európai Unió hatáskörökkel rendelkezik a médiával kapcsolatos területeken, például a belső piac, az audiovizuális politika, a verseny (beleértve az állami támogatásokat), a távközlés és az alapvető jogok területén; mivel az Európai Parlament megállapította, hogy erre alapozva alapvető minimális normákat kell meghatározni a tájékozódás szabadsága, a megfelelő szintű médiapluralizmus és a független médiairányítás biztosítása, garantálása és előmozdítása érdekében⁽²⁾; mivel a Bizottság megbízta az Európai Egyetemi Intézet tömegtájékoztatás szabadságával és sokszínűségével foglalkozó központját, hogy elemezze az uniós hatásköröket a tömegtájékoztatás szabadsága terén;
- T. mivel aggályok merülnek fel a médiánál, nevezetesen a közszolgálati műsorszolgáltatóknál a szerkesztői függetlenség, a munkaerő-felvétel, a bizonytalan foglalkoztatási viszonyok, az öncenzúra, a pluralizmus, a tájékoztatás semlegessége és minősége, valamint a hozzáférés és finanszírozás területén felmerülő kihívásokkal és nyomással kapcsolatban, amelyek indokolatlan politikai és pénzügyi beavatkozás, valamint a gazdasági válság következményei;
- U. mivel aggályok merülnek fel az újságírók Európában kialakult magas munkanélküliségi arányával, valamint azzal kapcsolatban, hogy magas számban vannak köztük a szabadúszók, akik munkahelyének biztonsága és támogatottsága korlátozott, és akik tevékenységüket rendkívül bizonytalan körülmények közt végzik;
- V. mivel a magánkézben lévő média egyre erősödő nemzeti és határokon is átnyúló koncentrációval – amelynek keretein belül média konglomerátumok értékesítik termékeiket a különböző országokban –, az Unión belüli, médiával kapcsolatos befektetések növekedésével, továbbá az Európán kívüli befektetők és média növekvő európai befolyásával szembesül, ami az információk monopolizálását eredményezi és aláássa a vélemények sokszínűségét; mivel bizonyos aggályok merülnek fel némely, magántulajdonban lévő média finanszírozásának forrásait illetően, többek közt az Európai Unióban is;

⁽¹⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/52>

⁽²⁾ Lásd a magyar médiatörvényről szóló 2011. március 10-i európai parlamenti állásfoglalás 6. pontját.

2013. május 21., kedd

- W. mivel az európai lakosság, ahogyan azt számos vizsgálat, közvélemény-kutatás és állami kezdeményezés is mutatja, hangot adott aggályainak a tömegtájékoztatás szabadsága és sokszínűsége romlásával kapcsolatban, és ismételten uniós fellépést követelt a tömegtájékoztatás szabadságának megőrzése és egy erős, független és sokszínű médiakörnyezet kialakítása érdekében;
- X. mivel a hírciklus felgyorsítása az újságírói gyakorlat súlyos hibáit eredményezte, így az újságírói források kettős ellenőrzésének elhagyását;
- Y. mivel a digitális környezet fejlődése kulcsszerepet játszhat az európai polgárok online információhoz való hozzáférése tekintetében;
- Z. mivel a médiakörnyezet alapvető változásokon megy keresztül; mivel, különösen a jelenlegi gazdasági válság idején, egyre nagyobb arányban vannak azok az újságírók, akik bizonytalan foglalkoztatási körülmények közt dolgoznak, és akik a munkaerőpiaci normákhoz képest a szociális biztonság hiányával, valamint az újságírás jövőjét érintő, ehhez kapcsolódó kihívásokkal néznek szembe;
- AA. mivel a polgárok petíciókat küldtek a Parlamentnek a szóban forgó aggályok és követelések kapcsán, követelve az uniós intézmények és különösen a Parlament fellépését;
- AB. mivel az internet, a személyi számítógépek és legújabbban a mobil számítógépek által hozott technológiai változások alapjaiban és oly módon változtatták meg az információs infrastruktúrát, amely következményekkel járt a hagyományosabb média üzleti modelljére nézve, különösen ami annak a hirdetési piacra való támaszkodását illeti, ezáltal veszélyeztetve olyan médiaorgánumok létét, amelyek fontos polgári és demokratikus szerepet töltenek be; mivel ezért a hatóságok kötelessége, mind tagállami, mind uniós szinten, hogy egy olyan eszközkészletet hozzanak létre, amelyet a jelenlegi átmeneti időszakban rendelkezésre bocsátanak, és amely segíti a független média által hordozott értékek, illetve az általa végzett feladatok fennmaradásának biztosítását, függetlenül attól, hogy azok jelenleg vagy a jövőben milyen technológiai platformon jelennek majd meg; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a technológiai változásoknak a média üzleti modelljére gyakorolt hatását, illetve a tömegtájékoztatás szabadsága és sokszínűsége vonatkozásában jelentkező következményeit;
- AC. mivel a közelmúltban kialakult gazdasági válság súlyosbította a médiaorgánumokat sújtó problémákat, és a médiakörnyezetet az újságírói szerep növekvő bizonytalansága révén meggyengítette, illetve sebezhetőbbé tette a gazdasági vagy politikai nyomásgyakorlással szemben; mivel ezek a jelenségek külön következményekkel jártak az olyan újságírói műfajok tekintetében, amelyek nagyobb költségekkel járnak, vagy amelyek létrehozása több időt igényel – pl. az oknyomozó újságírás, helyszíni tudósítás –, valamint a nemzetközi és európai tudósítók kiküldését illetően; mivel ezek a műfajok kulcsfontosságúak a hatóságok és politikai tényezők felelősséggel való felruházása és elszámoltathatósága biztosítása szempontjából, a gazdasági és intézményi hatalommal való visszaélések megszüntetése és a társadalmi, környezeti vagy humanitárius téren elkövetett bűncselekmények felderítése és üldözése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy tanulmányozza a válságnak és a bizonytalan foglalkoztatási körülményeinek az újságírói közösségre gyakorolt hatásait, a tömegtájékoztatás szabadságára és sokszínűségére gyakorolt következmények elemzése és esetleges orvoslása céljából;
- AD. mivel a technológiai változás, a független és szakképzett, sokféle háttérrel rendelkező újságírói állomány és a minőségi termékek megteremtéséhez szükséges sokirányú képesítések megszerzése lehetőséget teremt új, egyszerre több platformot felölelő és nemzeteket áthidaló újságírói vállalkozásokhoz, amelyeket mind állami, mind piaci alapú szakpolitikák révén támogatni lehet;
1. felszólítja a tagállamokat és az Európai Uniót, hogy tartsák tiszteletben, biztosítsák, védjék és támogassák a szabad véleménynyilvánításhoz és tájékozódáshoz való alapvető jogot, valamint a tömegtájékoztatás szabadságát és pluralizmusát, és ennél fogva tartózkodjanak a tömegtájékoztatás szabadságának fenyegetésétől – ilyen például a média indokolatlan és politikai befolyásolása, vagy a médiával szembeni nyomásgyakorlás, vagy annak pártoktól függő ellenőrzése és cenzúrája, vagy a tömegtájékoztatás szabadságának és függetlenségének korlátozása vagy jogtalan szűkítése egyéni vagy politikai érdekek szolgálatában, vagy a közszolgálati műsorszolgáltatók pénzügyi fenyegetése –, valamint tartózkodjanak olyan mechanizmusok kifejlesztésétől vagy támogatásától, amelyek a tömegtájékoztatás szabadságának akadályozását célozzák;

2013. május 21., kedd

2. felhívja a tagállamokat és az Európai Uniót, gondoskodjanak olyan, jogilag kötelező eljárások és mechanizmusok alkalmazásáról a tömegtájékoztatás vezetői, az igazgatótanácsok, a médiatanácsok és a szabályozó szervek vezetőinek kiválasztására és kinevezésére, amelyek átláthatók, érdemeken és vitathatatlan tapasztalaton alapulnak, valamint szakmaiságot, feddhetetlenséget, függetlenséget és a teljes politikai és társadalmi paletta képviselői tekintetében konszenzust biztosítanak, valamint jogbiztonságot és folyamatosságot, nem pedig a választások eredményeitől vagy a hatalmon lévők akaratától függő „zsákmány és jutalom” rendszeren alapuló politikai vagy pártoktól függő kritériumokat; megjegyzi, hogy minden tagállamnak össze kellene állítania egy listát az állami média vezetői vagy igazgatótanácsai kinevezésére vonatkozó feltételekről, összhangban a függetlenség, feddhetetlenség, tapasztalat és szakmaiság elveivel; felhívja a tagállamokat, hogy garanciák megteremtésével biztosítsák a médiatanácsoknak és szabályozó testületeknek a kormány, a parlamenti többség vagy bármely egyéb társadalmi csoport politikai befolyásától való függetlenségét;
3. hangsúlyozza, hogy a médiapluralizmus és az újságírói és szerkesztői függetlenség a tömegtájékoztatás szabadságának alappillérei, hiszen biztosítják annak sokszínűségét, továbbá a különböző társadalmi és politikai szereplőkhöz, véleményekhez és nézőpontokhoz (például a nem kormányzati szervezetekhez, polgári szövetségekhez, kisebbségekhez) való hozzáférést, és számos különféle álláspontot mutatnak be;
4. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az egyszerre több regionális kormányzat vagy tagállam területén eloszló kulturális közösségek saját nyelvükön férhessenek hozzá a tömegtájékoztatáshoz, és ne szülessenek olyan politikai döntések, amelyek ezt a hozzáférést akadályoznák;
5. emlékeztet rá, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint a részes államok az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 10. cikkéből eredően kötelesek a médiapluralizmus biztosítására; rámutat, hogy a szóban forgó Egyezmény 10. cikke a közösségi vívmányok részét képező Alapjogi Charta 11. cikkében foglaltakhoz hasonló rendelkezéseket tartalmaz;
6. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a tagállamok garantálják országukban az Alapjogi Charta megfelelő végrehajtását, ami a médiapluralizmusban, a tájékoztatáshoz való egyenlő hozzáféréseben, valamint a sajtó semlegességén keresztül megvalósuló függetlenségének tiszteletben tartásában nyilvánul meg;
7. megállapítja, hogy a koppenhágai kritériumok alapján az Európai Unióhoz csatlakozni kívánó országoknak meg kell felelniük a közösségi vívmányoknak, köztük az Alapjogi Chartának és különösen annak 11. cikkének, amely előírja a médiaszabadság és a médiapluralizmus tiszteletben tartását; ugyanakkor megállapítja, hogy noha a jelenlegi tagállamok is kötelesek betartani a Chartában foglaltakat, nem áll rendelkezésre ennek biztosítására hivatott mechanizmus;
8. hangsúlyozza egy valóban kiegyensúlyozott európai kettős rendszer alapvető szerepét, amelyben a magántulajdonban lévő és a közszolgálati média egyaránt betölti saját szerepét, és amelyet a Parlament, a Bizottság és az Európa Tanács kérésének megfelelően meg kell őrizni; megállapítja, hogy egy multimédiás társadalomban, ahol megnövekedett a kereskedelmi indíttatású globális piaci szereplők száma, a közszolgálati média nélkülözhetetlen; emlékeztet az államon keresztül a polgárok által finanszírozott, az ő kiszolgálásukat célzó közszolgálati média fontos szerepére és arra vonatkozó intézményi feladatkörére, hogy kiváló minőségű, pontos és megbízható tájékoztatást nyújtson a széleskörű közönség számára, amely médiának minden külső nyomástól és magán- illetve politikai érdekektől függetlennek kell lennie, ugyanakkor olyan témáknak is teret adva, amelyek a magántulajdonú média számára esetleg nem volnának jövedelmezők; kiemeli, hogy a magántulajdonban lévő média hasonló feladatkörrel rendelkezik az információval – különösen a szervezeti és politikai jellegű információval – kapcsolatban, pl. választások, népszavazások stb. összefüggésében; hangsúlyozza, hogy garantálni kell a nemzeti hírügynökségek szakmai függetlenségét és el kell kerülni a híronopóliumok létrejöttét;
9. elismeri, hogy a folyamatos önszabályozási és nem jogalkotási kezdeményezéseknek, amennyiben függetlenek, pártatlanok és átláthatóak, fontos szerep jut a tömegtájékoztatás szabadságának biztosításában; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a média és annak szabályozó ügynökségei mind az államtól (európai szinten is), mind a jelentős hatalommal rendelkező üzleti érdekcsoportoktól való függetlenségének támogatására;
10. emlékeztet a közszolgálati médiának a tagállami közszolgálati műsorszolgáltatás rendszeréről szóló Amszterdami Jegyzőkönyvben említett sajátos és megkülönböztető szerepére;
11. emlékeztet arra, hogy a Szerződésekhez csatolt 29. jegyzőkönyv elismeri, hogy a tagállamokban megvalósuló közszolgálati műsorszolgáltató rendszer közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez; ennek megfelelően előírja, hogy a tagállamok csak abban az esetben finanszírozhatják a közszolgálati műsorszolgáltatást, ha ez a közszolgáltatási hatáskör ellátását célozza, és nem érinti olyan mértékben az Unióban a kereskedelmi feltételeket és a versenyt, ami már ellentétes volna a közérdekkel;

2013. május 21., kedd

12. hangsúlyozza a közszolgálati média megfelelő, arányos és stabil finanszírozásának fontosságát a politikai és gazdasági függetlensége biztosítása érdekében, hogy a maradéktalanul elláthassa feladatait, ideértve társadalmi, oktatási, kulturális és demokratikus szerepét, valamint hogy alkalmazkodni tudjon a digitális változásokhoz, és hozzá tudjon járulni egy olyan inkluzív információs és tudásalapú társadalom kialakításához, amelyben a reprezentatív, kiváló minőségű média mindenki számára elérhető; aggodalmát fejezi a néhány tagállamban tapasztalható jelenlegi tendencia miatt – nevezetesen hogy költségvetési megszorításokat alkalmaznak vagy csökkentik a közszolgálati média tevékenységét –, ami csökkenti a küldetésük teljesítésére irányuló képességüket; sürgeti a tagállamokat, hogy fordítsák meg ezt a tendenciát, és biztosítsák, hogy a közszolgálati média megfelelő, fenntartható és kiszámítható finanszírozást kap;

13. kiemeli, hogy a médiaorgánumok piacra jutásának műsorszórási engedélyezési eljárások útján történő szabályozására vonatkozó intézkedésekkel és az állami, nemzeti vagy katonai biztonság és a közrend, valamint a közkerékpárra és a gyermekek védelmére vonatkozó szabályokkal nem lehet a médiára irányuló politikai vagy pártoktól függő ellenőrzés vagy cenzúra gyakorlása vagy a polgárok közérdekű, fontos kérdésekben való tájékozódásra vonatkozó alapvető jogának akadályozása érdekében visszaélni; hangsúlyozza, hogy e tekintetben megfelelő egyensúlyt kell biztosítani; figyelmeztet arra, hogy a tömegtájékoztatást nem fenyegetheti egyes érdekcsoportok és lobbik, gazdasági szereplők vagy vallási csoportok befolyása;

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a verseny biztosítása érdekében alkalmazzák a versenyjogi szabályokat és a médiaszabályozást az erőfölényes helyzetek kezelése és megelőzése céljából, adott esetben azáltal, hogy a média iparágban a verseny küszöbértékét más piacokénál alacsonyabban határozzák meg, garantálják az új szereplők piacra jutását, közbelépnek, amennyiben a média túlzottan koncentrált és amennyiben a média pluralizmusa, függetlensége és szabadsága veszélybe kerül, annak biztosítása érdekében, hogy minden tagállamban valamennyi uniós polgárnak szabad és sokszínű média álljon rendelkezésére, és szükség esetén javasoljanak fejlesztéseket; hangsúlyozza, hogy a vállalatok által birtokolt olyan sajtócsoportosulások, amelyek közbeszerzési szerződéseket ítélnének oda, veszélyt jelentenek a média függetlenségére nézve; felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a meglévő versenyjogi szabályok összeegyeztethetők-e a tagállamok kereskedelmi médiáinak növekvő koncentrációjával; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon a médiapluralizmus védelmére és a túlzott médiakoncentráció megelőzésére irányuló konkrét intézkedéseket;

15. hangsúlyozza, hogy figyelmet kell fordítani a média-tulajdonviszonyok tagállami koncentrációjának szintjére, és hangsúlyozza, hogy a médiapluralizmus koncepciója a kérdések szélesebb körére is kiterjed, például a cenzúra tilalmára, a források és informátorok védelmének biztosítására, valamint az olyan kérdésekre, mint a politikai szereplők és a piaci erők által kifejtett nyomás, az átláthatóság, az újságírók munkakörülményei, a médiaellenőrző hatóságok, a kulturális sokféleség, az új technológiák kifejlesztése, az információhoz és kommunikációhoz történő korlátlan hozzáférés, az internethez való cenzúrázatlan hozzáférés, valamint a digitális szakadék; úgy véli, hogy a média tulajdonviszonyainak és irányításának átláthatónak és összefonódásoktól mentesnek kell lenniük; hangsúlyozza, hogy a tulajdonlás koncentrációja veszélyezteti a pluralizmust és a kulturális sokszínűséget, és a tömegtájékoztatási tartalmak egységesüléséhez vezet;

16. kéri, hogy hozzanak létre szabályokat – például a politikai tisztség és a médiaorgánumok feletti ellenőrzés egyesítéséből eredő – összeférhetetlenség megfelelő kezelésének és megoldásának és különösen annak biztosítása érdekében, hogy a média konglomerátumok kedvezményezett tulajdonosai az összeférhetetlenséget elkerülése érdekében mindig nyilvánosak legyenek; kéri az egyértelmű szabályok hatékony végrehajtását a médiafinanszírozásra, az állami hirdetésekre és a szponzorálás elosztására vonatkozó eljárások átláthatóságának és tisztességességének garantálásához, annak biztosítása érdekében, hogy ezek ne eredményezzék a média szerkesztőségi irányvonalaiába való beavatkozást, és felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az eseményeket;

17. hangsúlyozza, hogy a versenypolitikának az uniós összefonódási rendeleten – és különösen a rendelet 21. cikkén ⁽¹⁾ – keresztül való alkalmazása ellenére aggodalomra adott okot, hogy ezek az eszközök nem ellenőrzik megfelelően a piac körülhatárolásával kapcsolatos problémákból eredő médiakoncentrációt, ahol bizonyos esetekben a médiák közötti nagy egysülések elmaradtak az uniós versenypolitika által meghatározott formai küszöbértékektől;

18. hangsúlyozza, hogy a média iparág piaci ereje nem kizárólag az árképzés hatáskörének monopóliumából keletkezik, hanem a túlszabályozáshoz vezető politikai befolyásból is, ami nehezebbé teszi a már létrejött erőfölény megszüntetését; kéri, hogy a média iparágban a verseny küszöbértékét más piacoknál alacsonyabban határozzák meg;

⁽¹⁾ A cikk kimondja, hogy a nemzeti hatóságok felléphetnek a „nemzeti érdek” védelmében azáltal, hogy a médiapluralizmus megőrzésére irányuló nemzeti jogszabályokat hoznak.

2013. május 21., kedd

19. emlékezteti a Bizottságot, hogy a múltban néhányszor már felvetették a lehetőségét a tulajdonviszonyok koncentrálódását és az erőfölénnyel való visszaélést megelőző jogi keret létrehozását; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon a médiapluralizmus védelmére irányuló konkrét intézkedéseket, többek között a tagállamok számára minimumszabványokat bevezető, a média tulajdonviszonyainak szabályairól szóló jogi keretet;

20. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az újságírók függetlenek legyenek mind a szerkesztők, kiadók vagy tulajdonos részéről érkező belső, mind a politikai és gazdasági lobbik vagy egyéb érdekcsoportok által gyakorolt külső nyomástól, és hangsúlyozza a szerkesztői szabályzatok és a szerkesztői szabadságról szóló magatartáskódexek fontosságára, mivel ezek megakadályozzák a tulajdonosokat, kormányokat és külső érdekelt feleket abban, hogy beavatkozzanak a hírek tartalmába; fontosnak tartja, hogy a véleménynyilvánítás szabadságához való jogot bármilyen fajta megkülönböztetéstől mentesen, az egyenlőség és egyenlő elbánás elvének alapján lehessen gyakorolni; kiemeli, hogy a nyilvános dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférés joga alapvető jog az újságírók és a polgárok számára, és felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre stabil és széles körű jogi keretet a kormányzati információ szabadsága és a közérdekű dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében; kéri a tagállamokat, hogy nyújtsanak jogi biztosítékokat a források bizalmassága elvének teljes körű védelmére, és kéri az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó ítélezési gyakorlatának szigorú alkalmazását, így a szabálytalanságok bejelentése tekintetében is;

21. kéri az újságírók nyomás, megfélemlítés, zaklatás, fenyegetés és erőszak elleni védelmét, és emlékeztet arra, hogy az oknyomozó újságírókat ugyanis gyakran érik fenyegetések, testi bántalmazás és gyilkossági kísérlet a tevékenységük miatt; hangsúlyozza az igazságszolgáltatás biztosítása és az ilyen tettek büntetlensége elleni küzdelem jelentőségét, és kiemeli, hogy e tettek dermesztő hatást gyakorolnak a szabad véleménynyilvánításra, ami a média öncenzúrájához vezet; hangsúlyozza, hogy az oknyomozó újságírás segítséget nyújt a demokrácia és a helyes kormányzás nyomon követésében, illetve a szabálytalanságok és bűncselekmények felderítésében, ezért segítségére van a bűnüldöző hatóságoknak; sürgeti a tagállamokat és a EU-t, hogy támogassák és népszerűsítsék az oknyomozó újságírást, valamint szakmai normák és megfelelő jogorvoslati eljárások kialakításával – nevezetesen szakmai képzés, illetve a médiászövetségek és szakszervezetek által létrehozott magatartási kódexek révén – támogassák az etikus újságírói tevékenységet a tömegtájékoztatásban;

22. felhívja a tagállamokat olyan jogszabályok elfogadására, amelyek megakadályozzák a hírszerző tisztek beszivárgását a szerkesztőségekbe, mivel az ilyen gyakorlatok a szerkesztőségek felügyeletének lehetővé tételével és bizalmatlan légkör megteremtésével erősen veszélyeztetik a véleménynyilvánítás szabadságát, hátráltatják az információszerezést és veszélyeztetik a források bizalmas jellegét, és végül megkísérlik a nyilvánosság félretájékoztatását és manipulálását, valamint károsítják a média hitelességét;

23. hangsúlyozza, hogy egyre több újságírót méltatlan körülmények között foglalkoztatnak, a munkaerőpiacon megszokott szociális garanciák nélkül, és felszólít a médiszakemberek munkakörülményeinek javítására; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az újságírók munkafeltételei megfeleljenek az Európai Szociális Charta előírásainak; hangsúlyozza az újságírók kollektív szerződéseinek, valamint az újságírói kollektívák szakszervezeti képviselőinek jelentőségét, amelyet lehetővé kell tenni valamennyi munkavállaló számára, akkor is, ha egy kis csoport tagjai, kis vállalkozásban dolgoznak vagy olyan nem szabványos szerződéssel rendelkeznek, mint az ideiglenes vagy átmeneti munka, mivel a foglalkoztatási biztonság lehetővé teszi számukra, hogy együtt felszólaljanak és fellépjenek, valamint hogy könnyebben és hatékonyabban tudják fenntartani a szakmai normáikat;

24. hangsúlyozza az etikus újságírás médiában való előmozdításának jelentőségét; felhívja az Európai Bizottságot, hogy tegyen eszközre irányuló javaslatot (például olyan javaslat révén, mint a 2006. december 20-i, az európai audiovizuális és információs szolgáltatások iparának versenyképessége tekintetében a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről, valamint a válaszadás jogáról szóló javaslat) annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok ösztönözzék a médiaágazatot olyan szakmai normák és etikai kódexek létrehozására, amelyek magukban foglalják a tudósítás során a tények és a vélemények közötti különbségtételre, a pontosság, a pártatlanság és az objektivitás szükségességére, az emberek személyiségi jogainak tiszteletben tartására, a félretájékoztatás javítására és a válaszadás jogára vonatkozó kötelezettséget; ennek a keretnek gondoskodnia kell arról, hogy a médiaágazat létrehozson egy – politikai vagy egyéb külső beavatkozástól függetlenül működő – független médiaszabályozó hatóságot, amely a sajtóval kapcsolatos panaszokat szakmai normák és etikai kódexek alapján tudja kezelni, és amelynek hatáskörébe tartozik a megfelelő szankciók kiszabása;

2013. május 21., kedd

25. felhívja azokat a tagállamokat, amelyekben a rágalmozás bűncselekmény, hogy a lehető leghamarabb szüntessék meg annak büntethetőségét; sajnálja, hogy több tagállamban nyomást gyakorolnak az újságírokra és a médiára, erőszakot alkalmaznak velük szemben vagy zaklatják őket – többek között a tüntetések és nyilvános események közvetítése közben is –, ami aggodalmat okoz az európai és nemzetközi szervezetek, valamint a tudományos világ és a civil társadalom körében; hangsúlyozza, hogy fontos párbeszédet folytatni a hatóságokkal annak biztosítása érdekében, hogy a média szabadsága és függetlensége ne kerüljön veszélybe, hogy a kritikus véleményeket ne hallgattassák el, valamint hogy a bűnüldöző szervek állománya tiszteletben tartsa a média által betöltött szerepet és biztosítsa a szabad és biztonságos tudósítást;

26. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy létrehozzák olyan média önszabályozó szerveit, mint például a panaszokkal foglalkozó bizottságok és az ombudsmanok, és támogatja az európai újságírók által indított arra irányuló gyakorlati, alulról felfelé építkező erőfeszítéseket, hogy megvédjék az alapvető jogukat egy olyan drop-in (toppanj be) központ létrehozása révén, amely dokumentálja e – különösen a szabad véleménynyilvánításról szóló – jogok állítólagos megsértéseit (a 2012. október 23-i plenáris ülésen, a Parlament 2013. évi költségvetéséről szóló álláspontjának részeként elfogadott kísérleti projekttel összhangban);

27. kiemeli, hogy a teljes audiovizuális médiaágazatban megjelenő politikai információk vonatkozásában szabályokra van szükség a különböző politikai riválisokhoz, véleményekhez és álláspontokhoz való méltányos hozzáférés biztosítása érdekében, különösen választások és népszavazások alkalmával, azzal a céllal, hogy a polgárok egy domináns véleményformáló hatalom indokolatlan befolyásától mentesen alkothassanak véleményt; hangsúlyozza, hogy ezeket a szabályokat a szabályozó testületeknek megfelelően érvényesíteniük kell;

28. hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadságával és a média szabadságával kapcsolatos alapvető jog nem kizárólag a hagyományos médiára, hanem a közösségi médiára és az új média egyéb formáira is vonatkozik; hangsúlyozza az internetes szólásszabadság és információs szabadság nevezetesen a hálózatsemlegesség biztosítása révén való biztosításának jelentőségét, következésképpen felhívja az EU-t és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát teljes mértékben tiszteletben tartsák az interneten az információ nyújtása és terjesztése vonatkozásában; óva int a hatóságok arra irányuló kísérleteitől, amelyek regisztrációt vagy engedélyezést írnak elő vagy amelyek korlátozzák az általuk állítólagosan károsnak ítélt tartalmat; elismeri, hogy a közszolgálati média által nyújtott internetes szolgáltatás hozzájárul az annak biztosítására irányuló küldetésükhöz, hogy a polgárok hozzáférhessenek az információhoz és többféle forrásból alkothassanak véleményt;

29. hangsúlyozza a hírgyűjtő oldalak, keresőmotorok és egyéb közvetítők egyre növekvő jelentőségét az információ és hírtartalom interneten való terjesztésében és a hozzáférés elősegítésében; felhívja a Bizottságot, hogy ezeket az internetes szereplőket az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálata során foglalja bele az uniós szabályozási keretbe annak érdekében, hogy kezelni lehessen a tartalmi megkülönböztetéssel és a forrás kiválasztásával kapcsolatos problémákat;

30. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Bizottság médiaműveltségre irányuló szakpolitikája keretében fordítsanak kellő figyelmet a médiaoktatásra, amely biztosítja a polgárok számára az egyre növekvő információhalmaz kritikus értelmezésének és az információk szelektálásának készségeit;

31. felhívja a Bizottságot annak ellenőrzésére, hogy a tagállamok objektív, átlátható, nem megkülönböztető és arányos kritériumok alapján adják-e ki a műsorszórási engedélyeket;

32. kiemeli annak fontosságát és sürgősségét, hogy nem kormányzati szervek, érdekelt felek és szakértők bevonásával évente nyomon kövessék a tömegtájékoztatás szabadságát és a pluralizmust valamennyi tagállamban, és arról éves jelentést készítsenek az Európa Tanács és az EBESZ által kidolgozott részletes előírások, valamint a Bizottság számára nem kormányzati szervek, érdekelt felek és szakértők bevonásával készített független tanulmányban kidolgozott kockázatalapú analitikus megközelítés és mutatók alapján, melyeket többek között úgy hoztak létre, hogy nyomon követték és felügyelték a médiajogszabályok fejlődését és változásait, illetve a tagállamokban elfogadott, a médiaszabadságot – különösen a kormányzati beavatkozás tekintetében – befolyásoló minden jogszabályt és a közszolgálati normáknak a közszolgálati és kereskedelmi csatornák tekintetében való meghatározásához alkalmazott helyes gyakorlatokat; hangsúlyozza, hogy az ilyen közös európai előírásokról fontos tájékoztatni a széles nyilvánosságot; úgy véli, hogy ezt a feladatot a Bizottságnak, az Alapjogi Ügynökségnek és/vagy az Európai Egyetemi Intézet tömegtájékoztatás szabadságával és sokszínűségével foglalkozó központjának kell végrehajtania, és éves jelentést kell készítenie a nyomon követés eredményeiről; úgy véli, hogy ezt a jelentést a Bizottságnak be kell nyújtania a Parlamentnek és a Tanácsnak, és javaslatokat kell tennie a véleménykövetkeztetéseiből eredő fellépések és intézkedések tekintetében;

2013. május 21., kedd

33. úgy véli, hogy az EU képes arra, hogy jogalkotási intézkedéseket hozzon a szabad véleménynyilvánításhoz és tájékozódáshoz való alapvető jog, valamint a tömegtájékoztatás szabadsága és pluralizmusa biztosítása, védelme és előmozdítása érdekében, legalább olyan mértékben, ahogyan azt tette a kiskorúak, az emberi méltóság, a kulturális sokszínűség, a polgárok fontos eseményekről szóló információkhoz és/vagy tudósításhoz való hozzáférése, a fogyasztókkal élők jogainak előmozdítása, a kereskedelmi kommunikációval kapcsolatos fogyasztóvédelem és a válaszadás joga tekintetében, mivel ezek az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv hatálya alá tartozó általános érdekek; ugyanakkor úgy véli, hogy a rendeleteket az EU-ban és a tagállamokban fennálló helyzet, a megoldandó problémák és a megoldásuk legjobb módjának részletes és alapos elemzése alapján kell hozni; úgy véli, hogy az olyan nem jogalkotási kezdeményezéseket, mint a nyomon követést, az önszabályozást, a magatartási kódexeket, valamint az EUSZ 7. cikkére szükség esetén történő hivatkozást a legtöbb érdekelt fél kérésének megfelelően alkalmazni kell, figyelembe véve, hogy a média szabadságát leginkább veszélyeztető fenyegetések néhány tagállamban az újonnan elfogadott jogszabályokból erednek;

34. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és módosítsa az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet és terjessze ki a hatályát a véleménynyilvánítás szabadsága és az információs szabadság alapvető jogának, valamint a média szabadságnak és pluralizmusnak a tiszteletben tartására, védelmére és előmozdítására vonatkozó minimum szabványokra, és biztosítsa az Alapjogi Charta és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény, illetve az ezzel kapcsolatos, a média területén tevéleges kötelezettségekre vonatkozó joggyakorlat teljes körű alkalmazását, mivel az irányelv célja, hogy belső határok nélküli területet hozzon létre az audiovizuális médiaszolgáltatások számára, ugyanakkor biztosítsa a közérdekű célkitűzések – például a hatékony pluralizmust biztosító megfelelő jogalkotási és igazgatási keret létrehozása – magas szintű védelmét⁽¹⁾; ezért felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és módosítsa az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet annak biztosítása érdekében – ahogy ez az elektronikus kommunikáció keretében működő szabályozó hatóságok modellje esetében és alapján is történik –, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a döntéshozatali eljárásaikban, kötelezettségeik elvégzésében, hatáskörük gyakorlásában és a nyomon követési folyamat során teljes mértékben függetlenek, pártatlanok és átláthatóak, illetve a tevékenységük elvégzéséhez megfelelően támogatottak legyenek, és megfelelő szankcionálási hatáskört nyújtsanak számukra annak biztosítására, hogy határozataikat végrehajtsák;

35. felhívja a Bizottságot, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv értékelésébe és felülvizsgálatába foglaljon bele a média tulajdonviszonyok, médiakoncentráció és az összeférhetlenségre vonatkozó szabályok átláthatóságára vonatkozó rendelkezéseket is, hogy megakadályozza a politikai és gazdasági erők túlzott befolyását a médiára és a médiafelügyeleti szervek függetlenségére; felhívja a Bizottságot, hogy adja ki – az „A tagállamok médiapluralizmusának mérésére szolgáló mutatók – egy kockázatalapú megközelítés felé” című független tanulmány által és a 2007. januári „háromlépcsős megközelítés” alapján már létrehozott – a médiapluralizmus-figyelő eszköz indikátorainak az uniós tagállamokban való végrehajtásáról szóló közleményt; ezt egy valamennyi érdekelt szereplő részvételével folytatott széles körű nyilvános konzultációnak – többek között a tömegtájékoztatás szabadságának magas szintű munkacsoportja által készített jelentést követő intézkedések alapján – és különösen a mediaszabadságra és médiapluralizmusra vonatkozó uniós iránymutatókra irányuló javaslattervezetnek kell követnie;

36. felhívja a tagállamokat, hogy e célkitűzések elérése érdekében haladéktalanul folytassák a reformokat; felhívja a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg a szabályozó hatóságok hatáskörét, különösen a szabályozás és a nyomon követés tekintetében, és kövesse nyomon, hogy a szankciók kiszabása során megfelelnek-e a szükségességre és arányosságra vonatkozó követelményeknek; emlékeztet annak fontosságára, hogy a rendelet hatályát hozzáigazítsák a média egyes válfajai sajátos természetéhez;

37. felhívja a nemzeti szabályozó hatóságokat a médiaügyekben való együttműködésre és uniós szinten való összehangolásra – például azért, hogy létrehozzák az audiovizuális médiaszolgáltatások európai szabályozói szövetségét –, illetve az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv 29. és 30. cikkében meghatározott nemzeti szabályozási hatóságok státuszát annak biztosítása révén való összehangolására, hogy a döntéshozatali eljárások és a hatáskörük gyakorlása során függetlenek, pártatlanok és átláthatók, és megfelelő szankcionálási hatáskört nyújtanak számukra annak biztosítására, hogy határozataikat végrehajtsák;

38. felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő és jól időzített, arányos és fokozatos intézkedéseket, amennyiben aggályok merülnek fel a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága, valamint a tömegtájékoztatás szabadsága és a médiapluralizmus terén az Európai Unióban és a tagállamokban;

⁽¹⁾ Emberi Jogok Európai Bírósága, Centro Europa 7 ügy, 2012. június 7., 134. bekezdés.

2013. május 21., kedd

39. úgy véli, hogy az Európai Unióhoz történő további csatlakozások esetén fokozottabban kell hangsúlyozni a szabadságok és a szólásszabadság védelmét, mivel ezek széles körben elismerten az emberi jogok elemei és a koppenhágai kritériumok demokráciára vonatkozó feltételei; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az uniós tagjelölt országok a médiaszabadságok védelmével kapcsolatos teljesítményének és előrehaladásának nyomon követését;

40. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a médiapluralizmuson és médiatulajdonlason alapuló kritériumokat felvegyék a jogalkotási javaslatokkal kapcsolatos új kezdeményezések tekintetében végzett valamennyi hatásvizsgálatba;

41. aggodalmát fejezi ki az európai média-tulajdonviszonyok átláthatóságának hiányával kapcsolatban, ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek – például a Mavise adatbázis annak érdekében történő egységes európai nyilvántartássá való továbbfejlesztésére révén, hogy azonosíthatók legyenek a túlzott médiakoncentrációk és megakadályozhassák a médiaszervezeteket abban, hogy elrejtsek különleges érdekeiket, illetve a polgároknak lehetőségük nyíljon ellenőrizni a média mögött álló érdekeket – kezdeményezéseket a média-tulajdonviszonyok és a médiairányítás átláthatóságának biztosítása érdekében, nevezetesen azáltal, hogy előírják a sugárzott, nyomtatott és hasonló média számára, hogy a nemzeti médiahatóságok, a cégjegyzékek és a nyilvánosság számára nyújtsanak kellően pontos információt a tulajdoni viszonyokról ahhoz, hogy azonosíthatók legyenek a médiaorgánumok kedvezményezett és végső tulajdonosai; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg és kövessék nyomon azt, hogy a tagállamok által a közszolgálati médianak szánt állami forrásokat átlátható módon és a Szerződéshez csatolt 29. jegyzőkönyvvel szigorú összhangban használják-e fel; úgy véli, hogy a tulajdonviszonyok átláthatósága a médiapluralizmus lényeges eleme; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és támogassa a média tulajdonviszonyokról szóló információ fokozottabb cseréje terén elért haladást;

42. hangsúlyozza, hogy a média szabadságának magában kell foglalnia a médiához való hozzáférés szabadságát is a szélessávú internet és az ahhoz való hozzáférés valamennyi európai polgár számára ésszerű időn belül és költségekkel – amelyet a vezeték nélküli technológiák, beleértve a műholdas internet-kapcsolat további fejlesztésével tesznek lehetővé – való biztosítása révén;

43. hangsúlyozza, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlata szerint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 10. cikke tevételesen kötelezi a tagállamokat a véleménynyilvánítás szabadságának, mint a működő demokrácia egyik előfeltételének védelmére, mivel „bizonyos szabadságjogok tényleges gyakorlása nem csupán az állam be nem avatkozási kötelezettségétől függ, hanem megkövetelheti tevételesen védelmi intézkedések meghozatalát is”;

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Alapjogi Ügynökségnek, az EBESZ-nek, az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának és Parlamenti Közgyűlésének, a Velencei Bizottságnak és az emberi jogi biztosnak.

P7_TA(2013)0204

A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről (2012/2234(INI))

(2016/C 055/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a „Zöld könyv a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című 2010. július 7-i bizottsági közleményre (COM(2010)0365) és a Parlament erről szóló 2011. február 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 188. E, 2012.6.28., 9. o.

2013. május 21., kedd

- tekintettel a Bizottság „Fehér könyv – A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című 2012. február 16-i közleményére (COM(2012)0055),
 - tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság „Fehér könyv – A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című 2012. február 16-i bizottsági közleményről szóló véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság Foglalkoztatás, Szociális Ügyek és Társadalmi Összetartozás Főigazgatósága és a Szociális Védelmi Bizottság által közösen készített „Pension Adequacy in the European Union 2010–2050” (A nyugdíjak megfelelősége az Európai Unióban 2010–2050) című jelentésre (a nyugdíjak megfelelőségéről szóló 2012. évi jelentés),
 - tekintettel az Európai Bizottság Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatósága és a Gazdaságpolitikai Bizottság által közösen készített „The 2012 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010–2060)” (2012. évi jelentés az időszedésről: Gazdasági és költségvetési előrejelzések az EU 27 tagállamára vonatkozóan (2010–2060) című jelentésre ⁽²⁾,
 - tekintettel a „2012. évi éves növekedési jelentés” című 2011. november 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0815) és erről szóló 2012. február 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2010. október 21-i 2010/707/EU tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a társadalmi integráció és a szegénység, köztük gyermekszegénység elleni küzdelem Európai Unióban történő előmozdításáról szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Tanácsnak a tevékeny idősor és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évről (2012): A következő lépések című, 2012. december 7-i nyilatkozatára (SOC 992/SAN 322,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0137/2013),
- A. mivel a Parlament 2011. február 16-i állásfoglalásában kifejtette véleményét a Bizottság „a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című zöld könyvről;
- B. mivel az utóbbi évtizedek súlyosabb pénzügyi és gazdasági válsága mély államadósság- és szociális válsággá alakult át, amely súlyosan érintette az uniós polgárok millióinak nyugdíjjövedelmét; mivel ez a válság megmutatta, hogy az európai gazdaságok kölcsönösen függenek egymástól, és már egyetlen ország sem tudja önállóan garantálni saját szociális védelmi rendszereinek megfelelőségét, biztonságát és fenntarthatóságát;
- C. mivel az időskorú európaiak számára a nyugdíj a fő bevételi forrás, és mivel annak biztosítania kell számukra a tisztességes életszínvonalat és a pénzügyi függetlenség lehetőségét; és mivel eközben a 75 év feletti nők körülbelül 22 %-a az uniós szegénységi küszöb alatt él, kitéve a társadalmi kirekesztés veszélyének, és mivel a nők alkotják a 75 év feletti lakosság többségét;
- D. mivel a háború utáni magas születésszámú, úgynevezett „baby boom” generáció első csoportja elérte a nyugdíjkorhatárt, aminek következtében a demográfiai kihívás többé már nem jövőbeli forgatókönyv, hanem napjaink valósága, és mivel a 60 évesnél idősebbek száma évente több mint 2 millióval növekszik;
- E. mivel a hosszú távú demográfiai és termelékenységi trendek – a gazdasági válságtól függetlenül is – alacsony, a korábbi évtizedeknél jelentősen alacsonyabb ütemű gazdasági növekedési forgatókönyv megvalósulását jelzik előre az EU legtöbb tagállama számára;

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 115. o.

⁽²⁾ ISBN 978-92-79-22850-6

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0047.

⁽⁴⁾ HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

⁽⁵⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 11. o.

2013. május 21., kedd

- F. mivel az Európai Tanács 2001 márciusában már támogatta a háromágú stockholmi stratégiát, amelynek célja: az államadósság gyors ütemben való csökkentése, a foglalkoztatási arány és a termelékenység növelése, valamint a nyugdíjrendszer, az egészségügy és a tartós ápolási-gondozási rendszerek reformja;
- G. mivel Európában a gazdasági és pénzügyi válságnak a jövedelemre és a foglalkoztatottságra gyakorolt negatív hatása növeli az időskori elszegényedés jövőbeli veszélyét;
- H. mivel a növekvő munkanélküliség és a csalódást keltő pénzügyi hozamok a felosztó-kirovó és a tőkefedezeti nyugdíjrendszereket is súlyosan érintették;
- I. mivel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság ajánlása szerint a szegénységi küszöb feletti nyugdíjjedelmek biztosítása érdekében emelni kell a minimumnyugdíj szintjeit;
- J. mivel a nyugdíjrendszerek az európai szociális modellek kulcsfontosságú elemét képezik, amelyeknek alapvető és megkérdőjelezhetetlen célja, hogy megfelelő életszínvonalat biztosítsanak az idősek számára; mivel a nyugdíjak biztosítása továbbra is tagállami hatáskör;
- K. mivel a nyugdíjpolitika fenntarthatósága nem pusztán költségvetési megfontolásokat jelent; mivel a magánmegtakarítások arányai, a foglalkoztatási arányok és a demográfiai helyzet várható alakulása is jelentős szerepet játszik a fenntarthatóság biztosításában;
- L. mivel a jelenlegi európai vitában a nyugdíjrendszereket túl gyakran pusztán az államháztartást terhelő ballasztnek tekintik, ahelyett, hogy az időskori szegénység leküzdésének eszközeként értékelnék, amely lehetővé teszi az újraelosztást az egyén saját életében és társadalmi szinten horizontálisan;
- M. mivel a nyugdíjasok jelentős fogyasztói osztályt jelentenek, és fogyasztási szokásaik bármilyen ingadozásának komoly hatásai vannak a reálgazdaságra nézve;
- N. mivel számos uniós országban a termékenységi arány továbbra is alacsony, ami a munkaképes korúak számának jövőbeli csökkenéséhez vezet;
- O. mivel az OECD szerint a tagállamok közötti mobilitás alacsony, és a munkaképes korú európai uniós polgároknak mindössze 3 %-a lakik másik európai uniós tagállamban ⁽¹⁾;
- P. mivel a Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságának megrendelésére készült, „Women Living Alone – An Update” c. tanulmány ⁽²⁾ szerint több jelenleg létező nyugdíjrendszerben is jelen vannak a nemek közötti egyenlőtlenségek fokozódásához vezető rejtett kockázatok, melyek különösen az egyedül élő nőket veszélyeztetik;
- Q. mivel az OECD 116. számú, „Főzés, gondoskodás és önkéntesség: a nem fizetett munka világszerte” című társadalmi, foglalkoztatási és migrációs munkadokumentuma ⁽³⁾ rávilágít a nemzeti nyugdíjrendszerekben jelenleg nem elismert nem fizetett munka fontosságára;
- R. mivel az EU-ban az 55–64 éves polgárok körében a foglalkoztatás mértéke mindössze 47,4 %, míg a nők körében csupán 40,2 %; mivel néhány EU-tagállamban az összes meghirdetett állás csupán 2 %-át töltik be 55 éves vagy annál idősebb emberek; mivel az ilyen alacsony foglalkoztatási arány generáción belüli eltérések idéz elő a nők és férfiak nyugdíja között, valamint generációk közötti különbséget eredményez, jelentős szakadékok létrehozva az egyes nemzedékek pénzügyi lehetőségei között;
- S. mivel a nyugdíjrendszerek a tagállamokon belül és a tagállamok között is jelentősen eltérnek egymástól (például a tőkefedezet mértéke, a kormányzati részvétel szintje, az irányítási struktúra, a jogosultságok típusa, a költséghatékonyság, a kollektivitás és szolidaritás foka tekintetében), és ezért nem áll rendelkezésre közös uniós tipológia;

⁽¹⁾ OECD (2012), „Mobility and migration in Europe”, 63. o. In: OECD Economic Surveys: European Union 2012, OECD Publishing.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=79590>

⁽³⁾ Miranda, V.: *Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World*, OECD Social, Employment and Migration Working Papers No. 116, OECD Publishing.

2013. május 21., kedd

Bevezetés

1. megállapítja, hogy a nemzeti költségvetésekre súlyos nyomás nehezedik, és hogy a nyugellátások számos tagállamban bekövetkezett csökkentése a pénzügyi és gazdasági válság súlyos elmélyülésének következménye; sajnálatát fejezik ki a válság által legmélyebben érintett tagállamokban végrehajtott súlyos csökkentések miatt, amelyek számos nyugdíjast sodortak szegénységbe vagy a szegénység által veszélyeztetett helyzetbe;

2. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió és a tagállamok felmérjék a nyugdíjrendszerek jelenlegi és jövőbeni fenntarthatóságát és megfelelőségét, és meghatározzák azokat a bevált gyakorlatokat és szakpolitikai stratégiákat, amelyek a nyugdíjak legbiztonságosabb és legköltséghatékonyabb biztosítását eredményezhetik a tagállamokon belül;

3. hangsúlyozza egy hosszú távon alacsony növekedéssel járó gazdasági forgatókönyv megvalósulásának valószínűségét, ami megkövetelheti, hogy a tagállamok a hatékony és eredményes államháztartási gazdálkodást szükségessé tévő szigorú feltételek mellett hajtsák végre költségvetéseik konszolidálását és gazdálkodásuk reformját; egyetért a Bizottság fehér könyvében kifejtett azon véleménnyel, hogy az idős korára mindenki számára legalább tisztességes életszínvonalat biztosító általános állami nyugdíjak megőrzésének prioritása mellett szükség van a kiegészítő tőkefedezeti foglalkoztatói nyugdíjak kiépítésére;

4. hangsúlyozza, hogy az első pillérbe tartozó állami nyugdíj marad a nyugdíjasok legfontosabb jövedelemforrása; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fehér könyvben a Bizottság nem foglalkozik megfelelően az általános, legalább a szegénység ellen védelmet nyújtó, első pillérbe tartozó állami rendszerek fontosságával; felhívja a tagállamokat, hogy az inaktív és a foglalkoztatottak közötti gazdasági függőségi ráta csökkentése érdekében – az Európa 2020 stratégiának a foglalkoztatás növelésével és a szegénység elleni harccal kapcsolatos célkitűzéseivel összhangban – folytassák az aktívabb és inkluzívabb munkaerő-piaci stratégiák kidolgozását; felhívja a szociális partnereket és a tagállamokat, hogy ezeket a reformokat kapcsolják össze a munkafeltételek állandó javításával, valamint az egészségesebb és hosszabb szakmai pályafutást lehetővé tevő, egész életen át tartó képzési programok megvalósításával, ezáltal növelve a nyugdíjárulékot fizetők számát és egyúttal elkerülve azt, hogy az állami nyugdíjkiadások növekedése veszélybe sodorja az államháztartás fenntarthatóságát; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre olyan reformokat, amelyek nyomán első pillérbe tartozó rendszereik a járulékfizető évek számát is figyelembe veszik;

5. felhívja a tagállamokat, hogy alaposan értékeljék első pilléres nyugdíjrendszereik reformjának szükségességét, figyelembe véve a várható élettartam – valamint a nyugdíjasok, a munkanélküliek és a gazdaságilag aktívak arányának – változását, hogy tisztességes életszínvonalat és gazdasági függetlenséget garantáljanak az idősek és különösen a veszélyeztetett csoportokhoz tartozók számára;

6. megállapítja, hogy a pénzügyi és gazdasági válság, valamint az előregedő népesség jelentette kihívások rávilágítottak mind a tőkefedezeti, mind a felosztó-kirovó nyugdíjrendszerek sebezhetőségére; több pilléres nyugdíjon alapuló megközelítést javasol, amelyet az alábbi kombinációja alkot:

i. egyetemes, felosztó-kirovó állami nyugdíj;

ii. kiegészítő, tőkefedezeti, foglalkoztatói nyugdíj, amely nemzeti, ágazati vagy vállalati szintű kollektív szerződésekből vagy nemzeti jogszabályokból fakad, és minden érintett munkavállaló számára hozzáférhető;

hangsúlyozza, hogy az első pillérnek önmagában vagy (a nemzeti intézményi megállapodásoktól vagy jogszabályoktól függően) a második pillérbe tartozó nyugdíjjal együttesen a munkavállaló korábbi bérére alapuló tisztességes helyettesítő jövedelmet kell teremtenie, amelyet lehetőség szerint:

iii. egyéni, harmadik pillérbe tartozó, magánmegtakarításokon alapuló egyéni nyugdíj egészíti ki, amely az alacsony jövedelmű munkavállalókra, az önfoglalkoztatókra és a munkavállaláshoz kapcsolódó nyugdíjuk tekintetében hiányos járulékfizető évekkel rendelkező személyekre szabott, méltányos ösztönzőket tartalmaz;

felhívja azokat a tagállamokat, hogy ahol ez még nem létezik, ott fontolják meg ilyen vagy hasonló, pénzügyileg és társadalmilag fenntartható rendszer bevezetését vagy fenntartását; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nyugdíjak területét érintő minden hatályos vagy jövőbeni szabályozás mozdítsa elő e megközelítés kialakulását és teljes körű tiszteletben tartását;

7. elismeri a foglalkoztatói és az egyéni nyugdíjbiztosítóknak mint az EU gazdaságának jelentős és megbízható hosszú távú befektetőiben rejlő potenciált; hangsúlyozza az Európa 2020 stratégia fő céljainak eléréséhez való várható hozzájárulásukat a fenntartható gazdasági növekedés, a több és jobb munkahely és a szociálisan befogadó társadalom

2013. május 21., kedd

megvalósítása terén; e tekintetben üdvözli a Bizottságnak a hosszú távú befektetésekről szóló zöld könyv elkészítésére vonatkozó, küszöbön álló kezdeményezését; sürgeti a Bizottságot, hogy az uniós szabályozások bevezetése vagy módosítása – különösen a foglalkoztatói nyugellátást biztosító intézményekről szóló irányelv felülvizsgálata – során ne veszélyeztesse a nyugdíjalapok és más nyugdíjbiztosítók befektetési potenciálját, és tartsa tiszteletben különböző jellemzőiket;

8. felkéri a Bizottságot, hogy tekintse át a pénzügyi jogszabályok – például az európai piaci infrastruktúra-rendelet (EMIR), a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) és a tőkekövetelményekről szóló felülvizsgált irányelv (CRD IV.) – által a második pillérbe tartozó nyugdíjalapokra, valamint reálgazdaságba történő befektetési képességükre gyakorolt halmozott hatásokat, és erről számoljon be a hosszú távú befektetésekről szóló, készülő zöld könyvében;

9. emlékeztet a 2000–2010-es lisszaboni stratégiára, amelynek keretében a Bizottság és a tagállamok egy évtized alatt kimerítően megvitatták a makro- és mikro gazdasági, valamint a foglalkoztatáspolitikai strukturális reformokat, és ennek eredményeként a Szerződésen alapuló országspecifikus ajánlásokat adtak ki a tagállamok felé, amely ajánlások közül több közvetlenül vagy közvetve a megfelelő és fenntartható nyugdíjak garantálására vonatkozott; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezen ajánlások – amelyek jelentős mértékben enyhíthették volna a válság hatását – végrehajtása elmaradt;

10. üdvözli a népesség idősödéséről szóló 2012. évi jelentést⁽¹⁾ és a nyugdíjak megfelelőségéről szóló 2012. évi jelentést⁽²⁾ mint olyan átfogó és magas színvonalú kiadványokat, amelyek feltárják a tagállami nyugdíjrendszerek hosszú távú megfelelőségét és fenntarthatóságát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nyugdíjak megfelelőségével és fenntarthatóságával különböző, rendkívül technikai jellegű jelentések foglalkoznak; sürgősen kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek közzé integrált, tömör, nem technikai jellegű, a polgároknak szóló összefoglalót, amelynek segítségével az uniós polgárok uniós szintű összevetésben felmérhetik, hogy a saját nemzeti nyugdíjrendszerüknek milyen kihívásokkal kell szembenéznie;

11. hangsúlyozza az egységes módszertan alkalmazásának fontosságát az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának, azon belül pedig a nyugdíjakkal kapcsolatos kötelezettségek részarányának kiszámításakor;

12. véleménye szerint a nyugdíjakkal kapcsolatos kihívás eredményes megoldása érdekében – figyelembe véve, hogy a legtöbb tagállamban szükség van a járulékfizető évek számának növelésére, a munkakörülmények javítására és az élethosszig tartó tanulásra, hogy az emberek legalább a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatár eléréséig, és ha kívánják, azon túl is képesek legyenek dolgozni – kiemelkedően fontos a kormányok és a munkaadók, valamint a szakszervezetek közötti konszenzus;

13. javasolja, hogy bármilyen nyugdíjreform esetén kerüljön sor megfelelő konzultációra valamennyi korcsoport – köztük a reformok hatásait különösen megérző fiatalok és idősek – képviselőivel, hogy a generációk közötti lehető legnagyobbat fenntartása érdekében biztosítani lehessen a kiegyensúlyozott és méltányos eredményeket;

14. üdvözli a fehér könyv fő irányát, amely a munkaviszonyban és nyugdíjban töltött idő közötti egyensúlyt, a kiegészítő foglalkoztatói és magánnyugdíj-megtakarítások fejlesztését és az EU nyugdíjfelügyeleti eszközeinek megerősítését javasolja középpontba állítani, hangsúlyozva egyúttal a nyugdíjakkal kapcsolatos tájékozottság javításának fontosságát is;

A foglalkoztatási arány növelése és a munkaviszonyban és nyugdíjban töltött idő közötti egyensúly megteremtése

15. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási arány növelésére és az emberek jogszabályban előírt nyugdíjkorhatárig történő munkavégzésének lehetővé tételére, ezáltal a gazdasági függőségi ráta csökkentésére irányuló strukturális reformok végrehajtása elengedhetetlen a tagállami költségvetések kiegyensúlyozásához és a megfelelő, biztonságos és fenntartható nyugdíjak finanszírozásához szükséges adóbevételek, valamint szociális- és nyugdíjjárulékok előteremtése szempontjából; hangsúlyozza, hogy e reformokat átlátható módon kell végrehajtani, hogy az emberek kellő időben előre láthassanak minden olyan hatást, amely a reformokkal esetlegesen együtt jár; rámutat annak kockázatára, hogy a munkanélküliség és az alacsony munkabér, részmunkaidős és az atipikus foglalkoztatási formák esetlegesen csak részleges nyugdíjjogosultságot eredményeznek, ezáltal tovább fokozva a szegénységet az időskorban;

⁽¹⁾ Európai Bizottság, *The 2012 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010–2060)*, Brüsszel, 2011. május. http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-2_en.pdf

⁽²⁾ „Pension Adequacy in the European Union 2010–2050”, az Európai Bizottság Foglalkoztatás, Szociális Ügyek és Társadalmi Összetartozás Főigazgatósága és a Szociális Védelmi Bizottság által közösen készített jelentés, 2012. május 23., <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7105&type=2&furtherPubs=yes>

2013. május 21., kedd

16. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak átfogó és hatékony munkaerő-piaci intézkedéseket; hozzák meg a be nem jelentett munkavégzés, valamint az adó- és járulékfizetés elkerülése elleni fellépés érdekében szükséges intézkedéseket, ami egyúttal a tisztességes verseny megőrzését is szolgálja; különítsenek el pénzeszközöket a nyugdíjba vonuló népesség miatt emelkedő állami költségek ellensúlyozására; és mozdítsák elő a jó foglalkoztatást többek között azáltal, hogy átfogó tanácsadást és támogatást kínálnak a munkakeresőknek, és a különösen veszélyeztetett csoportok számára lehetővé teszik, hogy munkát találjanak;

17. tudomásul veszi, hogy az Európai Bizottság legutóbb a 2013-as éves növekedési jelentésben felhívta a figyelmet a nyugdíjrendszerekkel kapcsolatos reformok szükségességére; felhívja a figyelmet azonban arra, hogy sok tagállamban elsőbbséget kellene biztosítani a tényleges és a törvényben előírt nyugdíjkorhatár összehangolásának;

18. üdvözli a tavaly az európai szemeszter keretében a Tanács által elfogadott országspecifikus ajánlásokban tett, arra irányuló tagállami kötelezettségvállalásokat, hogy megfelelő és fenntartható nyugdíjrendszereket biztosítsanak;

19. rámutat arra, hogy jelenleg az Európai Unió lakosságának több mint 17 %-a 65 éves vagy annál idősebb, és az Eurostat becslései szerint részarányuk 2060-ra eléri a 30 %-ot;

20. hangsúlyozza, hogy mivel most vonulnak nyugdíjba a világháború után született nagy létszámú („baby boom”) generáció első csoportjai, egyre gyorsabban növekszik a demográfiai helyzet alakulása miatt a nemzeti költségvetésekre és nyugdíjrendszerekre nehezedő nyomás; rámutat a foglalkoztatás növelését, a korai nyugdíjazási lehetőségek fokozatos megszüntetését, valamint a jogszabályban előírt és a tényleges nyugdíjkorhatárnak a várható élettartam növekedésével összhangban álló fenntartható alapokra helyezése szükségességének a szociális partnerek bevonásával folytatott, tagállami szintű értékelését célzó strukturális reformok kidolgozása és végrehajtása terén a tagállamok előrelépésében és törekvéseiben tapasztalható egyenetlenségekre; hangsúlyozza, hogy a reformok fokozatos végrehajtását elmulasztó tagállamok később olyan helyzetben találhatják magukat, hogy a reformokat sokszerűen és jelentős társadalmi következményekkel járó módon kell végrehajtaniuk;

21. ismételt felszólít arra, hogy legyen szoros kapcsolat a nyugellátás és a munkával töltött évek, valamint a befizetett járulékok között („biztosításmatematikai méltányosság”) annak biztosítására, hogy a több és hosszabb ideig végzett munka a jobb nyugdíj révén kifizetődő legyen a munkavállalók számára, kellőképpen figyelembe véve ugyanakkor az eltartott személyek gondozása miatti munkaerő-piaci távollét időszakait is; javasolja, hogy a tagállamok a megfelelő partnerekkel konzultálva tiltsák meg a kötelező nyugdíjba vonulást a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatár elérésekor, hogy lehetővé tegyék a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatáron túli munkavállalást azok számára, akik képesek és szeretnének is dolgozni, vagy tegyék lehetővé fokozatos nyugdíjba vonulásukat, mivel a járulékfizetési időszak meghosszabbítása és ugyanakkor a járadékfolyósítás időtartamának lerövidítése révén a munkavállalók gyorsan csökkenthetik az esetleges nyugdíjszakadékokat;

22. hangsúlyozza, hogy a tapasztalatok szerint tévesnek bizonyult a korai nyugdíjazás mögött meghúzódó azon feltételezés, hogy az idősebb munkavállalók korai nyugdíjazásának engedélyezése munkahelyeket tesz elérhetővé a fiatalok számára, mivel a fiatalok foglalkoztatási aránya tekintetében legjobban teljesítő tagállamok egyúttal az idősebb munkavállalók foglalkoztatási aránya terén is élen járnak;

23. felhívja a szociális partnereket, hogy alkalmazzanak életciklus alapú megközelítést a humánerőforrás-politikák tekintetében, és alakítsák át a munkahelyi gyakorlatokat e tekintetben; felhívja a munkaadókat, hogy dolgozzanak ki olyan programokat, amelyek támogatják az aktív és egészséges időskort; felhívja a munkavállalókat, hogy vegyenek részt aktívan a rendelkezésükre álló ilyen képzési lehetőségekben, és munkaképes korukban végig őrizzék meg piacképességüket a munkaerőpiacon; hangsúlyozza az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci integrációja javításának szükségességét, és olyan innovatív szociális megközelítéseket szorgalmaz, amelyek a munkahelyi gyakorlatok átalakításával, a megfelelő munkakörülmények megteremtésével és a rugalmas munkaszervezés felkínálásával a munkaidő és az elvégzett munka típusának kiigazítása révén előmozdítják a munkával töltött évek meghosszabbítását, különösen a legmegerőltetőbb foglalkozások esetében;

24. hangsúlyozza, hogy szükség van preventívebb egészségügyi intézkedések meghozatalára, a szakmai (át)képzések fokozására, valamint a fiatalabb és idősebb munkavállalók hátrányos munkaerő-piaci megkülönböztetése elleni fellépésre; kiemeli, hogy e tekintetben szükség van a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó jogszabályok hatékony végrehajtására és érvényesítésére; hangsúlyozza, hogy a mentorprogramok ésszerű megoldást kínálhatnak arra, hogy meghosszabbítsák az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci jelenlétét, valamint tapasztalataikat a fiatalok munkaerő-piaci integrációjánál kamatoztassák; felhívja a szociális partnereket, hogy dolgozzanak ki vonzó modelleket a munka és a nyugdíj közötti rugalmas váltásra;

2013. május 21., kedd

25. sürgeti a tagállamokat, hogy határozottan lépjenek fel annak érdekében, hogy megvalósuljanak a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumban (2011–2020) megfogalmazott törekvések, amelyek középpontjában a nemek közötti különbségek csökkentése, a nemi alapon történő elkülönülés elleni fellépés, valamint a férfiak és nők számára a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly előmozdítása áll; hangsúlyozza, hogy e célok kulcsfontosságúak a nők foglalkoztatottságának növelése és a munkaképes korú és idős nők szegénysége elleni küzdelem szempontjából;

26. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozói szféra az EU-ban a foglalkoztatás és a növekedés egyik legnagyobb forrása, és jelentős módon hozzá járulni a tagállamokban a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának és megfelelőségének kialakításához;

A kiegészítő magánnyugdíj-megtakarítások növelése

27. üdvözli, hogy a fehér könyv a minden érintett munkavállaló számára hozzáférhető kiegészítő, tőkefedezeti foglalkoztatói nyugdíjak és magánnyugdíj-megtakarítások fejlesztését egyaránt szorgalmazza; hangsúlyozza azonban, hogy a Bizottságnak inkább a kollektív, szolidaritáson alapuló, lehetőleg kollektív szerződésekből származó és nemzeti, ágazati vagy vállalati szinten létrehozott foglalkoztatói nyugdíj-megtakarításokat kellene ajánlania, mivel ezek az egyéni rendszerekkel szemben teret biztosítanak a generációkon belüli és a generációk közötti szolidaritásnak; hangsúlyozza a kiegészítő foglalkoztatói nyugdíjrendszerek lehető legnagyobb mértékű kiépítésére irányuló erőfeszítések előmozdításának sürgős szükségességét;

28. megállapítja, hogy számos tagállam már jelentős nyugdíjreform-programokba kezdett, amelyek együttes célja a fenntarthatóság és a megfelelőség biztosítása; kiemeli annak fontosságát, hogy biztosítani kell, hogy az uniós szinten javasolt intézkedések ne legyenek ellentétesek a nemzeti nyugdíjreform-programokkal, hanem kiegészítsék azokat; emlékeztet arra, hogy a nyugdíjpolitika továbbra is tagállami hatáskörbe tartozik, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy e területen minden újabb európai jogszabály káros következményekkel járhat egyes tagállami rendszerekre, különösen a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek jellemzői tekintetében;

29. hangsúlyozza a kollektív (teljes ágazatra kiterjedő, lehetőleg nonprofit) foglalkoztatói nyugdíjrendszereknek a magánnyugdíj-megtakarítási rendszerekhez képest alacsony működési költségeit; hangsúlyozza az alacsony működési költségek fontosságát, mivel még a korlátozott költségcsökkentések is jelentősen magasabb nyugdíjakat eredményezhetnek; hangsúlyozza azonban, hogy sajnálatos módon ilyen rendszerek – egyelőre – csak néhány tagállamban léteznek;

30. sürgeti a tagállamokat és a nyugdíjrendszerekért felelős intézményeket, hogy tájékoztassák megfelelően a polgárokat felhalmozott nyugdíjjogosultságaikról, és hívják fel a polgárok figyelmét és bővítsék ismereteiket, hogy megalapozott döntést hozhassanak jövőbeli kiegészítő nyugdíj-megtakarításaikkal kapcsolatban; sürgeti továbbá a tagállamokat, hogy tájékoztassák időben a polgárokat a nyugdíjrendszerben tervezett változásokról, hogy a polgárok megalapozott, jól átgondolt döntést hozhassanak nyugdíj-megtakarításaikkal kapcsolatban; felhívja a tagállamokat a joghatóságuk alatt működő nyugdíjalapok működési költségeivel, valamint befektetési kockázataival és hozamaival kapcsolatos szigorú tájékoztatási szabályok kidolgozására és érvényesítésére;

31. elismeri, hogy nagymértékű szórás tapasztalható a hozzáférés, a költséghatékonyság, a kockázat és a hozam terén a tagállamok foglalkoztatói nyugdíjrendszereinek jellemzői és eredményei között; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a tagállamokkal, a szociális partnerekkel, a nyugdíjágazattal és más érdekelt felekkel szoros konzultációt folytatva ki kívánja dolgozni a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek helyes gyakorlatának kódexét, amely a szubszidiaritás elvének megfelelően foglalkozik a munkavállalók nyugdíjjogosultságának kiterjesztésével, a kifizetési szakasszal, a kockázatmegosztással és -mérésével, a költséghatékonyság és a piaci megrázkódtatásnak való ellenállás kérdéseivel; hangsúlyozza a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréje javításának kölcsönös előnyeit;

32. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy – elsősorban az Európai Szociális Alapon (ESZA) keresztül – továbbra is uniós forrásokat irányít a tevékeny és egészséges munkahelyi időskort szolgáló projektek támogatására, valamint a társadalmi változás és innováció program közvetítésével pénzügyi és gyakorlati támogatást nyújt a költséghatékony kiegészítő nyugdíjrendszerek fokozatos megvalósítását tervező tagállamoknak és szociális partnereknek az Európai Parlament ellenőrzése mellett;

A mobil munkavállalók nyugdíja

33. elismeri, hogy az Unióban a nyugdíjrendszerek jelentős mértékben heterogének, hangsúlyozza ugyanakkor annak fontosságát, hogy a munkavállalók munkahelyet változtathassanak tagállamukon belül vagy kívül; hangsúlyozza, hogy garantálni kell, hogy a mobil munkavállalók foglalkoztatónyugdíj-jogosultságokat szerezhessenek és megőrizhessék azokat; támogatja a nyugdíjjogosultságok megszerzésének és megőrzésének garantálására összpontosító, a Bizottság által javasolt megközelítést, és felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a mobil munkavállalók nyugdíj-jogosultságainak az

2013. május 21., kedd

aktív tagokéival vagy a nyugdíjba vonultakéival megegyező kezelést; rámutat arra, hogy a Bizottság jelentős szerepet játszhat a szabad mozgás akadályainak – ezen belül a mobilitást akadályozó tényezők – felszámolásában; véleménye szerint – leszámítva a nyelvi akadályokat és a családi megfontolásokat – a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges hosszú időszakok vagy az életkorra vonatkozó indokolatlan korlátozások gátolják a munkaerő-piaci mobilitást, és felhívja a tagállamokat ezek csökkentésére; hangsúlyozza, hogy a mobilitást előmozdító intézkedéseket minden esetben költséghatékony kiegészítő nyugdíjrendszerekkel kell kiegyensúlyozni, és ezen intézkedéseknek figyelembe kell venniük a nemzeti nyugdíjrendszerek jellegét;

34. tudomásul veszi a Bizottság javaslatát, hogy felméri a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 883/2004/EK rendelet és „egyes” foglalkoztatói nyugdíjrendszerek összekapcsolásának lehetőségeit; kiemeli az említett rendeletnek a 27 tagállam markánsan eltérő társadalombiztosítási rendszereire való gyakorlati alkalmazása során tapasztalt nehézségeket; rámutat az Unión belüli nyugdíjrendszerek sokféleségére, és ennél fogva a koordinációs megközelítés alkalmazásának összetettségére a tagállamokban működő több tízezer, rendkívül eltérő nyugdíjrendszer esetében; ezért megkérdőjelezi egy ilyen megközelítés alkalmazásának megvalósíthatóságát a kiegészítő foglalkoztatói nyugdíjrendszerek területén;

35. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ambiciózusan dolgozzanak olyan hatékony – lehetőleg web alapú – nyomon követési szolgáltatások létrehozásán és fenntartásán, amelyek lehetővé teszik a polgárok számára munkavégzéshez kapcsolódó és nem kapcsolódó nyugdíjjogosultságaik nyomon követését, és ezáltal a kiegészítő magánnyugdíj-megtakarításokkal kapcsolatos időszerű és megalapozott döntések meghozatalát; szorgalmazza az uniós szintű koordinációt a nemzeti nyomon követési szolgáltatások megfelelő kompatibilitásának biztosítására; üdvözli a Bizottság erre irányuló kísérleti projektjét, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kísérleti projekt az uniós polgárok számára hozzáférhető módon nyújtott összevont nyugdíjinformációk előnyeit bemutató hatásvizsgálattal egészüljön ki;

36. megjegyzi, hogy a nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatásoknak – teljes körű kialakításukat követően – ideális esetben nem csupán a foglalkoztatói nyugdíjakra kell kiterjedniük, hanem a harmadik pillérbe tartozó rendszerekre, valamint az első pillérbe tartozó nyugdíjjogosultságokra vonatkozó, személyre szabott információkra is;

37. megkérdőjelezi a kutatók uniós nyugdíjalapjának szükségességét;

38. véleménye szerint a modern társadalom egyik legnagyobb vívmánya, hogy az emberek általában hosszabb, egészségesebb és gazdagabb életet élnek; felhív a pozitív hangvételre az előregedéssel kapcsolatos vitában: egyfelől foglalkozni kell az előregedés támasztotta jelentős, de leküzdhető kihívás aktív leküzdésének feladatával, másfelől pedig meg kell ragadni az előregedés és az idősök gazdasága által kínált lehetőségeket; tudomásul veszi a társadalmainkban az idősök által betöltött igen aktív és értékes szerepet;

Az IORP-irányelv felülvizsgálata

39. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelv (IORP-irányelv) felülvizsgálatának céljaként a foglalkoztatói nyugdíjak megfelelő mértékének, fenntarthatóságának és biztonságának Európa-szerte történő megőrzését kell kitűzni, egy olyan környezet kialakítása révén, amely e téren ösztönzi a további nemzeti szintű és belső piaci fejlődést azáltal, hogy fokozott védelmet nyújt a jelenlegi és jövőbeli nyugdíjasok számára, valamint rugalmas módon alkalmazkodik a meglévő rendszerek határokon és ágazatokon átívelő, nagyfokú sokszínűségéhez;

40. véleménye szerint annak biztosítása, hogy a második pillérbe tartozó európai rendszerek megfeleljenek a szigorú prudenciális szabályozásnak, kulcsfontosságú a tagok és kedvezményezettek magas szintű védelmének elérése, valamint a G20-ak mandátumának tiszteletben tartása érdekében, melynek értelmében minden pénzügyi intézményt megfelelő szabályozásnak és kellő felügyeletnek vetnek alá;

41. kéri, hogy az ezzel kapcsolatos uniós jogalkotási kezdeményezések tartsák tiszteletben a tagállamok második pillérhez tartozó nyugdíjak szolgáltatóit illető választásait;

42. hangsúlyozza, hogy a biztosítási intézkedésekre irányuló mindenfajta további uniós szabályozási munkának alapos hatásvizsgálaton kell alapulnia, amely magában foglalja azt a rendelkezést, hogy a hasonló termékekre ugyanazon prudenciális standardok vonatkozzanak illetve, hogy biztosítva legyen a megfelelő tartalékképzés és az Unión belül a munkavállalók mobilitása, valamint általános célja legyen a munkavállalók által szerzett jogosultságok védelme; hangsúlyozza, hogy a biztosítási intézkedésekre irányuló mindenfajta további uniós szabályozási munkának ezenkívül a szociális partnerekkel és egyéb érdekelt felekkel folytatott aktív párbeszédre és a nemzeti sajátosságok valódi megértésére és

2013. május 21., kedd

tiszteletben tartására kell épülnie; kiemeli, hogy a nyugdíjrendszerek mélyen az egyes tagállamok kulturális, társadalmi, politikai és gazdasági helyzetében gyökereznek; hangsúlyozza, hogy valamennyi második pillérhez tartozó nyugdíj-szolgáltatónak – jogi formájától függetlenül – arányos és szigorú szabályozás alá kell tartoznia, amely figyelembe veszi üzleti tevékenységük sajátosságait, különös tekintettel hosszú távra szóló tevékenységeikre;

43. kitart amellett, hogy a második pillérhez tartozó nyugdíjakat – szolgáltatóiktól függetlenül – nem szabad olyan uniós szabályozással veszélyeztetni, amely nem veszi figyelembe hosszú távú vetületüket;

44. úgy véli, hogy a Bizottság biztosítási intézkedésekre irányuló javaslatának nem csak a nemzeti rendszerek közötti különbségeket kell azonosítani és figyelembe venni, de az „azonos kockázat, azonos szabályok” elvet is alkalmaznia kell minden egyes nemzeti rendszer és megfelelő pillér vonatkozásában; úgy véli, hogy az intézkedéseknek szigorúan meg kell felelniük az arányosság elvének a célok és előnyök, valamint a kapcsolódó pénzügyi, adminisztratív és technikai ráfordítások mérlegelése során, és figyelembe kell venniük a költségek és a haszon közötti megfelelő egyensúlyt is;

45. a minőségi biztosítási intézkedések tekintetében – a fokozott átláthatóságra és az információ-közzétételi kötelezettségekre, a költségek közzétételére és a befektetési stratégiák átláthatóságára vonatkozó javaslatok mellett – hasznosnak véli a megerősített vállalatirányításra és a kockázatkezelésre vonatkozó javaslatokat, így azokat a szudsziararitás és az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett mindenfajta felülvizsgálat keretében elő kell terjeszteni; megjegyzi, hogy tekintettel a tagállamok közötti számottevő különbségekre, a minőségi biztosítási intézkedések uniós szintű közelítése rövid távon sokkal inkább megvalósítható, mint a mennyiségi biztosítási intézkedések közelítése;

46. tekintettel a pillanatnyilag rendelkezésre álló információkra, nincs meggyőződve arról, hogy helyénvalók lennének a saját tőkére vagy a mérleg értékelésére vonatkozó európai szintű követelmények; ezen megfontolásból elutasítja az IORP-irányelv ilyen célú felülvizsgálatát; úgy véli, ugyanakkor, hogy az Európai Biztosítási és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság (EIOPA) által jelenleg végzett mennyiségi hatástanulmányt (QIS), valamint az e tanulmányt követő későbbi lehetséges elemzéseket teljes mértékben figyelembe kell venni e politika vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy ha ezen előírásokat később kell bevezetni, arra nem megfelelő eszköz a Szolvencia II. nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó követelményeinek közvetlen alkalmazása;

47. rámutat arra, hogy az IORP-irányelv csupán az önkéntes nyugdíjrendszerekre alkalmazandó, és hatálya nem terjed ki a kötelező állami nyugdíjrendszer részét képező eszközökre;

48. hangsúlyozza, hogy lényeges különbségek vannak a biztosítási termékek és a nyugellátást szolgáltató intézmények között; kiemeli, hogy a Szolvencia II. mennyiségi követelményeinek bármiféle közvetlen alkalmazása a nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében helytelen lenne, valamint potenciálisan ártalmas lehet a munkavállalók és munkáltatók érdekeire nézve egyaránt; ezért ellenzi a Szolvencia II. követelményeinek nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó, egy az egyben történő alkalmazását, miközben továbbra is nyitott a biztonságra és fenntarthatóságra törekvő megközelítésre;

49. hangsúlyozza, hogy a szociális partnerek (azaz a munkáltatók és munkavállalók) közösen felelősek a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek tartalmáért; kiemeli, hogy a szociális partnerek közötti szerződéses megállapodásokat mindenkor el kell ismerni, különös tekintettel a kockázatok és nyereségek közötti egyensúlyra, amelynek elérésére a foglalkoztatói nyugdíjrendszer törekszik;

50. csak akkor tartja hasznosnak a szolvenciamodellek, pl. a mérleg holisztikus modelljének (HBS) uniós szintű továbbfejlesztését, ha alkalmazásuk – megbízható hatásvizsgálat alapján – gyakorlati szempontból reálisnak, a költség-haszon viszonylatában pedig hatékonyak bizonyul, tekintettel különösen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények sokféleségére, a tagállamokon belül, illetve azok körében egyaránt; hangsúlyozza, hogy a Szolvencia II. vagy a mérleg holisztikus modellje (HBS) egyes variánsainak továbbfejlesztése nem tűzheti célul a Szolvencia II. típusú előírások bevezetését;

51. megjegyzi, hogy a nyugdíjrendszerek kialakítását tekintve jelentős különbségek figyelhetők meg, az ellátással meghatározott nyugdíjrendszerektől egészen a befizetésekkel meghatározott vagy a egyes nyugdíjrendszerekig; továbbá felhívja a figyelmet az ellátással meghatározott rendszerektől a befizetésekkel meghatározott rendszerek vagy egyes tagállamokban a kötelező tőkefedezeti pillérek létrehozása felé történő elmozdulásra; hangsúlyozza, hogy mindez növeli a nagyobb fokú átláthatóság, valamint a polgárok ígért előnyökről, kiadási szintekről és befektetési stratégiákról történő hatékonyabb tájékoztatásának szükségességét;

52. hangsúlyozza, hogy az életbiztosítások és a második pillérbe tartozó nyugellátást szolgáltató intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtésének elképzelése – tekintettel a biztosítási termékek és nyugellátást szolgáltató intézmények közötti lényeges különbségekre – a kockázati profiltól és az adott szolgáltató pénzügyi piaci integrációjától és profitorientált vagy nonprofit jellegétől függően csak bizonyos mértékig releváns; elismeri, hogy – tekintettel az

2013. május 21., kedd

életbiztosítások és a második pillérbe tartozó nyugellátást szolgáltató intézmények közötti versenyre – a kedvezményezettek megtévesztésének elkerülése, valamint számukra azonos szintű prudenciális védelem biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy az azonos kockázatot képviselő termékekre azonos szabályok vonatkozzanak;

A munkavállalók foglalkoztatói nyugdíjának védelme fizetéseképtelenség esetén

53. úgy véli, hogy fizetéseképtelenség esetén valamennyi tagállamban következetesen biztosítani kell a 2008/94/EK irányelv 8. cikke szerinti jogosultságokat;

54. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a nemzeti biztosítási rendszerek és intézkedések átfogó áttekintését, és – amennyiben az áttekintés során hiányosságokat tárnak fel – tegyen javaslatot megerősített uniós jogszabályokra annak biztosítása érdekében, hogy Unió-szerte teljes mértékben megbízható mechanizmusokat vezessenek be a foglalkoztatói nyugdíjjogosultságok egyszerű, költséghatékony és arányos védelmére;

55. megjegyzi, hogy egyes tagállamokban a munkáltatók már most is támogatják saját nyugdíjrendszereiket védelmi rendszerek, az eszközök elkülönítése, a rendszerek független irányítása, valamint a vállalat fizetéseképtelensége esetén a nyugdíjrendszereknek biztosított, a részvényesekét megelőző, kiemelt hitelezői státusza révén;

56. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak fizetéseképtelenség esetén történő védelmének kérdései szorosan kapcsolódnak az IORP-irányelv felülvizsgálatának kulcsfontosságú szempontjaihoz; nyomatékosítja, hogy a Bizottságnak e két irányelv kidolgozása során gondoskodnia kell arról, hogy azok egybehangzóak legyenek és egymáshoz tökéletesen illeszkedjenek;

A harmadik pillérbe tartozó kiegészítő nyugdíj-megtakarítások

57. úgy véli, hogy a harmadik pillér jelentése, kiterjedése és összetétele eltérő az egyes tagállamokban;

58. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a harmadik pillérbe tartozó rendszerek az első pilléres rendszerekhez képest gyakran költségintenzívebbek, kockázatosabbak és kevésbé átláthatók; a harmadik pillér tekintetében szorgalmazza a stabilitást, megbízhatóságot és fenntarthatóságot;

59. úgy véli, hogy a megfelelő nyugdíj eléréséhez egyes esetekben szükség lehet a magánnyugdíj-megtakarításokra; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok megközelítését alapul véve működjön együtt a tagállamokkal, továbbá értékelje és optimalizálja a magánnyugdíj-megtakarításokra vonatkozó ösztönzőket, különösen azon személyek esetében, akik máskülönben nem halmozná fel megfelelő nyugdíjat;

60. célszerűnek tartja a bevált eljárások és az ösztönzők optimalizálására irányuló javaslatok értékelését;

61. hangsúlyozza, hogy nem a harmadik pillérbe tartozó rendszerek támogatását kell a közpolitika fő prioritásának tekinteni, hanem inkább annak biztosítását, hogy mindenki megfelelő védelmet élvezzen a jól működő és fenntartható első pilléren belül;

62. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a harmadik pillérbe tartozó rendszerek válságokkal szembeni sebezhetőségét, és terjesszen elő javaslatokat a kockázatok csökkentésére;

63. javasolja a szerződéskötésre, az irányításra, a szolgáltatóváltásra vagy a szerződés típusának megváltoztatására vonatkozó költséghatárok nemzeti szinten történő vizsgálatát, és ennek vonatkozásában javaslatok előterjesztését;

64. úgy véli, hogy a harmadik pilléren belül a minőségre, a fogyasztók tájékoztatására és a fogyasztóvédelemre vonatkozó magatartási kódexek növelhetik a harmadik pillérbe tartozó nyugdíjalapok vonzerejét; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy segítse elő a tagállamokban jelenleg elérhető bevált gyakorlatok cseréjét;

65. támogatja az uniós szintű önkéntes magatartási kódexek – és lehetőség szerint terméktanúsítási rendszerek – kidolgozását és bevezetését a harmadik pilléren belül a minőség, a fogyasztók tájékoztatása és a fogyasztóvédelem terén; javasolja, hogy amennyiben az önkéntes magatartási kódexek nem bizonyulnak sikeresnek, a tagállamok vállalják a szabályozási feladatot e területeken;

66. felszólítja a Bizottságot annak feltárására, hogy miként lehet hatékonyabban felhasználni az Unió pénzügyi ágazatának jogszabályait annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók a nyugdíjakról és a nyugdíjhoz kapcsolódó termékekről pontos és pártatlan pénzügyi tanácsadásban részesüljenek;

2013. május 21., kedd

A nyugdíjbefektetések adózással és szerződéssel összefüggő határokon átnyúló akadályai

67. kéri a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy jussanak megállapodásra a határokon átnyúló nyugdíjak terén, különösen abban a tekintetben, hogy miként kerülhető el a kettős adóztatás és az adózás kettős elmaradása;
68. a diszkriminatív adókat a határokon átnyúló mobilitás komoly akadályának tekinti, és kéri azok haladéktalan leépítését, miközben megjegyzi, hogy az Unió korlátozott hatáskörrel rendelkezik a tagállami adópolitika területén;
69. ésszerűnek tartja a kötelmi jogi akadályok felülvizsgálatát;
70. kéri a Bizottságot, hogy a rendelkezésre álló struktúrákon keresztül megfelelő módon vonja be a szociális partnereket;

Nemek közötti egyenlőség

71. emlékeztet a nyugdíjak tekintetében fennálló, nemekkel összefüggő kihívásra; riasztónak tartja a szegénységi küszöb alatt élő idősök – főleg nők – emelkedő számát; hangsúlyozza, hogy az első pillérbe tartozó állami nyugdíjrendszereknek legalább tisztességes életszínvonalat kell biztosítaniuk mindenki számára; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség a munkaerőpiacon döntő fontosságú a nyugdíjrendszerek fenntarthatósága szempontjából, mivel a magasabb foglalkoztatási arány fokozza a gazdasági növekedést, és több nyugdíjárulék befizetéséhez vezet; úgy véli, hogy a nők és férfiak nyugdíjkorhatárának egyenlősítését ki kell egészíteni az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazást, a munkavállalás és az eltartottak gondozásának összeegyeztetését biztosító hatékony politikákkal; hangsúlyozza, hogy az eltartottak – általában díjazás nélkül végzett – gondozásának elismerésére meg kellene fontolni a gondozáshoz kapcsolódó nyugdíjjóváírás bevezetését;
72. üdvözli, hogy a fehér könyv felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg a gondozásért járó jóváírás kialakítását, amellyel biztosítanák az eltartott személyek gondozásával töltött időszak nyugdíjba való beszámítását úgy a nők, mint a férfiak esetében; felhívja a figyelmet arra, hogy a családi felelősségek nők és férfiak közötti egyenlőtlen megoszlása – aminek következtében a nők gyakran a nyugdíjjogosultságaikat hátrányosan befolyásoló, kevésbé biztos, rosszabbul fizetett, sőt, be nem jelentett állásokat vállalnak – és az elérhető és megfizethető szolgáltatások és gondozással foglalkozó létesítmények hiánya, valamint az e területen hozott közelmúltbeli megszorító intézkedések – különösen a nők esetében – közvetlen hatással vannak a munkavállalási és nyugdíj-felhalmozási lehetőségekre; ezért felhívja a Bizottságot, hogy készítsessen tanulmányt erről a kérdésről;
73. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az azonos munkát végző nők és férfiak közötti bér- és jövedelmkülönbség megszüntetésére, valamint a nagyobb felelősséggel járó posztok betöltésére adódó lehetőségeik terén mutatkozó különbségek és a nemek közötti munkaerő-piaci egyenlőtlen ségek felszámolására, melyek a nyugdíjakat is érintik, és jelentős eltéréseket eredményeznek a nőknek és férfiaknak fizetett nyugdíjak között, utóbbiak számottevő előnyére; sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a jelenlegi jogszabályok felülvizsgálatát; megjegyzi, hogy az elmúlt évek számtalan kampánya, célkitűzése és intézkedése ellenére a nemek közötti tág bérszakadék továbbra is konokul tartja magát;
74. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők és férfiak közötti egyenlő elbánás elvének következetes alkalmazását;
75. hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a magánszektorban jelentkező – a legtöbb tagállamban igen jelentős –, nemek közötti bérszakadék csökkentése érdekében;
76. hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell az azonos képzettséggel rendelkező és azonos posztot betöltő férfiaknak és nőknek fizetett díjazásban megnyilvánuló különbséget, mivel emiatt a nők jövedelme még inkább elmarad a férfiakétól, és növeli a nyugdíjazásukat vagy özvegyvé válásukat követően szegénységbe süllyedő nők már ma is jelentős számát;
77. hangsúlyozza, hogy a nőket magasabb várható élettartamuk miatt nem érheti hátrányos megkülönböztetés a nyugdíjkalkulációk során;
78. sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák be és hajtsák végre az anyasági jogokra vonatkozó jogszabályokat, hogy a nőket nyugdíjuk tekintetében ne érhesse hátrányos megkülönböztetés annak következtében, hogy munkával töltött éveik alatt gyermeket vállaltak;

2013. május 21., kedd

79. úgy véli, hogy a nők és a férfiak közötti egyenlőség szemszögéből szükséges a nyugdíjjogosultságok egyénivé tétele, és biztosítani kell annak a sok idős nőnek a biztos megélhetését is, akik jelenleg özvegyi nyugdíjból és más származtatott jogokon alapuló ellátásokból tartják fenn magukat;

80. rámutat arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kell az arra irányuló kutatásokat, hogy a különböző nyugdíjindexálási képletek hogyan befolyásolják az időskori elszegényedés kockázatát, a nemek közötti egyenlőség szempontjait is figyelembe véve; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az idősödő emberek szükségleteinek változásaira – például a tartós gondozás iránti igényükre –, biztosítva, hogy az időskorúak, és köztük különösen a nők, megfelelő nyugdíjat kapjanak és esélyt a méltóságteljes életre;

o
o o

81. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0205

Az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelem

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről (2013/2060(INI))

(2016/C 055/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére” című 2012. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2012)0722),
- tekintettel az agresszív adótervezésről szóló 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra (C(2012)8806),
- tekintettel a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekről szóló 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra (C(2012)8805),
- tekintettel az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítését célzó, többek között harmadik országok viszonylatában hozandó konkrét intézkedésekről szóló 2012. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2012)0351),
- tekintettel a 2012. évi éves növekedési jelentésről szóló 2012. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0750),
- tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló 2013. február 5-i bizottsági javaslatra (2013/0025(COD)),
- tekintettel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2012. februári ajánlásaira a pénzmosás valamint a terrorizmus finanszírozása és a proliferáció elleni küzdelemről,
- tekintettel az adócsalás és az adóelkerülés elleni küzdelem terén teendő konkrét lépésekre irányuló felhívásról szóló 2012. április 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾ ,
- tekintettel Richard Murphy okleveles könyvvizsgáló „Closing the European Tax Gap” (Az európai adórés csökkentése) című 2012. február 10-i jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0137.

2013. május 21., kedd

- tekintettel a vállalkozások adóztatásának magatartási kódexéről szóló 1997. december 1-jei tanácsi állásfoglalásra, valamint a társasági adózás magatartási kódexével foglalkozó csoport Tanácshoz benyújtott 2012. december 4-i jelentésére,
 - tekintettel az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezeléséről szóló, „Addressing Base Erosion and Profit Shifting” című OECD-jelentésre (2013),
 - tekintettel az ECOFIN következtetéseire és az egyes adóügyi kérdésekről az Európai Tanácsnak készített 2012. június 22-i ECOFIN-jelentésre,
 - tekintettel az „Együttműködés a fejlődő országokkal a jó adóügyi kormányzás előmozdítása terén” című, 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a közös konszolidált társaságiadó-alapról (KKTA) szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2012. április 19-i jogalkotási állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a G20 csoport pénzügyminisztereinek és jegybankelnökeinek 2013. február 15–16-i, Moszkvában megrendezett találkozóját követően kiadott közleményre,
 - tekintettel a jó kormányzás adóügyek terén történő előmozdításáról szóló, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7–0162/2013),
- A. mivel becslések szerint az Unióban botrányos módon évi 1 trillió euró potenciális adóbevétel veszik el adócsalás, adókijátszás, adókikerülés és agresszív adótervezés miatt, ami megfelelő válaszingedmények meghozatala nélkül évente mintegy 2 000 eurós költséget jelent minden egyes európai polgár számára ⁽⁴⁾;
- B. mivel ez a veszteség veszélyezteti az EU minőségi közszolgáltatásokon alapuló szociális piacgazdaságát, fenyegeti az egységes piac megfelelő működését, károsan hat az Unión belüli adórendszerek hatékonyságára és méltányosságára, és kockázatot jelent a gazdaság ökológiai alapú átalakítására nézve; mivel ez megteremti és tovább fokozza a társadalmilag káros nyereszketést, ami növekvő társadalmi egyenlőtlenséghez vezet, erősíti a polgárok demokratikus intézmények iránti bizalmatlanságát, és demokráciahiányos környezetet táplál;
- C. mivel bevételeink biztosítása a költségvetés fenntarthatóságának fontos eleme;
- D. mivel az adócsalás és az adókijátszás az adófizetési kötelezettség megkerülésére irányuló jogellenes tevékenységeket jelent, az adókikerülés ugyanakkor az adózási rendszer jogszerű, bár helytelen kihasználása az adófizetési kötelezettség elkerülése vagy csökkentése érdekében, az agresszív adótervezés pedig az adórendszer jogi alakaságaiból fakadó előnyöket, illetve a két vagy több adórendszer közötti eltéréseket használja ki az adófizetési kötelezettség csökkentése céljából;
- E. mivel a gazdaság fokozódó dematerializációja által elősegített adókikerülési gyakorlatok az európai vállalkozásokat és a növekedést károsan érintő versenytorzulásokhoz vezetnek;
- F. mivel az adócsalás és az adókikerülés mértéke alázza a polgárok bizalmát az adóbeszedés és az adórendszer egészének méltányossága és legitimitása iránt;
- G. mivel az adópolitikák koordinációjának hiánya az Unióban jelentős költségeket és adminisztratív terheket is eredményez a polgárok és az Unión belül határokon átnyúló tevékenységeket folytató vállalkozások számára, és az adóztatás nem kívánt elmaradását eredményezheti, vagy adócsaláshoz és adókikerüléshez vezethet.

⁽¹⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 37. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0135.

⁽³⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 29. o.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/index_en.htm

2013. május 21., kedd

- H. mivel az adóparadicsomként működő joghatóságok átláthatatlan vagy káros adóztatási gyakorlatai által okozott torzulások fennmaradása mesterséges pénzmozgásokhoz és káros hatásokhoz vezethet az EU belső piacán; mivel a káros adóverseny egyértelműen ellentétes az egységes piac logikájával; mivel további erőfeszítésekre van szükség az adóalapok harmonizálására az egyre szorosabb gazdasági, adóügyi és költségvetési Unión belül;
- I. mivel a támogatási programokban részt vevő országok az utóbbi időben azt tapasztalták, hogy miután a trojka ajánlásaival összhangban fokozták az adók behajtását, és megszüntették a mentességeket, sok nagyobb vállalat elhagyta az országot, hogy más országok által kínált adókedvezményekben részesülhessen;
- J. mivel a gyakorlatban ezáltal az adóterhek a munkavállalókra és az alacsony jövedelmű háztartásokra hárultak, a kormányok pedig a közszolgáltatások súlyos megnyirbálására kényszerültek,
- K. mivel a tagállamok adóhatóságainak többségénél az elmúlt évek megszorító intézkedései révén végrehajtott leépítések nagy mértékben veszélybe sodorták a Bizottság cselekvési tervének végrehajtását;
- L. mivel az adókikerülési gyakorlatok multinacionális vállalatok általi alkalmazása ellentétes a tisztességes verseny és a vállalati felelősségvállalás elvével;
- M. mivel a tagállamok által az átláthatóság hiányának orvoslása érdekében tett lépésekre válaszul egyes állampolgárok üzleti tranzakcióikat alacsonyabb átláthatóságú joghatóságokon keresztül kezdték bonyolítani;
- N. mivel a nemzeti szinten hozott egyoldalú intézkedések sok esetben hatástalannak, elégtelenek, egyes esetekben egyenesen károsnak bizonyultak, és ez összehangolt és többreüt megközelítést tesz szükségessé nemzeti, uniós és nemzetközi szinten; mivel az adócsalás, az adókijátszás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni hatékony fellépés megköveteli a határozottan megerősített együttműködést a különböző tagállamok adóhatóságai között, és szükségesség teszi az egyes tagállamokon belüli adóhatóságok más bűnüldöző hatóságokkal való megerősített együttműködését;
- O. mivel az adóalap-erőzítő és a nyereségátcsoportosítás kezeléséről szóló OECD-jelentés megállapítása szerint a megoldandó szakpolitikai probléma az, hogy az adójogrendszer megosztására irányuló, nemzeti tapasztalatokból levont közös nemzetközi elvek nem tartottak lépést a változó üzleti környezettel; mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak aktívabb szerepet kell játszaniuk a nemzetközi szinten az átláthatóság, az információcsere és a káros adóügyi intézkedések elvein alapuló nemzetközi normákra irányuló munkában;
- P. mivel a fejlődő országok nincsenek olyan alkupozícióban, hogy kikényszerítsék az adóparadicsomok együttműködését, információmegosztását és átláthatóvá válását;
- Q. mivel az oknyomozó újságírás, a nem kormányzati szektor és a tudományos közösség óriási szerepet játszott az adócsalások, az adókikerülés és az adóparadicsomok leleplezésében és a nyilvánosság ezzel kapcsolatos tájékoztatásában;
- R. mivel az adócsalás feltárását szolgáló eszközök megerősítését az adók beszedéséhez nyújtott segítségre, az adózás tekintetében biztosított egyenlő bánásmódra és a vállalkozások számára a gyakorlatiasságra vonatkozó jelenlegi jogszabályok megerősítésének kell kísérnie;
- S. mivel a G20 csoport 2013. februári, moszkvai ülésén részt vevő európai pénzügyminiszterek ígéretet tettek az adókikerülés megszüntetése tekintetében szükséges intézkedések meghozatalára, és megerősítették, hogy kizárólag nemzeti intézkedésekkel nem lehet elérni a kívánt eredményeket;
- T. mivel az adókikerülést eredményező transzferárképzés körülbelül évi 125 milliárd euróra becsült adóbevétel-kiesés kikényszerítésével – amely majdnem kétszerese a fejlődő országoknak folyósított nemzetközi segély összegének – káros hatással van a fejlődő országok költségvetéseire;
- U. mivel az adóügyi jogszabályok meghozatala jelenleg tagállami hatáskör;

2013. május 21., kedd

1. üdvözlí a Bizottság cselekvési tervét és ajánlásait, amelyek azonnali és összehangolt fellépésre szólítják fel a tagállamokat az adóparadicsomokkal és az agresszív adótervezéssel szemben;
2. üdvözlí a G20 csoport pénzügyminisztereinek eltökéltégét az adóalap eróziója és a profitáthelyezés kezelése íránt;
3. sürgeti a tagállamokat, hogy igazolják elkötelezettségüket, fogadják el a Bizottság cselekvési tervét, és maradéktalanul hajtják végre a két ajánlást; ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamok kezdjenek komoly tárgyalásokat, zárják le az adócsalással, az adókikerüléssel, az agresszív adótervezéssel és az adóparadicsomokkal kapcsolatos kérdésekkel összefüggő összes folyamatban lévő jogalkotási javaslatra irányuló eljárást, és alkalmazzák a vonatkozó intézkedéseket területükön;
4. sajnálja, hogy a tagállamoknak még nem sikerült egyetértésre jutniuk olyan kulcsfontosságú javaslatok ügyében, mint a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelv módosítására irányuló 2008-as javaslat vagy a közös konszolidált társaságiadó-alapról szóló tanácsi irányelvre irányuló 2011-es javaslat;
5. sajnálatát fejezi ki az Euró Plusz Paktum kötelezettségvállalásai keretében az adózás területén eddig elért érdemi előrelépések hiánya miatt;
6. üdvözlí a jó adóügyi kormányzással foglalkozó platform létrehozására irányuló bizottsági kezdeményezést; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a két ajánlás tagállamok általi végrehajtását, és konzultáljon az adózással foglalkozó nemzeti munkacsoportokkal, a szociális partnerekkel és a szakszervezetekkel, és őket is vonja be a platform munkájába; felszólítja a Bizottságot, hogy évente nyújtson be jelentést a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a platform munkájáról és eredményeiről;
7. úgy véli, hogy az International Consortium of Investigative Journalists által 2013 áprilisában közzétett, titkos off-shore bankszámlákra vonatkozó információk rávilágítanak a probléma kiterjedtségére és súlyosságára, valamint a szükséges intézkedések sürgősségére; ennek fényében ismételten szorgalmazza az átláthatóság íránti megerősített európai és nemzetközi kötelezettségvállalást, amelynek célja az automatikus adóügyi információcseréről szóló kötelező erejű, nemzetközi, többoldalú megállapodás létrehozása;

Az EU szerepe a nemzetközi szintén

8. hangsúlyozza, hogy az Uniónak vezető szerepet kell játszania az OECD, az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórum, a G20, a G8 és más nemzetközi fórumok keretében az adócsalás, az adókikerülés és az adóparadicsomok elleni fellépésről folyó vitában; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzetközi szintén következetesen hangsúlyozzák a megerősített együttműködés kiemelkedő fontosságát az adócsalás, az adókijátszás, az adókikerülés, az agresszív adótervezés és az adóparadicsomok elleni küzdelem területén; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell győznie a nem uniós országokat arról, hogy az átláthatósággal, automatikus információcserével és a káros adóügyi intézkedések eltörlésével kapcsolatos uniós elvek elfogadásával építsék ki és javítsák adóbeszedési rendszereik hatékonyságát, és nyújtsanak segítséget számukra ebben; bátorítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fokozzák a fejlődő országokban folytatott technikai segítségnyújtási és kapacitásépítési erőfeszítéseiket;
9. kiemelkedő fontosságúnak tartja, hogy az EU egésze és gyakran az érintett tagállam szempontjából is az optimálistól elmaradó eredményeket hozó kétoldalú tárgyalások jelenlegi gyakorlatának fenntartása helyett a tagállamok hatalmazzák fel a Bizottságot arra, hogy az Unió nevében adózási megállapodásokról tárgyaljon a harmadik országokkal;
10. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi segítségnyújtásban részesülő⁽¹⁾ vagy ilyenért folyamodó tagállamok kötelesek adóbeszedési képességük erősítésére és javítására, valamint az adócsalás és az adókijátszás felszámolására irányuló intézkedéseket bevezetni; sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze ki ezt a kötelezettséget a pénzmosás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés leküzdésére irányuló intézkedésekre is;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 472/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euroövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről.

2013. május 21., kedd

11. felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós adóügyi standardokat megsértő vállalatok számára ne nyújtson uniós finanszírozást, és gondoskodjon arról, hogy e vállalatokat a tagállamok zárják ki az állami támogatásokból, és a közbeszerzésekből; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közbeszerzési eljárásokban ajánlatot tevő valamennyi vállalat számára írják elő, hogy adjanak tájékoztatást az adózással összefüggő szabálysértéssel összefüggésben rájuk kiszabott büntetésekről vagy elmarasztaló ítéletekről; javasolja, hogy a közhatóságok – a késedelmes fizetésekről szóló irányelv szerinti megállapodásban foglalt kötelezettségek tiszteletben tartása mellett – szerepeltethessenek olyan záradékot a közbeszerzési szerződésekben, amely lehetővé teszi a megállapodás felbontását abban az esetben, ha a szállító a későbbiekben megszegi az adózással kapcsolatos kötelezettségeket;

12. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a tagállamok és a fejlődő országok közötti adóügyi megállapodásokra vonatkozó közös standardokat ezen országok adóalap-erőzítőjének megelőzése érdekében;

13. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb költségvetési forrásokat és személyzetet a DG TAXUD számára annak érdekében, hogy segítse ezt a főigazgatóságot az adóztatás kettős elmaradásával, az adókijátszással és az adócsalással kapcsolatos uniós politikák és javaslatok kidolgozásában;

14. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban, különösen jövőbeli két- vagy többoldalú kereskedelmi megállapodásaikban ragaszkodjanak az adóügyekkel kapcsolatos uniós standardok szigorú alkalmazásához;

15. üdvözli az Amerikai Egyesült Államok törvényét az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról, amely az EU és az USA közötti automatikus információcsere irányába tett első lépésnek tekinthető a határokon átnyúló adócsalás és adókijátság elleni fellépés terén; sajnálja ugyanakkor, hogy az USA-val folytatott tárgyalások során a közös uniós tárgyalási pozíció helyett a kétoldalú/kormányközi megközelítést alkalmazták; sajnálja, hogy az információcsere tekintetében nem valósul meg a teljes körű viszonyosság; ezzel összefüggésben kéri az uniós polgárok adatvédelemhez fűződő jogának tiszteletben tartását;

16. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alaposan tekintsék át és megfelelően hajtsák végre a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2012. februári ajánlásait;

Kiemelt cél – az adórés kezelése

17. felhívja a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget azon ambiciózus, de reális célkitűzés teljesítésére, hogy 2020-ig legalább megfelelnek az adórés, mivel ez az adókulcsok emelése nélkül fokozatosan megteremtené a jelentősen nagyobb adóbevételek lehetőségét;

18. elismeri továbbá, hogy az adókulcsok növelése vagy új adónemek bevezetése helyett inkább a meglévő adóalapok kiszélesítése generálhat többletbevételt a tagállamok számára;

19. felszólítja a Bizottságot, hogy a hatályos Szerződések keretein belül dolgozzon ki végre konkrét jogalkotási aktusokon alapuló, átfogó stratégiát az uniós adórés megszüntetésére, és gondoskodjon arról, hogy az Unióban működő valamennyi vállalat teljesítse adókötelezettségét minden olyan tagállamban, ahol tevékenységet folytat;

20. hangsúlyozza, hogy az adórés csökkentésére és az adóparadicsomok, az adókijátság és az adókikerülés leküzdésére irányuló intézkedések tisztességes és átlátható versenyfeltételeket eredményeznének a belső piacon, segítenék a költségvetési konszolidációt, egyúttal mérsékelnék az államadósságok szintjét, növelnék az állami beruházási forrásokat, javítanák a nemzeti adórendszerek hatékonyságát és igazságosságát, és fokoznák az általános adózási fegyelmet az Unión belül és a fejlődő országokban egyaránt;

21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az adórésre vonatkozó uniós stratégia Fiscalis programba történő beépítésével terjesszék ki a program alkalmazási körét;

22. kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza az európai adóztatás bevezetésének lehetőségét a határokon átnyúló üzleti modellekre és az elektronikus kereskedelemre;

2013. május 21., kedd

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLTAL JAVASOLT, AZ ADÓRÉSRE VONATKOZÓ UNIÓS STRATÉGIA KÖZÉP-PONTJÁBAN ÁLLÓ FELLÉPÉSEK:**Adócsalás és adókijátszás**

23. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő személyzeti, szakértői és költségvetési erőforrást nemzeti adóhatóságai és adóellenőrzést végző személyzetük számára, valamint biztosítsanak megfelelő forrásokat az adóigazgatás személyi állományának képzésére az adócsalással és adókikerüléssel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködésről, és vezessenek be erőteljes eszközöket a korrupcióval szembeni fellépéshez;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen azonnali lépéseket a vállalkozások adófizetésével kapcsolatos átláthatóság érdekében azzal, hogy valamennyi multinacionális vállalat számára előírja, hogy egyetlen egyszerű számban tegyék közzé a működésük helye szerinti tagállamokban befizetett adó összegét;

25. hangsúlyozza a közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) fontosságát, és felhívja a tagállamokat, hogy jussanak megállapodásra a KKTA vonatkozásába, és vezessék be azt, fokozatosan elmozdulva az önkéntes rendszertől a kötelező érvényű rendszer felé, ahogyan azt az Európai Parlament KKTA-ról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2012. április 19-i jogalkotási állásfoglalása is szorgalmazza;

26. véleménye szerint az illetékes hatóságoknak a tettek mezejére kellene lépniük, és fel kellene függeszteniük vagy vissza kellene vonniuk azon pénzügyi intézmények és pénzügyi tanácsadók banki engedélyét, amelyek segítik az adócsalást azáltal, hogy olyan termékeket vagy szolgáltatásokat kínálnak ügyfeleiknek, amelyek lehetővé teszik az adófizetés kijátszását vagy az adóhatóságokkal való együttműködés megtagadását;

27. üdvözli, hogy a Bizottság a pénzmosás elleni új irányelvben (2013/0025(COD)) felvette az adózási bűncselekményeket a pénzmosással kapcsolatos alaphűncselekmények közé, és kéri az irányelv gyors végrehajtását; ösztönzi a Bizottságot, hogy terjesszen elő az adócsalás harmonizált büntetőjogi leküzdésére irányuló javaslatokat, különösen a határon átnyúló és kölcsönös nyomozások tekintetében; kéri a Bizottságot, hogy fokozza az együttműködését a többi uniós bűnüldöző szervvel, különösen a pénzmosás elleni küzdelem, az igazságügy és a társadalombiztosítás terén illetékes hatóságokkal;

28. felhívja a tagállamokat, hogy adófizetőik adatainak hatékony védelmét garantálva távolítsák el nemzeti jogszabályaikból az uniós intézményekkel való, illetve a tagállamokon belüli együttműködést és információcserét gátló valamennyi akadályt;

29. felszólítja a Bizottságot azon területek azonosítására, amelyeken javítható lenne az uniós szabályozás és a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés – többek között a Fiscalis és a Customs programok megfelelő felhasználása révén – az adócsalások visszaszorítása érdekében;

30. üdvözli, hogy a Tanács elfogadta a közigazgatási együttműködés új keretét, és kéri a tagállamokat, hogy mielőbb alkalmazzák ezt a keretet;

31. ösztönzi a tagállamokat, hogy keressenek adókijátszásra utaló egyértelmű bizonyítékokat más kormányzati nyilvántartásokban, például a gépjárművekre, a telkékre, a jachtokra és más vagyontárgyakra vonatkozó adatbázisaikban, és osszák meg ezeket az adatokat a többi tagállammal és a Bizottsággal is;

32. hangsúlyozza az új stratégiák végrehajtásának és a meglévő uniós struktúrák hatékonyabb kihasználásának fontosságát a héacsalások, és különösen az úgynevezett körhíntacsítások elleni eredményesebb küzdelem érdekében; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül fogadja el és hajtsa végre a 2006/112/EK irányelvnek a héacsalás elleni gyorsreagálási mechanizmus tekintetében történő módosításáról szóló irányelvet;

33. ösztönzi a tagállamokat, hogy az új Fiscalis 2020 program keretében folytassák és fejlesszék tovább a határon átnyúló adócsalások feltárására és felszámolására irányuló egyidejű ellenőrzéseket, valamint segítsék elő a külföldi tisztviselők jelenlétét az adóigazgatási hatóságoknál, illetve a közigazgatási vizsgálatok során; kiemeli az adóügyi hatóságok és az egyéb bűnüldöző szervek közötti szorosabb együttműködés fontosságát, különösen a pénzmosással és a hozzá kapcsolódó bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásokra vonatkozó információk megosztása érdekében;

34. emlékeztet arra, hogy a feketegazdaság megszüntetése csak megfelelő ösztönzők felkínálása révén valósítható meg; javasolja továbbá, hogy a tagállamok az eredménymutatók segítségével tegyenek jelentést arról, hogy milyen mértékben sikerült visszaszorítaniuk a feketegazdaságot;

2013. május 21., kedd

35. támogatja az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) arra irányuló erőfeszítéseit, hogy jogalany-azonosítókat vezessen be, ami újabb lépést jelentene a pénzügyi tranzakciók nyomon követhetőségének és átláthatóságának biztosítása felé, és kulcsfontosságú szerepet játszik az adócsalás elleni küzdelemben;
36. rámutat arra, hogy az adózási kiváltságok leépítése lehetőséget teremt az egyszerű, érthető és igazságos adórendszerhez vezető átfogó reformok számára;
37. rámutat arra, hogy az adócsalással szembeni jogi eljárások nehézkesek és hosszadalmasak, és hogy a bűnösnek talált személyek végül viszonylag enyhe ítéleteket kapnak, ami az adócsalást szinte kockázatmentes bűncselekménnyé teszi;
38. hangsúlyozza az e-kormányzat által az átláthatóság növelése és a csalás, illetve korrupció elleni küzdelem és ennek folytán a közpénzek védelmének elősegítése tekintetében nyújtott lehetőségeket; hangsúlyozza a folyamatos innovációt lehetővé tevő jogszabályok szükségességét;
39. felszólítja a Bizottságot, hogy külön foglalkozzon a tagállamok eltérő adórendszerei közötti hibridek problémájával;
40. ugyanakkor megállapítja, hogy miután a héa „saját forrás”, az adókikerülés e területen valóban közvetlenül befolyásolja a tagállamok gazdaságait és az EU költségvetését egyaránt; emlékeztet arra, hogy a Számvevőszéket idézve: „a héakijátszás sérti a tagállamok pénzügyi érdekeit, és kihat az uniós költségvetésre is, amennyiben csorbítja a héaalapú saját forrást. Ezt a kiesést a saját forrás GNI-alapú összetevőjének kell kompenzálnia, miáltal torzul az egyes tagállamok uniós költségvetési hozzájárulása. Az adócsalás akadályozza a belső piac működését és gátolja a tisztességes versenyt is”⁽¹⁾;
41. megállapítja, hogy az EU héarendszere az állami bevételek jelentős részét biztosítja – 2009-ben 21 %-ot⁽²⁾ –, de egyúttal oka annak is, hogy a megfelelőre fordított szükségtelen költségek és az adókikerülés szintje egyaránt magas;
42. rámutat arra, hogy a héa beszédési modellje bevezetése óta nem változott; hangsúlyozza, hogy a technológiai és gazdasági környezetben bekövetkezett változások következtében ez a modell elavult, és további alkalmazása jelentős kiesésekhez vezet;
43. hangsúlyozza, hogy a vámrendszer megfelelő működése közvetlen következményekkel jár a héa kiszámítása tekintetében; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Unióban a vámmellenőrzések nem működnek megfelelően, ami jelentős héaveszteségeket okoz⁽³⁾; elfogadhatatlannak tartja, hogy a legtöbb tagállamban az adóhatóságok nem férnek közvetlenül hozzá a vámadatokhoz, és ezért az adózási adatokkal való automatizált összevetés nem lehetséges; rámutat arra, hogy a szervezett bűnözés jól ismeri a jelenlegi rendszer gyenge pontjait;
44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra olyan intézkedések bevezetését, amelyek révén az adócsalás és adókijátszás miatt indított büntetőeljárásokban elkobzott javakat szociális jellegű célokra lehet fordítani; ezért kéri, hogy az elkobzott javak jelentős részét szociális célokra használják fel, valamint hogy ezeket a forrásokat az adott adózási bűncselekmény által közvetlenül vagy közvetve érintett helyi és regionális gazdaságba juttassák vissza;
45. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egy olyan környezet kialakítására, amelyben az adócsalások eseteinek feltárása és az adóparadicsomok azonosítása kapcsán a civil társadalom szerepe teljes körű védelmet élvez, ennek érdekében például hozzanak létre hatékony rendszereket az információforrások és az újságírói források védelmére;

⁽¹⁾ A Számvevőszék 13/2011. sz. különjelentése, 11. o., 5. bekezdés.

⁽²⁾ Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, „A” Tematikus Főosztály (Gazdaság- és Tudománypolitika): ‘Simplifying and Modernising VAT in the Digital Single Market’ (IP/A/IMCO/ST/2012_03), 2012. szeptember, <http://www.europarl.europa.eu/committees/hu/studies/download.html?languageDocument=HU&file=75179>

⁽³⁾ A Számvevőszék 13/2011. sz. különjelentésében megállapította, hogy csak a 42-es eljárás kódú vámeljárás 2009-ben a Számvevőszék által vizsgált hét tagállam tekintetében megközelítőleg 2 200 millió euró extrapolált veszteséget okozott, amely egyenértékű annak a héaösszegnek a 29 %-ával, amely héa az ebben a hét európai uniós tagállamban a 42-es eljárás kódú vámeljárás alá vont valamennyi 2009-es importügylet által képzett adóalapra elvileg kivetendő volna;

2013. május 21., kedd

Adókikerülés és agresszív adótervezés

46. felszólítja a tagállamokat, hogy tekintsék prioritásnak a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló módosított irányelv elfogadását és végrehajtását a jelenlegi irányelv hiányosságainak orvoslása érdekében, illetve az adókijátszás hatékonyabb megakadályozása végett;

47. üdvözli az OECD transzferárképzésre – azaz a profit adóparadicsomokba történő áthelyezésének a fejlett és a fejlődő országokban történő adófizetés elkerülése érdekében folytatott gyakorlatára – vonatkozó iránymutatásainak naprakészé tételéről folyó nemzetközi vitát; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul cselekedjenek, és vizsgálják felül a transzferárképzésre vonatkozó hatályos szabályokat, különösen a kockázatok és immateriális javak áthárítását, az eszközök tulajdonjogának az azonos csoportba tartozó jogalanyok közötti mesterséges felosztását, és az ilyen jogalanyok közötti olyan tranzakciókat illetően, amelyekre ritkán kerül sor független vállalkozások között; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy, a transzferárképzésre alkalmazandó előlegfizetési megállapodásokkal kapcsolatos rendszert, amely új előírással bővítené az EU transzferárképzésre vonatkozó dokumentációs iránymutatásaiban szereplő jelenlegi kötelezettségeket. javasolja, hogy a feketelistán szereplő joghatóságokkal folytatott tranzakciók esetén a dokumentációval és az adóügyi nyilatkozattal kapcsolatos kötelezettségek legyenek szélesebb körűek;

48. üdvözli a számviteli és az átláthatósági irányelv szerinti országokénti adatszolgáltatás terén elért előrelépést; felszólítja a Bizottságot, hogy következő lépésként a megfelelő transzferárképzési szabályok tiszteletben tartásának nyomán követése érdekében vezessen be országokénti adatszolgáltatási kötelezettséget a határon átnyúló társaságok számára minden ágazatban – előírva a csoport egészére vonatkozó kereskedelmi információk, például a vállalat tevékenységeinek jellegével és földrajzi helyével, bevételével, munkavállalóinak teljes munkaidős egyenérték szerint számított számával, adózás előtti eredményével, az eredmény után fizetett adóval és a kapott állami támogatásokkal kapcsolatos, országokénti bontásban feltüntetett adatok közlését – ezáltal fokozva a kifizetési műveletek átláthatóságát;

49. kéri a pénzmosás elleni irányelvre irányuló javaslat kiegészítését egy olyan kötelezettség bevezetésével, amely előírná nyilvánosan elérhető kormányzati nyilvántartások létrehozását a társaságok, trösztök, alapítványok és hasonló jogi struktúrák hasznhúzóiról;

50. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex hatékonyságát a kérdések tanácsi szinten történő felvetésével, ahol sürgető szükség van a politikai döntéshozatalra; sürgeti a Bizottságot, hogy a nemzeti adórendszerek közötti eltérések megszüntetése érdekében aktívan avatkozzon be azokban az esetekben, ahol a magatartási kódexszel foglalkozó csoport nem tud megállapodni az eljárásokról;

51. felhívja a Bizottságot egy könyvvizsgálókra és tanácsadókra vonatkozó magatartási kódex előkészítésére és támogatására; felszólítja a könyvvizsgáló cégeket, hogy értesítsék a nemzeti adóügyi hatóságokat abban az esetben, ha a vizsgált vállalkozásnál agresszív adótervezésre utaló jeleket találnak;

52. véleménye szerint nem szabad lehetővé tenni, hogy a könyvvizsgálók tiltott nem könyvvizsgálati szolgáltatásokat nyújtsanak, és a tranzakciók strukturálásával kapcsolatos adó-tanácsadási szolgáltatást és adószakértői tevékenységet ilyennek kell tekinteni;

53. megállapítja, hogy az adófizetők megfelelő azonosítása kulcsfontosságú a nemzeti adóhatóságok közötti sikeres információcsere szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a határokon átnyúló tranzakciókban érintett valamennyi jogi és természetes személy uniós adóazonosító szám létrehozásának folyamatát; úgy véli, hogy az uniós adóazonosító számnak kapcsolódnia kellene egy, a héainformációk cseréjére szolgáló nyílt és nemzetközi rendszerhez (VIES), amely segíti a meg nem fizetett adók és egyéb kijátszott kötelezettségek azonosítását;

54. felszólítja a Bizottságot, hogy 2013-ban terjesszen be az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv és a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatot annak érdekében, hogy sor kerüljön a két említett jogszabály visszaélésekkel szembeni záradékainak felülvizsgálatára és összehangolására, és megszüntethető legyen az EU-ban az adózásnak a hibrid szervezetekkel és pénzügyi eszközökkel lehetővé tett kettős elmaradása;

2013. május 21., kedd

55. sürgeti a tagállamokat, hogy mielőbb hajtsák végre a visszaélés elleni általános szabály bevezetésére irányuló bizottsági javaslatot az agresszív adótervezési gyakorlatok megakadályozása érdekében, és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeikbe építsenek be az adózás kettős elmaradását megakadályozó záradékot; ösztönzi a tagállamokat, hogy ne vegyenek tudomást a mesterséges megállapodásokból eredő vagy tényleges kereskedelmi tevékenységhez nem kapcsolódó adóelőnyökről; javasolja, hogy kezdjék meg a munkát a kettős adóztatás elkerülésére szolgáló standard szabályrendszer tagállamok számára történő kidolgozása érdekében;

56. üdvözli a Bizottság által az európai adófizetők kódexével kapcsolatosan végzett munkát; úgy véli, egy ilyen kódex segíti az adott adórendszer legitimitásának és átláthatóságának növelését, fokozza az adóigazgatás és az adófizetők közötti együttműködést és bizalmat, továbbá azzal is segíti az adófizetőket, hogy nagyobb átláthatóságot biztosít jogaik és kötelezettségeik vonatkozásában;

57. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre hatékony adóbeszedési mechanizmusokat, amelyek minimálisan csökkentik a távolságot az adófizetők és az adóhatóságok között, és a lehető legmodernebb technológiákra támaszkodnak; felkéri a Bizottságot, hogy megfelelő uniós standardok kidolgozásával csökkentse az elektronikus kereskedelem adóztatásának összetettségét;

58. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék minél átláthatóbbá a pénzügyi szektor lobbitevékenységét, amely gyakran vezet legális adókijátszáshoz vagy agresszív adótervezéshez;

59. ösztönzi a Bizottságot, hogy szabályozza a tagállamokból adókijátszás végett harmadik országokba irányuló pénzmozgásokat, és alakítson ki kiegyensúlyozott és versenyképes adóügyi keretet;

60. sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a társaságok agresszív adótervezéssel foglalkozó egységei vonatkozásában, különösen a pénzügyi szolgáltatások ágazatában;

61. felkéri a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható vizsgálatot a tagállamokban a törvény által előírt és a vállalatok által ténylegesen fizetett társasági adókulcsok közötti különbségekről annak érdekében, hogy az adóharmonizálásról szóló vita objektív adatokra épülhessen;

62. felhívja a tagállamokat, hogy hozzák nyilvánosságra a nemzeti hatóságok által a határokon átnyúló társaságok tekintetében hozott egyedi adóügyi határozatokat; ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamok alkalmazzanak szigorú, kötelező követelményeket azokra a határon átnyúló társaságokra, amelyek adóügyi határozatot kívánnak szerezni;

63. megállapítja, hogy bár a vagyonkezelői alapokat gyakran használják fel adókijátszási csatornaként, aggodalommal jegyzi meg, hogy az országok többsége nem írja elő a törvényes megállapodások nyilvántartásba vételét; felszólítja az EU-t, hogy vezesse be a vagyonkezelői alapok és egyéb zárt működésű jogalanyok európai nyilvántartását, amire feltétlenül szükség lenne az adókikerülés elleni fellépés érdekében;

Adóparadicsomok

64. közös uniós megközelítést szorgalmaz az adóparadicsomokkal kapcsolatban;

65. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét az automatikus információcsere – mint az adóügyi átláthatóságot és információcsere szolgáló jövőbeli európai és nemzetközi norma – előmozdítása iránt; ismételt felszólít az OECD jogellenes pénzáramlások, adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelmet célzó eszközein túlmutató fellépésre, tekintettel az említett eszközök különböző hiányosságaira; bírálja, hogy az OECD az információcserevel kapcsolatos elvek betartására vonatkozó ígéretkért cserébe egyes kormányokat nem vesz fel feketelistájára, anélkül, hogy meggyőződne ezen elvek tényleges érvényesítéséről; ezenkívül úgy véli, hogy az a követelmény, amelynek értelmében a feketelistáról való törléshez 12 másik országgal kell megállapodást kötni, önkényes, mivel nem hivatkozik semmiféle olyan minőségi mutatóra, amely alapján objektíven megállapítható lenne a jó kormányzás gyakorlati megvalósulása;

66. felszólítja a Bizottságot, hogy 2014. december 31-ig fogadjon el egyértelmű fogalom meghatározást és közös kritériumokat az adóparadicsomok azonosítására, és hozzon az azonosított joghatóságokra vonatkozó megfelelő intézkedéseket, és biztosítsa ezek következetes alkalmazását valamennyi uniós jogszabályban; javasolja, hogy a fogalom meghatározás az OECD átláthatóságra és információcsere vonatkozó normáin, valamint a magatartási kódex elvein és kritériumain alapuljon; e tekintetben úgy véli, hogy valamely joghatóság akkor tekinthető adóparadicsomnak, ha az alábbi mutatók közül több teljesül:

- i. az előnyöket kizárólag adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyek számára vagy adóügyi illetőséggel nem rendelkező személyekkel folytatott ügyletekre tekintettel biztosítja,

2013. május 21., kedd

- ii. az előnyök elkülönülnek a hazai piactól, így nem érintik a nemzeti adóalapot,
- iii. az előnyöket az adóelőnyt alkalmazó joghatóságban végzett valós gazdasági tevékenység vagy számottevő gazdasági jelenlét hiányában is biztosítják,
- iv. a haszonnak a társaságok multinacionális csoportján belüli tevékenység tükrében történő megállapítására szolgáló szabályok nem felelnek meg a nemzetközileg elfogadott elveknek, nevezetesen az OECD-n belül elfogadott szabályoknak,
- v. az adóintézkedések nem átláthatók, ideértve azt az esetet is, amikor a jogszabályi rendelkezéseket a közigazgatás nem átlátható módon enyhítette,
- vi. a joghatóság egyáltalán nem, vagy csak névleges mértékben vet ki adót az érintett jövedelemre,
- vii. a hatályos jogszabályok vagy adminisztratív eljárások a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény 26. cikkében foglalt normákat megsértve megakadályozzák az adómentességet vagy névleges adózást élvező adófizetőkkel kapcsolatos, adózási célú tényleges információcserét más kormányokkal,
- viii. a joghatóság nem átlátható, homályos struktúrákat hoz létre, amelyek következtében nem egyértelmű és nem átlátható a cégnyilvántartások, illetve a trösztök és alapítványok nyilvántartásának felépítése és működése,
- ix. a joghatóság szerepel a FATF nem együttműködő országokat és területeket tartalmazó jegyzékében;

67. sürgeti a Bizottságot, hogy 2014. december 31-ig állítsa össze és hozza létre az adóparadicsomok nyilvános európai feketelistáját; ezzel összefüggésben felhívja a megfelelő hatóságokat, hogy

- függesszék fel vagy szüntessék meg a kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezményeiket a feketelistán szereplő joghatóságokkal, és írjanak alá kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeket azokkal a joghatóságokkal, amelyek megszűnnek adóparadicsomok lenni,
- zárják ki az uniós közbeszerzésekből a feketelistán szereplő joghatóságban letelepedett társaságok áruit és szolgáltatásait, és utasítsák el az ilyen társaságok állami támogatások iránti kérelmeit,
- tiltsák el az uniós és állami támogatásoktól azokat a társaságokat, amelyek továbbra is közös tevékenységeket végeznek a feketelistán szereplő joghatóságokhoz tartozó jögalanyokkal,
- vizsgálják felül a könyvvizsgálatról és a számvitelről szóló irányelveket oly módon, hogy előírják az uniós jogalanyok feketelistán szereplő joghatóságokban található valamennyi holdingtársasága számára a haszon és a veszteségek elkülönített számvitelét és könyvvizsgálatát,
- tiltsák meg az uniós pénzügyi intézményeknek és pénzügyi tanácsadóknak, hogy fiókinézményeket vagy leányvállalatokat hozzanak létre vagy tartsanak fenn a feketelistán szereplő joghatóságok területén, és fontolják meg azon európai pénzügyi intézmények és pénzügyi tanácsadók engedélyének bevonását, amelyek leányvállalatokat tartanak fenn és működtetnek a feketelistán szereplő joghatóságokban,
- vezessenek be külön illetéket a feketelistán szereplő joghatóságok területére irányuló vagy onnan kiinduló valamennyi tranzakcióra,
- biztosítsák a forrásadó alóli mentesség megszüntetését a feketelistán szereplő joghatóságokban adóügyi illetékességgel rendelkező személyek esetében,
- vizsgálják meg a feketelistán szereplő joghatóságokban bejegyzett társaságok jogi státusa EU általi el nem ismerésének lehetőségeit,
- emeljének vámjellegű akadályokat a feketelistán szereplő harmadik országokkal folytatott kereskedelem elé,
- erősítsék meg a Bizottság és az Európai Beruházási Bank közötti párbeszédet annak biztosítása érdekében, hogy a feketelistán szereplő joghatóságokból származó projektek, kedvezményezett és közvetítők ne részesülhessenek a beruházásokból;

2013. május 21., kedd

Nemzetközi dimenzió

68. úgy véli, hogy a harmadik országokat a jó kormányzás minimális normáinak alkalmazására ösztönző intézkedésekkel kapcsolatos bizottsági ajánlásban szereplő minimális normáknak explicit módon vonatkozniuk kellene a tagállamokra is;

69. ösztönzi a tagállamokat, hogy ajánljanak fel együttműködést és segítségnyújtást azoknak a fejlődő harmadik országoknak, amelyek nem adóparadicsomok, segítséget nyújtván az adócsalás és az adókikerülés hatékony leküzdéséhez, elsősorban kapacitásépítési intézkedések révén; támogatja a Bizottság azon kérését, hogy ennek érdekében a tagállamok korlátozott időre küldjenek ki adóügyi szakértőket az ilyen országokba;

70. felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben járuljon hozzá az OECD BEPS-projektjének (adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás) további fejlesztéséhez, megosztva a tagállamok között a problematikus adórendszerekkel kapcsolatos elemzéseket, valamint azt, hogy milyen változásokra van szükség tagállami és uniós szinten az adócsalások és az adókijátszás, valamint az agresszív adótervezés valamennyi formája elleni fellépéshez; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést e folyamatról a Tanácsnak és a Parlamentnek;

71. hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében a fejlődő országokban mozgósítani és stabilizálni kell az adóforrásokat, mivel ezek kiszámíthatóbbak és fenntarthatóbbak a külső segítségnyújtásnál, és előmozdítják az adósságcsökkenést; megállapítja ugyanakkor, hogy a legtöbb fejlődő országban az adóbevételek GDP-hez viszonyított aránya alacsony, és hogy ezekben az országokban a stabil államháztartás megteremtése társadalmi, politikai és igazgatási nehézségekbe ütközik, ezért ők különösen sebezhetőek az egyéni adófizetők és a vállalatok adókijátszási és adókikerülési manővereivel szemben;

72. aggodalommal jegyzi meg, hogy sok fejlődő ország rendkívül gyenge alkupozícióban van bizonyos külföldi közvetlen befektetőkkel szemben, akik adókedvezmények és adómentességek után kutatnak; úgy véli, hogy nagy volumenű beruházások esetében a társaságokat konkrét kötelezettségvállalásokra kell kötelezni a projektek helyi és/vagy országos szintű gazdasági és társadalmi fejlődésre irányuló, pozitív tovagyrűző hatásaira vonatkozóan;

73. rámutat egyrészt, hogy a fejlődő országok adóssága főként a jogszerűtlen tőkekiáramlással magyarázható, másrészt, hogy az agresszív adótervezés ellentétes a vállalatok társadalmi felelősségének elveivel;

74. megjegyzi, hogy számos fejlődő ország adórendszere nem felel meg a nemzetközi normáknak (ezzel szemben gyenge adóztatási joghatóság és alacsony hatásfokú adóigazgatás, magas szintű korrupció, a jól működő adónyilvántartás kiépítésére és fenntartására való képesség hiánya stb. jellemzi őket); kéri az EU-t, hogy a Fejlesztési Együttműködési Eszköz és az Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében fokozza a segítségnyújtást az adóigazgatás terén, valamint a nemzetközi adócsalás és a túlzott adóoptimalizálás elleni fellépésben azáltal, hogy megerősített adóigazgatási együttműködésen keresztül fejleszti a fejlődő országok nem helyénvaló gyakorlatok észlelésére és az ezekkel szembeni eljárásra irányuló képességét; emellett úgy véli, hogy támogatni kell az adóparadicsomként nyilvántartott fejlődő országok gazdasági szerkezetátalakítását;

75. üdvözli a globális fórum keretében az adókijátszásra vonatkozó szakértői értékelések terén megtett első lépéseket; ugyanakkor úgy véli, hogy a globális fórum normái hatástalanok lesznek az illegális pénzáramlások visszaszorítása terén, mivel az OECD keretében működő, kérésre történő információcsere rendszerén alapulnak;

76. rámutat arra, hogy a kettős adóztatással kapcsolatos megállapodások magukban hordozhatják a transzferák és a szabályozási arbitrázs ösztönzésének kockázatát azáltal, hogy a határokon átvelő adóügyek terén nem a többoldalú, hanem inkább a kétoldalú megközelítést támogatják; ráadásul az ilyen típusú megállapodások – az osztalék-, kamat- és jogdíjkifizetéseket terhelő alacsonyabb forrásadó miatt – általában forráskiesést eredményeznek a fejlődő országok költségvetésében, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy ezek helyett inkább az adóügyi információk cseréjére irányuló megállapodásokat ösztönözze;

2013. május 21., kedd

77. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az OECD-nek, valamint ENSZ nemzetközi adóügyi együttműködéssel foglalkozó szakértői bizottságának, az OLAF Felügyelő Bizottságának és az OLAF-nak.

P7_TA(2013)0206

Éves adóügyi jelentés: Az uniós gazdasági növekedési potenciál felszabadításának mikéntje

Az Európai Parlament 2013. május 21-i állásfoglalása az adózásról szóló éves jelentésről: az uniós gazdasági növekedési potenciál felszabadításának mikéntje (2013/2025(INI))

(2016/C 055/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26., 110–115. és 120. cikkére,
- tekintettel a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0727),
- tekintettel a pénzügyi tranzakciós adó területén folytatott megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0631),
- tekintettel a közös konszolidált társaságiadó-alapról szóló tanácsi irányelvre vonatkozó bizottsági javaslatra (COM(2011)0121),
- tekintettel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló 2003/96/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatról (COM(2011)0169),
- tekintettel a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (a társasági adózásról) szóló, 2012. szeptember 11-i álláspontjára (átdolgozás) ⁽¹⁾,
- tekintettel az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítését célzó, többek között harmadik országok viszonylatában hozandó konkrét intézkedésekről szóló 2012. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2012)0351),
- tekintettel a „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére” című, 2012. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2012)0722),
- tekintettel az agresszív adótervezésről szóló 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra (C(2012)8806),
- tekintettel a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekről szóló 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra (C(2012)8805),
- tekintettel „A belső piac megerősítése a személygépkocsikra vonatkozó, határokon átnyúló adózási akadályok eltávolítása útján” című, 2012. december 14-i bizottsági közleményre (COM(2012)0756),
- tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra szóló, európai uniós adóügyi cselekvési program (Fiscalis 2020) létrehozásáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0465),
- tekintettel az „Államháztartások a Gazdasági és Monetáris Unióban” című bizottsági jelentésre (European Economy, 2012/4.),
- tekintettel az „Államháztartás a GMU-ban – 2011 és 2012” című közleményről szóló, 2013. január 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0318.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0011.

2013. május 21., kedd

- tekintettel az „Adóreformok az EU tagállamaiban” című bizottsági jelentésre (European Economy, 2012/6.),
 - tekintettel az OECD 2012. évi aktuális adóprogramjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezeléséről szóló OECD-jelentésre ⁽²⁾,
 - tekintettel a Deutsche Banknak az adórendszerek által a gazdasági növekedésre Európában kifejtett hatásról szóló, 2012. október 5-i dokumentumára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európa 2020 stratégiára (COM(2010)2020),
 - tekintettel az ECOFIN-Tanács 2012. július 10-i következtetéseire ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Bizottság 2013. évi éves növekedési jelentésére (COM(2012)0750),
 - tekintettel a Tanács 2013. február 12-i ülésének a riasztási mechanizmus keretében készült 2013. évi jelentésről szóló következtetéseire ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Tanács 2012. június 29-i, október 19-i és december 14-i következtetéseire,
 - tekintettel a G20-ak pénzügyminisztereinek és központi banki kormányzóinak 2013. február 15–16-i, moszkvai ülésén elhangzott záró nyilatkozatára ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Tanács ír elnökségének munkaprogramjára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0154/2013),
- A. mivel az EU gazdaságainak – számos esetben annak köszönhetően, hogy a politikák jelenlegi kombinációja kevésbé összpontosít a beruházásokra, a versenyképességre, a foglalkoztatásra, illetve a tisztességes és hatékony adókvetésre – a gazdasági növekedés és a foglalkoztatási ráta tekintetében szerény, illetve negatív kilátásai vannak; mivel az euróövezet egésze kettős mélypontú recessziót él át;
- B. mivel a legutóbbi adósságválság kitörése óta az adóbevételek szerkezete számos tagállamban igen jelentősen átalakult, valamint az e módosításhoz kapcsolódó strukturális és ciklikus hatásokat nehéz elkülöníteni; mivel az adópolitika kidolgozása során a szubszidiaritás és a többszintű kormányzás alapelveit teljes mértékben figyelembe kellene venni a tagállamok vonatkozó jogszabályaival összhangban;
- C. mivel e válság miatt – amely feltárta néhány uniós gazdaság szerkezeti gyengeségeit, és amely tovább károsítja az EU-n belül a gazdasági növekedési potenciált – a tagállamoknak azzal a nehéz feladattal kell szembenéznüik, hogy a költségvetési egyensúly megőrzése mellett a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést is ösztönözniük kell;
- D. mivel az ezredforduló óta fokozottan növekedés központú adórendszerek kidolgozására irányuló uniós tendencia figyelhető meg;
- E. mivel az Unión belüli adórendszereket vállalkozásbarát módon kell kialakítani annak érdekében, hogy a vállalkozások növekedési és munkahely-teremtési lehetőségei javuljanak;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/ctp/OECDCurrentTaxAgenda2012.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/ctp/beps.htm>

⁽³⁾ http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD000000000295266.pdf

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/131662.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/135430.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.g20.org/news/20130216/781212902.html>

2013. május 21., kedd

- F. mivel a lassú növekedés és a recesszió jellemezte környezetben a befizetett adóelőlegek kései visszatérítése a társaságok számára további likviditási gondokat okoz;
- G. mivel a válság hatása enyhíteni kell olyan adópolitikával, amely összhangban áll az Európa 2020 stratégia céljaival, és ezt kiemelt kérdésként kell kezelni;
- H. mivel a költségvetési politikák hitelessége visszanyerésének célja, illetve a tagállamok államadósságának csökkentése szükségessé teszi a költségvetési kiadások módosítását, a növekedésnek kedvező strukturális reformok gyors végrehajtását, az adóbehajtási módszerek javítását és néhány adónem módosítását, annak biztosítása érdekében, hogy – adott esetben – elsőbbséget kapjanak azok az adók, amelyeket inkább a tőkére, a környezetileg káros tevékenységekre és a fogyasztás bizonyos típusaira, nem pedig a munkaerőre vetnek ki;
- I. mivel a környezetvédelmi adózási politika intelligens és aktív alakítása döntő fontosságú tényező a „szennyező fizet” elv megvalósítása, a növekedés fokozása és a növekedési kilátások fenntarthatóvá tétele szempontjából;

Általános megfontolások

1. megjegyzi, hogy az adópolitika továbbra is tagállami hatáskörben marad, illetve, hogy a tagállamok különféle adórendszereit tiszteletben kell tartani; megjegyzi, hogy az adók területére vonatkozó hatáskörök tagállami szintről uniós szintre való áthelyezése, a Szerződés módosítását követeli meg, amihez pedig a tagállamok egyhangú beleegyezésére van szükség; azonban azt is megállapítja, hogy ez nem zárja ki az adóügyi intézkedések uniós szintű hatékony összehangolását; hangsúlyozza, hogy az adópolitika kidolgozása során a szubszidiaritás és a többszintű kormányzás alapelveit teljes mértékben figyelembe kellene venni a tagállamok vonatkozó jogszabályaival összhangban;
2. megjegyzi, hogy az adórendszerek optimális kialakítása számos tényezőtől függ, és ezért országonként eltérő; kiemeli, hogy elengedhetetlen a rövid, közép- és hosszú távú adópolitikák megfelelő tervezése és kiigazítása;
3. kiemeli az adópolitikák összehangolása terén elért eredményeket, de rámutat arra, hogy a határokon átnyúló tevékenységekben részt vevő uniós polgároknak és vállalkozásoknak továbbra is jelentős költségekkel, igazgatási terhekkel és joghézagokkal kell számolniuk, amelyeket az egységes piac valamennyi előnyének kihasználhatóvá tétele érdekében mihamarabb fel kell számolni;
4. megjegyzi, hogy az egységes piacon jelen levő különféle adórendszerek közötti tisztességes és egészséges versenyt, mivel ez élénkítő hatást fejt ki az európai gazdaságokra; kiemeli viszont, hogy a káros adóverseny súlyos gazdasági hatással bír; tekintettel az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezeléséről szóló OECD-jelentésre, kiemeli, hogy e tekintetben a megfelelő és tisztességes jogi és igazgatási kereten alapuló működőképes intézmények létfontosságúak;
5. megjegyzi, hogy a fenntartható adópolitikáknak való megfelelés biztosítása mellett a gazdasági egyensúly elérése érdekében növekedésserkentő intézkedéseket – például az adócsalás és adókikerülés elleni fellépést, a növekedésnek kedvezőbb területek adóztatására való áttérést, ésszerű adóössztönzőket – kell életbe léptetni mind az önfoglalkoztatók, mind a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára, különösen az innovációs és kutatási-fejlesztési tevékenységek elősegítése céljából;
6. hangsúlyozza, hogy az egységes piacon belüli világos, kiszámítható, stabil és átlátható adózási környezet a vállalkozások és a polgárok érdeke, mivel az adószabályok átláthatóságának hiánya akadályozza az Unión belüli, határokon átnyúló tevékenységeket és hazai és külföldi beruházásokat; javasolja, hogy az egyes tagállamok adózási szabályaira, előírásaira és szabályozására vonatkozóan biztosítsanak bővebb és jobb tájékoztatást a magánszemélyek és a vállalkozások számára;
7. ajánlja, hogy a tagállamok körültekintően járjanak el a meglévő adók módosításakor, biztosítsák, hogy ez növekedésbarát módon történjék, illetve hogy a polgároknak és az üzleti életnek legyen elég ideje és megfelelő módja az új adózási intézkedések hatálybalépése előtt a felkészülésre;

2013. május 21., kedd

8. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fogyasztást terhelő adók kiterjedtebb alkalmazására való, számos tagállamban tapasztalható áttérés hatással lehet a társadalmi egyenlőtlenségekre; felszólítja a tagállamokat, hogy legyenek figyelemmel e potenciális problémára és alaposan tanulmányozzák az adórendszer egésze progresszivitásának felszámolásával járó negatív következményeket; meggyőződése, hogy a héa-rendszereknek bizonyos mértékig rugalmasnak kell lenniük, hogy – a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló irányelvben meghatározott, kellően indokolt esetekben, például a kultúra vagy alapvető szükségletek vonatkozásában – bizonyos termék kategóriákat az általános héa-szintnél alacsonyabb mértékben lehessen adóztatni;

9. értelmezése szerint ahhoz, hogy az uniós költségvetés a növekedés bővítésének hasznos eszközévé váljon, saját források szükségesek annak érdekében, hogy a Bizottság javaslataiban nagyobb önállóságot kapjon;

Rejtett erőforrások keresése, amelyek az adópolitikán keresztül hozzájárulhatnak a gazdasági növekedéshez

10. megjegyzi, hogy a gazdasági fejlődés olyan tényezőktől függ, mint a munkaerő, a tőke, a technológiai haladás, az erőforrás-hatékonyság és a termelékenység, illetve, hogy az adópolitikának ezeket a tényezőket maradéktalanul figyelembe kell vennie rövid, közép- és hosszú távon; ezért hangsúlyozza, hogy e célból összehangolt döntéshozatalra van szükség;

11. megjegyzi, hogy az adópolitikát úgy kell kialakítani, hogy a gazdaság erősítésére irányuljon, többek között az összesített kereslet hosszú távon serkentő, az exportorientált tevékenységeket megkönnyítő, a munkahelyteremtést ösztönző és a fenntartható fejlődést elősegítő adó szerkezet kialakítása révén;

12. feltételezi, hogy bizonyos területeken – például a jövedéki adó esetében – az adóemelés kedvező hatást fejthet ki a többlet erőforrások hatékony irányítása révén, miáltal a lakosság és a reálgazdaság számára is hasznot hajthat;

13. hangsúlyozza, hogy a kutatásra és fejlesztésre vonatkozó adó ösztönzők nyújtása hosszú távon feltehetőleg előnyökkel – például a tudásalapú gazdaságokban növekedéssel és munkahelyteremtéssel – jár, különösen, ha egy kiegyensúlyozott, átfogó adóstratégia részét képezi; úgy ítéli meg, hogy mindezt európai és nemzeti szinten is figyelembe kell venni;

14. elismeri, hogy az adókulcsok növelése vagy új adónemek bevezetése helyett inkább a meglévő adóalapok kiszélesítése generálhat többletbevételt a tagállamok számára;

15. emlékeztet arra, hogy az adócsökkentéseket alaposan és felelősségteljesen megtervezett adópolitikára kell alapozni – az államháztartás fenntarthatóságát semmilyen módon sem veszélyeztetve –, és azokat a versenyképesség, a növekedés és a foglalkoztatottság növelését célzó intézkedéseknek kell kísérniük;

16. úgy véli, hogy alapos elemzés alapján szükség van egy uniós szintű, adókkal kapcsolatos információs rendszer létrehozására, amely a különféle nemzeti adórendszerek összehangolása helyett azok folyamatos és átlátható koordinálását teszi lehetővé az egyes struktúrákban végrehajtott adócsökkentések és -emelések nyomon követése révén;

17. megjegyzi, hogy egy ilyen rendszer számára megfelelő alapul szolgálhatna az európai szemeszter kerete, mivel – egyéb egyedi makrogazdasági intézkedésekkel együtt – jól nyomon tudná követni a tagállamok eltérő adópolitikáját, miközben teljes mértékben figyelembe veszi az érintett tagállam általános gazdasági előrejelzéseit, illetve a rá vonatkozó alapadatokat és jövőbeli kilátásokat, valamint a közös európai célkitűzéseket; ennek fényében arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy építsenek be egy, az adórés csökkentésére irányuló stratégiát az európai szemeszterbe;

18. tudomásul veszi a pénzügyi tranzakciós adóval kapcsolatos megerősített együttműködést, amelyet 11, az Unió GDP-jének összesen 2/3-át kitevő tagállamban folytatnak majd;

2013. május 21., kedd

19. hangsúlyozza, hogy azokban az országokban, ahol a termelékenységhez viszonyítva magasak a munkaerőköltségek, és ahol ebből következően akadályba ütközik a munkahelyteremtés, a termelékenység növelését célzó határozott erőfeszítések mellett meg lehetne vizsgálni az említett költségek csökkentésére és/vagy a termelékenység növelésére irányuló adóügyi intézkedések lehetőségét; hangsúlyozza, hogy az adóreformoknak elő kell segíteniük a munkaerő-piaci részvételt a munkaerő-kínálat növelése és az integráció előmozdítása érdekében; ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a munkavállalók jogait és a szociális partnerek szerepét mindenkor maradéktalanul tiszteletben kell tartani;

20. üdvözli a társasági adók kiszámítása egységes útmutatójának kidolgozására irányuló bizottsági kezdeményezést; felhívja a tagállamokat, hogy állapodjanak meg a közös konszolidált társasági adóalapról, és kezdjék el annak alkalmazását (KKTA); kiemeli, hogy a Parlament álláspontját e tekintetben elsődleges referenciapontként kellene használni;

21. hangsúlyozza, hogy jelentős növekedési potenciál rejlik abban, ha az egységes piacon mérséklük, illetve felszámolják a határokon átnyúló tevékenységek adózással kapcsolatos akadályait; hangsúlyozza, hogy a héa-irányelv felülvizsgálata, a közös konszolidált társasági adóalappal kapcsolatos munka és az adóügyi igazgatási együttműködés kialakítása döntő fontosságú tényezők e potenciál maradéktalan kihasználása szempontjából;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen lépéseket a cégnyilvántartások és a tröszt- és alapítványbejegyzések átláthatóságának és szabályozásának erősítése tekintetében;

23. felhívja a tagállamokat arra, hogy a koordináció és együttműködés további javítása érdekében – a nemzeti adóhatóságokkal együttműködve – teljes mértékben támogassák a Bizottság kezdeményezését, amelynek célja a határokon átnyúló tevékenységekkel kapcsolatos fiskális akadályok elhárítása; ösztönzi a tagállamokat a Fiscalis program és a vámügyi programban rejlő lehetőségek maradéktalan kihasználására; felhívja a Bizottságot, hogy jelölje meg azokat a további területeket, amelyekben az uniós jogszabályok és a tagállamok közötti igazgatási együttműködést javítani lehetne az adócsalás és az agresszív adótervezés mérséklése érdekében;

24. felhívja a tagállamokat, hogy a lassú növekedés vagy a recesszió jellemezte környezetben nagyon körültekintően járjanak el és kerüljék a befizetett adóelőlegek kései visszatérítését, mivel ez további likviditási gondokat okozna, főleg a kkv-k számára;

Az adócsalás és adókikerülés elleni fellépés, valamint a kettős adóztatás és az adóztatás kettős elmaradásának megszüntetése és az uniós vállalkozások számára diszkriminatív intézkedések felszámolása

25. felhívja a tagállamokat, hogy jelentősen növeljék adófelügyeleti, -ellenőrzési és -behajtási kapacitásaikat, ami által többlet erőforrásokat teremtenek az Európa 2020 stratégiában meghatározott növekedés és munkahelyteremtés elősegítéséhez; kiemeli, hogy az adóigazgatás hatékonyabbá tételére irányuló legjobb nemzeti gyakorlatokat átlátható módon össze kell gyűjteni – lehetőleg az adókkal kapcsolatos információk uniós rendszerén belül megvalósuló legjobb gyakorlatok európai kódexében – és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venni aggodalommal szemléli azt a több tagállamban is tapasztalható tendenciát, hogy csökkentik az adóhatóságok és hasonló testületek személyzetét és egyéb erőforrásait; hangsúlyozza, hogy ez csökkentheti a vállalkozásoknak és a magánszemélyeknek nyújtott szolgáltatás megfelelő és hatékony ellátására, valamint az adócsalás és adókikerülés elleni fellépésre vonatkozó képességeket; ennek fényében sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti adóhatóságaik és adóellenőreik számára biztosítsanak megfelelő pénzügyi és emberi erőforrásokat;

26. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák egymás között a közvetlen adózás területére vonatkozó igazgatási együttműködést;

27. újfent felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb költségvetési forrásokat és személyzetet a DG TAXUD számára annak érdekében, hogy segítse ezt a főigazgatóságot az adóztatás kettős elmaradásával, az adókijátszással és az adócsalással kapcsolatos uniós politikák és javaslatok kidolgozásában;

28. üdvözli a Bizottság „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére” című közleményét, valamint „a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekről” és az „agresszív adótervezésről” szóló ajánlásait;

2013. május 21., kedd

29. felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottság közleményével és ajánlásaival összhangban tegyenek tényleges erőfeszítéseket, és hajtsanak végre koordinált és határozott uniós szintű fellépést az adócsalás, az adókijátszás, az adókikerülés, az agresszív adótervezés és az adóparadicsomok ellen, ezáltal garantálva a költségvetési erőfeszítések tisztességes elosztását és az adóbevételek növelését; sürgeti a tagállamokat, hogy – az ebben az összefüggésben hozandó számos konkrét intézkedés keretében – mielőbb hajtsák végre a visszaélés elleni általános szabály bevezetésére irányuló bizottsági javaslatokat az agresszív adótervezési gyakorlatok megakadályozása, illetve az adóztatás kettős elmaradását megakadályozó záradéknak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeikbe való beépítése érdekében;

30. megjegyzi, hogy adókijátszás és adókikerülés révén a becslések szerint évente egybillió eurónyi állami bevétel marad el; felhívja a tagállamokat, hogy hozzák meg azokat az intézkedéseket, amelyek az adórés 2020-ig történő megfeleléséhez szükségesek;

31. hangsúlyozza, hogy az adócsalás és az adókikerülés szintjének csökkenése növelné a gazdaság növekedési potenciálját azáltal, hogy az államháztartást egészségesebbé tenné – ami növelné a beruházások fokozására és az európai szociális piacgazdaság fellendítésére rendelkezésre álló állami pénzeszközöket –, és a vállalkozásokat becsületes és egyenlő versenyfeltételek mellett folytatott versengésre készítené;

32. sürgeti a tagállamokat, hogy kezdjenek komoly tárgyalásokat és fejezzék be az adócsalással, az adókijátszással, az adókikerüléssel, az agresszív adótervezéssel és az adóparadicsomokkal kapcsolatos valamennyi függőben lévő jogalkotási javaslatra vonatkozó eljárást; felhívja a tagállamokat többek között arra, hogy zárják le a megtakarítási adóról szóló irányelv felülvizsgálati és hatálykibővítési eljárását, valamint az Európai Parlament jelentését követően haladéktalanul fogadják el és hajtsák végre a héacsalás elleni gyorsreagálási mechanizmusra vonatkozó bizottsági javaslatot;

33. üdvözli, hogy a vállalati adózás területén fokozzák az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezelését célzó nemzetközi munkálatokat; úgy véli, hogy az e kérdést tárgyaló OECD-jelentés alapvetően fontos véleményt hordoz, és várakozással tekint az e nyáron közzeendő aktualizált cselekvési terv elé; abbéli reményének ad hangot, hogy a G20-ak pénzügyminiszterei a jelentés legutóbbi, moszkvai ülésen való támogatása nyomán a cselekvési terv alapján bátor és összehangolt lépést tesznek;

34. a Bizottság szilárd megállapításaival összhangban hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi adók relatív értelemben a leginkább növekedésbarát adók közé tartoznak; hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi adókat – amellet, hogy bevételt generálnak – következetesen és dinamikusán a gazdasági fejlődés fenntartható pályán tartására kell felhasználni; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó értékelést a meglévő internalizációs hiányosságokra vonatkozóan, és azt kísérelje meg megfelelő jogalkotási javaslat;

o

o o

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2013. május 22., szerda

P7_TA(2013)0215

Az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtása**Az Európai Parlament 2013. május 22-i állásfoglalása az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtásáról (2012/2132(INI))**

(2016/C 055/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikkére,
- tekintettel az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének (Unesco) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló 2005. október 20-i egyezményére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződést, az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket és egyes kapcsolódó okmányokat módosító Amszterdami Szerződéshez csatolt, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyvre,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a megtevesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) ⁽³⁾,
- tekintettel a legutóbb a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (Egyetemes szolgáltatási irányelv) ⁽⁵⁾,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az európai audiovizuális ágazatot támogató program (MEDIA 2007) végrehajtásáról szóló, 2006. november 15-i 1718/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁷⁾,
- tekintettel a „határok nélküli televíziózásról” szóló irányelv televíziós reklámra vonatkozó rendelkezéseinek bizonyos vonatkozásairól szóló bizottsági értelmező közleményre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai audiovizuális és online információs szolgáltatási ipar versenyképességével összefüggésben a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló, 2006. december 20-i 2006/952/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.⁽²⁾ HL L 376., 2006.12.27., 21. o.⁽³⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 337., 2009.12.18., 11. o.⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.⁽⁶⁾ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.⁽⁷⁾ HL L 327., 2006.11.24., 12. o.⁽⁸⁾ HL C 102., 2004.4.28., 2. o.⁽⁹⁾ HL L 378., 2006.12.27., 72. o.

2013. május 22., szerda

- tekintettel „A gyermekek védelméről a digitális világban” című tanácsi következtetésekre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Kreatív Európa program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0785),
 - tekintettel „A mindenki számára hozzáférhető információs társadalom felé” című, 2008. december 1-jei bizottsági közleményre (COM(2008)0804),
 - tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
 - tekintettel „Az európai digitális menetrend” című, 2010. augusztus 26-i bizottsági közleményre (COM(2010)0245/2),
 - tekintettel „A médiaműveltségről a digitális világban” című 2008. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „A közszolgálati műsorszolgáltatás a digitális korszakban: a kettős rendszer jövőjéről” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „Az európai filmszínház a digitális korban” című, 2011. november 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a kiszolgáltatók fogyasztók jogainak megerősítésére irányuló stratégiáról szóló, 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az audiovizuális művek európai unióbeli online terjesztéséről szóló, 2012. szeptember 11-i állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
 - tekintettel „A gyermekek védelme a digitális világban” című, 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az egy versenyképesebb audiovizuális és tartalomipar, továbbá egy befogadó tudásalapú társadalom érdekében a digitális környezethez igazodó médiaműveltségről szóló, 2009. augusztus 20-i 2009/625/EK bizottsági ajánlásra ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a Bizottság által az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára készített 2012. szeptember 24-i első jelentésre a 2010/13/EU irányelv 13., 16. és 17. cikkének a 2009–2010-es időszakban történő alkalmazásáról, „Az európai műveknek az EU területén nyújtott, műsorrend szerinti és lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban történő támogatásáról” (COM(2012)0522),
 - tekintettel „A kulturális és kreatív ágazatok előtérbe helyezése az Unión belüli növekedés és foglalkoztatás érdekében” című, 2012. szeptember 26-i bizottsági közleményre (COM(2012)0537),
 - tekintettel a Bizottság által az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára készített 2012. május 4-i első jelentésre az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló 2010/13/EU irányelv alkalmazásáról („Az audiovizuális médiaszolgáltatások és a csatlakoztatott eszközök múltja és jövőbeni lehetőségei”) (COM(2012)0203),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Jogi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0055/2013),
- A. mivel az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv (a továbbiakban: az irányelv) az uniós médiaszabályozás gerince;

⁽¹⁾ HL C 372., 2011.12.20., 15. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 9. o.

⁽³⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 50. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0506.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0209.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0324.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0428.

⁽⁸⁾ HL L 227., 2009.8.29., 9. o.

2013. május 22., szerda

- B. mivel az audiovizuális médiaszolgáltatások ugyanúgy kulturális, mint gazdasági szolgáltatások;
- C. mivel az irányelv a technológiasemlegesség elvén alapszik, ily módon lefedi az összes audiovizuális tartalmú szolgáltatást a tartalom közlésére használt technológia típusától függetlenül, biztosítva az egyenlő versenyfeltételeket minden audiovizuális médiaszolgáltató számára;
- D. mivel az irányelv belső piaci eszközként biztosítja az audiovizuális médiaszolgáltatások szabad áramlását, valamint tiszteletben tartja a véleménynyilvánítás szabadságához való jogot és az információkhoz való hozzáférés jogát, oltalmazva ugyanakkor a közérdekű célkitűzéseket, így a szerzői jogokat, a médiaszabadságot, az információszabadságot és a véleménynyilvánítás szabadságát;
- E. mivel az irányelv figyelembe szándékozik venni az audiovizuális médiaszolgáltatások kulturális jellegét, mely szolgáltatások az identitások és értékek hordozóiként különösen fontosak a társadalom és a demokrácia szempontjából, valamint célja, hogy különösen minimális harmonizációval és az európai audiovizuális alkotások népszerűsítésével megvédje a független kulturális fejlődést a tagállamokban, és ezzel párhuzamosan megővja a kulturális sokszínűséget az Unióban;
- F. mivel a technológiák egymáshoz való közelítése azt jelenti, hogy a fogyasztók a jövőben egyre kevésbé tesznek majd különbséget a lineáris és nem lineáris szolgáltatások között;
- G. mivel az egyenlő versenyfeltételek kialakítását kellene célként megjelölni, tekintettel arra, hogy a lineáris és nem-lineáris szolgáltatásokra vonatkozó különböző szabályozási szintek már nem felismerhetők a fogyasztók számára, ami versenytorzulást eredményezhet;
- H. mivel az audiovizuális médiaszolgáltatások piacán folyamatosan jelentős technológiai változások, valamint az üzleti gyakorlatokat és modelleket érintő fejlesztések figyelhetők meg, mindez hatással van arra, ahogyan a tartalom eljut a nézőkhöz, és ahogyan a nézők hozzájutnak a tartalomhoz;
- I. mivel az audiovizuális médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés létfontosságú annak érdekében, hogy biztosítsák a fogyatékkal élők és az idősek számára azt a jogot, hogy részesei lehessenek az Unió szociális és kulturális életének, valamint beilleszkedjenek abba, különösen az új tartalomszolgáltató platformok – úgymint az IPTV és a csatlakoztatott televízió – fejlődésével;
- J. mivel különös hangsúlyt kellene fektetni a médiaműveltségre a technológiai fejlesztések egyre növekvő üteme és a médiaplatformok közelítése tekintetében;
- K. mivel a folyamatos technológiai változások még sürgetőbb és kihívásokkal telibb kérdéssé teszik a kiskorúak védelmét;
- L. mivel néhány tagállam nem ültette át az irányelvet időben, vagy nem teljes mértékben vagy helyesen hajtotta azt végre;
- M. mivel az irányelv az európai alkotásoknak a lekérhető szolgáltatások szolgáltatói által történő népszerűsítéséről szóló 13. cikkének átültetése a legtöbb tagállam esetében nem eléggé normatív ahhoz, hogy megfeleljen az irányelv kulturális sokszínűsége irányuló céljának;
- N. mivel emiatt sem az irányelv végrehajtásának teljes értékelését, sem eredményességének alapos értékelését nem lehet elvégezni;
- O. mivel az audiovizuális médiaszolgáltatások piacának a hibrid szolgáltatások fejlődésével való kibővülése új kihívásokat teremt számos témával – úgymint a versennyel, a szellemi tulajdonjoggal, az audiovizuális kereskedelmi kommunikáció meglévő formáinak fejlődésével és új formáinak megjelenésével, valamint a programok integritását kihívás elé állító beúszó online (overlay) reklámokkal – kapcsolatban, és megkérdőjelezi az irányelv megfelelőségét és eredményességét, valamint az egyéb uniós jogi eszközökkel való kapcsolatát;
- P. mivel az irányelv 15. cikkének rendelkezései valamennyi érdekelt fél érdekeit méltányos módon, egyrészt a nyilvánosság információkhoz való hozzáférési jogának, másrészt a tulajdonhoz való jog és a vállalkozás szabadsága tiszteletben tartása révén figyelembe veszik;

2013. május 22., szerda

A helyzet állása

1. emlékezteti a Bizottságot az intelligens szabályozási program iránti kötelezettségvállalására, valamint az uniós jogszabályok jól időzített és helyénvaló utólagos ellenőrzésének fontosságára a rendelet minőségének a politikai ciklus során történő irányítása érdekében;
2. e tekintetben megállapítja, hogy a Bizottságnak az irányelv 33. cikke értelmében legkésőbb 2011. december 19-ig jelentést kellett benyújtania az irányelv alkalmazásáról;
3. megjegyzi, hogy a Bizottság 2012. május 4-én, jelentős késéssel nyújtotta be az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését;
4. megjegyzi, hogy a tagállamok különösen eltérő módon hajtották végre az irányelvet;
5. hangsúlyozza, hogy az irányelv marad a megfelelő eszköz a valamennyi audiovizuális médiára vonatkozó nemzeti jogszabályok uniós szintű összehangolásának szabályozására, valamint a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény alapelveinek fenntartására;
6. különösen megjegyzi, hogy a „származási ország” elve, amennyiben megfelelően alkalmazják, egyértelművé teszi a műsorszolgáltatók számára működési feltételeiket, illetve biztonságot ad számukra azokkal kapcsolatosan;
7. sajnálja, hogy a Bizottságnak az irányelv alkalmazásáról szóló jelentése nem méri fel az irányelv e megállapítások fényében történő lehetséges kiigazításának szükségességét a 33. cikkben előírtaknak megfelelően;
8. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az irányelv következetes és maradéktalan végrehajtását a tagállamokban, valamint biztosítsa, hogy az irányelv nemzeti jogba való átültetése során a tagállamok kellőképpen figyelembe vegyék a fenti irányelv preambulumbekzdéseiben található egyedi fogalommeghatározásokat;
9. nyomatékosan támogatja a technológiailag semleges megközelítést a folyamatosan változó televíziózási és műsorszolgáltatási gyakorlatokra való tekintettel, a fogyasztók rendelkezésre álló választási lehetőségek javításának megkönnyítésére; ezzel kapcsolatban kéri a jelenlegi helyzet piacra és a szabályozási keretre gyakorolt hatásának teljes körű értékelését;
10. tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy rövid időn belül szakpolitikai dokumentumot tegyen közzé a csatlakoztatott televízióval és a csatlakoztatott eszközökkel kapcsolatos konvergenciáról, amely nyilvános konzultációt kezdeményez a szóban forgó új fejlemények kapcsán felmerülő valamennyi kérdés tekintetében;
11. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az irányelv bármely felülvizsgálata esetén tegye vizsgálat tárgyává, hogy a fogalommeghatározásokban található bizonytalanságok vagy pontatlanságok okoztak-e nehézségeket, és ha igen, milyen mértékben a tagállami végrehajtásban, annak érdekében, hogy e problémákat a szóban forgó felülvizsgálat keretében megoldják;
12. az audiovizuális tartalom „közvetlen” megjelenítését illetően megjegyzi, hogy pontosítani kell az „érdekelt felek” fogalmát, amelynek legalább a köz- és magán-televíziókra, az internetszolgáltatókra, a fogyasztókra és az alkotókra ki kell terjednie;
13. felhívja a Bizottságot annak további biztosítására, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokat azok kettős, kulturális és gazdasági szolgáltatói jellegére való tekintettel továbbra is zárják ki a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (General Agreement on Trade in Services, GATS) tárgyalása során kialakított liberalizációs megállapodásból;

Hozzáférhetőség

14. hangsúlyozza, hogy az irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentése nem foglalkozik érdemben a hozzáférhetőségnek az irányelv 7. cikkében említett kérdésével, továbbá sajnálatát fejezi ki, hogy a jelentés ebben a tekintetben nem foglalkozik a tagállamok végrehajtási szabályainak eredményességével;
15. megjegyzi, hogy számos tagállamban még hiányzik az ilyen szolgáltatások nyújtására szolgáló infrastruktúra, és néhány tagállam számára időbe fog kerülni a szóban forgó követelményeknek való megfelelés; ösztönzi az érintett tagállamokat e kérdés mihamarabbi megoldására a 7. cikk gyakorlati végrehajtásának lehetővé tétele érdekében;
16. felszólítja a Bizottságot, hogy pótolja ezt a hiányosságot oly módon, hogy rendszeres áttekintést ad a tagállamok által tett intézkedésekről, és értékeli hatékonyságukat annak biztosítása érdekében, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatások folyamatosan egyre inkább hozzáférhetővé váljanak;

2013. május 22., szerda

17. hangsúlyozza, hogy egy egyre inkább digitális környezetben a közszolgálati médiaszolgáltatások kiemelt szerepet játszanak az állampolgárok információhoz való online hozzáféréseinek biztosításában, és ebben a tekintetben elismeri, hogy az internet-szolgáltatások biztosítása közvetlenül hozzátartozik a közszolgálati médiaszolgáltatások feladatához;
18. úgy véli, hogy a média-tulajdonviszonyok koncentrációja alááshatja az információszabadságot, különösen a tájékoztatáshoz való jogot;
19. ezért úgy véli, hogy a koncentrációban és a sokszínűség csökkenésében rejlő kockázatok elkerülése érdekében megfelelő egyensúlyt kell kialakítani az irányelv célkitűzései, illetve a terjesztés szabadsága és a tartalomhoz való hozzáférés között;
20. tudomásul veszi, hogy a tartalomfinanszírozásra különböző üzleti modellek léteznek, és hangsúlyozza a különböző fogyasztók számára elérhető hozzáférés megfizethetőségének fontosságát;
21. rámutat, hogy szükség van a – különösen a lekérhető szolgáltatásokon keresztül elérhető – programok szélesebb körben való hozzáférhetőségére, többek között a hangos leírással, az audio/hangos feliratokkal, a jelyelvel és a menü navigációval – nevezetesen az elektronikus műsortájékoztatókkal (EPG-kkel) – kapcsolatos további fejlesztések révén;
22. elismeri továbbá, hogy a tagállamoknak ösztönözniük kell a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatókat és a támogató eszközök gyártóit arra, hogy tegyék szolgáltatásaikat elérhetőbbé, különösen az idősek és a fogyatékkal élők, így a hallássérültek és a látássérültek számára;
23. üdvözli, hogy Barnier biztos személyesen kötelezettséget vállalt a látási fogyatékkal élő és a nyomtatott szöveget olvasni képtelen személyekre vonatkozó szerzői jogi korlátozásokról és mentességekről szóló szerződéssel kapcsolatos folyamatban lévő tárgyalások vonatkozásában;
24. kéri, hogy a Bizottság biztosítsa, hogy a látási fogyatékkal élő személyek audiovizuális termékekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek támogatása általánosan elérhetővé váljék;
25. úgy véli ezért, hogy az irányelv 7. cikke a határozottabb, kötelező erejű szóhasználat érdekében átfogalmazásra szorul, megkövetelve ezáltal a médiaszolgáltatóktól annak biztosítását, hogy szolgáltatásaik a fogyatékkal élő személyek által is hozzáférhető legyenek;
26. ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a nem lineáris szolgáltatások piaca még a fejlődés viszonylag korai szakaszában van, és ezt bármely, új szolgáltatói kötelezettség előírásakor figyelembe kell venni;

Kizárólagos jogok és rövid híradások

27. kéri, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó irányelv alkalmazásáról szóló következő jelentésében az Európai Bizottság értékelje, hogy a tagállamok – különösen az alapvető társadalmi jelentőségű eseményekkel kapcsolatos – információkhoz való szabad hozzáférés elvének, valamint a jogosultak védelme közötti szükséges és meglévő egyensúly megtartásával hajtották-e végre az irányelvet;
28. üdvözli a Bizottságnak és a Bíróságnak az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv 14. cikkének értelmezésével kapcsolatos megközelítését; a társadalom számára kiemelten jelentős események – beleértve a közérdekű sport- és szórakoztatóeseményeket – fogalmának további tág értelmezésére szólít fel, valamint ehhez hasonló eseményeket tartalmazó listák felállítására ösztönzi a tagállamokat;
29. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a következő jelentésében értékelje az irányelv 15. cikke tagállami végrehajtásának módjait is azáltal, hogy pontosabban megvizsgálja, hogy a tagállamok miként biztosítják azt, hogy az alapvető társadalmi jelentőségű eseményeket – amelyeket egy műsorszolgáltató saját joghatósága alatt exkluzív módon közvetít – rövid híradások céljára is felhasználják az általános híradásokban;
30. reméli, hogy a tagállamok az irányelv 15. cikkének alkalmazása során előmozdítják azoknak a jelentős közérdekű események magas szintű sokszínűségét, amelyekről az általános híradókban rövid híradások révén számolnak be;

2013. május 22., szerda

Az európai audiovizuális művek népszerűsítése

31. hangsúlyozza, hogy ugyan a legtöbb tagállam betartja az európai alkotások népszerűsítésére vonatkozó szabályokat, de még mindig a nemzeti alkotások élveznek elsőbbséget, míg a televízióban sugárzott független alkotások százalékos aránya csökken;
32. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek ahhoz, hogy következtetéseket lehessen levonni az európai alkotásoknak a lekérhető szolgáltatások szolgáltatói által történő népszerűsítéséről;
33. e tekintetben kéri, hogy az európai alkotásokkal kapcsolatos jelentéstételi előírás tartalmazzon legalább egy kategóriák – filmgyártás, fikciós és nem fikciós televíziós produkciók, a show-k típusa vagy a szórakoztató műsorok formátuma – valamint egy terjesztés szerinti lebontást, és sürgeti a tagállamokat, hogy szolgáltatassanak e tekintetben releváns adatokat;
34. hangsúlyozza az európai alkotások létrehozása és az ilyen alkotásokhoz való hozzáférés lekérhető szolgáltatásokban való népszerűsítésére vonatkozó kettős kötelezettségről szóló részletes jelentés hiányát az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv 13. cikke értelmében, és felkéri a Bizottságot, hogy tisztázza ezt a kérdést, figyelembe véve azt, hogy ezek a szolgáltatások rövid múltra tekintenek vissza, és nehéz következtetéseket levonni a lekérhető szolgáltatások népszerűsítésére vonatkozó kritériumok hatékonyságáról;
35. ezért felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen tegyenek lépéseket az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv 13. cikke hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;
36. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak hatékony intézkedéseket annak érdekében, hogy elősegítsék a jobb együttműködést a szabályozó hatóságok, az audiovizuális médiaszolgáltatók és a Bizottság között, hogy az uniós filmalkotások lineáris és nem-lineáris szolgáltatások révén szélesebb közönséghez juthassanak el az Unión belül és kívül;
37. javasolja az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet szerepének megerősítését, mivel ez megfelelő megoldás lenne az európai audiovizuális művek előmozdítására vonatkozó adatok gyűjtésére;

Független alkotások

38. hangsúlyozza, hogy fontos az irányelv 17. cikkének a független producerek európai alkotásai számára fenntartandó átlagos adásidőre vonatkozó kielégítő végrehajtása, és kiemeli a tagállamok önállóságát ebben a tekintetben; ösztönzi a tagállamokat és a műsorszolgáltatókat arra, hogy lépjenek túl az irányelvben javasolt 10 %-os minimális szintet;

Kiskorúak védelme

39. tudomásul veszi a gyermekeknek és a kiskorúaknak az élelmiszerreklámokkal és -promócióval szembeni kitettségének csökkentését célzó önszabályozási kezdeményezéseket és a magatartási kódexeket, többek között azokat, amelyeket a Bizottság táplálkozással, testmozgással és egészséggel foglalkozó platformja keretében indítottak el;
40. elismeri a reklámpiar és az „EU Pledge” kezdeményezés tagjainak arra vonatkozó erőfeszítéseit, hogy eleget tegyenek az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv felszólításának, amely szerint magatartási kódexekre van szükség a gyermekeknek szánt műsorok kísérő vagy azokba beágyazott, magas zsír-, cukor- és sótartalmú élelmiszereket és italokat megjelenítő kereskedelmi közlemények vonatkozásában;
41. hangsúlyozza, hogy az ön- és társszabályozási kezdeményezések, különösen a kiskorúakat célzó reklámozás területén, mely kezdeményezések háttérét nem utolsó sorban a vállalatok társadalmi felelősségével kapcsolatos új bizottsági stratégia képezi (CSR), amelyet „a vállalkozásoknak a társadalomra gyakorolt hatásuk iránti felelősségeként” határoznak meg, előrelépést jelentenek az eddigi helyzethez képest, mivel segítségükkel gyorsabban lehet reagálni a média gyorsan változó világának fejleményeire;
42. lehetségesnek tartja ugyanakkor, hogy az ilyen kezdeményezések nem minden esetben elég hatékonyak valamennyi tagállamban, és úgy kell tekinteni, hogy ezek mintegy kiegészítik a jogi rendelkezéseket az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv célkitűzéseinek megvalósításában, különösen online kontextusban;
43. hangsúlyozza, hogy e tekintetben alapvetően fontos az önkéntes intézkedések és a kötelező erejű szabályozás közötti egyensúly megteremtése;

2013. május 22., szerda

44. ezért hangsúlyozza, hogy ezeket az intézkedéseket rendszeresen nyomon kell követni annak biztosítása érdekében, hogy érvényesítik őket, azokkal a jövőbeli jogilag kötelező előírásokkal együtt, amelyek szükségesek lehetnek a kiskorúak eredményes védelmének biztosításához;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálata esetén biztosítson nagyobb szerepet ezeknek a viszonylag új szabályozási eszközöknek a kiskorúak médiában való védelme és a reklámokra vonatkozó szabályozás tekintetében; anélkül azonban, hogy nélkülöznék a közigazgatási szervek általi szabályozást vagy felügyeletet;

46. sürgeti a tagállamokat, hogy továbbra is ösztönözzék az audiovizuális médiaszolgáltatókat, hogy dolgozzanak ki magatartási kódexeket a gyermekeknek szánt műsorokban található, nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közlemények tekintetében;

47. annak megfontolására sürgeti a Bizottságot, hogy az irányelvnek a nem lineáris szolgáltatásokra alkalmazandó alapvető követelményeit hogyan lehet kiterjeszteni azokra az egyéb online tartalmakra és szolgáltatásokra, amelyek jelenleg kívül esnek az irányelv hatályán, és hogy milyen lépéseket kell tenni a szolgáltatók közti egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy észrevételeinek eredményeit legkésőbb 2013. december 31-ig ismertesse a Parlamenttel;

48. elismeri a tagállamok által a tekintetben elért eredményeket, hogy védelmet nyújtsanak a faji, nemi, nemzetiségi és vallási alapon gyűlöletet szító tartalom ellen;

49. kiemeli egy páneurópai összehasonlító tanulmány szükségességét annak érdekében, hogy jobban meg lehessen érteni a gyermekek, a kamaszok és a felnőttek médiafogyasztási szokásainak alakulását; úgy véli, hogy egy ilyen tanulmány hasznos lenne az audiovizuális politikaformálók számára uniós és tagállami szinten;

Reklám

50. megjegyzi, hogy a reklámok óránkénti 12 perces időtartamára vonatkozó szabályt néhány tagállamban megszegtek;

51. sürgeti az érintett tagállamokat, hogy e tekintetben teljes mértékben, helyesen és késlekedés nélkül hajtsák végre az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv rendelkezéseit;

52. hangsúlyozza, hogy a televíziós reklámbejátszások és a televíziós vásárlási reklámbejátszások óránként nem tehetnek ki 12 percnél hosszabb műsoridőt;

53. aggódalmának ad hangot amiatt, hogy a 12 perces korlátozást egyes tagállamokban rendszeresen megsértik;

54. sürgeti a Bizottságot, hogy a reklámokra vonatkozó mennyiségi és minőségi előírásokat tartalmazó meglévő szabályoknak való megfelelés nyomon követése mellett vegye figyelembe a jövőbeli – például a csatlakoztatott televízióval kapcsolatos – kihívásokat is az audiovizuális médiaszolgáltatások versenyképessége és fenntartható finanszírozása tekintetében;

55. különösen hangsúlyozza, hogy figyelemmel kell kísérni azokat a reklámozási formákat, amelyek abból a célból kerültek kialakításra, hogy kikerüljék ezt a korlátozást, különösen a burkolt reklámokat, amelyek megtéveszthetik a fogyasztókat;

56. kéri a Bizottságot, hogy minél hamarabb nyújtsa be a szponzorálásra, az önreklámozásra és a termékmegjelenítésre vonatkozó kereskedelmi közlemények területén azonosított kérdésekkel kapcsolatos szükséges pontosításokat;

57. felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze a hatályos szabályozás hatékonyságát, és kövesse nyomon a gyermekekre és a kiskorúakra irányuló reklámokkal kapcsolatos szabályoknak való megfelelést;

58. szorgalmazza továbbá az irányelv 9. cikke szerinti káros reklámok a gyermekeknek és fiataloknak szóló műsorok alatti sugárzásának betiltását; javasolja az egyes országokban e területen alkalmazott legjobb gyakorlatok elemzését, ami a jogalkotási keret jövőbeli reformjának alapjaként szolgálhat;

59. sajnálja, hogy a televíziós reklámozással kapcsolatos rendelkezések bizonyos szempontjaira vonatkozó értelmező közlemény szükséges, aktualizált változatát még mindig nem adták ki;

2013. május 22., szerda

60. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy 2013-ban korszerűsíteni kívánja a televíziós reklámozással kapcsolatos rendelkezések bizonyos szempontjaira vonatkozó értelmező közleményét;

Médiaműveltség

61. tudomásul veszi a médiaműveltség tagállamokban elért szintjéről szóló bizottsági megállapításokat;

62. megállapítja, hogy a csatornákhöz való hozzáférés jelentősen javult, és a választható audiovizuális szolgáltatások száma jelentősen megnőtt;

63. hangsúlyozza, hogy a valódi egységes európai digitális piac kialakítása érdekében további erőfeszítésekre van szükség a médiaműveltségnek a polgárok körében való javítása terén, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezéseken és összehangolt cselekvéseken keresztül mozdítsák elő a médiaműveltséget minden uniós állampolgár – különösen a gyermekek és kiskorúak – körében az audiovizuális médiaszolgáltatások kritikai megértésének növelése, valamint a nyilvános viták és a civil részvétel előmozdítása érdekében, elősegítve minden érintett fél – különösen a médiaipar – aktív részvételét;

64. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a – különösen a digitális médiával kapcsolatos – médiaműveltséget és digitális jártasságot építsék be iskolai tanterveikbe;

A jövő kihívásai

65. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság csupán részben felelt meg az irányelv 33. cikkében foglalt jelentéstételi kötelezettségének, és időközi értékelést sürget a Bizottságnak az irányelv alkalmazásáról szóló következő jelentése előtt;

66. felszólítja a tagállamokat, hogy a végrehajtás hatékonyságának és koherenciájának növelése érdekében fokozzák az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv 29. cikke által létrehozott kapcsolattartó bizottság keretében létrejött együttműködést és koordinációt;

67. felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse figyelemmel a hibrid szolgáltatások fejlődését az EU-ban, különösen, ami a csatlakoztatott televízióit illeti, és azonosítsa a különböző felmerült kérdéseket a csatlakoztatott televízióról szóló zöld könyvében, és ezeket a kérdéseket nyilvános konzultáció révén kövesse;

68. kéri a Bizottságot, hogy a csatlakoztatott vagy hibrid televízióval kapcsolatos nyilvános konzultációk megkezdésekor vegye figyelembe az alábbi aspektusokat: szabványosítás, technológiasemlegesség, a személyre, különösen a fogyatékos-sággal élőkre szabott szolgáltatásokból eredő kihívások, a többszörös számítási felhő biztonságához kapcsolódó problémák, felhasználók hozzáférhetősége, gyermekek és emberi méltóság védelme;

69. felszólítja a Bizottságot, hogy különösen foglalkozzon a „lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások” fogalmának használatát övező bizonytalansággal, és figyelembe véve mind a lekérhető audiovizuális szolgáltatásokat érintő uniós jogszabályok nagyobb következetességét, mind a médiakonvergencia várható fejleményeit, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv szabályozási célkitűzéseinek hatékonyabb megvalósítása érdekében határozza meg pontosabban a kifejezést;

70. meggyőződése, hogy – tekintettel a műsorszolgáltatók és a hálózat-üzemeltetők piaci gyakorlataira, valamint az érintett technológiában rejlő fejlődési lehetőségekre – az egész EU területén javítani és szabványosítani kell az adatvédelmi szintet, miközben továbbra is normaként kell biztosítani az anonimitást az audiovizuális médiaszolgáltatások használata során;

o

o o

71. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0216

Végrehajtási intézkedés ellenzésének mellőzése: a Bosznia-Hercegovinából származó egyes állati melléktermékek tranzitforgalma

Az Európai Parlament határozata a 142/2011/EU rendeletet módosító bizottsági végrehajtási rendelet tervezetének a Bosznia-Hercegovinából származó egyes állati melléktermékek tranzitforgalma tekintetében történő ellenzésének mellőzéséről (D025828/03 – 2013/2598(RPS))

(2016/C 055/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bizottsági rendelet tervezetére (D025828/03),
 - tekintettel a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2009. október 21-i 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 41. cikke (3) bekezdésére és 42. cikke (2) bekezdésére,
 - tekintettel az 1069/2009/EK rendelet 52. cikkében említett bizottság 2013. március 5-i véleményére,
 - tekintettel a Bizottság 2013. május 16-i levelére, amelyben annak kinyilvánítására kéri a Parlamentet, hogy nem emel kifogást a rendelettervezet ellen,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság 2013. május 21-i, a Bizottsági Elnökök Értekezlete elnökének címzett levelére,
 - tekintettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkére ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 88. cikke (4) bekezdésének d) pontjára és 87a. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 87a. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2013. május 22-én járt le – nem érkezett kifogás,
1. kijelenti, hogy nem ellenzi a bizottsági végrehajtási rendelet tervezetét;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Bizottságnak és tájékoztatás céljából a Tanácsnak.

P7_TA(2013)0222

A gazdasági és monetáris unióra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatok

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatokról: válasz a Bizottság közleményére (2013/2609(RSP))

(2016/C 055/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A jelentős gazdaságpolitikai reformtervek előzetes koordinációja” (COM(2013)0166) és „A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz bevezetése” (COM(2013)0165) című közleményeire,

⁽¹⁾ HL L 300., 2009.11.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatokról szóló, Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000060/2013 – B7-0204/2013),
 - tekintettel a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló 2012. március 2-i szerződésre (a továbbiakban: „kölségvetési paktum”),
 - tekintettel az Európai Tanács 2012. december 13–14-i következtetéseire,
 - tekintettel a Bizottság „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című 2012. november 28-i közleményére,
 - tekintettel az Európai Tanács elnökének „A cél a valódi gazdasági és monetáris unió” című 2012. december 5-i jelentésére,
 - tekintettel az Európai Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökeinek „A valódi Gazdasági és Monetáris Unió felé” című jelentésére vonatkozó, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾ (a továbbiakban „Thyssen-jelentés”),
 - tekintettel „Az Unió gazdasági irányításának és stabilitási keretének javítása, különösen az euróövezetben” című, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽²⁾ (a továbbiakban: „Feio-jelentés”),
 - tekintettel az 1176/2011/EU és az 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: „a hatos csomag”),
 - tekintettel a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről szóló 2011. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az előzetes költségvetési tervek monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya megszüntetésének biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre, valamint a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a „kettes csomag”),
 - tekintettel a Barroso elnök és Rehn alelnök által az euróövezet második gazdasági kormányzási csomagjáról szóló háromoldalú megállapodás alkalmából kiadott 2013. február 20-i együttes nyilatkozatra (MEMO/13/126),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a költségvetési paktum 11. cikkében az aláíró tagállamok megállapodtak abban, hogy „biztosítják az általuk bevezetni tervezett minden jelentős gazdaságpolitikai reform előzetes megvitatását, illetve adott esetben azokat koordinálják egymás között”, továbbá, hogy ebben a „koordinációban az Európai Unió jogának előírásaival összhangban részt vesznek az Európai Unió intézményei is”;
- B. mivel a költségvetési paktum 16. cikke szerint a szerződést „a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján” be kell építeni az EU jogi keretébe, és mivel a COM(2013)0165 és a COM(2013)0166 bizottsági közlemények, valamint az ezekből következően várható jogalkotási javaslatok ebbe az irányba tett lépéseknek tekinthetők;
- C. mivel a 2010-es Feio-jelentésben a Parlament ajánlasként már megfogalmazta, hogy „a tagállamok – és kiváltképp az euróövezet tagjai – számára elő kell írni, hogy a várhatóan jelentős továbbgyűrűző hatásokkal bíró, a belső piac és a gazdasági és monetáris unió (GMU) zökkenőmentes működését veszélyeztető gazdasági döntések meghozatala előtt egy előre meghatározott eljárás szerint értesítsék egymást és a Bizottságot”;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0430.

⁽²⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 41. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0542.

2013. május 23., csütörtök

- D. mivel a kettes csomagot kísérő nyilatkozat szorgalmazta egy jelentősen megerősített gazdasági és költségvetési felügyeleti és ellenőrzési keret létrehozását és egy továbbfejlesztett, a nagyobb felelősség és gazdasági fegyelem felé tett lépések nagyobb szolidaritással való összekapcsolásának elvét támogató, a fenntartható növekedés fokozására irányuló strukturális reformok időszerű végrehajtását szolgáló európai közös fiskális rendszer kialakítását, valamint – a szolidaritás fontos eszközeként – a döntéshozatal szorosabb integrációját olyan szakpolitikai területeken, mint az adózás és a munkaerőpiacok; mivel e nyilatkozat hangsúlyozta, hogy a szorosabb gazdaságpolitikai együttműködés irányába tett lépéseket fokozott mértékű szolidaritásnak kell kísérnie;
- E. mivel a Thyssen-jelentés 11. bekezdése hangsúlyozta, hogy „a valódi gazdasági és monetáris unió” nem korlátozódhat egy szabályrendszerre, hanem konkrét saját forrásokon alapuló, nagyobb költségvetési kapacitást kíván meg;
- F. mivel a Thyssen-jelentés rámutatott arra, hogy a jó minőségű és megbízható európai statisztikák alapvető szerepet játszanak az új gazdasági kormányzás központi területén és fő döntéshozatali eljárásaiban, hogy ennek előfeltételeként mind nemzeti, mind uniós szinten meg kell őrizni az európai statisztikai rendszer tényleges függetlenségét, és hogy egy teljes körű költségvetési unióban az államháztartási számviteli standardok valamennyi tagállam általi egységes alkalmazása alapvető fontosságú kiegészítője az adósság- és a deficitadatok megállapításához használt nemzeti források minőségellenőrzésére vonatkozó tágabb bizottsági végrehajtó hatásköröknek;

A Bizottság közleményeinek általános értékelése

1. elismeri a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy a hatos és a kettes csomagra építve előrelépést érjen el az uniós makrogazdasági irányítás terén; hangsúlyozza azonban, hogy az új keret teljes megvalósítása előbbre való bármilyen új javaslatnál;
2. rámutat arra, hogy a szolidaritást, kohéziót és versenyt fokozó, ösztönzőkön alapuló végrehajtási mechanizmus létrehozásának a gazdaságpolitikai koordinációt kiegészítő olyan további rétegekkel kell együtt járnia, amelyek azon elv tiszteletben tartását szolgálják, amely szerint – amint azt a kettes csomagot kísérő bizottsági nyilatkozat megfogalmazta – „a nagyobb mértékű felelősség és gazdasági fegyelem irányába tett lépéseket fokozott mértékű szolidaritás kíséri”;
3. hangsúlyozza, hogy minden további javaslatnak világos hozzáadott értéket kell hordoznia a meglévő – például a kohéziós politika keretébe tartozó – eszközök tekintetében;
4. hangsúlyozza, hogy a koordinációra irányuló erőfeszítések nem moshatják össze a különböző döntéshozatali szintek megfelelő felelősségi köreit;
5. újról megerősíti, hogy az uniós irányítás nem sértheti az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek előjogait, különösen azokban az esetekben nem, amikor valamely szuverén jog átruházására irányuló javaslatról van szó; hangsúlyozza, hogy a megfelelő legitimitás és elszámoltathatóság érdekében demokratikus döntéshozatalra van szükség, és ezt nemzeti és uniós szinten a nemzeti parlamenteknek és az Európai Parlamentnek kell biztosítaniuk; emlékeztet az Európai Tanács 2012. decemberi következtetéseiben foglalt azon elvre, amely szerint „a folyamat során végig az az általános cél, hogy a demokratikus legitimitációt és elszámoltathatóságot ugyanazon a szinten kell biztosítani, mint amelyen a döntéseket hozzák és végrehajtják”; hangsúlyozza, hogy az előzetes koordináció és a konvergencia- és versenyképességi eszköz mechanizmusait minden olyan tagállamra alkalmazni kell, amely pénznemként bevezette az eurót, lehetőséget biztosítva a többi tagállamnak az állandó jelleggel történő csatlakozásra; felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeli jogalkotási javaslataiban biztosítsa a nemzeti parlamentek általi ilyen kötelező jóváhagyás lehetőségét, és gondoskodjon a szociális partnerek gazdasági koordinációba való fokozottabb bevonásáról;
6. véleménye szerint a közlemények időzítése nem optimális; felszólítja a Bizottságot, hogy az európai szemeszter keretében terjesszen elő egy, az Európa 2020 stratégián alapuló és erős szociális pillért tartalmazó konvergenciakódex elfogadására irányuló javaslatokat;

2013. május 23., csütörtök

7. megismétli, hogy a Bizottságnak teljes mértékben figyelembe kell vennie a Parlament társjogalkotói szerepét; kifejezi csalódását amiatt, hogy a GMU-ról szóló legutóbbi közleményekben nem jelenik meg az Európai Parlament által a GMU elmélyítéséről folytatott tárgyalásokon képviselt álláspont, a párbeszéd rendszerre tett javaslat pedig csak igen korlátozott mértékű parlamenti ellenőrzést tesz lehetővé; hangsúlyozza, hogy a Parlament a Tanáccsal egyenrangú jogalkotó és költségvetési hatóság;
8. kifejezi csalódását amiatt, hogy a közlemények által lefedett szakpolitikai területek főleg az árak versenyképességére összpontosítanak, és nem terjednek ki az adóelkerülés vagy a szociális és foglalkoztatási kérdésekre;
9. hangsúlyozza, hogy a két közleményhez kapcsolódó jogalkotási javaslatokat a rendes jogalkotási eljárásban kell tárgyalni;

A jelentős gazdaságpolitikai reformtervek előzetes koordinációja

10. véleménye szerint a gazdaságpolitikai reformtervek hivatalos előzetes uniós szintű koordinációja fontos, amelyet a közösségi módszer alapján erősíteni szükséges, és amelynek azokkal a nemzeti reformprogramokban található kulcsfontosságú nemzeti gazdasági reformokkal kellene foglalkoznia, amelyek kimutathatóan továbbgyűrűző hatást gyakorolhatnak; véleménye szerint bármiféle előzetes koordináció csak a gazdaságpolitikai koordinációt célzó – az 1175/2011/EU rendelet 2a. cikkében hivatkozott – európai szemeszter eszközeivel egyeztetve képzelhető el, és kialakítására szükség esetén új szolidaritási és ösztönzőkön alapuló eszközök kidolgozásával együtt kell sort keríteni;
11. véleménye szerint az előzetes koordináció és a döntéshozatal uniós szintű átfogó integrálása a szakpolitikákba csak a hivatalos statisztikai adatok szilárd bázisán hajtható végre, az Unión belüli jövőbeli költségvetési koordináció pedig a maga részéről megköveteli, hogy konszolidált adatokkal rendelkezünk az Unió, a tagállamok és a helyi és regionális hatóságok költségvetéseiről; ennek megfelelően véleménye szerint a Bizottságnak e konszolidált adatok létrehozását bele kell foglalnia tervezett jogalkotási javaslataiba;
12. sajnálja, hogy a fontosabb gazdasági reformok tekintetében javasolt szűrők némelyike homályosan lett kialakítva, meghatározásuk pedig rendkívül tág, például a „gazdaságpolitikai megfontolások” esetében; kéri új és konkrét – az uniós szemeszter és az Európa 2020 eszközein alapuló – szűrők hozzáadását a kulcsfontosságú reformok kiemelésé céljából, figyelemmel az országok sajátosságaira és tiszteletben tartva a szubszidiaritást;
13. hangsúlyozza, hogy az előzetes koordináció céljából beállítandó mechanizmusoknak az euróövezetbe tartozó valamennyi tagállamra vonatkozniuk kell, továbbá nyitva kell állniuk valamennyi uniós tagállam előtt, figyelembe véve az euróövezetbe tartozó tagállamok kölcsönös függésének erősebb mértékét is; véleménye szerint a programban való részvételt önkéntes alapon kell lehetővé tenni a tagállamok számára;
14. felszólít a reformtervek átláthatóságának és inkluzív jellegének biztosítására és a nyilvánosság elé tárására; felhív továbbá a társadalmi szereplőket bevonó szociális párbeszédre, amelynek központi és nyilvánvaló szerepet kell játszania az előzetes koordinációról folytatott vitákban;
15. felhív a Bizottság tájékoztatására szolgáló eljárás körültekintő megtervezésére és arra, hogy az biztosítson lehetőséget rá, hogy a Bizottság még elfogadásuk előtt észrevételezhesse a tervezett reformokat;
16. kéri, hogy ezt az új koordinációs eszközt illesszék be az európai szemeszter folyamatába, valamint hogy az Európai Parlament kapjon szerepet a demokratikus elszámoltathatóság garantálásában;
17. hangsúlyozza, hogy az előzetes koordinációnak nem szabad elfojtania a nemzeti reform-erőfeszítéseket, hanem gondoskodnia kell arról, hogy a reformok terén ne álljon elő késlekedés, különben a kiváltott továbbgyűrűző hatások nem lesznek kellően erősek ahhoz, hogy elejét vegyék a reformok átértékelésének;

A konvergencia- és versenyképességi eszköz bevezetése

18. véleménye szerint bármely javasolt új konvergencia- és versenyképességi eszköznek a feltételelességen, a szolidaritáson és a konvergencián kell alapulnia; véleménye szerint egy ilyen eszközt csak akkor szabad használatba venni, ha a konvergenciakódex és a nemzeti végrehajtási tervek közötti konvergencia értékelése alapján – az Európai Parlament, a Tanács és a nemzeti parlamentek megfelelően formalizált bevonásával – már azonosították a társadalmi egyensúlyhiányokat, valamint a hosszú távú és fenntartható növekedést ösztönző fontosabb strukturális reformok szükségességét;

2013. május 23., csütörtök

19. hangsúlyozza, hogy a bevezetendő új konvergencia- és versenyképességi eszköznek az euróövezetbe tartozó valamennyi tagállamra vonatkoznia kell, továbbá nyitva kell állnia valamennyi uniós tagállam előtt, figyelembe véve az euróövezetbe tartozó tagállamok kölcsönös függésének erősebb mértékét is; véleménye szerint a programban való részvételt önkéntes alapon kell lehetővé tenni a tagállamok számára;
20. véleménye szerint rendkívül fontos annak garantálása, hogy az új eszköz elfogadására a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően kerüljön sor, alapját a közösségi módszer képezze, az Európai Parlament pedig a vonatkozó költségvetési előirányzatok egyenkénti elfogadása útján megfelelően ellenőrizhesse;
21. hangsúlyozza, hogy a nemzeti tervről készített éves jelentéseknek, illetve a végrehajtás ellenőrzésének a megerősített európai szemeszteren kell alapulniuk, az uniós költségvetési felügyelet sérelme nélkül;
22. véleménye szerint a konvergencia- és versenyképességi eszköznek elő kell segítenie a költségvetési teljesítőképesség megerősödését, és a strukturális reformok feltételes támogatásának eszközévé kell válnia a versenyképesség, a növekedés és a társadalmi kohézió erősítése érdekében, biztosítva a gazdaságpolitikák szorosabb koordinációját és a tagállamok gazdasági teljesítményének folyamatos közelítését; véleménye szerint az ilyen eszközök a valódi költségvetési teljesítőképesség építőkövei;
23. hangsúlyozza, hogy a költségvetési teljesítőképesség előnyeit természetesen csak a hozzájáruló tagállamok élvezhetik;
24. kifejezi csalódását amiatt, hogy a közlemények – azzal, hogy bevezetik az EU és a tagállamok közötti szerződéseket – nem tartják tiszteletben az egységes európai jogrendet; véleménye szerint a „szerződéses szabályok” kifejezés nem megfelelő, mivel a közleményekben említett tervezett mechanizmus nem tekinthető éppen köz- vagy magánjogi „szerződésnek”, hanem inkább egyfajta – ösztönzőkön alapuló – kényszerítő mechanizmus a gazdaságpolitikai koordináció szolgálatában;
25. hangsúlyozza, hogy a reformterveket a tagállamoknak kell kidolgozniuk saját nemzeti parlamentjeik megfelelő – belső alkotmányos szabályaikkal összhangban álló – bevonásával, valamint együttműködve a Bizottsággal, teljes mértékben tiszteletben tartva a szubszidiaritás elvét és annak szükségét, hogy az egyes tagállamok megfelelő politikai szabadsággal rendelkezzenek a nemzeti végrehajtás és a demokratikus eljárások tekintetében;
26. rámutat, hogy a strukturális reformok végrehajtásából adódó lehetséges rövid távú negatív hatások – és különösen a társadalmi és politikai feszültségek – csökkenthetők és könnyebben elfogadhatók a polgárokkal, amennyiben a reformok támogatására ösztönzőket tartalmazó mechanizmust vezetnek be; kijelenti továbbá, hogy ezt a mechanizmust a közösségi módszer alapján beindított és irányított – az uniós költségvetés szerves részét képező, ám a többéves pénzügyi terv hatókörén kívüli – új eszközként kell finanszírozni, aminek révén biztosítható az Európai Parlament mint jogalkotási és költségvetési hatóság teljes körű bevonása;
27. kijelenti, hogy az intézkedések még rövid távon sem járhatnak negatív hatásokkal a társadalmi befogadásra, a munkavállalói jogokra, az egészségügyre és más szociális kérdésekre nézve;
28. hangsúlyozza, hogy az eszköz nem vezethet erkölcsi kockázatok vállalásához; véleménye szerint ennek érdekében a Bizottságnak gondoskodnia kell róla, hogy a reformok ne szenvedjenek késedelmet addig sem, míg velük kapcsolatban pénzügyi támogatás megítélésére kerülhetne sor, és az eszköz ne tartalmazzon ösztönzőket olyan reformok tekintetében, amelyeket még uniós támogatás hiányában is végrehajtanának;
29. hangsúlyozza, hogy az eszköznek nem szabad átfedésbe kerülnie a kohéziós politikával;

2013. május 23., csütörtök

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.

P7_TA(2013)0223

A szíriai menekültek helyzete a szomszédos országokban**Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a szomszédos országokba menekült szíriaiak helyzetéről (2013/2611(RSP))**

(2016/C 055/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szíriáról szóló korábbi, különösen a 2012. február 16-i ⁽¹⁾ és 2012. szeptember 13-i ⁽²⁾ állásfoglalásaira, valamint a fegyveres konfliktus elől menekülőkről szóló állásfoglalására,
- tekintettel a a Külügyek Tanácsa Szíriáról szóló 2012. március 23-i, április 23-i, május 14-i, június 25-i, július 23-i, október 15-i, november 19-i és december 10-i, valamint 2013. január 23-i, február 18-i, március 11-i és április 22-i következtetéseire; tekintettel Bel- és Igazságügyi Tanács 2012. októberi ülésére, amely jóváhagyta a regionális védelmi program Bizottság általi elkészítését; tekintettel a Tanács Szíriáról szóló, 2012. március 2-i, június 29-i, december 14-i és 2013. február 8-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője, Catherine Ashton által a szíriai menekültekről tett nyilatkozatra, különösen a 2013. március 13-i strasbourgi plenáris ülésen tett hozzászólására, valamint 2013. május 8-i nyilatkozatára, tekintettel az Európai Bizottság nemzetközi együttműködésért, humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztosa, Kristalina Georgieva által a szíriai menekültekről tett nyilatkozatra és az EU válaszára, különösen a 2013. május 12-ire, valamint a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága (ECHO) által Szíriáról készített helyzetjelentésekre és tájékoztatókra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2012. július 20-i 2059., 2012. április 21-i 2043., valamint 2012. április 14-i 2042. számú határozataira, valamint az ENSZ független nemzetközi vizsgálóbizottságának 2013. március 11-i felülvizsgált jelentésére; tekintettel a Biztonsági Tanács számára az ENSZ humanitárius ügyekért felelős főtárhelyettesének és gyorssegélyekkel foglalkozó koordinátorának, Valerie Amosnak a Szíriáról szóló feljegyzéseire, különösen a 2013. április 18-ira,
- tekintettel az ENSZ főtárhelyettesének nyilatkozataira és az ENSZ menekültügyi főbiztosa, António Guterres által az ENSZ Biztonsági Tanácsa számára tett nyilatkozatra, különösen a 2013. április 18-ira; tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a Szíriai Arab Köztársaságról elfogadott 2011. december 2-i és 2013. március 22-i határozatára,
- tekintettel a Szíria barátai csoport Marrakeshben megtartott ülésére, valamint a 2013. január 28-án Párizsban megtartott nemzetközi konferenciára,
- tekintettel az ENSZ menekültügyi főbiztosának legutóbbi, 2013. január-júniusra szóló szíriai regionális reagálási tervére, valamint az első 2012. márciusit követő valamennyi regionális reagálási tervre,
- tekintettel a 2012. december 19-i 2013. évi szíriai humanitárius támogatási reagálási tervre (SHARP), amelyet a Szíriai Arab Köztársaság kormánya az Egyesült Nemzetek rendszerével együttműködésben készített,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0057.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0351.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel a 2012 tavaszán elindított szíriai humanitárius fórumra és annak legutóbbi, 2013. február 19-i ülésére,
 - tekintettel az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Irodája (OCHA) által készített szíriai humanitárius közleményekre,
 - tekintettel az ENSZ-közgyűlés Szíriáról szóló határozataira, különösen „Az ENSZ által nyújtott humanitárius gyorssegély koordinálásának megerősítése” című, 46/182. számú határozatára és az annak mellékletében található vezérelvekre, valamint az emberi jogok szíriai helyzetéről szóló 67/183. számú határozatra,
 - tekintettel a Szíriáról szóló magas szintű nemzetközi humanitárius donorkonferenciára, amelyre 2013. január 30-án Kuvaitban került sor,
 - tekintettel a szíriai akciócsoport által kiadott 2012. június 30-i záróközleményre („genfi közlemény”),
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,
 - tekintettel az 1949-es Genfi Egyezményekre és azok kiegészítő jegyzőkönyveire,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések és bánásmódok elleni egyezményre, a gyermekek jogairól szóló egyezményre és az ahhoz csatolt, a gyermekek fegyveres konfliktusba való bevonásáról szóló fakultatív jegyzőkönyvre, valamint a népirtás bünteték megelőzéséről és megbüntetéséről szóló egyezményre, amelyek mindegyikének Szíria részes fele,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2013. május 16-ig az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) a szomszédos országokban és Észak-Afrikában összesen 1 523 626 szíriai menekültet regisztrált; mivel a nem regisztrált menekültekkel együtt a menekültek összlétszáma sokkal magasabbra tehető; mivel az UNCHR szerint a szíriai háború miatt 7 millió szíriai, többek között 3,1 millió gyermek szorul segítségre, és 2013. május 6-án a belső menekültek száma 4,25 milliót tett ki; mivel ugyanezen adatok szerint 2013. május 16-án az alábbi országokban az alábbi számú menekült (a regisztrációra várakozókkal együtt) tartózkodott: Törökország: 347 815; Libanon: 474 461; Jordánia: 474 405; Irak: 148 028; Egyiptom: 68 865; Marokkó, Algéria és Líbia: 10 052 (regisztrált); mivel naponta szíriaiak ezrei menekülnek a szomszédos országokba és az UNHCR előrejelzése szerint a szíriai menekültek összlétszáma 2013 végére elérheti a 3,5 millió főt;
- B. mivel a polgárháború folytatódásával a politikai és humanitárius helyzet napról-napra rosszabbodik és a szíriai menekültek és a rászorulóknak száma drámaian növekszik; mivel nemcsak civilek, hanem a rezsim számos volt politikai és katonai vezetője, valamint nagykövetek elhagyták országukat és a szomszédos országok valamelyikébe, vagy még távolabbi távoztak; mivel a szíriai fegyveres konfliktus súlyosan fenyegeti az egész térség törékeny stabilitását és biztonságát; mivel a háború véletlenszerű átglyűrűző hatása azzal a veszéllyel jár, hogy strukturálissá válik; mivel az EU és a nemzetközi közösség nem engedhet meg magának egy további katasztrófát; mivel egy pán-regionális politikai, biztonsági és humanitárius katasztrófa meghaladná a nemzetközi reagálási képességet;
- C. mivel a menekültek ezrei Szíriában megszöktek a fegyveres erőktől azért, hogy ne kelljen az emberiség elleni háborús bűnököt elkövetniük vagy hasonló okokból kifolyólag kibújniak a katonai szolgálat teljesítése alól;
- D. mivel az ENSZ 2013 márciusában legalább 80 ezerre becsülte a Szíriában folyó erőszak miatt főleg a civil lakosság körében elhalálozottak számát;
- E. mivel az alapvető infrastruktúrák, köztük iskolák és kórházak elpusztítása, a deviza leértékelése, az emelkedő élelmiszerárak, az üzemanyag-, elektromosáram-, víz-, élelmiszer- és gyógyszerhiány jelentősen kihat a szíriaiak többségének életére; mivel a humanitárius segítségre szorulóknak fizikai megközelítése Szíriában továbbra is igen nehézkes és az Aszad-kormány együttműködésétől függ;

2013. május 23., csütörtök

- F. mivel az ENSZ ügynökségei arról számoltak be, hogy előrelépések történtek a konfliktuszónákon át a kormány vagy az ellenzék által ellenőrzött és a harci területek irányába haladó, ügynökségek közötti segélyszállítmányok megszervezésében; mivel mind a bürokratikus akadályok, mind az egész országban megtalálható, a kormány vagy az ellenzék által ellenőrzött ellenőrzőpontok hátráltatják a hatékony humanitáriussegítség-nyújtást Szíria valamennyi területén;
- G. mivel ahhoz, hogy elsőbbségi ellátást lehessen biztosítani, a regisztráció továbbra is olyan alapvető mechanizmust képez, amelyen keresztül a segítségre szorulóknak azonosíthatók, védelemben részesíthetők és megsegíthetők, különösen a különleges igényekkel rendelkező újonnan érkezettek, többek között a fogyatékkal élők, az idősek és a kísérő nélküli kiskorúak;
- H. mivel a befogadó országok a fegyveres konfliktus során fenntartották a nyitott határok politikáját, azonban különböző befogadási stratégiát választottak; mivel lehetőségeik és kapacitásuk, hogy a szíriai menekültek növekvő áradatát befogadják és számukra menedéket nyújtsanak, elérte határait, ugyanis a határvonalak mentén rendszeresen „incidensekre” kerül sor; mivel Libanon úgy döntött, hogy nem állít fel tábort, és a menekülteket nagyrészt a helyi közösségekbe integrálta; mivel a szomszédos országokban található szíriai menekültek hozzávetőlegesen háromnegyede a táborkon kívül, városi környezetekben él; mivel körülbelül 350 000 szíriai tartózkodik a huszonhárom törökországi, jordániai és iraki menekülttáborban;
- I. mivel a segélyszervezetek jelenleg a Jordániában, Libanonban és Irakban tartózkodó szíriai menekültek helyzetével foglalkoznak, elsősorban a különleges igényekkel rendelkező nőkre és gyermekekre összpontosítva, akiket a menekültek városi közösségeiben gyakran nem megfelelően látnak el; mivel a menekültek vidéki elterjedése egy komplex városi regisztrációs programot követel meg;
- J. mivel a menekülteket fogadó országok maguk is hatalmas belső kihívásokkal küzdenek, beleértve a gazdasági instabilitást, az inflációt és a munkanélküliséget, Libanon és Jordánia pedig különösen sebezhető közülük;
- K. mivel számos szíriai menekült számára a bérlés növekvő problémát okoz, mivel egyre nagyobb a tömeg, valamint a lakóhelyekért folyó verseny is egyre erősebb és az árak is emelkednek; mivel a menekülteknek azzal kell szembenéznük, hogy bevételeik és kiadásaik között jelentős szakadék van, korlátozott munkalehetőségekkel rendelkeznek, megtakarításaik kimerülnek, adósságaik pedig emelkednek; mivel a munkahelyekért folyó verseny és az emelkedő élelmiszerárak súlyosbítják a helyi és a menekült közösségek közötti feszültségeket, különösen az együttesen több mint egymillió menekültet befogadó Libanonban és Jordániában;
- L. mivel további erőfeszítéseket kell tenni a befogadó közösségek támogatására, hogy azok határaikat nyitva tudják tartani, a menekülteknek segítséget tudjanak nyújtani és biztosítani tudják a szükséges infrastruktúrát, valamint a feszültségek enyhítése és a befogadó közösségek tehermentesítése érdekében;
- M. mivel a tőke hiánya akadályozza az alapvető humanitárius segítségnyújtás gyors és hatékony célba juttatását; mivel a szíriai humanitárius támogatási reagálási tervhez 563 millió dollár értékű támogatásra van szükség annak érdekében, hogy az a szíriaiak szükségleteit kielégíthesse; mivel 2013. május 6-án a reagálási terv csupán 61 %-ban volt finanszírozott;
- N. mivel a jelenlegi ENSZ regionális reagálási terv (RRP 4) 2013 decemberéig tartó időszakra vonatkozó részének felülvizsgálata folyamatban van; mivel az ENSZ 2013. június 7-én új finanszírozási felhívást tesz közzé, amely tükrözni fogja a Szíriából menekülőknél növekvő számát és folyamatosan fennálló szükségleteiket, valamint nagyobb támogatást biztosít majd a fogadó kormányoknak és közösségeknek, és amelynek értéke valószínűleg 3 milliárd dollárra tehető;
- O. mivel segélyszervezetek jelentései rámutatnak arra, hogy a nemzetközi közösség által megígért támogatás teljes összegének ténylegesen csupán 30-40 %-át bocsátották rendelkezésre;
- P. mivel fennáll annak a veszélye, hogy a humanitárius segítségnyújtás szintje nem fenntartható; mivel minden érintett humanitárius szereplőnek olyan mértékű pénzügyi támogatásra van szüksége, amely a hagyományos adományozók meghatározott humanitárius segítségnyújtási költségvetéséhez viszonyítva aránytalan; mivel a szíriai válságból fakadó alapvető szükségletek kielégítéséhez rendkívüli finanszírozási mechanizmusokat kell létrehozni;

2013. május 23., csütörtök

- Q. mivel az EU a legbőkezűbb adományozó; mivel 2013. április 22-én az EU által a szíriai válsággal összefüggésben végzett humanitárius segítségnyújtásra fordított összes forrás majdnem elérte a 473 millió eurót, melyből 200 milliót maga az EU, és csaknem 273 millió eurót a tagállamok bocsátottak rendelkezésre; mivel 2013. május 12-én a Bizottság további 65 millió eurós forrásbevontást jelentett be e célra;
- R. mivel Szíriában több mint 400 000 palesztin menekült érintett; mivel a palesztinok a konfliktusban jobbra semlegesek maradtak; mivel az ENSZ Segélyező és Munkaközvetítő Hivatala (UNRWA) közel 50 ezer palesztint regisztrált Libanonban és 5 ezret Jordániában; mivel Jordánia lezárta határát a szíriai konfliktus elől menekülő palesztinok előtt, és mivel többségüket megakadályozzák, hogy Libanonban dolgozzanak; mivel a Szíriában élő iraki, afgán, szomáliai és szudáni származású menekültek is lakhelyük újbóli elhagyására kényszerülnek;
- S. mivel Jordánia Zataari táborában a védelem és biztonság megingott: lopásokra és tüzekre kerül sor; mivel Zaatari lett Jordánia negyedik legnagyobb városa, több mint 170 000 embernek adva otthont; mivel a menekülttáborokban előforduló zavargásokat és erőszakos tüntetéseket a rossz életkörülmények és a támogatások késése okozza; mivel a biztonság teljes hiánya miatt továbbra is veszélyben vannak a menekülttáborok lakói, és ez befolyásolja a humanitárius dolgozókat is; mivel segélyosztás közben a segélyszervezetek számos munkatársát megtámadták, sokan kórházba kerültek, sőt, egyeseket meg is öltek, és sok újságíró megverték;
- T. mivel nemzetközi szervezetek szerint a menekülttáborokban a nők és a lányok egyre nagyobb mértékben nemi erőszak áldozatai, amit háborús fegyverként használnak; mivel a nemi erőszakot túlélő szíriai menekültek számára nem tudnak megfelelő orvosi ellátást biztosítani; mivel a menekülttáborokban aránytalanul nagy számú nő és fiatal lány házasságba kerül; mivel számos forrás szerint a szíriai menekülttáborokban „kedvtelési” célú ideiglenes Mutah-házasságokat kötnek szíriai menekültekkel;
- U. mivel az ENSZ 2013 márciusában független vizsgálatot indított vegyi fegyverek Szíriában történt lehetséges bevetésére vonatkozó állítások ellenőrzése céljából; mivel ezek az állítások hozzájárulhattak ahhoz, hogy az emberek tömegesen hagyják el lakóhelyüket; mivel a szíriai rezsim nem engedte be az ENSZ nyomozócsoportját az országba;
1. súlyos aggodalmának ad hangot a jelenlegi szíriai válság és annak szomszédos országokra gyakorolt következményei miatt; aggódik amiatt, hogy a menekültek Szíriából való kiáramlása tovább fokozódik; emlékeztet arra, hogy elsősorban az Aszad-kormány a felelős lakosai jólétéért;
 2. ismét a leghatározottabban elítéli a szíriai rezsim országának lakossága ellen alkalmazott brutalitását és atrocitásait; mélyszéles aggodalmának ad hangot az emberi jogok szíriai hatóságok, a szíriai hadsereg, a biztonsági erők és a hozzájuk tartozó milíciák általi széles körű és rendszeres megsértésének súlyossága miatt, és az általuk engedélyezett és/vagy elkövetett, lehetséges emberiség elleni bűncselekmények miatt; elítéli a törvénytelen kivégzéseket és az emberi jogok megsértésének minden egyéb formáját, melyeket az Aszad elnök rezsimjével szemben álló csoportok és erők követtek el; megismétli a Bassár el-Aszad elnökhöz és rezsimjéhez intézett felhívását, hogy azonnal mondjanak le, ezzel lehetővé téve a békés, befogadó és demokratikus, Szíria vezetése átmenetet az országban;
 3. felhív minden fegyveres szereplőt, hogy azonnal vessenek véget a Szíriában folyó erőszaknak; ismét hangsúlyozza, hogy a válságban érintett valamennyi szereplőnek teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzetközi humanitárius jogot, amelynek fő célkitűzése a civil lakosság védelme; hangsúlyozza, hogy a Szíriában az elmúlt 24 hónap során elkövetett széles körű, elterjedt és súlyos emberi jogi visszaélések elkövetőit felelősségre kell vonni és bíróság elé kell állítani; ezzel összefüggésben határozottan támogatja az ENSZ emberi jogi főbiztosa által tett felhívásokat, hogy a szíriai helyzet kapcsán a Nemzetközi Büntetőbírósághoz kell fordulni;
 4. részvétét fejezi ki az áldozatok családjainak; elismeri a szíriai nép bátorságát, és ismét szolidaritásáról biztosítja a szabadságért, méltóságért és demokráciáért folytatott küzdelmüket;

2013. május 23., csütörtök

5. úgy véli, a konfliktust a szíriaiak vezette politikai folyamatot elősegítő politikai mechanizmusokkal lehetne megoldani, amelyek az átmenet iránt nyíltan elkötelezettekkel egyetemben támogatják egy gyors, megbízható és hatékony politikai megoldás kialakulását, biztosítva ugyanakkor a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok egyetemes értékeinek tiszteletben tartását, különös tekintettel az etnikai, kulturális és vallási kisebbségek és a nők jogaira; megerősíti, hogy elsődleges fontosságú a humanitárius és politikai irányok elkülönítése annak érdekében, hogy megkönnyítsék a segítségnyújtás rászorulókhöz való eljutását; kéri az EU-t és az EKSZ-t, hogy a felszabadított területeken alakítsanak ki politikai irányításra vonatkozó ütemtervet, beleértve a kiszabott gazdasági szankciók megszüntetésének lehetőségét;

6. megjegyzi, hogy a szíriai szökevények további védelemre jogosultak, hiszen az UNHCR iránymutatásainak (26) bekezdésében meghatározottaktól eltérő alapokon vannak kockázatoknak kitéve, mégpedig „rendkívüli vagy aránytalanul szigorú” büntetésnek, amely kínzással, embertelen vagy megalázó bánásmóddal, vagy akár önkényes kivégzéssel is járhat;

7. kéri az ENSZ BT tagjait, és különösen Oroszországot és Kínát, hogy tegyenek eleget nemzetközi kötelezettségüknek a szír nép elleni erőszak és elnyomás beszüntetése érdekében, többek között egy biztonsági tanácsi határozat elfogadásával az ENSZ BT 2013. április 18-i sajtóközleménye alapján, továbbá a humanitárius segélyszállítmányok engedélyezésével Szíria egész területén; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy nyomást gyakorolva Oroszországra és Kínára tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsában határozatot lehessen elfogadni; kéri az EU-t, hogy az ENSZ BT védelmi felelőssége keretében, az USA-val, Törökországgal és az Arab Ligával szoros együttműködésben minden lehetőséget vizsgáljon meg a szíriai nép megsegítésére és a vérontás beszüntetésére; határozottan támogatja a szíriai helyzet vizsgálatával foglalkozó független tényfeltáró bizottság munkáját és üdvözli a naprakésszé tett jelentést;

8. támogatja John Kerry, az Egyesült Államok államtitkára és Szergej Lavrov orosz külügyminiszter közös felhívását egy mielőbb összehívandó Szíriával foglalkozó nemzetközi békekonzferenciára a 2012. júniusi genfi konferencia folytatásaképp;

9. aggodalmát fejezi ki a konfliktus további militarizálása és a szekták általi erőszak miatt; megállapítja a különböző regionális szereplők szerepét, beleértve a fegyverellátásokat, és aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a szíriai konfliktus hatása átgyűrűzhet a szomszédos országokba, a humanitárius válság, a biztonság és stabilitás tekintetében; határozottan elítéli a Törökország délkeleti részén fekvő Hatay tartományban található Reyhanli városában felállított szíriai menekülttábor közelében 2013. május 11-én, gépkocsiba rejtett bombával végrehajtott pokolgépes merényletet, amelyben több tucat ember vesztette életét vagy sérült meg, valamint az incidenseket, melyek során szíriai fegyveres erők gépfegyverekkel és bombákkal lőttek szomszédos országokba, támogatja a főképviselet/alelnök minden terroristatámadást elítélő nyilatkozatát;

10. hangsúlyozza, hogy az EU különösen felelős szomszédsága stabilitásáért és biztonságáért és felhívja a főképviselet/alelnököt, valamint a bővítésért és a szomszédságpolitikáért felelős biztost, hogy biztosítsák az EU vezető szerepét a szíriai fegyveres konfliktus szomszédos országokra való áttérjedésének megakadályozásában;

11. elismeréssel adózik a befogadó közösségeknek és a Szíriával szomszédos országoknak, különösen Jordániának, Libanonnak, Törökországnak és Iraknak azért, hogy figyelemre méltó tartalékokat megmozgatva biztosítottak menedékhelyeket és humanitárius segítséget a szíriai fegyveres konfliktus elől menekülő családoknak, komoly aggodalommal tölti el, hogy ezek az országok veszélyesen közel járnak befogadóképességük határának eléréséhez a szíriai menekültáradat következtében, amely soha nem tapasztalt mértékű regionális instabilitáshoz vezethet;

12. támogatja és üdvözli a Bizottság és az uniós tagállamok jelentős hozzájárulását a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási programokhoz, valamint a nemzetközi együttműködésért, humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztos politikai vezető szerepét; üdvözli, hogy a Bizottság a hatékonyabb és szélesebb körű segítségnyújtás érdekében – különösen a nem kormányzati ellenőrzés alatt álló régiókban – diverzifikálja szíriai humanitárius partnereit; felhívja az uniós szereplőket és a tagállamokat, hogy megfelelőbben koordinálják a Szírián belüli és kívüli fellépéseiket és segítségnyújtásukat;

2013. május 23., csütörtök

13. sürgeti a Bizottságot – példát szolgáltatva a többi fő támogatónak – egy Szíria és a szomszédos országok humanitárius válságának megoldására irányuló átfogó segélyezési intézkedéscsomag kidolgozására, amely három pillére épül: i. a humanitárius segítségnyújtás növelése (a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága), ii. a befogadó országok támogatása a helyi közösségek megerősítése, valamint a kapacitás és az infrastruktúra növelése érdekében (a Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatóság), valamint iii. makroszintű pénzügyi támogatási csomagok gyors bevezetése Libanon és Jordánia számára;
14. hangsúlyozza a nemzetközi határok nyitva tartásának fontosságát, valamint sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy bőkezűen támogassák Libanont és Jordániát a menekültek egyre nagyobb beáramlása problémájának kezelése érdekében; valamennyi befogadó kormányt sürget, hogy tartsák fenn a menekültek visszaküldésének tilalma és a velük szembeni egyenlő bánásmód elveit;
15. felkéri az EU-t, hogy hozza meg a szükséges felelősségteljes intézkedéseket arra az esetre, amennyiben tagállamait is elérné a menekülthullám;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy azonnal hagyjanak fel a menekültek meghosszabbított őrizetének és visszaküldési gyakorlatának jelentett alkalmazásával, ami közvetlenül sérti a nemzetközi és uniós jogot;
17. kéri, hogy Szíriában minden rászoruló számára nyújtsanak azonnali humanitárius segítséget, különös tekintettel a sebesültekre, a menekültekre, az országon belül lakóhelyüket megváltoztatni kényszerülő személyekre, a nőkre és a gyermekekre; elismeri a Nemzetközi Vöröskereszt és az ENSZ közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatalának erőfeszítéseit; felhívja az Aszad-kormányt, hogy tegye lehetővé a humanitárius szervezetek számára az országba való korlátozás nélküli bejutást; hangsúlyozza, hogy fokozni kell az együttműködést a helyszínen tevékenykedő számos szereplő – beleértve a jordániai hatóságokat, a nemzetközi szervezeteket és a nem kormányzati szervezeteket – között, egyebek közt a határon megvalósuló együttműködést is; úgy véli, hogy a segítségnyújtásra vonatkozó protokoll és a határon való ellenőrzés további értéket biztosítana;
18. kéri az EU-t, hogy támogassa a biztonságos menedékhelyek létrehozását a török-szír határ mentén – lehetőség szerint Szíriában –, valamint humanitárius folyosók nemzetközi közösség általi kialakítását;
19. üdvözli a rendkívüli volumenű humanitárius segélyezési műveletet, amelyhez nemzetközi és helyi szervezetek is hozzájárultak és elismeréssel adózik valamennyi nemzetközi és helyi humanitárius és egészségügyi dolgozónak bátorságukért és kitartásukért az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Irodája (UNOCHA) és az UNHCR égisze alatt; felhívja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy erősítse meg a polgári lakosság – beleértve a humanitárius dolgozókat és az orvosi személyzet – védelmét; sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy találjon megoldást a menekülttáborok folyamatosan fennálló biztonsági és rendfenntartási hiányosságaira a menekülttáborok biztonságának megteremtésére irányuló új erőfeszítések révén; sürgeti a konfliktus által érintett valamennyi felet, hogy tartsák tiszteletben a nemzetközi humanitárius jogot és segítsék elő a humanitárius segítségnyújtáshoz való hozzáférést azáltal, hogy a humanitárius dolgozókat be- és kiengedik az országba/ból, az egyre növekvő szükségleteknek való megfelelés érdekében;
20. valamennyi országot – különösen az uniós tagállamokat – felszólítja, hogy késedelem nélkül teljesítsék a 2013. január 30-i kuwaiti adományozói konferencián tett ígéreteiket; felhívja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy hozzanak létre elszámoltatási mechanizmusokat annak biztosítása érdekében, hogy a felajánlott források eljussanak a kijelölt kedvezményezettekhez;
21. elítéli a nemi erőszak alkalmazását a szíriai fegyveres konfliktusban, amely egyben háborús fegyver is, és ezért háborús bűnnek minősül; sürgeti az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy a nemi erőszak megszüntetésére különítsen el forrásokat, valamint felhívja a befogadó közösségeket, hogy részesítsék megfelelő orvosi ellátásban a nemi erőszak áldozatait;
22. a Szíriába és a szomszédos országokba menekült palesztin közösség növekvő szükségletei fényében kéri a támogatókat, hogy biztosítsanak megfelelő forrásokat az ENSZ közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala folyamatos erőfeszítései számára, és kéri az ENSZ közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatalát, hogy bőkezűen támogassa a menekültek alkalmazkodásának javítására, valamint szenvedésük és kényszerű lakhelyelhagyásból fakadó szükséghelyzetük minimalizálására irányuló folyamatos erőfeszítéseket;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az Egyesült Nemzetek főtákarának, valamint a szíriai konfliktusban érintett összes félnek.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0224

Vagyonvisszaszerzés az arab tavasz átmeneti helyzetben levő országaiban

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai általi vagyonvisszaszerzésről (2013/2612(RSP))

(2016/C 055/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az arab tavasz országairól és a mediterrán térségért létrehozott unióról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az egyiptomi helyzetről szóló, 2013. március 14-i ⁽¹⁾ és a „Kereskedelem a változásért: az EU dél-mediterrán országokra vonatkozó kereskedelmi és befektetési stratégiája az arab tavasz forradalmi után” című, 2012. május 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlés Politikai, Biztonsági és Emberi Jogi Bizottságának 2013. április 12-i ajánlásaira,
- tekintettel az Egyiptom és Tunézia általi vagyonvisszaszerzés megkönnyítését célzó új jogalkotási keret elfogadásáról szóló, 2012. november 26-i új tanácsi rendeletre,
- tekintettel az EU–Tunézia és az EU–Egyiptom munkacsoport társelnökeinek 2011. szeptember 28–29-i, illetve 2012. november 14-i következtetéseire, különösen azok vagyonvisszaszerzésre vonatkozó szakaszaira,
- tekintettel a tunéziai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 4-i 101/2011/EU tanácsi rendeletre és az annak módosításáról szóló 1100/2012/EU tanácsi rendeletre,
- tekintettel az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 270/2011/EU rendeletre, és az annak módosításáról szóló 1099/2012/EU tanácsi rendeletre,
- tekintettel a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 28-i 2011/137/KKBP tanácsi határozatra és az annak módosításáról szóló 2011/625/KKBP és 2011/178/KKBP tanácsi határozatokra, a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. március 2-i 204/2011/EU tanácsi rendeletre és az annak módosításáról szóló 965/2011/EU tanácsi rendeletre, valamint a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló 364/2013/EU és 50/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletekre,
- tekintettel a 2001/500/IB, 2003/577/IB, 2005/212/IB, 2006/783/IB és 2007/845/IB tanácsi határozatok szerinti, az elkobzási és vagyon-visszaszerzési eljárások javítását célzó meglévő uniós jogi eszközökre, és a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2012. március 12-i európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2012)0085),
- tekintettel az ENSZ 2005. évi Korrupció elleni Egyezményére (UNCAC), amelynek Egyiptom, Líbia és Tunézia is részes fele, és amelyet az Európai Unió a 2008. szeptember 25-i 2008/801/EK tanácsi határozat révén hagyott jóvá, különösen az Egyezmény nemzetközi együttműködésről szóló 43. cikkére és vagyonvisszaszerzésről szóló V. fejezetére,
- tekintettel az ENSZ keretében 2000-ben létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezményre (Palermói Egyezmény),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0095

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0201.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az illegális eredetű pénzeszközök származási országukba való vissza nem juttatásának az emberi jogokra gyakorolt negatív hatásairól és a nemzetközi együttműködés javításának fontosságáról szóló 2012. április 19-i 19/38. sz. határozatára,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának az ellopott javak visszaszerzésével kapcsolatos, 2007. szeptember 17-i kezdeményezésére,
 - tekintettel az ellopott javak visszaszerzésével kapcsolatos kezdeményezésre (StAR), amelyet a Világbank és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala közösen indított el,
 - tekintettel a G8-csoport által kezdeményezett, az átmeneti időszakot élő arab országokkal létrehozott deauville-i partnerség – melynek az EU is részes fele – 2012. május 21-i vagyon-visszaszerzési cselekvési tervére,
 - tekintettel a vagyonvisszaszerzéssel foglalkozó arab fórum 2012. szeptember 13-i végleges jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel bár a vagyon befagyasztása uniós hatáskörbe tartozik, a zárolt javak visszaszerzése és visszajuttatása már tagállami hatáskör, és azt a nemzeti jogi rendelkezésekkel összhangban kell végrehajtani; mivel EU intézményeinek kiemelt szerepet kell játszaniuk e folyamat serkentésében és ösztönzésében;
- B. mivel a vagyonvisszaszerzés az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai számára erkölcsi és jogi kötelesség, az EU számára pedig déli szomszédságával fenntartott kapcsolataiban fontos helyen szereplő politikai kérdés; mivel ez az érintett déli szomszédok számára is fontos gazdasági kérdés, tekintettel arra, hogy ha e vagyoni eszközöket a visszajuttatásukat követően átlátható és hatékony módon használják fel, az elősegítheti ezen országok gazdasági fellendülését; mivel a vagyonvisszaszerzés határozottan hadat üzen a korrupciós és pénzmosási ügyekben érintettek büntetlenségének;
- C. mivel e területen létezik egy átfogó nemzetközi jogi keret különös tekintettel az ENSZ 2003. évi Korrupció elleni Egyezményére (UNCAC), amely egyértelmű kötelezettségeket ró a részes államokra; mivel az ENSZ Korrupció elleni Egyezményének 51. cikke rögzíti, hogy a vagyon visszajuttatása az „Egyezmény alapelvének minősül, és a részes államok e tekintetben a legszélesebb körű együttműködést és segítséget biztosítják egymás számára”;
- D. mivel a vagyon visszaszerzését célzó bírósági eljárás bonyolult és hosszadalmas; mivel a kérelemmel megkeresett államokban irányadó jogi követelményeket nem lehet megkerülni, és e folyamat során az érintett harmadik feleket nem lehet megfosztani törvényes jogaiktól; mivel a kérelmező államok megfelelő jogi szakértelmének hiánya és a rendelkezésükre álló intézményi kapacitás korlátozottsága további akadályokat gördít az e területen indított kezdeményezések sikere elé; mivel nincs hatékony együttműködés a kérelmező és a kérelmekkel megkeresett államok között;
- E. mivel az arab tavasz egyiptomi és tunéziai forradalmait követően az EU haladéktalanul befagyasztotta a volt diktátorok és családjuk, valamint számos más, e rezsimekhez köthető személy vagyonát; mivel Líbia kapcsán az EU hasonló határozatot fogadott el az ENSZ BT 1970. (2011). sz. határozatával összhangban;
- F. mivel a Tanács által 2012. november 26-án elfogadott új jogalkotási keret lehetővé teszi az EU tagállamai számára, hogy az uniós tagállamokban elismert bírósági határozatok alapján felszabadítsanak befagyasztott pénzeszközöket az egyiptomi és tunéziai hatóságok számára, továbbá megkönnyíti az EU tagállamai és a megfelelő hatóságok közötti információcserét;
- G. mivel az EU–Tunézia és az EU–Egyiptom munkacsoport hangsúlyozta a jogtalanul megszerzett, harmadik országokban jelenleg is befagyasztott javak visszaszolgáltatásának fontosságát; mivel a munkacsoportok megállapodtak abban, hogy véglegesítik azt a menetrendet, amely egy Európai Külügyi Szolgálat által koordinált vagyon-visszaszerzési csoport felállítását is tartalmazhatja minden érintett ország tekintetében;

2013. május 23., csütörtök

- H. mivel a G8-csoport a 2011. májusi deauville-i partnerségen keresztül támogatja a „szabad, demokratikus és toleráns társadalommá” formálódás iránt elkötelezett arab országokat; mivel 2012. május 21-én kiadott vagyon-visszaszerzési cselekvési terv elismeri, hogy az arab tavaszra tekintettel a vagyonvisszaszerzés sürgősebb kulcskérdéssé vált a régióban és a nemzetközi közösségben;
- I. mivel Egyiptom, Líbia és Tunézia jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a korábbi diktátorok és rezsimeik által eltulajdonított vagyon visszakerüljön ezen országok birtokába, többek között az ilyen vagyon nyomon követésével, beazonosításával és visszaszerzésével megbízott kijelölt nemzeti vizsgálóbizottságokat állítottak fel, illetve jogi eljárásokat indítottak az EU tagállamainak bíróságain; mivel számos tekintélyes nemzetközi szereplő – többek között az EU, a G8-csoport tagjai és Svájc is – kedvezően reagált ezen erőfeszítésekre; mivel azonban eddig kevés kézzel fogható eredményt sikerült elérni e téren; mivel ez az eredménytelenség egyre növekvő frusztrációt szült a kérelmező országok kormányai és civil társadalma körében;
- J. mivel a vagyon-visszaszerzési erőfeszítésekben kulcsszerepet játszik a kommunikáció a bevált gyakorlati megoldások terjesztése és a sikertörténetek közzétételével való ösztönzés révén; mivel ezzel elkerülhetők lennének a visszaszerzendő vagyon mennyiségéről szóló félrevezető nyilatkozatok,
- K. mivel a vagyonvisszaszerzés megvalósítható kétoldalú bírósági mechanizmusok és többoldalú együttműködés segítségével; mivel a vagyon-visszaszerzési műveletek nemzeti és nemzetközi szinten is megindíthatók;
- L. mivel 2013 áprilisában a libanoni hatóságok visszaszolgáltatták a tunéziai hatóságoknak a volt tunéziai elnök bankszámláján illegálisan elhelyezett közel 30 millió USD összeget;
1. hangsúlyozza, hogy a volt diktátorok és rezsimeik által eltulajdonított vagyonnak az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai részére való visszaszolgáltatása gazdasági jelentőségén túlmenően erkölcsi és jogi kötelesség és kiemelt politikai kérdés, mivel előmozdítja az igazságtételt és az elszámoltathatóságnak a demokrácia és a jogállamiság szellemében történő helyreállítását, és ezért kulcsfontosságú szerepet játszik az Unió és déli szomszédsága – különösen Egyiptom, Líbia és Tunézia – között létrejött partnerségben;
 2. elismeri, hogy az arab tavasz országai számára az ellopott javak visszaszerzése egyúttal gazdasági és társadalmi jelentőséggel is bír, mivel a pénzeszközökre szükség van a gazdaság stabilizálása, valamint a munkahelyteremtés és a növekedés beindítása érdekében az érintett országokban, amelyek súlyos gazdasági nehézségekkel néznek szembe;
 3. megjegyzi, hogy az egyiptomi, líbiai és tunéziai hatóságok említésre méltó erőfeszítései, illetve valamennyi fél szilárd politikai akarata ellenére az eltulajdonított javak visszaszerzésében a gyakorlatban részt vevő szakemberek korlátozott sikerrel jártak, főleg a különféle nemzeti jogi rendszerek vonatkozó rendelkezéseinek és eljárásainak sokfélesége és összetettsége, a jogrend merevsége, az arab tavasz érintett országaiban az európai és egyéb joghatóságok jogi, pénzügyi és igazgatási eljárásaival kapcsolatos szakismeretek hiánya, valamint a rendelkezésükre bocsátható erőforrások hiánya miatt;
 4. sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy tegyenek további jelentős erőfeszítéseket annak előmozdítása érdekében, hogy az előző rezsimek által eltulajdonított vagyon ésszerű időn belül visszakerülhessen az érintett országok népeinek birtokába; bátorítja a javak visszaszolgáltatására létrehozott nemzeti hivatalokat valamennyi tagállamban, hogy működjenek szorosan együtt az arab tavasz országaiban működő illetékes hatóságokkal, és fejlesszék kapcsolataikat, hogy segítséget nyújthassanak számukra a műveletekhez szükséges összetett jogi eljárásokkal kapcsolatban; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy vállaljon proaktív vezető szerepet, nevezetesen a tagállamok erőfeszítéseinek koordinálása terén, biztosítson kapacitásépítést és ösztönözze a valamennyi érintett ország közötti együttműködést;
 5. hangsúlyozza, hogy a javak visszajuttatása alapvető részét képezi a demokratikus átmenet és a gazdasági helyreállítás érdekében az érintett országoknak juttatott uniós támogatásnak, és az mindkét oldalon erősítheti a kölcsönös bizalmat a társadalmakkal kötött partnerség szellemében, amely a megújult európai szomszédsági politika sarokkövét képezi;

2013. május 23., csütörtök

6. ezzel összefüggésben üdvözlí az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Franciaország, Japán, Kanada, Németország, Olaszország és Svájc azon kezdeményezését, hogy egy olyan útmutatót adjanak ki, amely tartalmazza nemzeti jogrendszerük vagyonvisszaszerzéssel kapcsolatos rendelkezéseinek átfogó leírását, hogy a kérelmező országok jobb képet kapjanak a jogi lehetőségekről, az elérhető információk jellegéről, a lefolytatható vizsgálatok típusáról, és arról, hogy hogyan kell eljárni a vagyonvisszaszerzés kölcsönös jogsegélyen keresztül történő hatékony megvalósítása érdekében; bátorítja a tagállamokat, hogy kivétel nélkül kövessék ezt a példát, és határozzák meg az ide vonatkozó közös uniós alapelveket;
7. üdvözlí a G8-ak által kezdeményezett deauville-i partnerség vagyon-visszaszerzési cselekvési tervét, amely konkrét intézkedéseket tartalmaz az együttműködés, az eseti segítségnyújtás, a kapacitásépítési törekvések és a technikai segítségnyújtás előmozdítására, és javaslatot tesz egy együttműködésen alapuló regionális kezdeményezésre, a vagyonvisszaszerzéssel foglalkozó arab fórumra, amelynek keretében lehetőség nyílik a folyamatos erőfeszítésekkel kapcsolatos vitára és együttműködésre;
8. üdvözlí a Tanács által 2012. november 26-án elfogadott új jogalkotási keretet, amely megkönnyíti az eltulajdonított pénzeszközök Egyiptomnak és Tunéziának való visszajuttatását azáltal, hogy lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az elismert bírósági határozatok alapján felszabadítsanak befagyasztott pénzeszközöket, és megkönnyíti egyrészt a tagállamok hatóságai, másrészt az egyiptomi és tunéziai hatóságok közötti információcserét; hangsúlyozza azonban, hogy kézzel fogható eredményeket kell elérni és Líbiát maradéktalanul be kell vonni ebbe a folyamatba;
9. üdvözlí az uniós intézmények és egyéb kulcsfontosságú nemzetközi szereplők között az Egyiptom, Líbia és Tunézia általi vagyonvisszaszerzés terén folytatott szoros együttműködést, különös tekintettel az eltulajdonított javak viszsaszolgáltatására irányuló kezdeményezésre (StAR), amelyet a Világbank és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala közösen indított el; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a meglévő mechanizmusokat maradéktalanul kihasználják nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt, illetve, hogy ezzel párhuzamosan fogadják el a szükséges új jogszabályokat, és igazítsák ki a nemzeti jogrendjükben meglévő, e területre vonatkozó jogszabályokat;
10. kéri az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlést, hogy vegye a vagyonvisszaszerzés kérdését a nemzeti parlamentekkel folytatott tárgyalások napirendjére, hogy a Földközi-tenger mindkét partján fekvő országok parlamenti képviselőit meggyőzze a rendőrség és az érintett igazságszolgáltatási intézmények közötti szorosabb együttműködés biztosítását célzó jogi intézkedések tevékeny előmozdításának szükségességéről;
11. felszólít a nyomozókból, ügyészekből, jogászokból és egyéb nemzeti és nemzetközi szakemberekből álló csoportot magában foglaló uniós mechanizmus haladéktalan létrehozására, amely jogi és technikai tanácsot és segítséget adhat az arab tavasz országainak a vagyonvisszaszerzés tekintetében; kéri, hogy a mechanizmus megfelelő finanszírozását az uniós külkapcsolatok terén rendelkezésre álló vonatkozó pénzügyi eszközeiből biztosítsák; az igazságügyi eljárások összetettségére, érzékeny és hosszadalmas voltára tekintettel kiemeli ezen uniós mechanizmus fenntarthatóságának fontosságát; kéri az Európai Uniót, hogy vonja le a tanulságokat e tapasztalatokból, és építsen azokra; megjegyzi, hogy egy későbbi szakaszban lehetőség van e mechanizmus további finanszírozására is a kérelmező államokkal kötött társfinanszírozási megállapodások révén;
12. sürgeti az Arab Ligát, hogy határozzon meg, fogadjon el és haladéktalanul hajtson végre vagyonvisszaszerzéssel kapcsolatos együttműködési mechanizmusokat, és kéri különösen az öböl menti országokat, hogy fokozzák az együttműködést és ajánlják fel jogi segítségnyújtásukat az arab tavasz országai számára a vagyonvisszaszerzés folyamatához;
13. elismeri és teljes mértékben támogatja a kérelmező és a kérelmekkel megkeresett országok civil társadalmi szervezeteinek szerepvállalását a vagyonvisszaszerzés folyamatában, ami különösen azáltal valósul meg, hogy információt biztosítanak az illetékes hatóságok számára, ösztönzik az együttműködést a kulcsfontosságú nemzeti és nemzetközi szereplők között, nyomon követik a javak visszajuttatását, valamint biztosítják, hogy a visszajuttatott javakat átlátható és hatékony módon használják fel a kérelmező államokban;
14. ismételten megerősíti elkötelezettségét az arab tavasz országai demokratikus átalakulásának támogatása mellett és felajánlja támogatását és segítségét számukra egy olyan erős és stabil demokrácia létrehozásához, amelyben a jogállamiság érvényesül, tiszteletben tartják az alapvető szabadságjogokat, beleértve a nők jogait és a véleménynyilvánítás szabadságát, és

2013. május 23., csütörtök

ahol a választások megtartása a nemzetközi normákkal összhangban történik; hangsúlyozza annak kiemelt jelentőségét, hogy az EU megmutassa tényleges és valódi elkötelezettségét e folyamat iránt;

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/az Európai Bizottság alelnökének, a tagállamok parlamentjének és kormányának, Svájc parlamentjének és kormányának, az Egyesült Államok kongresszusának és elnökének, az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlésnek, valamint Egyiptom, Líbia és Tunézia parlamentjének és kormányának.

P7_TA(2013)0225

A Bosznia-Hercegovináról szóló 2012. évi eredményjelentés

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló, 2012. évi jelentésről (2012/2865(RSP))

(2016/C 055/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2003. június 19–20-i Európai Tanács Nyugat-Balkánról szóló következtetéseire, és annak „Thesszaloniki cselekvési program a Nyugat-Balkánért: az európai integráció útján” című mellékletére,
 - tekintettel az egyrészlől az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészlől Bosznia-Hercegovina között 2008. június 16-án aláírt stabilizációs és társulási megállapodásra, amelyet valamennyi uniós tagállam és Bosznia-Hercegovina is ratifikált,
 - tekintettel a Bosznia és Hercegovina európai partnerségében megfogalmazott elvekről, prioritásokról és feltételekről, valamint a 2006/55/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 18-i 2008/211/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács Bosznia-Hercegovináról szóló 2011. július 18-i 2011/426/KKBP határozatára ⁽²⁾, és 2011. március 21-i, 2011. október 10-i, 2011. december 5-i, 2012. június 25-i és 2012. december 11-i következtetéseire,
 - tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2012–2013” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2012)0600) és a Bosznia-Hercegovina által elért eredményekről szóló, 2012. október 10-én elfogadott 2012. évi jelentésre (SWD(2012)0335),
 - tekintettel az Európai Parlament és Bosznia-Hercegovina parlamenti közgyűlése közötti, 2012. október 29–30-án Szarajevóban tartott 14. parlamentközi ülés együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló jelentésről szóló 2012. március 14-i ⁽³⁾, valamint a „Bővítés: politikák, kritériumok és az EU stratégiai érdekei” című 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az EU több alkalommal megerősítette a Nyugat-Balkán országainak, köztük Bosznia-Hercegovinának uniós tagságával kapcsolatos elkötelezettségét; mivel az EU továbbra is határozottan elkötelezett a szuverén és egységes, és az uniós tagság kilátásával rendelkező Bosznia-Hercegovina iránt, és mivel ez a kilátás az ország lakosságának egységét előmozdító erők közül az egyik legjelentősebb;

⁽¹⁾ HL L 80., 2008.3.19., 18. o.

⁽²⁾ HL L 188., 2011.7.19., 30. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0085.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0453.

2013. május 23., csütörtök

- B. mivel az ország uniós csatlakozásához szükséges előrehaladás felgyorsítása és a valamennyi polgár számára előnyt jelentő, érzékelhető eredmények elérése érdekében minden szinten jól működő intézményekre és átlátható irányítási mechanizmusokra, az ország vezető politikusai részéről pedig határozott és következetes elköteleződésre van szükség;
- C. mivel továbbra is az alkotmányos reform az a legfontosabb reformlépés, amely lehetővé teheti Bosznia-Hercegovina számára, hogy hatékony és maradéktalanul működőképes demokráciává váljon; mivel látható előrelépésekre van szükség az államépítés kulcsterületein, köztük a kormányzás, az igazságszolgáltatás, a jogállamiság érvényesítése, valamint a korrupció elleni küzdelem és az uniós normákhoz való közelítés terén;
- D. mivel sürgősen hatékony koordinációs mechanizmusokat kell létrehozni az EU-val való szorosabb együttműködés érdekében;
- E. mivel a foglalkoztatási kilátások hiánya – kivált a fiatalok körében – továbbra is súlyosan hátráltatja az ország társadalmi-gazdasági és politikai fejlődését;
- F. mivel a korrupció továbbra is súlyosan hátráltatja az ország társadalmi-gazdasági és politikai fejlődését;
- G. mivel a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok a stabilizációs és társulási folyamat kulcstényezői, és döntő szerepet játszanak abban a folyamatban, amelynek célja, hogy a Nyugat-Balkán egy tartós stabilitás és fenntartható fejlődés jellemezte térséggé alakuljon át; mivel a régió többi országával a jószomszédi viszony jegyében folytatott együttműködés a Bosznia-Hercegovinában és a Nyugat-Balkánon való békés együttélés és megbékélés előfeltétele;
- H. mivel az EU a jogállamiságot a bővítési folyamat központi elemévé tette;

Általános megfontolások

1. megismétli határozott támogatását Bosznia-Hercegovina európai integrációja iránt az ország valamennyi polgára javára;
2. aggasztónak tartja, hogy az ország irányításával kapcsolatban továbbra sem alakult ki egy olyan általános megközelítés, amelyet a politikai elit egyes csoportjai oszтанának, ami azt a veszélyt hordozza magában, hogy tovább nő Bosznia-Hercegovina lemaradása a régió más országaival szemben;
3. örömmel nyugtazza a helyhatósági választások békés, szabad és tisztességes lebonyolítását; tudomásul veszi a választások kezdetén Szrebrenicában tapasztalt vitát; elismeri Bosznia-Hercegovina Központi Választási Bizottság e tárgyban hozott határozatait; aggasztónak tartja, hogy Mosztár az egyetlen város, ahol nem tartottak helyhatósági választásokat; sürgeti az összes érintett felet, hogy jussanak egyetértésre a Mosztár város jogállását érintő módosításokkal kapcsolatban, a Bosznia-hercegovinai Alkotmánybíróság vonatkozó határozatával összhangban;
4. üdvözli a nemzetközi ellenőrzés felfüggesztését a brčkói körzetben; felkéri a hatóságokat, hogy teljesítsék a Főképvisező Hivatalának bezárását lehetővé tévő, még el nem ért célkitűzéseket és feltételeket, a helyi lakosság nagyobb önrendelkezésének és felelősségvállalásának lehetővé tétele érdekében;
5. kiemeli annak fontosságát, hogy Bosznia-Hercegovina vezetése egységes állásponton legyen az ország uniós integrációja kapcsán; sürgeti a politikai vezetőket és a választott tisztségviselőket, hogy működjenek együtt és összpontosítsák erőfeszítéseiket a menetrend végrehajtására a Bizottsággal folytatott magas szintű párbeszéd részeként, a stabilizációs és társulási megállapodás hatálybalépéséhez szükséges követelmények teljesítése és egy hiteles csatlakozási kérelem benyújtásának lehetővé tétele érdekében; felkéri a politikai vezetőket és az összes hatóságot, hogy a csatlakozási folyamat során szorosan működjenek együtt az EU különleges képviselőjével;
6. emlékezteti a Bizottságot, hogy az EU bővítése túlmegy az uniós vívmányok pusztá átadásán, és annak az európai értékek iránti igaz és átfogó elkötelezettségre kell épülnie; nem minden aggodalom nélkül állapítja meg, hogy az EU puha hatalmi eszközökre épülő átfogó ereje a gazdasági és pénzügyi válság miatt az utóbbi időben csökkent; mindazonáltal bátorítja a Bizottságot, a tagállamokat és a többi nyugat-balkáni országot, hogy vizsgálják meg, milyen innovatív módokon mozdítható elő a megbékélés kultúrája és légköre Bosznia-Hercegovinában és a régióban;

2013. május 23., csütörtök

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csatlakozási folyamatról szóló EU–Bosznia-Hercegovina magas szintű párbeszéd 2013. április 11-re tervezett harmadik ülését törölték amiatt, hogy nem történt előrelépés a Sejdić-Finci ügyben;

8. méltatja a 2012. június 30-án lezárt európai uniós rendőri misszió jelentős szerepvállalását, és üdvözli a megerősített uniós jelenlétet a jogállamiság területén; üdvözli az EU többnemzetiségű stabilizációs hadereje (EUFOR Althea) mandátumának meghosszabbítását és a műveleten belüli hangsúlyáthelyezést a kapacitásépítésre és a képzésre;

Politikai viszonyok

9. emlékeztet a működő intézmények fontosságára minden szinten az ország európai integráció felé tett előrehaladása szempontjából; üdvözli, hogy a koalíció felbomlását és az öt hónapig tartó patthelyzetet követően a felek 2012 novemberében újra tárgyalásztalhoz ültek, és új minisztereket választottak a Miniszterek Tanácsába; aggodalommal töltik el, hogy a Bosznia-hercegovinai Föderáció kormányának átalakítása körüli bizonytalanságok miatt a folyamatok akadoznak; ugyanakkor üdvözli azt az előrelépést, hogy megnevezték a Föderáció Alkotmánybíróságában keletkezett üres helyek betöltésére jelölt bírákat;

10. kéri valamennyi illetékes hatóságot, hogy készítsenek stratégiát/programot az uniós integrációhoz, amely az egész országban biztosítja az uniós jogszabályok és normák összehangolt és harmonizált átültetését, alkalmazását és végrehajtását, és ezzel demonstrálják az ország általános haladási iránya kapcsán elfoglalt közös álláspontot, valamint a polgárok általános jólétének biztosítása iránti elkötelezettségüket;

11. kéri a Népek Háza és a Képviselőház eljárási szabályzatának módosítását az uniós jogszabályokra vonatkozó gyorsított eljárás bevezetése céljából;

12. üdvözli a 2012 első felében és 2012. október óta elért előrelépéseket, különösen a népszámlásról és az állami támogatásról szóló fontos törvények elfogadását, a 2011., 2012. és 2013. évi állami költségvetés elfogadását, a növény-egészségügyi csomag elfogadását, az állami támogatásokkal foglalkozó tanács és a Korruptió Elleni Hivatal kapcsán tett előrehaladást, valamint az állami és védelmi vagyonnal kapcsolatban elért politikai megállapodást; felszólít ezen intézkedések hatékony végrehajtására, és sürgeti a Bizottságot és az EU különleges megbízottját, hogy a bosznia-hercegovinai alkotmánybíróság 2012. július 13-i határozatának teljes körű figyelembevétele mellett szorosan kövessék nyomon a végrehajtás folyamatát; felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy bővítsék és erősítsék meg az érintett testületek – például az állami támogatásokkal foglalkozó tanács és a Korruptió Elleni Hivatal – kapacitásait, különös tekintettel a kielégítő személyzeti létszámra;

13. aggasztónak tartja a népszámlálás megkezdésének késését; hangsúlyozza a lakosság összeírása 2013. októberi lefolytatásának fontosságát, és üdvözli az októberben, a nemzetközi normáknak megfelelően történő végrehajtás biztosítására irányuló erőfeszítéseket; sürgeti az összes illetékes hatóságot, hogy hárítsanak el minden akadályt a népszámlálás elől, és azt ne itassák át politikai tartalommal, mivel célja objektív társadalmi-gazdasági adatok létrehozása; felszólít e tekintetben a kisebbségek jogainak tiszteletben tartására;

14. felhívja Bosznia-Hercegovina állami hatóságait, hogy az Alkotmánybíróság ítéletét végrehajtva módosítsák a polgárok személyi számára vonatkozó jogszabályozást, megjegyzi, hogy 2013. február 12-e óta az eljárások több hónapos szüneteltetése miatt az újszülöttek nem kaphattak személyi számot, és ennek következtében alapvető okmányokat, például útlevelet vagy betegbiztosítási kártyát sem; felszólít e helyzet megoldását célzó intézkedések sürgős meghozatalára;

15. sürgeti a hatóságokat, hogy hajtsák végre a Sejdić-Finci ügyben született ítéletet az átfogó alkotmányos reform első lépéseként, amelyre szükség van egy olyan modern és működő demokrácia felé történő elmozduláshoz, amely mentes a megkülönböztetés minden formájától, és amelyben etnikai hovatartozásától függetlenül valamennyi polgár azonos polgári és szabadságjogokat élvez; üdvözli, hogy Szarajevó kanton közgyűlése – Bosznia-Hercegovinában elsőként – az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) Sejdić-Finci ügyben hozott ítéletével összhangban egyhangúlag elfogadta alkotmányának azon módosítását, melynek értelmében az etnikailag nem meghatározott, illetve etnikai kisebbségek létrehozhatják saját képviselőcsoportjaikat a közgyűlésben;

16. tudomásul veszi a bővítésért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztos határozatát, amely szerint a csatlakozási folyamatról szóló EU–Bosznia-Hercegovina magas szintű párbeszéd tervezett harmadik ülését nem tartják meg, tekintettel arra, hogy nem jött létre politikai megállapodás a Sejdić-Finci ítélet végrehajtásáról; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a megállapodás elmaradása káros hatást fejthet ki a csatlakozási folyamat egészére, és felszólítja a politikai vezetőket, hogy találjanak megoldást;

2013. május 23., csütörtök

17. arra bátorítja az EU különleges képviselőjét és küldöttségvezetőjét, hogy tegyen további erőfeszítéseket a Sejdíć-Finci ítélet végrehajtására irányuló megállapodás előmozdítása érdekében;

18. megjegyzi, hogy haladéktalanul szükség van alkotmányos reformokra mind állami szinten, mind a területi egységek szintjén, hogy az intézményi struktúrák minden szinten hatékonyabbá, funkcionálisabbá és átláthatóbbá váljanak; megismétli, hogy egyszerűsíteni kell a Bosznia-hercegovinai Föderáció felépítését; felkéri az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy szorgalmazzon széles körű és nyílt konzultációkat és nyilvános vitákat az ország valamennyi érdekeltjével az alkotmány módosításáról; hangsúlyozza, hogy e folyamatban szükség van minden fél és közösség teljes körű közreműködésére, és annak konkrét eredményekkel kell zárulnia;

19. felszólítja az összes illetékes hatóságot, hogy biztosítsák egy független, pártatlan és hatékony – pártatlan és független rendőri szolgálat által segített – igazságszolgáltatási rendszer kiépítését, és hatékonyan hajtsák végre az igazságügyi ágazat reformjára irányuló stratégiát és a háborús bűnökkel kapcsolatos nemzeti stratégiát; sürgeti a polgári és büntetőügyekben kialakult ítélkezési gyakorlat harmonizációját a különböző igazságügyi és bűnvádi eljárási rendszerek között, valamint az igazságszolgáltatás tárgyában az EU és Bosznia-Hercegovina között lefolytatott strukturált párbeszéd keretében született valamennyi ajánlás végrehajtását;

20. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy gondoskodjanak a közigazgatás reformjának előrehaladásáról és az igazgatási kapacitások megerősítéséről valamennyi, uniós ügyekkel foglalkozó kormányzati szinten; aggódik a közigazgatás pénzügyi fenntarthatóságáért, és a reformjához szükséges politikai támogatás hiánya miatt; hangsúlyozza, hogy az EU támogatásával a hatékony koordinációs mechanizmus kiépítésére és a közszolgálat képzettségi szintjének emelésére és szaktudásának javítására kell összpontosítani, mivel ez fontos tényező az EU-val folytatott hatékony és termékeny együttműködés biztosítása szempontjából;

21. aggodalmának ad hangot az országban széles körben elterjedt korrupció, annak politikai pártokhoz való kötődése és a közélet minden szintjén kimutatható jelenléte kapcsán; az illetékes hatóságokat minden szinten korrupcióellenes stratégiák és tervek előterjesztésére és végrehajtására bátorítja; kéri az illetékes hatóságokat, hogy nyilvánítsák ki a probléma megoldására irányuló politikai szándékukat, és minden szükséges eszközt biztosítsanak a Korrupció Elleni Hivatalnak ahhoz, hogy elérje a teljes körű működőképességet, a vizsgálatok és ítéletek tekintetében mérhető eredményeket mutasson fel, és bátorítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy a korrupcióval kapcsolatos jogszabályokat hozzák összhangba a GRECO ajánlásaival; hangsúlyozza, hogy hatékonyan fel kell lépni az emberkereskedelemmel szemben eljárás alá vonva az elkövetőket, valamint védelmet és kártérítést biztosítva az áldozatok számára;

22. nyomatékosan kéri az illetékes hatóságokat, hogy gyorsítsák fel az EUROPOL-lal aláírandó operatív megállapodásra vonatkozó ütemterv végrehajtására irányuló erőfeszítéseiket, különösen azáltal, hogy harmonizálják releváns adatvédelmi jogszabályaikat és eljárásaikat;

23. nyomatékosan felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy ösztönözzék a független és sokszínű, politikai befolyástól és etnikai felaprózottságtól és megosztottságtól mentes média fejlődését; kiemeli a közszolgálati médiák különleges szerepét a demokrácia és a társadalmi kohézió megerősítése terén, és felhívja a hatóságokat, hogy biztosítsák e médiák pénzügyi fenntarthatóságát, függetlenségét és az európai normáknak való megfelelést; sajnálatosnak tartja az újságírókra nehezedő folyamatos politikai nyomást és az őket érő fenyegetéseket; aggodalmát fejezi ki a Hírközlési Szabályozó Hatóság és a közszolgálati műsorszórók függetlenségének aláásására irányuló törekvések miatt; emlékeztet arra, hogy a szabad média a szilárd demokrácia alapvető összetevője;

24. kéri az összes politikai pártot, hogy dolgozzanak proaktívan egy befogadó és toleráns társadalom létrejöttéért; kéri az illetékes hatóságokat, hogy hajtsák végre a hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló jogszabályokat és szakpolitikákat, és számolják fel a joghézagokat és a gyakorlati hiányosságokat, többek között a fogyatékkal élő emberekkel kapcsolatosakat is; aggasztónak tartja az LMBT személyekkel szembeni gyűlöletbeszédet, az őket érő fenyegetéseket és zaklatást; kéri a hatóságokat, teljes körűen hajtsák végre a Roma Cselekvési Tervet, és aktívan mozgítsák elő a romák és minden más kisebbség tényleges integrációját, nyilvánosan ítélik el a gyűlölet által motivált incidenseket, és biztosítsák az azokkal kapcsolatos megfelelő rendőrségi nyomozati és büntetőeljárások lefolytatását; felszólítja a hatóságokat, hogy pénzügyi és gyakorlati támogatással, valamint politikai elkötelezettséggel segítsék aktívan az e téren tett civil társadalmi kezdeményezéseket;

25. támogatja a bosznia-hercegovinai emberi és polgári jogi jogvédők munkáját, és kéri a Bizottságot olyan pénzügyi mechanizmusok kidolgozására, amelyek lehetővé teszik, hogy helyi szintű szervezetek is részesülhessenek az előcsatlakozási támogatási eszköz keretében nyújtott finanszírozásból;

2013. május 23., csütörtök

26. kéri a nők önrendelkezésének megvalósítását, a nők jogainak előmozdítása, védelme és megerősítése, társadalmi és gazdasági helyzetük javítása, munkaerő-piaci jelenlétük növelése, a politikai és gazdasági döntéshozatali eljárásokban való méltányos képviselőségük biztosítása, valamint a női vállalkozások bátorítása révén; megállapítja, hogy a nők továbbra is alulreprezentáltak a parlamentekben, a kormányokban és a közigazgatásban, valamint hogy munkahelyi jogaikat gyakran semmibe veszik; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy az egész országban emeljék magas szintre a szülési, apasági vagy szülői szabadságot igénybe vevő személyek szociális biztonsági jogait, valamennyi állampolgár számára egységes helyzetet teremtve és kiküszöbölve a diszkriminációt;

27. aggodalmát fejezi ki a kiterjedt és be nem jelentett, családon belüli erőszak, valamint az elkövetőkkel szembeni eljárások elégtelen volta miatt; kéri a hatóságokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre intézkedéseket a nők tényleges védelmének biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a bűnüldözési szerveket annak érdekében, hogy sikeresen felléphessenek olyan problémákkal szemben, mint például a nemi alapú erőszak, a családon belüli erőszak, a kényszerprostitúció és a nőkereskedelem; hangsúlyozza a gyermekek erőszakkal, emberkereskedelemmel és minden más visszaéléssel szembeni védelmének jelentőségét; biztatja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, mi módon lehetne támogatni a családon belüli erőszak felszámolására irányuló törekvéseket;

28. üdvözli a háború alatt Bosznia-Hercegovinában elkövetett nemi erőszak, szexuális visszaélés és kínzás áldozatai számára kidolgozott program tervezetét; sürgeti, hogy bocsássonak elegendő forrást a konfliktushoz kapcsolódó szexuális visszaélés áldozatainak szisztematikus rehabilitációjára, amelynek ki kell terjednie az áldozatok kárpótlására – társadalmi státuszuktól függetlenül –, orvosi és pszichológiai ellátásukra, valamint megfelelő szociális szolgáltatások biztosítására; kéri valamennyi illetékes hatóságot, hogy hívják fel a közvélemény figyelmét az áldozatok helyzetére;

29. kéri a Föderációt, hogy a büntető törvénykönyvbe illesszen a gyűlölet motiválta bűncselekményekkel kapcsolatos szabályozást, a Boszniai Szerb Köztársaságban és a Brčkói Körzetben 2009-ben már bevezetésre került szabályozáshoz hasonlóan;

30. felhívja a figyelmet arra, hogy 2011 végére már mintegy 113 000 ember kényszerült lakóhelye elhagyására Bosznia-Hercegovinában, közöttük mintegy 8 000 embert gyűjtőközpontokban helyeztek el és 7 000 volt menekült; felszólít minden szinten minden illetékes hatóságot, hogy segítsék elő – többek között a nemzetközi adományozó közösség által a 2012 áprilisában Szarajevóban tartott nemzetközi adományozói konferencián tett megújított kötelezettségvállalás alapján is – a menekültek és az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek visszatérését, lakhatást, oktatást, szociális védelmet és munkalehetőséget biztosítva az érintetteknek; kéri, hogy a hatóságok azzal is segítsék elő a folyamatot, hogy valamennyi hazatérő menekültnek méltányos és megfelelő pénzügyi támogatást nyújtanak, beleértve a Poszavinába visszatérő horvát menekülteket is;

31. aggodalommal jegyzi meg, hogy Bosznia-Hercegovinában magas a háború miatt poszttraumás stressz-zavarban szenvedő emberek száma; kéri a hatóságokat, hogy számolják fel a poszttraumás stressz-zavarban szenvedő emberek szociális védelme és pszichológiai ellátása tekintetében fennálló hiányosságokat;

32. felszólít az aknamentesítési stratégia maradéktalan végrehajtására, valamint az aknamentesítési fellépésekre vonatkozó jogszabály elfogadására, a taposóaknák okozta újabb végzetes balesetek megelőzése érdekében;

33. határozottan elítél minden olyan kísérletet, Bosznia-Hercegovinában vagy a világ bármely más pontján, amely a Srebrenicában végrehajtott népirtás jelentőségének leminősítésére vagy megtörténtének tagadására irányul;

Társadalmi-gazdasági kérdések

34. minden szinten sürgeti a kormányzatokat a hatékony és eredményes költségvetési politika fenntartására; aggasztónak tartja az informális gazdaság méreteit és a munkanélküliség magas szintjét, különösen a nők és a fiatalok körében; aggodalmának ad hangot a politikai instabilitás és a gyenge lábakon álló jogállamiság növekedésre és beruházásokra, valamint az üzleti környezet egészére gyakorolt hatását illetően; kéri a kormányt, hogy teremtsen egységes gazdasági térséget az országban, vezessen be az üzleti élet fellendítése – és különösen a kkv-k – szempontjából kedvező feltételeket, erősítse meg a növekedés hazai forrásait, ugyanakkor csökkentse a kormány meghatározó szerepét a gazdaságban és a monopóliumokban való részvételét, mozdítsa elő a növekedést célzó kiadásokat, és fokozza a versenyképességet;

35. üdvözli az Unió azon döntését, hogy 100 millió eurós makrofinanszívalis támogatást nyújt Bosznia-Hercegovina számára annak egyértelmű jeleként, hogy fontos számára az ország európai integrációja és az ország lakosságának jóléte;

36. kéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, különösen a legtöbb bosznia-hercegovinai társaságot nyilvántartó szervek alá tartozó hatóságokat, hogy vizsgálják felül és korszerűsítsék munkakörülményeiket, valamint erősítsék meg a társadalmi párbeszédet és a munkaügyi felügyeletet;

2013. május 23., csütörtök

37. üdvözlí a Bosznia-Hercegovina és az EU közötti, Bosznia-Hercegovina Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) történő csatlakozásáról szóló megállapodás aláírását; bátorítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy más partnerekkel is folytassanak újabb tárgyalásokat azzal a céllal, hogy az ország már a közeljövőben csatlakozhasson a WTO-hoz;

38. megállapítja, hogy az oktatás általános keretének fejlesztése terén sikerült némi haladást elérni, ugyanakkor ismételten felhívja a Miniszterek Tanácsát többek között a 12 oktatási minisztérium és a brčkói körzetben működő oktatásügyi hivatal közötti együttműködés javítására, valamint az oktatási rendszer széttöredezettségének csökkentésére;

39. hangsúlyozza, hogy javítani kell az oktatás általános színvonalát, hogy megfeleljen a belső és külföldi munkaerő-piaci igényeknek; felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy keressenek megoldást a szakmunkásképzés hiányosságaira annak érdekében, hogy külföldi beruházókat vonzzanak az országba, illetve biztosítsák – többek között gazdasági szükségszerűségből –, hogy megkezdődjön az oktatási intézmények akkreditációja, és működésre kész állapotba kerüljenek a képesítések és diplomák elismerésével foglalkozó ügynökségek; üdvözlí a fiatalok munkaerő-piaci érvényesülésének megkönnyítését célzó képzések és programok kidolgozására irányuló intézkedéseket, és több kezdeményezést sürget e téren;

40. sürgeti az összes illetékes hatóságot, hogy vessenek véget a gyermekek etnikai szegregációjának („két iskola egy tető alatt”), amely a Föderáció egyes kantonjaiban még tartja magát; kéri továbbá, hogy mozdítsák elő mindenekelőtt a roma gyermekek oktatásba való hatékony bevonását, többek között az iskolák erre való felkészültségével kapcsolatos programok kidolgozásával; kéri a hatóságokat, hogy működjenek együtt az e téren tevékenykedő nem kormányzati szervezetekkel annak ösztönzése érdekében, hogy a roma családok segítsék a gyermekek iskoláztatását; kéri a hatóságokat, hogy közelítsék egymáshoz a Bosznia-Hercegovinában hatályos jogszabályokat annak biztosítása érdekében, hogy minden gyermek egyenlő kezelésben részesüljön; általánosságban fokozottabb erőfeszítésekre hív fel a családok szétszakadásának megakadályozása és a veszélyeztetett családok számára nyújtott támogató szolgáltatások körének bővítése érdekében; felkéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy célzott uniós segítségnyújtás hozzájárulhat-e a szegregált oktatási rendszer felszámolásához;

41. üdvözlí a Bizottság arra irányuló terveit, hogy az oktatással foglalkozó, magas szintű konferenciát hív össze a témával foglalkozó nemzetközi szervezetek és az oktatási kérdésekben illetékes bosznia-hercegovinai hatóságok képviselőinek részvételével, azzal a céllal, hogy előmozdítsa a párbeszédet több témában, többek között a gyermekek iskolákban tapasztalható etnikai szegregációjára tárgyában is;

42. kéri a hatóságokat, hogy a jogszabályokat igazítsák az uniós szakmai képesítések elismerése tekintetében irányadó uniós jogi kerethez;

43. sürgeti a hatóságokat, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést a nemzeti örökség megőrzése érdekében, és foglalkozzanak a vonatkozó jogi kerettel; kéri továbbá az összes illetékes hatóságot minden szinten, hogy biztosítsanak egyértelmű eljárásokat a kulturális intézmények finanszírozásához annak érdekében, hogy megelőzzék bezárásukat;

44. kéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy léptessenek érvénybe megfelelő intézkedéseket a vízummentes utazási rendszert érintő további visszaélések megakadályozására, és hogy lépjenek fel hatékonyan az uniós tagállamokban lefolytatott menekültügyi eljárásokat érintő szervezett visszaélésekkel szemben;

Regionális együttműködés és kétoldalú kérdések

45. elismerően szól Bosznia-Hercegovina regionális együttműködésben való konstruktív szerepvállalásáról, és kéri az országot, hogy minden szomszédjával együttműködve dolgozzon a közös határok megállapításán;

46. kéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy gyorsítsák fel a Horvátország uniós csatlakozásával kapcsolatos előkészületeket, Bosznia-Hercegovina élelmiszer-biztonságra vonatkozó jogszabályait az uniós vívmányokhoz igazítva; aggodalmát fejezi ki a bosznia-hercegovinai hatóságok tétlensége miatt, és amiatt, hogy ez veszteségekhez vezethet az ország exportpiacain; üdvözlí az eddig elért előrehaladást, és nyomatékosan kéri az illetékes hatóságokat, hogy gyors ütemben építsék ki a horvát határon felállítandó uniós határállomásokon szükséges infrastruktúrát; üdvözlí a Bizottság azon kezdeményezését, hogy az utolsó még fennálló határigazgatási – többek között a Neum/Ploče megállapodással kapcsolatos – vitákra Horvátország uniós csatlakozása fényében a Horvátország és Bosznia-Hercegovina részvételével zajló háromoldalú tárgyalásain próbáljon megoldást találni; további konstruktív erőfeszítésekre szólít fel e tekintetben, szükség esetén lehetővé téve további uniós határállomások létrehozását; nagyra értékeli Bosznia-Hercegovina hozzájárulását a

2013. május 23., csütörtök

lezáratlan ügyek megoldása terén elért előrelépésekhez, ideértve a helyi határforgalmi megállapodás végleges kialakítását is, amelynek célja a polgárok közlekedésének egyszerűbbé tétele a határövezetekben; véleménye szerint olyan megoldást kell találni, amely 2013 júliusa után is fenntartja a két ország között a személyi igazolványok jelenlegi rendszerét, hogy a bosznia-hercegovinai polgárok továbbra is utazhassanak Horvátországba;

47. ismételten felszólít a koszovói állampolgárok belépésének engedélyezésére, mivel Bosznia-Hercegovina az utolsó ország a térségben, amely ezt megtagadja; ezért kéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy – követve Szerbia és más országok példáját – ismerjék el a koszovói állampolgárok alapvető úti okmányait, hogy azok beléphessenek az ország területére;

48. ismételten kiemeli a schengeni országokba történő vízummentes beutazáshoz szükséges minden szükséges feltétel és intézkedés folyamatos és szigorú végrehajtásának, a hosszú távú stratégiák megvalósításának, és a kisebbségi politika szabályozásának szükségességét; szükségesnek tartja, hogy tájékoztassák a polgárokat a vízummentes rendszer korlátairól, hogy megakadályozzák a szabad utazáshoz való jogot érintő és a vízumliberalizációs politikával való mindennemű visszaélést; megjegyzi, hogy a Bosznia-Hercegovinából származó, és az EU tagállamaiban menedékkérelmet kérő személyek száma tartósan alacsony; hangsúlyozza a bosznia-hercegovinai polgárok vízummentes utazásának fontosságát;

o

o o

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, Bosznia-Hercegovina elnöki hivatalának, Bosznia-Hercegovina minisztertanácsának, Bosznia-Hercegovina parlamenti közgyűlésének, valamint Bosznia-hercegovinai Föderáció és a Boszniai Szerb Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0226

A Macedónia volt Jugoszláv Köztársaságról szóló 2012. évi eredményjelentés

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a Macedónia volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2012. évi jelentésről (2013/2866(RSP))

(2016/C 055/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Tanács 2005. december 16-i határozatára, amely megadta az uniós tagjelölt státuszt, és tekintettel az Európai Tanács 2006. június 15–16-i és 2006. december 14–15-i üléseit követő elnökségi következtetésekre,

— tekintettel az Európai Tanács 2012. december 13-i következtetéseire,

— tekintettel az EU és az USA misszióvezetőinek 2013. január 11-i közös nyilatkozatára,

— tekintettel az elért eredményekről szóló 2012-es bizottsági jelentésre (SWD(2012)0332) és a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2012–2013” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0600),

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 845 (1993) és 817 (1993) számú határozataira, az ENSZ Közgyűlésének 47/225 (1993) számú határozatára, valamint az 1995-ös ideiglenes megállapodásra,

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel a Nemzetközi Bíróságnak az 1995. szeptember 13-i ideiglenes megállapodás alkalmazásáról szóló ítéletére,
 - tekintettel az Európa Tanács Helyi és Regionális Hatóságok Kongresszusának 329(2012) számú, az országbeli helyi demokráciáról szóló ajánlására,
 - tekintettel korábbi állásfoglalásaira, köztük „Bővítés: szakpolitikák, kritériumok és az EU stratégiai érdekei” című 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a parlamenti vegyes bizottság 2012. június 7-i 10. ülésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az integrációs folyamat során valamennyi tagjelölt és potenciálisan tagjelölt országgal saját érdekeik alapján kell foglalkozni;
- B. mivel a magas szintű csatlakozási párbeszéd új lendületet vitt az országban zajló reformfolyamatokba;
- C. mivel az uniós csatlakozás az ország hosszú távú stabilitása és az etnikumok közötti megfelelő kapcsolatok szempontjából alapvető fontosságú;
- D. mivel az Európai Tanács – a Bizottság ezzel kapcsolatos pozitív ajánlása ellenére – a negyedik egymást követő évben is úgy határozott, hogy nem nyitja meg a csatlakozási tárgyalásokat az országgal; mivel az újabb halasztás növeli az ország közvéleményének egyre fokozódó elégedetlenségét az európai uniós integrációs folyamat patthelyzete, valamint a belföldi problémák és belső feszültségek elmélyülésének veszélye miatt; mivel a kétoldalú kérdések nem akadályozhatják a csatlakozási tárgyalások hivatalos megnyitását, jóllehet azokat még a csatlakozási folyamat vége előtt meg kell oldani;
- E. mivel az ország készen áll az Unióval folytatandó csatlakozási tárgyalások megkezdésére;
- F. mivel a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok továbbra is a bővítési folyamat lényegi részét alkotják;
- G. mivel a kétoldalú kérdésekkel konstruktív szellemben, az általános európai uniós érdekek és értékek figyelembevételével kell foglalkozni;

Általános szempontok

1. ismételten sürgeti a Tanácsot, hogy további késedelem nélkül tűzze ki a csatlakozási tárgyalások megkezdésének időpontját;
2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács a legutóbbi, 2012. december 11-i ülésén a negyedik egymást követő évben határozott úgy, hogy nem követi a Bizottság ajánlását, és még nem kezdte el a csatlakozási tárgyalásokat; mindazonáltal úgy véli, hogy az Európai Tanács következtetései, amelyeket egy határidőhöz kötött határozathozatal céljából egyhangúan hagytak jóvá a Bizottság további jelentése alapján, valódi előrelépést jelentenek, elismerve – az Európai Tanács 2012. decemberi következtetéseiben megfogalmazottak szerint – a kellő mélységű előrelépés szükségességét kulcsfontosságú területeken; gratulál a bővítésért felelős biztosnak kezdeményezése miatt, és felhívja, hogy az általa készítendő jelentésben térjen ki a bővítés elmaradásából eredő költségekre és a status quo fenntartása esetén az ország szempontjából felmerülő legnagyobb kockázatok értékelésére; üdvözlöi az Európai Bizottság 2013. április 16-i tavaszi jelentését, és felhívja az ír elnökséget, hogy folytasson intenzív diplomáciai tevékenységet annak érdekében, hogy megfelelő eredmények álljanak rendelkezésre a Tanács arra vonatkozó határozatához, hogy 2013. június végén megnyitja a tárgyalásokat;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0453.

2013. május 23., csütörtök

3. hangsúlyozza, hogy a jószomszédi kapcsolatok az uniós csatlakozási folyamat lényeges pillérét alkotják; üdvözlí az ország általános konstruktív szerepét a többi csatlakozásra váró országgal ápolit kapcsolatok tekintetében; ösztönzi az Athén, Szófia és Szkopje közötti diplomáciai kapcsolatok folytatódását, és hangsúlyozza a kölcsönös tiszteleten, barátságón és konstruktív párbeszédén alapuló „jószomszédi viszonyok” kialakítása iránti elkötelezettség kinyilvánításának fontosságát mindhárom részről, melyhez hozzátartozik a félreértések megoldására és az ellenségesség meghaladására irányuló öszinte szándék; javasolja minden olyan gesztus, nyilatkozat vagy fellépés elkerülését, amely hátrányosan érinthetné a jószomszédi kapcsolatokat; e tekintetben üdvözlí a szkopjei és a szófiaí kormány képviselőinek közelmúltban megrendezett első találkozóját, ahol megvitatták a két ország közötti jószomszédi viszonyról szóló megállapodás aláírásának lehetőségét; sürgeti, hogy a bővítési biztos jelentésében fordítson különös figyelmet a „jószomszédi viszonyok” kérdésre; egyúttal fokozott szociokulturális együttműködést szorgalmaz a térségben élő népcsoportok között fennálló kötelékek megerősítése érdekében;
4. megismétli álláspontját, miszerint a kétoldalú kérdésekkel – konstruktív és jószomszédi szellemben – a csatlakozási folyamat legkorábbi szakaszában, lehetőleg a csatlakozási tárgyalások megnyitása előtt foglalkozni kell; emlékeztet azon megközelítésére, miszerint a kétoldalú kérdések nem használhatók fel eszközként az uniós csatlakozási folyamat hátráltatására;
5. fenntartja, hogy az integrációs folyamat során valamennyi tagjelölt és potenciálisan tagjelölt országgal saját érdekeik alapján kell foglalkozni;
6. határozott meggyőződése, hogy a tárgyalások megkezdése már önmagában is jelentősen ösztönözheti a további reformokat, javíthatja a belföldi helyzetet, előmozdíthatja az etnikumok közötti párbeszédet, és segítheti a jószomszédi viszonyok kedvező alakulását;
7. úgy ítéli meg, hogy a magas szintű csatlakozási párbeszéd fontos szerepet töltött be a jelenlegi vitás helyzet javításában és abban, hogy az uniós csatlakozási folyamat új erőre kapjon; üdvözlí az azonosított szakpolitikai területek több mint 75 %-án elért előrelépéseket; ismételten felhívja a figyelmet a teljes és visszafordíthatatlan végrehajtás fontosságára; hangsúlyozza, hogy a magas szintű csatlakozási párbeszéd nem a tárgyalások pótlására szolgál; felhívja a Tanácsot, hogy a további előrehaladás érdekében kérje fel a Bizottságot az átvilágítási folyamat lehető legrövidebb időn belül történő megkezdésére;
8. üdvözlí és teljes mértékben támogatja a legutóbbi megállapodást, amely a patthelyzet feloldását jelenti az ország hazai politikai fejleményei tekintetében, és úgy véli, hogy a jelen megállapodás lehetővé teszi – az Európai Tanács vitáit megelőzően – az uniós csatlakozás felé való továbbhaladást; felhívja valamennyi felet a politikai párbeszéd folytatására, és hangsúlyozza, hogy az uniós menetrend széleskörű támogatást és részvételt kíván meg valamennyi párttól; hangsúlyozza, hogy a politikai nézeteltérések megvitatásának és megoldásának szempontjából a nemzeti parlament kulcsfontosságú demokratikus intézmény, és az ország valamennyi politikai erejétől azt kéri, hogy ebben a szellemben cselekedjék, tiszteletben tartva annak eljárásait és az alapját képező demokratikus értékeket; támogatja a parlament működésének javítását célzó kezdeményezéseket, beleértve a 2012. december 24-i események felelőseinek elszámoltatására létrehozandó vizsgálóbizottság felállítására irányuló javaslatot, a parlament eljárásainak átfogó, valóban pártközi alapon történő reformjáról szóló ajánlások elkészítését, a parlament tekintélyének, függetlenségének és legitimitásának javítása, valamint a hasonló incidensek megisméltődésének elkerülése céljából; felkéri a hatóságokat a vizsgálóbizottság haladéktalan felállítására, hogy az elkezdhesse a rendes politikai folyamatok helyreállítását célzó fontos munkáját az országban; sajnálja, hogy a parlamentből újságírókat is kitiltottak, és felszólít a kormány és az újságírók szövetsége közötti párbeszédnek az újságírók bizalmát és hitét visszaadó feltételek közötti;
9. mély aggodalmát fejezi ki az etnikumok közötti kapcsolatokban az év során előtérbe került feszültségekkel kapcsolatban; úgy véli, hogy a soknemzetiségű, multikulturális és többvallású békés társadalom irányába történő fejlődésben és a társadalom etnikai hovatartozás mentén történő polarizálódásához fűződő kockázat kiküszöbölésében alapvető szerepet játszik a megerősített politikai párbeszéd; határozottan elítéli az etnikai alapú intolerancia valamennyi megnyilvánulását és jelét;
10. üdvözlí az ohridi keretmegállapodás végrehajtásáról szóló kormányzati jelentést, és elvárja a jelentés nyilvánosságra hozatalát annak érdekében, hogy az ország soknemzetiségű jövője széles körű társadalmi és politikai támogatást kapjon; ösztönzi a kormányt, hogy mihamarabb térjen rá a felülvizsgálat következő szakaszára;

2013. május 23., csütörtök

11. üdvözli 2011–14. évi decentralizációs programot, és felszólít a regionális fejlesztésre vonatkozó törvény teljes körű végrehajtására; ösztönzi a kormányt, hogy folytassa a pénzügyi decentralizációt törekedve arra, hogy középtávon a GDP 9 %-át a helyi és regionális hatóságok költsék el; elismerését fejezi ki a kormánnyal partnerségben működő UNDP és a tágabb adományozói közösség által folytatott munka iránt, amely célja, hogy a helyi önkormányzat kapacitását építse a jó kormányzás és valamennyi polgár egyenlő hozzáféréseinek biztosítása érdekében;

12. üdvözli a hatóságok erőfeszítéseit a kommunista múlttal való szakítással, a korábbi jugoszláv titkosszolgálatokhoz köthető ügynökök nevének nyilvános közzétételével, valamint a lusztrációs törvény időbeli hatályának a nyilvános információkhoz való szabad hozzáférésről szóló törvény elfogadásának időpontjáig történő kiterjesztésével kapcsolatban; ugyanakkor arra ösztönzi a hatóságokat, hogy szerezzék vissza a jugoszláv titkosszolgálati archívumokat Szerbiától, a lusztrációs folyamat pedig a hírszerző és a kémelhárító szolgálatok személyi állományára is terjesszék ki; szorgalmazza az adatellenőrzési bizottság mandátumának megerősítését azáltal, hogy a hírszerző és kémelhárító szolgálatoktól származó összes szükséges dokumentumot állandó jelleggel e bizottsághoz átirányítják; hangsúlyozza a biztonsági ágazat reformjának, valamint a hírszerző és kémelhárító szolgálatok szigorúbb parlamenti felügyeletének szükségességét;

13. úgy véli, hogy egy soknemzetiségű társadalom megerősített politikai párbeszeden, példamutató, más etnikumok iránt elfogadást és türelmet tanúsító vezetésen, valamint olyan oktatási rendszeren keresztül valósítható meg, amely a soknemzetiségű társadalom értékeire tanít; üdvözli a kormány soknemzetiségű oktatási projektjét és felszólítja az összes iskolát, hogy kövesse az úttörők, köztük a kumanovói iskolák példáját, amelyek célkitűzése, hogy felszámolják a különböző etnikumú közösségek elkülönített oktatását;

14. határozottan arra bátorítja a hatóságokat és a civil társadalmat, hogy tegyék meg a történelmi megbékélésre irányuló megfelelő intézkedéseket a különböző etnikai csoportok közötti és csoportokon belüli megosztottság feloldása érdekében, beleértve a bolgár identitású állampolgárokat is; újólaj felszólít pozitív lépések megtételére a szomszédos uniós tagállamokkal közös események és személyiségek együttes megünneplése tekintetében; bátorítja a történelemmel és oktatással foglalkozó közös szakértői bizottságok létrehozására irányuló kísérleteket, amelyek a tudományos együttműködést megerősítve és a fiatal generációk szomszédos népek iránti pozitív hozzáállását előmozdítva hozzájárulnának a történelem objektív, tényeken alapuló értelmezéséhez; sürgeti a hatóságokat, hogy vezessenek be a történelem ideológiai értelmezésétől mentes olyan tananyagokat, amelyek a kölcsönös megértést kívánják elősegíteni; aggodalommal tölti el az „antikizálás” jelensége; meggyőződése, hogy a kultúrát és a művészetet a népek megosztása helyett egymáshoz közelítésükre kell felhasználni; sürgeti a kormányt, hogy adjon egyértelmű jelzést a nyilvánosság és a média számára, hogy az országban a nemzetiségi hovatartozáson alapuló megkülönböztetés nem eltűrt jelenség, beleértve az igazságszolgáltatás, a média, a foglalkoztatás és a szociális lehetőségek területét is; hangsúlyozza e fellépések fontosságát a különböző etnikai közösségek integrációja, valamint az ország stabilitása és európai uniós integrációja szempontjából;

15. üdvözli a gyermekigazságügy területén a normatív keret erősítésében elért haladást, ideértve a fiatakorúak büntető igazságszolgáltatására vonatkozó törvény módosítását, egy felügyeleti rendszer létrehozását és a fiatakorú bűnözés megelőzésére vonatkozó nemzeti stratégia kidolgozását is; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elégtelen források, a szakmai személyzet korlátozott kapacitása és a gyermekkorú áldozatok számára elérhető hatékony válaszadási rendszer hiánya miatt még mindig vannak hiányosságok a bűncselekmények gyermekkorú áldozatainak – és különösen az erőszak áldozatainak – védelme terén; szorgalmazza több pénzügyi és humán erőforrás biztosítását a Szociális Munkaközpontok számára, valamint olyan multidiszciplináris csoportok létrehozását, amelyek helyreállítási, rehabilitációs és reintegrációs szolgáltatásokat tudnak biztosítani a gyermekkorú áldozatok számára;

A jószomszédi kapcsolatok és az országnévvél kapcsolatos kérdés

16. továbbra is sajnálatosnak tartja, hogy a név vita mindmáig akadályt gördít az ország uniós tagállammá válásának útjába; egyetért az Európai Tanáccsal abban, hogy a név vitát mindkét részről véglegesen és haladéktalanul le kell zárni, és hogy a nemzetközi jog részét képező hágai határozatnak hatályba kell lépnie; határozottan támogatja az ENSZ különmegbízottjának egy kölcsönösen elfogadható megoldás elérésére irányuló törekvéseit; üdvözli a bővítési biztos által beterjesztett, a Szkopje, Athén és Brüsszel közötti háromoldalú találkozóra vonatkozó javaslatot; úgy véli, hogy ez a kezdeményezés lökést adhat az ENSZ által vezetett tárgyalásoknak; üdvözli azt az új lendületet, amely az egyetértési megállapodásnak, valamint a közelmúltban az ENSZ-közvetítővel folytatott kapcsolatfelvételeknek köszönhető; felhívja valamennyi felet, hogy ragadják meg az alkalmat és vigyék sikerre a fellépést, és folytassanak konstruktív párbeszédet a megoldás megtalálása, illetve a patthelyzet feloldása érdekében; úgy véli, hogy az ország vezetésének és az Európai Uniónak fel kell vázolniuk a nyilvánosság számára annak előnyeit, hogy a kérdésről szóló népszavazás előtt megoldást találjanak;

2013. május 23., csütörtök

17. ismételtén sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EU-Szerződéseknek megfelelően kezdjék meg egy általánosan alkalmazandó választottbírói eljárás kidolgozását, melynek célja a csatlakozni kívánó országok és tagállamok közötti kétoldalú kérdések rendezése;

18. örömmel fogadja a „macedón” kifejezés használatát a 2012-es helyzetjelentésben, tiszteletben tartva a különböző nyelveket, identitásokat és kultúrákat az országon belül és a szomszédos uniós tagállamokban;

Politikai kritériumok

19. egyetért a Bizottság azon megállapításaival, miszerint az ország továbbra is eleget tesz a politikai kritériumoknak;

20. felszólít a Parlament kormány fölött gyakorolt ellenőrző szerepének megerősítésére és a választási kódex javítására, valamint a politikai pártok finanszírozásának átláthatóbbá tételére; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a 2011. évi parlamenti választások után kiadott EBESZ/ODIHR-ajánlásokat csak részben hajtották végre, és erre vonatkozólag az ajánlások teljes körű végrehajtása érdekében felhívja a kormányt a törvények módosítására, többek között a választói névjegyzék felülvizsgálata és frissítése tekintetében;

21. üdvözli a folytatódó erőfeszítéseket a polgári és közszolgálat, valamint az általános közigazgatási eljárások jogalkotási keretének javítása területén, így a közszolgálati alkalmazottakra és az általános közigazgatási eljárásokra vonatkozó törvények kapcsán; további erőfeszítésekre szólít fel az átláthatóság, a pártatlanság, a professzionális közigazgatás, az érdemeken alapuló szolgálatba való felvétel biztosítása, valamint a pénzügyi ellenőrzés, a stratégiai tervezés és a humánerőforrás-gazdálkodás erősítése érdekében;

22. további erőfeszítésekre szólít fel a bírói testület függetlenségének és pártatlanságának garantálása érdekében; fontosnak véli a bírák felmentéséhez szükséges feltételek egyértelműsítését a bírói függetlenség kockázatának kiküszöbölése érdekében; üdvözli a bírósági ügyek terén tapasztalható elmaradás csökkentésre irányuló előrelépéseket, azonban sürgeti azon intézkedések megtételét, amelyek csökkentik a legfelsőbb bíróság és a közigazgatási bíróság késedelmeit; sürgeti a bírósági hálózat fokozatos racionalizálását, valamint a bírák és ügyészek akadémiájának további támogatását, tekintettel az akadémiának a folyamatos képzés és az érdemeken alapuló felvétel biztosításában játszott kulcsfontosságú szerepére;

23. üdvözli a bírósági rendszer hatékonyságának és átláthatóságának növelésére irányuló erőfeszítéseket, és különösen a bírósági rendszer valamennyi szintjén működő bíróságok ítéleteinek közzétételét az adott bíróság honlapján; hangsúlyozza, hogy végrehajtási nyilvántartást kell létrehozni a büntetőeljárásokról és büntetőítéletekről, amely alapján az előrelépés mérhető; felszólít az igazságszolgáltatás egységesítésére az igazságügyi rendszer kiszámíthatóságának és a nyilvánosság bizalmának szavatolása érdekében;

24. támogatja az EULEX különleges vizsgálótestületét (SITF), és arra ösztönzi az országot, hogy teljes mértékben működjön együtt vele és segítse munkáját;

25. üdvözli a korrupció elleni küzdelem jogi keretének erősítését – beleértve az összeférhetlenségről szóló törvény módosításait –, azonban aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a korrupció az országon belül és az egész térségben egyaránt továbbra is elterjedt; felhív határozottabb erőfeszítésekre a jelenleg hatályos törvények végrehajtása területén, és további erőfeszítéseket tart szükségesnek annak érdekében, hogy meggyőző eredményeket érjenek el a kiemelt fontosságú ügyekben hozott ítéletek terén; örömmel fogadja az EBESZ által támogatott korrupcióellenes programot, nevezetesen a PrijaviKorupcija.org projektet, amelynek keretében lehetővé válik a korrupciós esetek sms-ben történő bejelentése, továbbá üdvözli tíz polgármester nyilatkozatát arról, hogy településükön a korrupcióval szemben semmilyen toleranciát nem tanúsítanak;

26. megjegyzi, hogy bár a korrupcióhoz kapcsolódó bűncselekményekért kiszabott büntetések szigorodtak, vagyontárgyak lefoglalását, illetve elkobzását elrendelő végzést továbbra is csak rendkívüli esetekben hoznak; véleménye szerint a vagyontárgyak lefoglalása és elkobzása a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem egyik kulcsfontosságú eszköze; felhívja az ország hatóságait, hogy teljes körűen hajtsák végre a büntető törvénykönyv kiterjesztett elkobzásra, illegális vagyongyarapodásra és jogi személyek büntetőjogi felelősségére vonatkozó rendelkezéseit;

27. elismerését fejezi ki a pártfinanszírozási törvény módosítása miatt; megemlíti különösen az Állami Számvevőszékre (ÁSZ) ruházott vezető szerepet a politikai finanszírozás felügyelete terén; felhívja az ország hatóságait, hogy lássák el az ÁSZ-t megfelelő eszközökkel ahhoz, hogy proaktív módon és alaposan ellenőrizhesse a párt- és kampányfinanszírozást, valamint jelentősen javíthassa a közkiadások és a politikai pártok finanszírozásának átláthatóságát;

2013. május 23., csütörtök

28. megjegyzi, hogy a nemzeti hírszerzési adatbázis létrehozására irányuló tevékenységek folyamatban vannak; arra ösztönzi a hatóságokat, hogy a szervezett bűnözés, a korrupció, a csalás, a pénzmosás és más súlyos bűncselekmények, köztük a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem teljes körű támogatása érdekében zárják le a pályázati eljárást, és a lehető legrövidebb időn belül döntsenek a nemzeti hírszerzési adatbázis megvalósításának alanyáról;

29. üdvözli a hírnévrontás bűncselekményi mivoltának eltörlését, és a szólásszabadsággal kapcsolatos kérdésekre vonatkozó, a kormány és az újságírók között folytatott párbeszéd megerősítését; felszólítja a hatóságokat, hogy a továbbiakban is erősítsék és mozdítsák elő az információk szabadságát és a médiapluralizmust, mindennemű politikai vagy pénzügyi befolyástól függetlenül; mindazonáltal aggódik, amiért az ország jelentősen hátrébb szorult a Riporterok Határok Nélkül által készített sajtószabadság-rangsorban, és további erőfeszítésekre szólít fel az újságírói szakmai szabványok erősítése, a feltáró újságírás, a médiapluralizmus elősegítése, a közszolgálati műsorszolgáltatás függetlensége, a médiában dolgozók munkaügyi jogainak erősítése, a médián belüli tulajdonviszonyok átláthatósága, a fenntarthatóság és az európai normáknak való megfelelés biztosítása érdekében; aggasztónak találja az újságírók között széles körben elterjedt öncenzúrát, valamint azt is, hogy a média területén nincs működő önszabályozó testület; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a kormány által finanszírozott reklámkampányok jelentős része a kormánypárti médiát használja hordozóul; támogatja az internet cenzúrája elleni küzdelmet folytató közösségi médiában tevékenykedő aktivistákat;

30. aggódik amiatt, hogy a média elemzések nélkül és a tárgyilagosságot nélkülözve foglalkozott a közelgő 2013. márciusi helyhatósági választásokkal, különösen az ellenzék tevékenységét illetően, amely a kampány időszakában gyakorlatilag meg sem jelent az állami és a magánkézben levő médiában; hangsúlyozza, hogy a szemfüles és professzionális média elengedhetetlen feltétele a demokratikus kultúra és intézmények fejlődésének, valamint a politikai kritériumok teljesülésének az országban;

31. tudomásul veszi az Emberi Jogok Európai Bírósága nagytanácsának az El-Masri ügyben hozott 2012. december 13-i ítéletét, amely Khaled El-Masri német állampolgár 2003. december 31-i elrablása, rendkívüli kiadatása és megkínzása, egy szkopjei szállodában 23 napig történő fogva tartása, majd a szkopjei repülőtérrel Afganisztánba történő szállítása kapcsán megállapítja az Európai Egyezmény többszöri megsértését; felhívja a kormányt, hogy minden szempontból haladéktalanul tegyen eleget az EJEB ítéletében foglaltaknak, beleértve a hivatalos bocsánatkérést El-Masri úrtól, a bíróság által megítélt kártérítés megfizetését és a nemzetközi vizsgálóbizottság létrehozása iránti elkötelezettségének kinyilvánítását is;

32. üdvözli az ENSZ nemek közötti esélyegyenlőséggel és a nők jogaival foglalkozó szervezetével (UN Women) partnerségben kidolgozott, a nők és férfiak közötti esélyegyenlőségről szóló új jogszabályt, a nemek esélyegyenlőségén alapuló költségvetési tervezésről szóló első ötéves stratégiát, a roma integrációról szóló cselekvési terv számára kiutalt alapot és a roma lakhelyek törvényesítését segítő projektet; üdvözli az LGBT személyek számára újonnan megnyitott támogató hivatalt, de aggódik az ellene megnyilvánult vandalizmus miatt; arra ösztönzi a kormányt, hogy folytassa a megkülönböztetés elleni politikák – különösen az etnikai és nemzeti hovatartozáson alapuló megkülönböztetéshez kapcsolódó politikák – megerősítését;

33. felhívja a minisztereket és hivatalnokokat, hogy nyilvánosan ítéljék el az LGBT személyek hátrányos megkülönböztetését, gondoskodjanak az LGBT közösség által tervezett meleg büszkeség napja vagy más események biztonságos és sikeres lezajlásáról, és vállaljanak kötelezettséget az Európai Unióról szóló Szerződésben megnevezett valamennyi alapon történő megkülönböztetésmentességért; felhívja a médiát, hogy szorítsa vissza az LGBT-ellenes retorikát, a gyűlöletbeszédet és a gyűlöletre uszítást is beleértve;

34. aggodalmát fejezi ki a rendőrség által tanúsított embertelen bánásmóddal kapcsolatos esetek miatt; szorgalmazza a rendőrség személyi állományának folyamatos továbbképzését, szakmai felkészítését és politikától való mentesítését; úgy véli, hogy a bűntelenség elleni fellépés, valamint a demokratikus és elszámoltatható rendőri erők biztosítása céljából a bűnüldöző hatóságok tekintetében független felügyeleti mechanizmusra van szükség;

35. hangsúlyozza, hogy az összes nyugat-balkáni ország polgárainak adott vízummentesség rendkívül fontos előny az uniós integrációs folyamat során, valamint a belpolitikai és igazságügyi reformok felgyorsításának egyik igen erős ösztönzője;

2013. május 23., csütörtök

36. felhívja a hatóságokat, hogy tegyenek intézkedéseket és működjenek együtt az uniós tagállamokkal az ország polgárai által az Unióban benyújtott jogosulatlan menedékkérelmek megakadályozása céljából, ugyanakkor minden polgár számára garantálják a vízummentes utazáshoz való jogot, és vegyék elejét a romák és az etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó személyek mindennemű megkülönböztetésének, illetve megbélyegzésének; felhívja az uniós tagállamok kormányait, hogy ne kifogásolják vagy akadályozzák a polgárok vízummentes utazását, hanem sürgessék a hatóságokat olyan politikák végrehajtására, amelyek tisztességes jövőt biztosítanak minden polgár számára az országon belül;

37. miközben örömmel fogadja a parlamentben részt vevő női politikusok néhány uniós tagállamhoz viszonyított magas számát, továbbra is aggódik a nők munkaerőpiacon való alacsony szintű részvétele miatt; felszólítja a hatóságokat, hogy erősítsék a fogyatékkal élő, utcára került, kábítószer használó, valamint szexuálisan zaklatott, családon belüli erőszak vagy emberkereskedelem áldozatául esett gyermekek ellátására irányuló szolgáltatásaikat;

38. üdvözli a Bizottság által a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelem terén elért folyamatos eredményeket; teljes foglalkoztatottságra szólít fel, és úgy véli, hogy ennek az esélyegyenlőségi testületek európai hálózata általi elfogadása példaként szolgál más ügynökségek és szervezetek számára a kapcsolódó európai hálózatokba történő integráción keresztül az uniós csatlakozás előmozdítására;

Civil társadalom

39. úgy véli, hogy olyan politikai kultúra kialakítása, amely hasznosítja a független, plurális, etnikailag és kulturálisan sokszínű és elfogulatlan civil társadalom előnyeit, kulcsfontosságú az ország további demokratikus fejlődése érdekében; hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a civil társadalmi szervezeteket, azoknak függetlenné kell válniuk a politikai érdekektől, és növelni kell a közös projektek intenzitását, amelyek egyaránt előnyösek a szomszédos országok civil társadalmi szervezetei számára és Európa-szerte általánosságban;

40. üdvözli a civil társadalmi szervezetekkel a jogi segítségnyújtásról és alapítványokról szóló jogszabályok módosításáról folytatott konzultációt; felszólít a civil társadalmi szervezetekkel való teljes körű és kellő időben történő, az összes vonatkozó politikai kezdeményezésről, köztük a magas szintű csatlakozási párbeszédéről és az átlátható módon kiválasztott civil társadalomfigyelő tagok összes illetékes kormányzati munkacsoportba történő integrációjáról szóló konzultációra;

41. kiemeli, hogy a civil társadalmi szervezetek létfontosságú szerepet játszhatnak az uniós integrációs folyamat átláthatóbbá, elszámoltathatóbbá és inkluzívabbá tételében;

42. úgy véli, az előcsatlakozási támogatási eszközről (IPA) készített parlamenti tanulmány arról tanúskodik, hogy szükség van a kormány civil társadalmakkal való „partnerségre” irányuló célkitűzés iránt való elköteleződésére, valamint társfinanszírozás biztosítása érdekében szükség van nemzeti alapok létrehozására, hogy a civil társadalmi szervezetek teljes körűen részt vehessenek az uniós finanszírozású programokban; felszólítja a civil társadalmi szervezeteket, hogy teljes mértékben vegyenek részt a következő IPA programozási döntéseiben;

Gazdasági kérdések

43. elismerését fejezi ki az országnak a makrogazdasági stabilitás fenntartásáért; rámutat azonban, hogy az állami szektor adóssága növekedett, a költségvetési irányítás minősége romlott, és a külföldi beruházások tekintetében bekövetkezett globális gazdasági visszaesés negatív hatásokkal járt;

44. üdvözli az üzleti környezet erősítését célzó jogalkotási intézkedéseket és a megbízható középtávú makro-költségvetési stratégiák kidolgozására irányuló folyamatos fellépést; arra ösztönzi a politikai erőket, hogy kezdjenek átlátható politikai párbeszédet az ország költségvetési helyzetéről és hitelkötelezettségeiről;

45. aggódva jegyzi meg, hogy a munkanélküliség továbbra is nagyon magas, és a fiatal munkanélküliek száma világviszonylatban az egyik legmagasabbnak számít, ugyanakkor a nők foglalkoztatottsága továbbra is igen alacsony; üdvözli az ILO tisztességes munkaprogramjával együtt készített cselekvési tervet, amely a fiatalok foglalkoztatására irányul; felszólítja a kormányt, hogy javítsa a munkaügyi szabályok érvényesítésével foglalkozó szervek közötti koordinációt, és építsen az európai szakszervezetek által szervezett közös képzésekre annak érdekében, hogy a szociális partnerek minél jobban bekapcsolódhassanak a társadalmi párbeszédbe; álláspontja szerint a tudásalapú gazdaság kiépítésének előmozdításához a kutatási, technológiafejlesztési és innovációs kapacitás erősítésébe való további befektetés szükséges;

2013. május 23., csütörtök

46. üdvözli a közlekedési, az energetikai és a távközlési hálózatok modernizálása terén elért előrehaladást, és különösen a X. folyosó⁽¹⁾ befejezésére tett erőfeszítéseket; tekintettel a vasúti összeköttetések mint a közúti közlekedés alternatívái jelentőségére, üdvözli, hogy a kormány modernizálni szeretné, illetve ki szeretné építeni a vasúti összeköttetést Szkopje és a szomszédos államok fővárosai között, és felszólít a VIII. folyosón⁽²⁾ belüli vasúti összeköttetések kiépítésének befejezésére;

47. kiemeli a gazdasági válság elleni küzdelemmel kapcsolatos döntések meghozatalakor a kormány és a magánvállalatok közötti konzultációs mechanizmus kialakításának fontosságát; kijelenti továbbá, hogy egy ilyen mechanizmus megoldást jelenthet az oktatási rendszer piaci igényekhez való igazítására, ami csökkentheti a munkanélküliséget a fiatalok körében;

48. tudomásul veszi a kormánynak a helyi közúti infrastruktúra újjáépítésére irányuló erőfeszítéseit az országban, amelyek célja az alternatív turizmus és a polgárok életminőségének javítása; e tekintetben arra bátorítja az országot, hogy dinamikusabb megközelítést alkalmazzon az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) keretében zajló regionális fejlesztési projekteknél, ami elmélyíti a határokon átnyúló együttműködést és a térségbeli országok közötti kapcsolatokat;

49. rámutat arra, hogy jelentős erőfeszítésekre van szükség a környezetvédelem területén, illetve különösen a vízminőség, a természetvédelem, az ipari szennyezés korlátozása és a kockázatkezelés terén; hangsúlyozza, hogy az igazgatási kapacitás megfelelő megerősítése nélkül nem érhető el jelentős haladás; felhívja az ország kormányát, hogy e tekintetben tegye meg a szükséges intézkedéseket;

50. ismételt felhívja a figyelmet a megújuló energiában rejlő lehetőségre az ország számára, és üdvözli, hogy jelenleg is előrelépések történnek, amit a 21 kis vízerőműre már megadott új koncesszió, egy működésben lévő vízerőmű és egy építés alatt álló szélenergia-park is példáz; felhívja a kormányt, hogy fokozza a nyilvános vitát az éghajlatváltozás hatásairól, növelje a nemzeti jogszabályoknak az e téren hatályos közösségi vívmányokkal való összehangolására irányuló erőfeszítéseit, valamint hajtsa végre a nemzeti jogszabályokat, különösen a vízgazdálkodás, az ipari szennyezés korlátozása, a természetvédelem és az éghajlatváltozás terén; kiemeli az igazgatási kapacitás központi és helyi szintű megerősítésének szükségességét;

51. arra ösztönzi a hatóságokat, hogy a polgárok és vállalkozások számára hatékony, elérhető és átlátható szolgáltatások nyújtását célzó közigazgatási reformok részeként fokozzák az e-kormányzat bevezetésére irányuló erőfeszítéseiket;

Regionális és nemzetközi együttműködés

52. örömmel fogadja, hogy az ország jelenleg a délkelet-európai együttműködési folyamat elnöke, és várakozása szerint hozzájárul majd az erős európai ütemtervhez, a jószomszédi kapcsolatokhoz és a befogadáshoz; kiemeli a regionális együttműködés fontosságát az európai menetrenddel és értékekkel összhangban, és e tekintetben további előrehaladást szorgalmaz; ismételt megerősíti, hogy az Unió szempontjából fontos a térség – kivétel nélkül – valamennyi országának csatlakozására törekedni;

53. úgy véli, hogy a „nyugat-balkáni” felfogásról a „délkelet-európai” felfogásra történő átváltás nagyban hozzájárulhat ehhez a törekvéshez;

54. örömmel fogadja az ország EUFOR/Althea misszióban való részvételét és a megállapodást, amely bevonja az országot a KBVP válságkezelési műveleteibe; felkéri az országot, hogy teremtsen meg az összhangot a Nemzetközi Büntetőbíróságra vonatkozó uniós állásponttal;

55. felszólítja a kormányt és valamennyi illetékes hatóságot, hogy teljesítsenek minden szükséges feltételt és intézkedést a schengeni országokban való vízummentes utazáshoz; szükség van arra, hogy az állampolgárokat tájékoztassák a vízummentesség korlátozásairól, valamint megelőzzék a szabad utazással és a vízumliberalizációval való visszaéléseket; a

⁽¹⁾ Az ausztriai Salzburgtól a görögországi Thessalonikiig futó X. folyosó a tíz páneurópai közlekedési folyosó egyike. A folyosó „D” ága Velez–Prilep–Bitola–Flórina–Igumenica útvonalon (Via Egnatia) halad.

⁽²⁾ Az albániai Durrëstől a bulgáriai Várnáig futó VIII. folyosó a tíz páneurópai közlekedési folyosó egyike. Áthalad Szkopje is.

2013. május 23., csütörtök

szabad utazás alóli mentesség minden bizonnyal kedvezőtlen társadalmi, gazdasági és politikai következményekkel járna;

o

o o

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ország kormányának és parlamentjének.

P7_TA(2013)0227

Az EU–USA kereskedelmi és beruházási megállapodásokról szóló tárgyalások

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államokkal folytatott uniós kereskedelmi és befektetési tárgyalásokról (2013/2558(RSP))

(2016/C 055/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU–USA csúcstalálkozó 2011. november 28-án kiadott közös nyilatkozatára, valamint az EU–USA Transzatlanti Gazdasági Tanács 2011. november 29-i közös nyilatkozatára,
- tekintettel a munkahelyteremtéssel és a növekedéssel foglalkozó magas szintű munkacsoport 2013. február 11-i végleges jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Államok elnöke, Barack Obama, az Európai Bizottság elnöke, José Manuel Barroso, és az Európai Tanács elnöke, Herman Van Rompuy 2013. február 13-i közös nyilatkozatára ⁽²⁾,
- tekintettel a 2013. február 7–8-i Európai Tanács következtetéseire ⁽³⁾,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2012. október 23-i, az Egyesült Államokkal folytatott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokról szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a transzatlanti jogalkotói párbeszéd 2012. november 30-án és december 1-jén Washingtonban tartott 73. parlamentközi ülésének közös nyilatkozatára,
- tekintettel a londoni székhelyű Gazdaságpolitikai Kutatások Központjának (Centre for Economic Policy Research) 2013. márciusi, „A kereskedelem és befektetés transzatlanti akadályainak csökkentése – gazdasági értékelés” című végleges projektjelentésére ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az EU és az Egyesült Államok a világ két jelentős globális kereskedője és befektetője, és együtt a világ GDP-jének közel felével rendelkeznek és a világkereskedelem harmadát bonyolítják;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/february/tradoc_150519.pdf

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-94_en.htm

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/135324.pdf

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc_150737.pdf

2013. május 23., csütörtök

- B. mivel az EU és az Egyesült Államok piaci rendkívül integráltak, és közel 2 milliárd EUR értékben zajlik naponta a termékek és szolgáltatások kétoldalú kereskedelme, ami munkahelyek millióit tartja fenn mindkét gazdaságban, és mivel az uniós és amerikai befektetések – a kétoldalú befektetések összértéke 2011-ben meghaladta a 2 394 billió eurót – a transzatlanti kapcsolat tényleges mozgatórugói;
- C. mivel a Bizottság a Gazdaságpolitikai Kutatások Központjának jelentése alapján készített hatásvizsgálati jelentése szerint egy nagyra törő és átfogó transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerség – a teljes körű végrehajtását követően – jelentős gazdasági előnyöket hozhat az egész EU (évente 119,2 milliárd EUR) és az Egyesült Államok (évente 94,9 milliárd EUR) számára; mivel az Egyesült Államokba irányuló uniós exportok így 28 %-al és az EU összes exportja 6 %-al emelkedhet, ami a termékek és szolgáltatások uniós exportőrei és az uniós fogyasztók számára is előnyös lenne;
- D. mivel az Európai Uniónak és az Egyesült Államoknak értékei azonosak, jogrendjük hasonló és mindkét ország munkaügyi, fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi normái bár különböznek, de szigorúak;
- E. mivel a világgazdaság kihívásokkal és új szereplők megjelenésével küzd, és az Európai Uniónak és az Egyesült Államoknak is ki kell használnia a szorosabb gazdasági együttműködésben rejlő teljes potenciált, annak érdekében, hogy a nemzetközi kereskedelemről származó előnyöket a gazdasági válság leküzdésére és a világgazdaság tartós helyreállítására fordíthassák;
- F. mivel a 2011. novemberi EU–USA csúcstalálkozót követően a magas szintű munkacsoport azt a feladatot kapta, hogy azonosítsa a kereskedelem és a befektetések fokozására szolgáló lehetőségeket a kölcsönösen előnyös munkahelyteremtés, gazdasági növekedés és versenyképesség támogatása érdekében;
- G. mivel a magas szintű munkacsoport közösen elemezte a transzatlanti kereskedelmi és befektetési kapcsolatok fejlesztését célzó potenciális lehetőségek széles spektrumát, és végleges jelentésében arra következtetésre jutott, hogy mindkét gazdaság számára egy átfogó kereskedelmi és befektetési megállapodás biztosítaná a legjelentősebb szintű előnyt;
- H. mivel az EU meggyőződése, hogy a többoldalú rendszer fejlesztése és erősítése létfontosságú célkitűzés; mivel azonban ez nem zárja ki a WTO keretében tett kötelezettségvállalásokon túlmenő és a többoldalú szabályokat kiegészítő kétoldalú megállapodásokat, mivel a regionális megállapodások és a szabadkereskedelmi megállapodások is a normák fokozott harmonizálásához és a többoldalú kereskedelmi rendszernek kedvező szélesebb körű liberalizációhoz vezetnek;
- I. mivel 2013. március 12-én a Bizottság javasolta a tárgyalások megkezdésének, valamint a Tanács által megvitatandó tárgyalási irányelvek tervezetének jóváhagyását;

A stratégiai, politikai és gazdasági háttér

1. úgy véli, hogy az EU–USA gazdasági kapcsolatok jelentőségét ismét meg kell erősíteni és mélyíteni kell, valamint hogy az Európai Uniónak és az Egyesült Államoknak közös megközelítéseket – mint például a szabványokat, normákat és szabályozásokat – kell kidolgoznia a globális kereskedelem, a befektetések és a kereskedelemmel kapcsolatos kérdések vonatkozásában, a szélesebb körű transzatlanti jövőkép és a közös stratégiai célok kialakítása érdekében;
2. úgy véli, hogy az EU és az Egyesült Államok számára elengedhetetlen egy valóban integrált transzatlanti piacon rejlő kiaknázatlan lehetőségek megvalósítása a tisztességes munkahelyek létrehozásának maximalizálása, valamint az intelligens, erőteljes, fenntartható és kiegyensúlyozott növekedési potenciál ösztönzése érdekében; úgy véli, hogy ez az Atlanti-óceán mindkét partján jelenleg tapasztalható gazdasági válság, a pénzügyi piacok és a finanszírozási feltételek állása, a magas államadósság, a magas munkanélküliségi ráta és a szerény növekedési előrejelzések, valamint az e közös problémákra adott valóban összehangolt válasz által kínált előnyök fényében különösen időszerű;
3. úgy véli, hogy az EU-nak ki kell használnia a mélyreható és átfogó kétoldalú kereskedelmi megállapodásokat eredményező jelentős tárgyalási tapasztalatát annak érdekében, hogy az Egyesült Államokkal még ambiciózusabb eredményeket tudjon elérni;

2013. május 23., csütörtök**A magas szintű munkacsoport végleges jelentése**

4. üdvözlöi a magas szintű munkacsoport végleges jelentésének közzétételét, és teljes mértékben támogatja egy átfogó kereskedelmi és befektetési megállapodást célzó tárgyalások megkezdésére irányuló javaslatot;
5. üdvözlöi, hogy a végleges jelentés a következőkre helyezi a hangsúlyt: i) az árukhoz, szolgáltatásokhoz, befektetéshez és közbeszerzéshez a kormányzat valamennyi szintjén való kölcsönös piaci hozzáférés ambiciózus javítása; ii) a nem vámjellegű akadályok csökkentése, valamint a kompatibilitás és a szabályozási rendszerek javítása; továbbá iii) a közös globális kereskedelmi kihívások és lehetőségek kezelésére szolgáló közös szabályok megállapítása;
6. támogatja azt az elgondolást, hogy az alacsony átlagos vámtarifák miatt a transzatlanti kapcsolatban rejlő potenciál felszabadításához az elsősorban a vámügyi eljárásokban, műszaki normákban és a határon belüli szabályozási korlátozásokban megtestesülő nem vámjellegű akadályok felszámolása jelenti a kulcsot; támogatja a magas szintű munkacsoport által javasolt célkitűzést, mely szerint fokozatosan egy még integráltabb transzatlanti piac felé kell elmozdulni;
7. üdvözlöi az arra irányuló ajánlást, hogy megvizsgálják a szabályozásból eredő felesleges költségek és adminisztratív késedelmek csökkentésének új módzatait oly módon, hogy közben elérjék a mindkét fél által megfelelőnek ítélt egészségügyi, biztonsági és környezetvédelmi szintet, illetve közben egyébként elérjék a jogos szabályozási célkitűzéseket;

Tárgyalási felhatalmazás

8. megismétli, hogy támogatja az Egyesült Államokkal kötött mély és átfogó kereskedelmi és befektetési megállapodás létrejöttét, amely elősegítené minőségi munkahelyek létrehozását az európai munkavállalók számára, közvetlen előnyöket biztosítana az uniós fogyasztók számára, új lehetőségeket nyitna meg az uniós vállalatok – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) – előtt, hogy termékeket értékesíthessenek és szolgáltatásokat nyújthassanak az Egyesült Államokban, biztosítaná az Egyesült Államok közbeszerzési piacaihoz való teljes hozzáférést és javítaná az uniós befektetések lehetőségeit az Egyesült Államokban;
9. felszólítja a Tanácsot, hogy kövesse nyomon a magas szintű munkacsoport végleges jelentésében foglalt ajánlásokat, és engedélyezze a Bizottságnak, hogy megkezdjék a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségről szóló tárgyalásokat az Egyesült Államokkal;
10. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségről szóló megállapodásnak nagyra törőnek, illetve a kormányzat valamennyi szintjén – az Atlanti-óceán mindkét partján, többek között valamennyi szabályozóra és egyéb illetékes hatóságra vonatkozóan is – kötelezőnek kell lennie; hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak a piacok viszonyossági alapon történő tényleges hosszú távú megnyitását és a kereskedelem megkönnyítését kell eredményeznie, és különös figyelmet kell fordítania a nagyobb transzatlanti szabályozási konvergencia megvalósításának lehetséges strukturális módjaira; úgy véli, hogy a megállapodással kapcsolatban nem állhat fenn a veszélye annak, hogy korlátozza az Unió kulturális és nyelvi sokszínűségét, többek között az audiovizuális és a kulturális szolgáltatási ágazatot;
11. elengedhetetlennek tartja, hogy az Európai Unió és tagállamai – meglévő jogszabályaik, normáik és megállapodásaik révén – fenntartsák a kulturális és audiovizuális politikáik megőrzésének és fejlesztésének lehetőségét; kéri tehát, hogy a – többek között online – kulturális és audiovizuális tartalmú szolgáltatások kizárása egyértelműen szerepeljen a tárgyalási megbízatásban;
12. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon az innováció és szellemi alkotás legjelentősebb hajtóerői közé tartozik és a tudásalapú gazdaság egyik pillére, és hogy a megállapodásban magas szintű védelmet kell biztosítani a szellemi tulajdonjogok pontosan és egyértelműen meghatározott területeinek, többek között a földrajzi jelzéseknek, és a megállapodásnak összhangban kell lennie a meglévő nemzetközi megállapodásokkal; úgy véli, hogy a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos egyéb területek eltéréseit a védelemre vonatkozó nemzetközi normákkal összhangban kell megoldani;
13. úgy véli, hogy a megállapodásnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania az EU alapjogi normáit; megismétli, hogy támogatja a személyes adatok magas szintű védelmét, amely a fogyasztók javát szolgálja az Atlanti-óceán mindkét partján; úgy véli, hogy a megállapodásnak figyelembe kell vennie a szolgáltatások értékesítéséről szóló általános megállapodásnak (GATS) a személyes adatok védelméről szóló rendelkezéseit;
14. emlékeztet a közlekedési ágazatnak a növekedésben és a foglalkoztatásban betöltött fontos szerepére, különösen a repülés terén, amely területen az EU és az Egyesült Államok piaca a világ légi forgalmának 60 %-át teszi ki; hangsúlyozza, hogy a tárgyalásoknak érdemben kell foglalkozniuk az európai vállalkozások tulajdonában lévő tengeri és légi szállítási szolgáltatásokra vonatkozó – többek között a légitársaságok külföldi tulajdonlásával, a kabotázs terén való viszonyossággal és a tengeri rakományok átvizsgálásával kapcsolatos – jelenlegi korlátozásokkal;

2013. május 23., csütörtök

15. kiemeli, hogy a kockázat-alapú értékelés és az információk két fél közötti megosztása értéket képvisel a piaci felügyelet, illetve a hamisított termékek azonosítása tekintetében;

16. különösen üdvözli a magas szintű munkacsoport arra irányuló ajánlását, hogy az EU és az Egyesült Államok foglalkozzanak a kereskedelem és a fenntartható fejlődés környezetvédelmi és munkaügyi vonatkozásaival; úgy véli, hogy figyelembe kell venni az EU korábbi kereskedelmi megállapodásainak tapasztalatait, valamint az EU és az USA között létrejött tartós kötelezettségvállalásokat a munkaügyi és környezetvédelmi jogszabályok kidolgozásának és végrehajtásának megerősítése, az Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által meghatározott alapvető normáknak és referenciaértékeknek, a tisztességes munkahelyeknek és a fenntartható fejlődésnek az előmozdítása érdekében; ösztönzi a szociális felelősségvállalással kapcsolatos normák harmonizálását; elismeri, hogy a közös normák megvalósítása valószínűleg egyaránt jelent technikai és politikai kihívást, és hangsúlyozza, hogy a közös célnak annak biztosításának kell lennie, hogy a környezetvédelmi törekvések ne csorbuljanak;

17. hangsúlyozza a tárgyalások által érintett bizonyos területek érzékenységet, ilyen például a mezőgazdasági ágazat, ahol a géntechnológiával módosított szervezetekkel (GMO-k), a klónozással és a fogyasztók egészségével kapcsolatos felfogás általában eltérő az Egyesült Államokban és az Európai Unióban; lehetőséget lát a mezőgazdasági kereskedelemben való együttműködés megerősítésében, és hangsúlyozza, hogy ezen a területen nagyra törő és kiegyensúlyozott eredményekre van szükség; hangsúlyozza, hogy a megállapodás nem sértheti egyik kereskedelmi partner alapvető értékeit – például az EU elővigyázatossági elvét – sem; felszólítja az Egyesült Államokat, hogy bizalomerősítő intézkedésként oldja fel az uniós marhahús-termékek behozatali tilalmát;

18. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségről szóló tárgyalások során ki kell térni a pénzügyi szolgáltatásokra is, és ebben az összefüggésben kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet az egyenértékűsége, a kölcsönös elismerésre, a konvergenciára és a területenkívüliségre, mivel ezek mindkét fél számára lényegi szempontok; hangsúlyozza, hogy előnyös lenne az EU és az USA között egy közös pénzügyi szabályozási keret irányába mutató konvergencia; kiemeli, hogy bár a piaci hozzáférést pozitív lépésnek kell tekinteni, a prudenciális felügyeleti folyamatok nélkülözhetetlenek a megfelelő konvergencia megvalósításában; hangsúlyozza, hogy minimalizálni kell a területenkívüliség negatív hatását, és nem szabad engedni, hogy az sértse a pénzügyi szolgáltatások szabályozásának következetes megközelítést;

19. megismétli, hogy támogatja a felesleges szabályozási akadályok megszüntetését, és ösztönzi a Bizottságot és az Egyesült Államok kormányát, hogy a megállapodásba vegyék bele a jövőbeni akadályok megelőzését célzó mechanizmusokat, többek között a korai előzetes szabályozási együttműködést; úgy véli, hogy a jobb szabályozás, valamint a szabályozási és adminisztratív terhek csökkentése olyan kérdések, amelyeknek a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerséggel kapcsolatos tárgyalások fő elemét kell képezni, és úgy véli, hogy a nagyobb transzatlanti szabályozási konvergenciának – különösen a kvv-k számára – könnyen érthető és alkalmazható, egységesebb szabályozást kell eredményeznie;

20. ismét kinyilvánítja meggyőződését, hogy az EU–USA kereskedelmi és befektetési megállapodás egy mindenki számára kedvező helyzetet fog eredményezni, amely mindkét gazdaság javát szolgálja, és hogy egy nagyobb fokú integráció jelentősen megsokszorozná az előnyöket mindkét gazdaság számára; meggyőződése, hogy az EU és az USA szabályozástechnikai normáinak lehetőség szerinti összehangolása biztosítaná, hogy az EU és az USA továbbra is meghatározhassa a globális normákat, és megnyitná az utat a nemzetközi normák számára; határozott álláspontja, hogy a megállapodásnak a nemzetközi kereskedelem és a nemzetközi szintű szabványosítás tekintetében meglévő előnyeit gondosan kell mérlegelni és kialakítani;

21. emlékeztet arra, hogy az egész tárgyalási folyamat során szükség van a Bizottság kezdeményezőbb tájékoztatására, illetve arra, hogy átlátható módon együttműködjön az érdekelttel – többek között az üzleti, környezetvédelmi, mezőgazdasági, fogyasztóvédelmi, munkaügyi és egyéb képviselőkkel – a tényeken alapuló vitának, a tárgyalásokba vetett bizalom kiépítésének és a különböző oldalakról érkező vélemények arányosságának a biztosítása, illetve a közvélemény támogatásának – az érdekelt véleményének figyelembevétele általi – előmozdítása érdekében; ösztönzi valamennyi érdekeltet az aktív részvételre, valamint arra, hogy indítsanak kezdeményezéseket és nyújtsanak be információkat a tárgyalásokkal kapcsolatban;

22. figyelmeztet, hogy a minőség fontosabb az időnél, és reméli, hogy a tárgyaló felek nem hajszoják bele magukat egy olyan megállapodásba, amely nem jár kézzelfogható és érdemi előnyökkel a vállalkozásaink, munkavállalóink és polgáraink számára;

2013. május 23., csütörtök**A Parlament szerepe**

23. várakozással tekint az Egyesült Államokkal való tárgyalások megkezdése elé, valamint az elé, hogy szorosan figyelemmel követhesse őket és hozzájárulhasson a sikeres kimenetelükhöz; emlékezteti a Bizottságot az arra vonatkozó kötelezettségére, hogy a Parlamentet a tárgyalások összes szakaszában – a tárgyalási fordulók előtt és után – haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatnia kell; elkötelezte magát arra, hogy foglalkozzon a tárgyalásokkal, valamint a jövőbeni megállapodással összefüggésben esetlegesen felmerülő jogalkotási és szabályozási kérdésekkel; megismétli alapvető felelősségét, hogy az EU polgárait képviselje, és várakozással tekint az elé, hogy a tárgyalási folyamat alatt előmozdíthassa az inkluzív és nyílt párbeszédet; elkötelezett amellett, hogy proaktív szerepet vállal az Egyesült Államok megfelelő szerveivel folytatott együttműködésben az új szabályozások bevezetésékor;

24. elkötelezte magát arra, hogy szorosan együttműködjön a Tanáccsal, a Bizottsággal, az Egyesült Államok Kongresszusával, az Egyesült Államok kormányával és az érdekeltekkel a transzatlanti gazdasági kapcsolat teljes gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi potenciáljának megvalósítása, valamint az EU és az Egyesült Államok által a kereskedelem és a külföldi befektetés liberalizációjában és szabályozásában játszott vezető szerep megerősítése érdekében; elkötelezte magát az EU és az Egyesült Államok közötti mélyebb kétoldali együttműködés ösztönzésére a felek nemzetközi kereskedelemben és befektetésben betöltött vezető szerepének megerősítése érdekében;

25. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződésben meghatározottak szerint a Parlamentet felkéri majd, hogy adja hozzájárulását a jövőbeni transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségről szóló megállapodáshoz, és ezért álláspontjait minden szakaszban megfelelően figyelembe kell venni;

26. emlékeztet arra, hogy a Parlament törekedni fog a jövőbeni megállapodás végrehajtásának nyomon követésére;

o

o o

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Államok kormányának és Kongresszusának.

P7_TA(2013)0228

Mianmar/Burma hozzáférése az általános tarifális preferenciákhoz

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállításáról (2012/2929(RSP))

(2016/C 055/17)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Burmáról/Mianmarról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2012. április 20-i⁽¹⁾ és a 2012. november 22-i állásfoglalására⁽²⁾, továbbá a muszlim rohingja kisebbség burmai/mianmari üldözéséről szóló, 2012. szeptember 13-i állásfoglalására⁽³⁾,

— tekintettel az uniós Külügyek Tanácsa Burmáról/Mianmarról szóló, 2012. április 23-i következtetéseire,

— tekintettel Catherine Ashton, az EU főképviseleje és Karel De Gucht, az EU kereskedelmi biztosa 2012. június 15-i közös nyilatkozatára, amelyben az általános tarifális preferenciák Burma/Mianmar számára történő visszaállítását kérték, valamint az EU főképviseleje szóvivőjének 2013. február 6-i nyilatkozatára, amelyben bejelentette egy Mianmar és EU közötti, a gazdasági együttműködés erősítését szolgáló munkacsoport lehetséges felállítását,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0464.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0355.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel a Mianmartól/Burmától az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0524),
- tekintettel az általános tarifális preferenciák jelenlegi rendszerének (GSP) alkalmazásáról szóló, 2008. július 22-i 732/2008/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Konferenciának az ILO alapokmánya 33. cikkének értelmében Mianmarral kapcsolatban elfogadott intézkedésekről szóló, 2012. június 13-i állásfoglalására,
- tekintettel a Mianmar és az ILO által a kényszermunka 2015. december 31-ig való felszámolására vonatkozóan kidolgozott közös stratégiára, amelyet a mianmari/burmai hatóságok 2012. július 5-én hagytak jóvá,
- tekintettel a 2012. július 11-i, „A felelősségteljes burmai beruházásokról szóló jelentéssel kapcsolatos követelmények” című, az Egyesült Államok kormánya által összeállított dokumentumra ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ különmegbízottjának a burmai/mianmari emberi jogi helyzetről szóló, 2013. március 6-i jelentésére,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munkára vonatkozó alapelvekről és alapvető jogokról szóló, 1998-ban elfogadott nyilatkozatára, valamint a kényszermunka megszüntetésére (29. (1930) és 105. (1957)), az egyesülési szabadság és a kollektív szerződés jogára (87. (1948) és 98. (1949)), a gyermekmunka megszüntetésére (138. (1973) és 182. (1999)) és a foglalkoztatásban történő megkülönböztetésmentességre (100. (1951) és 111. (1958)) vonatkozóan egyetemes alapvető munkaügyi normákat előíró ILO-egyezményekre,
- tekintettel a burmai/mianmari kormány és az Egyesült Nemzetek Szervezete által 2012. június 27-én aláírt cselekvési tervre, melynek célja annak megakadályozása, hogy a mianmari fegyveres erők gyermekeket toborozzanak és vessenek be;
- tekintettel az ENSZ gyermekjogi egyezményére, és különösen annak 38. cikkére,
- tekintettel az üzleti vállalkozásokra és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvekre ⁽³⁾ és a Külügyek Tanácsának 2009. december 8-i következtetéseire ⁽⁴⁾,
- tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, 2011 májusában frissített iránymutatásaira,
- tekintettel Global Reporting Initiative fenntarthatósági jelentéstételre vonatkozó iránymutatásaira ⁽⁵⁾,
- tekintettel az ENSZ felelős befektetésekre vonatkozó elveire (UNPRI),
- tekintettel a „Felelősségteljes vállalkozások” csomag” című bizottsági közleményre (COM(2011)0685),
- tekintettel a 2004/109/EK irányelv (átláthatósági irányelv) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatról (COM(2011)0683) és a meghatározott jogi formájú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, konszolidált pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról szóló 2003/51/EK bizottsági irányelv (számviteli irányelv) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatról (COM(2011)0684) jelenleg zajló tárgyalásokra,

⁽¹⁾ HL L 211., 2008.8.6., 1. o.

⁽²⁾ <http://www.humanrights.gov/wp-content/uploads/2012/07/Burma-Responsible-Investment-Reporting-Req.pdf>

⁽³⁾ „Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework”, 2011. június 16., az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának jóváhagyásával <http://www.business-humanrights.org/media/documents/ruggie/ruggie-guiding-principles-21-mar-2011.pdf>

⁽⁴⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/ProtectRespect-Remedy-Framework> és http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁵⁾ A 2011. márciusi 3.1. változat: <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/G3.1-Sustainability-Reporting-Guidelines.pdf>

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokba foglalt vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út” című 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽²⁾, továbbá a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás, valamint fenntartható növekedés” című állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2012. február 26. és március 2. között rendezett első EP–Mianmar parlamentközi ülésre, és az arról készült jelentésre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a mianmari/burmai emberi jogi helyzet a Thein Szein elnök kormánya által hozott intézkedések ellenére továbbra is labilis;
- B. mivel Mianmar/Burma földrajzi szempontból olyan régióban helyezkedik el, amely fontos stratégiai és geopolitikai jelentőséggel bír az EU, az Egyesült Államok, Kína, India, és különösen Ausztrália számára;
- C. mivel ezek a folyamatban lévő változások jelentős lehetőségeket teremtenek az Európai Unió és Mianmar/Burma közötti jobb kapcsolatok kialakításához, a reformfolyamat támogatásához, a gazdasági, politikai és társadalmi fejlődéshez való hozzájáruláshoz;
- D. mivel a Bizottság az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállítását javasolja, tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) azon megállapítására, hogy a kényszermunkáról szóló ILO-egyezmény elleni jogsértések már nem tekinthetők súlyosnak és rendszeresnek;
- E. mivel az ILO becslése szerint még mindig megközelítőleg 5 000 gyermekkatonára van Mianmarban/Burmában;
- F. mivel óvatosságra van szükség, szem előtt tartva, hogy az ENSZ mianmari/burmai emberi jogi különmegbízottjának jelentése szerint továbbra is súlyos emberi jogi problémák állnak fenn, ideértve az önkényes fogva tartást, a lakóhely elhagyására való kényszerítést, a földkiszajátítást, a gyermekkatonák bevetését, az etnikai kisebbségek elleni erőszakos megnyilvánulásokat és a gyenge igazságszolgáltatási rendszert;
- G. mivel a múltban Mianmarban/Burmában a gazdaság több ágazata, mint például a bányászat, a fakitermelés, az olaj-, a gázipar és a gátépítések közvetlenül érintettek voltak az emberi jogok súlyos megsértésében és a környezetpusztításban, ugyanakkor ezek jelentették a katonai kormány legfőbb bevételi forrását;
- H. mivel a Mianmarhoz/Burmához hasonló törekeny államokban és erőltetett irányított övezetekben működő vállalatok esetében nagyobb a veszélye annak, hogy megsértik az emberi jogokat; mivel e kockázat elkerülése érdekében különleges intézkedésekre van szükség, amit a felelősségteljes mianmari/burmai beruházásokról szóló, az Egyesült Államok kormányához intézendő jelentésre vonatkozó követelmények is elismernek;
- I. mivel az európai vállalatok és leányvállalataik, valamint alvállalkozóik központi szerepet játszhatnak a szociális és munkaügyi normák világszerte történő előmozdításában és terjesztésében;
- J. mivel bármely Mianmarban/Burmában működő vállalattól meg kell követelni az emberi jogokkal kapcsolatos nemzetközi normák tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségek teljesítését, ennek megfelelően azt, hogy:
- a) teljesítse nemzeti és nemzetközi jogi kötelezettségeit az emberi jogok, a szociális és munkaügyi normák és a környezetvédelmi szabályok terén,
 - b) őszintén kötelezze el magát munkavállalói és tágabb értelemben az állampolgárok jogai, védelme és jólléte mellett,
 - c) tartsa tiszteletben az egyesülés szabadságát és a kollektív tárgyaláshoz való jogot,

⁽¹⁾ HL C 99., 2012.4.3., 101. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0050.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0049.

⁽⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/dase/cr/897/897838/897838en.pdf

2013. május 23., csütörtök

- d) tartózkodjon a földkisajátításoktól és a helyi lakosság erőszakos kitelepítésétől;
- e) a jogsértéseket gyorsan és hatékonyan vizsgálja ki;
1. elismeri Thein Szein elnök és más mianmari/burmai reformerek fontos intézkedéseit, akik a múlt évben végrehajtott demokratikus reformoknak köszönhetően új korszakot nyitottak, melynek folyamányaként az Európai Bizottság javasolta az általános tarifális preferenciák (GSP) Mianmar/Burma számára történő visszaállítását; bátorítja őket a folyamat mielőbbi folytatására, hogy a teljes demokratizálódás folyamata, a jogállamiság megszilárdulása, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása tartós és visszafordíthatatlan legyen;
 2. felszólítja az etnikai csoportokkal, különösen a kacsinokkal zajló béketárgyalások folytatására, és sürgeti a mianmari/burmai hatóságokat a rohingják és más elnyomott kisebbségek elnyomásának megszüntetését célzó cselekvési terv kidolgozására, beleértve az állampolgársághoz fűződő jogaik biztosítását, amely cselekvési terv kezeli az etnikai és vallási alapú, mély társadalmi gyökerű előítéleteket és megkülönböztető magatartást, és integrációs és hosszú távú békéltető politikát dolgoz ki a lakhelyüket elhagyni kényszerült közösségek számára;
 3. felhívja a mianmari/burmai kormányt, hogy tegyen eleget a helyes kormányzás elveinek, és hogy késedelem és feltételek nélkül valamennyi még fogva tartott politikai foglyot bocsássa szabadon; felszólítja továbbá Mianmar/Burma kormányát, hogy biztosítsa a véleménynyilvánítási, a gyülekezési és az egyesülési szabadságot, folytassa szoros együttműködését az olyan szervezetekkel, mint az ILO annak érdekében, hogy felszámolja a kényszermunkát, és hogy biztosítsa, hogy a munkaügyi szervezetekre, valamint a békés felvonulásokra és gyűlésekre vonatkozó jogszabályok végrehajtása megfelelően a nemzetközi emberi jogi normáknak;
 4. sürgeti Mianmar/Burma kormányát a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni egyezmény és annak fakultatív jegyzőkönyve ratifikálására, valamint teljes hozzáférés biztosítására a börtönökhöz a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága és a nemzeti felügyelő csoportok számára, valamint azonnali és hathatós lépések tételére a kínzás és megalázó bánásmód megelőzésére;
 5. sürgeti Mianmar/Burma kormányát az emberi jogi normákat megszegő jogszabályok és rendelkezések felülvizsgálatára és reformjára irányuló erőfeszítések meggyorsítására, minden felülvizsgálat esetében egyértelműen kijelölt határidőkkel; megjegyzi, hogy ezeknek a reformoknak a civil társadalmi csoportok korlátozás nélküli részvételével kell zajlaniuk, továbbá az olyan nemzetközi emberi jogi testületek segítségével, mint az az Egyesült Nemzetek Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR); kéri a kormányt az új és módosított jogszabályok hatékony végrehajtásának biztosítására, beleértve a végrehajtó testületek, a jogi területen dolgozók, a bűnüldözési tisztviselők és a bírói kar képzettségét és kapacitásának növelését;
 6. sajnálatosnak tartja, hogy Thein Sein elnök számos ígérete ellenére az ENSZ emberi jogi főbiztosának európai irodája még nem nyithatott állandó képviselőt az országban;
 7. kiemeli, hogy fontos a konfliktus sújtotta térségekben zajló emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatos állítások független módon történő kezelése, valamint hozzáférés biztosítása az ENSZ és egyéb segélyező és humanitárius munkás részére a humanitárius segítséget igénylőkhöz, mind a kormány által ellenőrzött, mind az egyéb területeken;
 8. felszólítja Mianmar/Burma kormányát, hogy teljes mértékben hajtsa végre a kényszermunka 2015. december 31-ig való felszámolására irányuló, az ILO-val közös cselekvési tervét, továbbá folytassa szoros együttműködését az olyan szervezetekkel, mint az ILO annak érdekében, hogy felszámolja ezt a gyakorlatot, és hogy biztosítsa, hogy a munkaügyi szervezetekre, valamint a békés felvonulásokra és gyűlésekre vonatkozó törvények végrehajtása megfelelően a nemzetközi emberi jogi normáknak;
 9. tudomásul veszi a külföldi befektetésekre vonatkozó 2012. márciusi jogszabály végrehajtását, amely felügyeli a példátlan gazdasági liberalizációt; hangsúlyozza a burmai munkaügyi minisztérium által az ILO égisze alatt aláírt, a kényszermunka 2015-ig történő felszámolásáról szóló szándéknyilatkozat ratifikálásának fontosságát, valamint a korrupcióellenes és adóügyi jogszabályok végrehajtására irányuló terv jelentőségét;
 10. rámutat, hogy a burmai társadalom összes rétegét átható és meghatározó, hosszú ideig tartó katonai uralom miatt, valamint a demokratizálódást célzó jelentős kezdeményezések ellenére a változás lassú, és nemzetközi segítséget és támogatást igényel;

2013. május 23., csütörtök

11. mélységes aggodalmának ad hangot azon híradások kapcsán, amelyek szerint a mianmari hadsereg és a határvédelmi erők továbbra is erőszakkal toboroznak gyermekkatonákat, és ezért felhívja Mianmar/Burma kormányát, hogy haladéktalanul vezesse be a gyermekkatonákkal kapcsolatosan az ENSZ-szel aláírt cselekvési terv összes mozzanatát, és a gyermekek védelmét állítsa a reformmenetrend középpontjába;

12. felhívja Mianmar/Burma kormányát, hogy a nemzetközi normákkal összhangban gondoskodjon a gazdálkodók és közösségek földelkobzások és kényszer-kilakoltatások elleni védelméről; aggodalmának ad hangot az alkotmány, a termőföldre, valamint az érintetlen területek kezelésére vonatkozó jogszabály kapcsán, amelyek a kormány számára lehetővé teszik, hogy az általa a „nemzet érdekében” állónak ítélt bármilyen projektre földet kobozzon el, illetve hogy az összes használaton kívüli területet használatba vegye, amelyek közül néhány már foglalt, és közösségek megélhetését biztosítja; rámutat továbbá, hogy jó kapcsolatokkal rendelkező üzletemberek keresetet nyújtottak be azért, hogy ezeket a földterületeket a nevükre írathassák;

13. hangsúlyozza a kereskedelmi vonatkozású segélyek 2013-ban kezdődő rövid távú bizottsági programjának jelentőségét; felhívja Mianmar/Burma kormányát, hogy erősítse meg kereskedelmi intézményeit és politikáit, mivel ezek pozitív hatást gyakorolhatnak az ország gazdaságára, valamint hogy tegyen meg minden szükséges lépést a kereskedelmi vonatkozású uniós segélyekben, valamint „a fegyvereken kívül mindent” preferenciák visszaállításában rejlő lehetőségek teljes mértékű kihasználása érdekében;

14. felszólít a Mianmar/Burma számára előirányozott uniós kétoldalú fejlesztési segély összegének növelésére a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretben, és felhívja Mianmar/Burma kormányát, hogy ösztönözze és támogassa a fellépéseket a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze (EIDHR) által lefedett alábbi főbb területeken: a demokrácia és a jogállamiság megszilárdítása, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet az uniós finanszírozású mianmari békeközpont tevékenységére; elvárja, hogy Mianmar/Burma kormánya elfogadja és elősegítse az ENSZ emberi jogi főbiztosa hivatalának megnyitását teljes körű megbízatással, mivel az országnak nemcsak technikai segítségre van szüksége, hanem az emberi jogok szoros nyomon követését szolgáló mechanizmusra is;

15. tudomásul veszi a Dél-kelet Ázsiai Nemzetek Szövetségének azon, az ország iránti megújult bizalmát kifejező határozatát, hogy elfogadja Mianmar/Burma pályázatát a szervezet 2014. évi elnöklésére;

16. hangsúlyozza, hogy a mianmari/burmai kormánynak meg kell erősíteni kereskedelmi intézményeit és politikáit, tervet kell készítenie a korrupcióellenes és adóügyi jogszabályok megerősítésére, valamint a vállalatokra vonatkozó olyan keretet kell kidolgoznia, amely összhangban áll a vállalkozások társadalmi és környezeti felelősségvállalásának nemzetközi szabályaival;

17. üdvözlözi a mianmari/burmai kormány kötelezettségvállalását, hogy csatlakozik a nyersanyag-kitermelő iparágakra vonatkozó átláthatósági kezdeményezéshez (EITI), amelynek értelmében a kormánynak nyilvánosságra kell hoznia a nyersanyag-kitermelő ágazatokból és gazdasági tevékenységekből származó bevételeket; felhívja továbbá a mianmari/burmai kormányt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a kezdeményezés szerinti feltételeknek teljes mértékben megfeleljen, és hogy a civil társadalmat teljes mértékben bevonja a folyamatba;

18. elismeri, hogy a felelős és fenntartható kereskedelem és beruházás – többek között az Európai Unióval való kereskedelem, illetve az Európai Unióból származó beruházás – segítheti Mianmar/Burma a szegénység leküzdése és annak biztosítása érdekében tett erőfeszítéseit, hogy az intézkedések a lakosság minél szélesebb rétegeinek javát szolgálják; hozzáteszi azonban, hogy mindezt az integritás és a vállalati társadalmi felelősségvállalás legmagasabb szintű normáinak végrehajtásával kell megvalósítani az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló iránymutatásaival, az üzleti vállalkozásokra és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvekkel és az EU saját, a vállalatok társadalmi felelősségvállalásáról szóló, 2011–2014-es stratégiájával (COM(2011)0681) összhangban;

19. úgy véli, hogy a beruházók és a fogyasztók tájékoztatása a vállalati társadalmi felelősségvállalás kulcsfontosságú mozgatórugója, amelyet könnyen alkalmazható és mérhető szociális és környezetvédelmi elvekre kell alapozni; hangsúlyozza, hogy mindez az európai beruházások hosszú távú értékének védelme érdekében is fontos; kéri, hogy e törekvés alapja egyértelműen a felelősségteljes befektetésre vonatkozó ENSZ-elvek és az integrált beszámolás elvének támogatása legyen;

20. tudomásul veszi az átláthatósági irányelv és a számviteli irányelv jelenlegi reformja kapcsán a vállalati társadalmi felelősségvállalás ügyében tett előrelépést, amely egyensúlyt teremt az átláthatóság és felelősségvállalás iránti jogos igény, illetve a vállalatok jelentéstételi kötelezettsége között; határozottan támogatja a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezéseket (EITI) alapuló országokénti jelentéstételre, valamint az eladásokra és nyereségekre, továbbá az adókra és a jövedelemre vonatkozó jelentéstételre irányuló jogalkotási javaslatot, amelynek célja a korrupció visszaszorítása és az adókerülés megelőzése; hangsúlyozza, hogy az országokénti jelentéstételnek ki kellene terjednie azokra az ágazatokra – a bányászatra, a fakitermelésre, az olaj- és gázágazatra –, amelyekhez Mianmarban/Burmában súlyos és szisztematikus emberi jogi visszaélések és környezeti károkozások közvetlenül köthetők;

2013. május 23., csütörtök

21. felszólítja a Mianmarban/Burmában üzleti tevékenységet folytató európai nagyvállalatokat, hogy számoljanak be az emberi jogokkal, a munkavállalók jogaival és a környezettel kapcsolatos kellő gondosságra irányuló politikáikról és eljárásaikról, valamint azok alkalmazásáról;
22. kéri, hogy a Bizottság, összhangban a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos uniós stratégiáról szóló közleményben foglaltakkal, kövesse nyomon az uniós nagyvállalatok által a nemzetközileg elismert vállalati társadalmi felelősségvállalási elvek és iránymutatások tükrében vállalt kötelezettségek, valamint az uniós nagyvállalatok által esetlegesen önként és egyoldalúan vállalt egyéb kötelezettségek teljesítését, és hogy dolgozzon ki emberi jogi útmutatót az olaj- és gázágazat számára;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa a kényszermunkával és az emberi jogok megsértésének bármely más súlyos és rendszeres eseteivel összefüggő mianmari/burmai fejlemények ellenőrzését, és e fejleményekre az érvényes eljárásoknak és mechanizmusoknak megfelelően reagáljon, szükség esetén akár megújítva a kereskedelmi preferenciák visszavonására irányuló javaslatait;
24. elvárja az Európai Külügyi Szolgálattól, hogy a Mianmarral/Burmával létesített emberi jogi párbeszéd folyamatáról konzultáljon a Parlamenttel, és rendszeresen tájékoztassa;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint Mianmar/Burma parlamentjének és kormányának.

P7_TA(2013)0229

Az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégia

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiáról (2013/2549(RSP))

(2016/C 055/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 192. cikkére, 265. cikkének (5) bekezdésére és 174. cikkére,
- tekintettel a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiára (COM(2009)0248),
- tekintettel az 1991. november 7-i Alpesi Egyezményre,
- tekintettel a Bizottságnak „az Európai Unió Duna régióra vonatkozó stratégiájáról” szóló, 2010. december 8-i közleményére (COM(2010)0715) és a közleményt kísérő, iránymutató jellegű cselekvési tervre (SEC(2009)0712),
- tekintettel a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2011. június 24-i következtetéseire, amelyben felkérte a tagállamokat, hogy „a Bizottsággal együttműködésben folytassák a lehetséges jövőbeli makroregionális stratégiákkal kapcsolatos munkát, különösen az adriai- és jón-tengeri régió tekintetében”,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2011. október 6-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0611),
- tekintettel eljárási szabályzata 115 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 188. E, 2012.6.28., 30. o.

2013. május 23., csütörtök

- A. mivel a makroregionális stratégiák célja az, hogy a területfejlesztési kérdések rendezése érdekében jobban kihasználják a meglévő forrásokat, a közös kihívásokra közös választ találjanak, elősegítsék a területi integrációt, valamint növeljék a közigazgatási szervek, a helyi és regionális hatóságok, az egyéb intézmények és a civil társadalmi szervezetek közötti partnerségek és szakpolitikák Unió által támogatott számos formájának hatékonyságát;
- B. mivel a Bizottság javaslata értelmében a területi együttműködés országok közötti ágát erősíteni kell, és az új makroregionális stratégiákat önkéntes alapon kell kezdeményezni, ám azokat a múlt tapasztalataira és a bevált gyakorlatokra kell alapozni;
- C. mivel az alpesi régiót képező területeken belül sok a közös vonás, mint például a magashegységi területek kivételes földrajzi adottságai, és az Alpokat övező térség nagyobb városaival való szoros kapcsolat;
- D. mivel az Alpokra vonatkozó, a balti-tengeri és a Duna régió kapcsán az EU által elfogadott stratégiákhoz hasonló makroregionális stratégia révén az Alpok számára új dimenziók nyílhatnak meg az uniós támogatásokhoz való jobb hozzáférés terén;
- E. mivel az alpesi régió több uniós tagállamhoz és nem uniós országhoz tartozik, és egy olyan összekapcsolt makrorégiót alkot, amelyet a gazdasági kapacitások sokrétűsége jellemez, és ahol a környezeti kérdések, a demográfiai változások, a közlekedési infrastruktúra, az idegenforgalom és az energiával kapcsolatos kérdések egyre fontosabbak, továbbá mivel az érdekeltek belső és külső politikáinak összehangolása jobb eredményekhez vezethetne, és hozzáadott értéket eredményezhetne;
- F. mivel az Alpok törekeny ökoszisztémával és sok gleccserrel rendelkező, Európa és a nemzetközi közösség érdekkörébe tartozó hegyek, amelyekre az éghajlatváltozás erőteljes hatást gyakorol, és ahol számos természetvédelmi terület, valamint védett őshonos növény- és állatfaj található;
- G. mivel a kohéziós politika célja, hogy gazdasági, társadalmi és területi kohéziót teremtsen az EU-ban;
1. úgy véli, hogy a nagy léptékű – például a makroregionális – stratégiák kidolgozásának hozzá kell járulnia ahhoz, hogy a helyi és a regionális szintek nagyobb szerepet töltsenek be az uniós politikák végrehajtásában, és hogy a többszintű irányítás elvét az Alpokra vonatkozó stratégia kidolgozásának és végrehajtásának központi elemévé kell tenni;
 2. emlékeztet a Balti-tengerre és a Duna-régióra vonatkozó stratégiájából a döntéshozatali folyamatok átláthatóságát, illetve az uniós alapok elosztását illetően levont tanulságokra; felkéri a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül nyújtson be a hegyvidéki területek strukturális hátrányainak leküzdésére, a régió gazdasági növekedése, valamint a társadalmi és területi kohézió megfelelő körülményeinek megteremtésére irányuló cselekvési tervet e területet érintően;
 3. rámutat az európai területi együttműködési csoportosulásokhoz (EGTC-khez) hasonló uniós jogalkotási eszközök által a makrorégiók tekintetében betöltött pozitív szerepre, mivel ezek strukturális támogatást biztosítanak az együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztásának konkrét vetületeihez, valamint a területfejlesztési stratégiák kidolgozásához és végrehajtásához, lehetővé téve, hogy a különböző szintű hatóságok egymással együttműködjenek;
 4. üdvözli az alpesi térség régióiban tapasztalható újabb fejleményeket és az általuk alkalmazott, alulról felfelé építkező határozott hozzáállást; ezek a régiók többször is hangot adtak annak az óhajuknak, hogy az Alpok vonulatának egészét érintő közös problémákkal való hatékony szembenézés, a régióban rejlő komoly lehetőségek összehangoltabb kiaknázása, valamint az alpesi régióban a mobilitás, az energiabiztonság, a környezetvédelem, a társadalmi és gazdasági fejlődés, a kulturális csereakciók, valamint a polgári védelem javítása érdekében az Alpokra vonatkozó stratégiát dolgozzanak ki;
 5. az éghajlatváltozás hatása alatt álló gleccserek sokaságára tekintettel az Alpok fenntartható fejlesztését a makroregionális stratégia egyik fő céljának tekinti;
 6. úgy véli, hogy a stratégiának ösztönöznie kell az európai természetvédelmi területek kijelölését és az ezzel kapcsolatos együttműködést, amint arra jó példa a francia Parc National du Mercantour és az olasz Parco Naturale delle Alpi Marittime a közelmúltban született közös kezdeményezése;

2013. május 23., csütörtök

7. rámutat, hogy az Alpokra vonatkozó stratégiát össze kell hangolni az Alpesi Egyezményvel és annak jegyzőkönyveivel, továbbá figyelembe kell venni az e téren már meglévő, országok közötti együttműködések és hálózatokat;
8. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség előmozdítása, valamint a meglévő védett területek fenntartása érdekében az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiának figyelmet kell fordítania a hagyományos – elsősorban mezőgazdasági célú – földhasználati formák megőrzésére;
9. arra szólít fel, hogy az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiát a Bizottság objektív feltételek és mérhető mutatók alapján átfogóan értékelje;
10. felkéri a Bizottságot, hogy az EUMSZ 174. cikkét a stratégiai terven keresztül érdemben alkalmazza azzal a céllal, hogy a hegyvidéki területek strukturális hátrányait leküzdjék, és hogy megfelelő feltételeket teremtsenek az alpesi régió gazdasági növekedéséhez és hatékony társadalmi és területi kohéziójához;
11. úgy véli, hogy a stratégia területi dimenziója a területi kohézió elképzelésének konkrét erősödését fogja eredményezni;
12. hangsúlyozza, hogy az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégia az alulról felfelé építkező megközelítési mód és a rendelkezésre álló források jobb felhasználását illető együttműködés kiterjesztése révén hasznos eszköze az európai területi kohézió adott régióon belüli erősödésének, ami elősegíti az ágazatközi szakpolitikai koordinációt;
13. hangsúlyozza, hogy az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégia biztosítaná, hogy az alpesi régióra és a hegyvidéki területekre vonatkozó különböző uniós kezdeményezések kiegészítsék egymást, és hogy a konkrét projektekhez valódi hozzáadott értékkel járuljanak hozzá;
14. úgy véli, hogy például a környezetvédelem, a versenyképességbe és innovációba való befektetés, a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás, a víz, az energia, a környezeti és éghajlati kérdések, valamint a közlekedés terén jelentkező közös kihívások megválaszolását célzó projektek végrehajtása érdekében az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiának összehangoltan kell működnie a meglévő uniós alapokkal, és különösen a kohéziós politikával;
15. hangsúlyozza, hogy az Alpokra vonatkozó esetlegesen létrehozandó makroregionális stratégiának összhangban kell lennie az Európa 2020 célkitűzésekkel, ezzel is biztosítva az intelligens, fenntartható és befogadó jellegű növekedés melletti uniós elkötelezettségnek való megfelelést;
16. rámutat, hogy e stratégia révén és a helyi munkaerő szakértelmét kihasználva, a kulcsfontosságú érdekeltek – ideértve a munkaerőpiacot, az oktatást, a képzést és a kutatást, valamint a munkaadókat – közötti partnerségek és együttműködés létrehozásával, a helyi fiatalok foglalkoztatásával, a kreativitás támogatásával és a térség egyes régióinak oktatási, tudományos és kutatási teljesítményének javításával növelni kell az alpesi régió innovációs kapacitását;
17. hangsúlyozza, hogy az együttműködés új makroregionális keretének gondoskodnia kell arról, hogy a magashegységi területekhez hasonló kieső területek hátrányos természeti adottságait előnyökké és lehetőségekké alakítsák át, és hogy ezen területek fenntartható fejlődését előmozdítsák;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a többi érintett intézménynek.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0230

Munkakörülmények és egészségügyi és biztonsági előírások a közelmúltbeli bangladesi gyártüzeket és épület-összeomlást követően

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a munkafeltételekről és az egészségügyi és biztonsági előírásokról a közelmúltban bekövetkezett bangladesi gyártüzeket és egy épület összeomlását követően (2013/2638(RSP))

(2016/C 055/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bangladesről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen „A közelmúltbeli textilgyárbeli tüzesetek áldozatairól, különös tekintettel Bangladesre” című 2013. január 17-i⁽¹⁾ és a Bangladesben kialakult helyzetről⁽²⁾ és a gyapottermesztés globális értékláncának fenntarthatóságáról⁽³⁾ szóló 2013. március 14-i állásfoglalására,
- tekintettel Catherine Ashton, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és Karel de Gucht uniós kereskedelmi biztos 2013. április 30-i, egy épület közelmúltban Bangladesben bekövetkezett összeomlását követően tett együttes nyilatkozatára,
- tekintettel a bangladesi tűz- és épületbiztonsági megállapodásra,
- tekintettel z ILO alapvető munkahelyi elvekről és jogokról szóló nyilatkozatára, az ENSZ Globális Megállapodására és a multinacionális vállalatokra vonatkozó OECD-iránymutatásokra,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban az emberi jogokról, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról⁽⁴⁾, illetve a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról⁽⁵⁾ szóló 2010. november 25-i állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Közösség és a Bangladesi Népköztársaság között létrejött, a partnerségről és a fejlesztésről szóló együttműködési megállapodásra⁽⁶⁾,
- tekintettel az ILO munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló keretegyezményére (2006, C-187) és a munkavállalók biztonságáról és egészségvédelméről szóló egyezményére (1981, C-155), amelyeket Banglades nem ratifikált, valamint ezek ajánlásaira (R-197); tekintettel továbbá a munkaügyi felügyeletről szóló egyezményre (1947, C-081), amelyet Banglades is aláírt, valamint az egyezmény ajánlásaira (R-164),
- tekintettel a Bizottság „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című közleményére (COM(2011)0681),
- tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás és fenntartható növekedés”⁽⁷⁾ és a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út”⁽⁸⁾ című 2013. február 6-i állásfoglalásaira,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatásra, amely mind a kormányok, mind a cégek számára meghatározza az emberi jogok védelmének és tiszteletben tartásának kereteit, és amelyet az Emberi Jogi Tanács 2011. júniusban jóváhagyott,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0027.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0100.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0099.

⁽⁴⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 31. o.

⁽⁵⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 101. o.

⁽⁶⁾ HL L 118., 2001.4.27., 48. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0049.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0050.

2013. május 23., csütörtök

- Tekintettel a „Tiszta ruha” kampányra,
 - tekintettel az ILO Bangladesbe indított, 2013. május 1. és 4. közötti magas szintű küldöttségének következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2013. április 24-én 1 100 ember vesztette életét és mintegy 2 500 sebesült meg, amikor összedőlt a bangladesi Dakka városában található, ruhagyárnak otthont adó Rana Plaza épület, és ezzel a globális ruhaipar történetének legsúlyosabb tragédiájává vált;
- B. mivel 2012. november 24-én legalább 112 ember halt meg abban a tűzben, amely a Dakka melletti Ashuliában található Tazreen gyárban ütött ki; mivel 2013. május 8-án nyolc ember halt meg abban a tűzben, amely egy dakkai gyárban ütött ki; mivel 2005 óta, a Rana Plaza épületében bekövetkezett tragédia előtt mintegy 600 ruhagyári munkás halt meg csak a bangladesi üzemekben bekövetkező tüzesetek miatt;
- C. mivel a Rana Plaza épület tulajdonosát nyolc másik személlyel együtt őrizetbe vették és bűnvádi eljárást indítottak ellenük, ugyanis kiderült, hogy az épület megépítésére jogszerűtlenül került sor, és súlyos szerkezeti problémák merültek fel, ugyanakkor a munkásokat a biztonságukkal kapcsolatos aggályok ellenére a munka folytatására kényszerítették;
- D. mivel az ilyen textilgyárakban gyakran igen rosszak a körülmények, kevésbé veszik figyelembe a munkajogokat, például az ILO főbb egyezményeiben elismerteket, és gyakran egyáltalán nem vagy csak kis mértékben fordítanak figyelmet a biztonságra; mivel az ilyen gyárak tulajdonosai gyakran büntetlenek maradtak, és ezért keveset tettek a munkafeltételek javításáért;
- E. mivel annak ellenére, hogy a Belügyminisztérium által életre hívott kormányzati vizsgálóbizottság és a Munkaügyi Minisztérium állandó bizottsága is arra a következtetésre jutott, hogy a Tazreen gyár tulajdonosa ellen megbocsáthatatlan mulasztás vádjával eljárást kell indítani, letartóztatására mégsem került sor;
- F. mivel az európai piac a bangladesi ruházati és textiltermékek legnagyobb kiviteli célpontja, és vezető nyugati cégek ismerték el, hogy szerződésük volt a Rana Plazában található gyárakkal ruházati cikkek beszállítására;
- G. mivel Bangladesben több mint 5 000 textilgyár van, amelyek mintegy 4 millió embert alkalmaznak, és Banglades – Kína mögött – a világ második legnagyobb konfekcióruha-exportőre, így a ruhák jelenleg az ország exportjának 75 %-át teszik ki;
- H. mivel a textilipar az egyik leginkább környezetszennyező iparág; mivel az ipari szálak fonása, szövése és előállítása károsan hat a levegő minőségére, miközben számos illékony anyag távozik a légtérbe, ami rendkívül káros a munkásokra, a fogyasztókra és a környezetre nézve;
- I. mivel jelentések szerint a Rana Plaza épületében dolgozó munkások csupán havi 29 euró fizetést kaptak; mivel a „Tiszta ruha” kampány szerint az ágazat munkaerőköltségei a termék végleges árának csupán 1–3 %-át teszik ki, és mivel az árverseny egyre fokozódik;
- J. mivel számos nagyobb nyugati vállalat aláírta azt a jogilag kötelező erejű, helyi munkaügyi szervezetek között létrejött megállapodást, melynek célja, hogy a helyi ruhagyártókkal dolgoztató nemzetközi vállalatoktól kapott általános bírálatokat követően Banglades biztosítsa ruhagyáraiban a munkahelyi biztonságra vonatkozó alapvető előírásokat;
1. sajnálatát fejezi ki, amiért – bár megelőzhető lett volna – a Rana Plaza épületének összeomlása következtében tragikus módon több mint 1 100 ember vesztette életét és több ezren megsérültek; részvétét fejezi ki az áldozatok családjának és a sérülteknek, és elítéli azokat, akiket felelősség terhel az újabb súlyos emberáldozat megelőzésének elmulasztásáért;
 2. hangsúlyozza, hogy az ilyen balesetek tragikus módon rávilágítanak a biztonsági előírások hiányára a gyártás helyszínén, és bizonyítják, hogy sürgős lépésekre van szükség az ILO alapvető munkaügyi előírásai végrehajtásának javítása, valamint a multinacionális textilkereskedő vállalatok részéről a vállalati társadalmi felelősségvállalás (CSR) elveinek tiszteletben tartása növelése érdekében;

2013. május 23., csütörtök

3. kiáll a bangladesi munkavállalók azon joga mellett, hogy független szakszervezeteket hozhassanak létre, jegyezhessenek be, illetve ilyen szakszervezetekhez csatlakozhassanak, és emiatt ne kelljen tartaniuk zaklatástól; úgy véli, hogy a demokratikus szakszervezeti struktúrák léte kulcsfontosságú eszköz a jobb egészségügyi és biztonsági előírásokért és munkakörülményekért, köztük a magasabb bérekért folyó küzdelemben; felhívja Banglades kormányát, hogy biztosítsa ezeket az alapvető jogokat;

4. tudomásul veszi a szakszervezetek, nem kormányzati szervezet és mintegy 40 multinacionális textilkereskedő között létrejött bangladesi tűz- és épületbiztonsági megállapodást, amelyet 2013. május 15-én véglegesítettek, és amelynek célja a biztonsági előírások javítása a gyártási helyszíneken (és amely kiterjed az ilyen intézkedésekért való ellenszolgáltatás módjára), különösen független vizsgálati rendszer létrehozásával, beleértve a nyilvános jelentéseket és kötelező javításokat és felújításokat, és a munkavállalói képviselői szervek részvételével működő egészségügyi és biztonsági bizottságok létrehozásának minden gyárban történő, aktív támogatásával; felszólít minden más, jelentős textilipari márkát, hogy támogassa ezt az erőfeszítést, így többek között a Walmart, a Gap, a Metro, az NKD és az Ernstings textilkereskedő vállalatokat, amelyek továbbra is visszautasítanak minden kötelező érvényű megállapodást;

5. üdvözli a kormány, a munkaadók, a munkavállalók és az ILO között 2013. május 4-én létrejött cselekvési tervet, amelynek értelmében a felek kötelezettséget vállalnak a munkajog reformjára, hogy lehetővé tegyék a munkavállalók számára, hogy szakszervezeteket alakítsanak és kollektív tárgyalásokat folytassanak, továbbá arra, hogy 2013 végére értékelik valamennyi, Bangladesben működő, export-orientált ruhagyár biztonságát, máshová helyezik a nem biztonságos gyárakat és több száz további ellenőrt vesznek fel;

6. reméli, hogy a megállapodást és a cselekvési tervet időben és maradéktalanul végrehajtják; ezzel kapcsolatban üdvözli a bangladesi munka törvénykönyvének (2013) a bangladesi kormány általi 2013. május 13-i jóváhagyását, amely csoportos biztosításra és gyári egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz; sürgeti a bangladesi parlamentet, hogy következő ülésén késlekedés nélkül fogadja el ezt a módosítást; üdvözli továbbá a bangladesi kormány döntését, miszerint a következő hetek folyamán megemeli a minimálbér szintjét, és sürgeti a bangladesi kormányt, hogy lépjen fel azon vállalatokkal szemben, amelyek ennél alacsonyabb béreket fizetnek;

7. emlékeztet arra, hogy Banglades az általános preferenciarendszer (GSP) „fegyver kivételével mindent” elnevezésű megállapodása révén vámmentes és kvótamentes hozzáféréssel rendelkezik az uniós piachoz, valamint hogy a GSP-rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a III. melléklet A. részében felsorolt egyezményekben megállapított alapelvek súlyos és rendszeres megsértése esetén a megfelelő ellenőrző testületek által meghozott végkövetkeztetés alapján e preferenciákat vissza lehet vonni;

8. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, Banglades betartja-e ezeket az egyezményeket, és elvárja, hogy a GSP-rendelet 18. cikkének megfelelően fontolják meg egy vizsgálat megindítását, amennyiben bebizonyosodik, hogy Banglades súlyosan és rendszeresen megsérti a szóban forgó megállapodásokban foglalt elveket;

9. mélységesen sajnálatosnak tartja, hogy a bangladesi kormány nem tudott érvényt szerezni a nemzeti építési előírásoknak; felhívja a kormányt és az illetékes igazságügyi hatóságokat, hogy folytassanak vizsgálatot azon állítások ügyében, miszerint ezen előírásokat a korrupstisztviselők és a költségeiket csökkenteni akaró földtulajdonosok közötti összejárás miatt nem hajtották végre;

10. elvárja, hogy bíróság elé állítsák a bűnös gondatlanságért felelős személyeket, illetve azokat, akiket egyéb módon büntetőjogi felelősség terhél a Rana Plaza épületének összeomlásával, a Tazreen gyárban bekövetkezett tűzesettel és minden más tűzesettel kapcsolatban; elvárja, hogy a helyi hatóságok és a gyárak vezetőségének együttműködésével biztosítsák minden áldozat számára az igazságszolgáltatáshoz való maradéktalan hozzáférést, hogy módjukban álljon kártérítést követelni; elvárja, hogy az e gyárakban gyártási tevékenységet folytató multinacionális vállalatok vegyenek részt egy pénzügyi kártérítési terv létrehozásában; üdvözli azokat a lépéseket, amelyeket a bangladesi kormány tett az áldozatok és családjaik támogatása érdekében;

11. felszólítja a bangladesi és más országbeli gyárakkal szerződéses vagy alvállalkozói viszonyban álló összes vállalkozást, nevezetesen a ruházati márkákat, hogy maradéktalanul tartsák be a vállalati társadalmi felelősségvállalás terén nemzetközileg elismert gyakorlatokat, különös tekintettel az OECD nemrégiben frissített, a multinacionális vállalkozásoknak szóló iránymutatásaira, az ENSZ Globális Megállapodásának tíz alapelveire, a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos iránymutatásokat tartalmazó ISO 26000 szabványra, az ILO által kiadott, a multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozatra, valamint az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvekre, valamint hogy szigorúan vizsgálják meg ellátói láncikat annak biztosítása érdekében, hogy áruikat kizárólag a biztonsági előírásokat és munkajogokat betartó gyárakban állítsák elő;

2013. május 23., csütörtök

12. felszólítja a Bizottságot, hogy aktívan mozdítsa elő a felelős üzleti magatartást a külföldön működő uniós cégek körében, kiemelten összpontosítva arra, hogy valamennyi jogi kötelezettségüknek maradéktalanul eleget tegyenek, különösen az emberi jogok, a munkajog és a környezetvédelem területén érvényes nemzetközi előírásoknak és szabályoknak;

13. felhívja a forgalmazókat, a nem kormányzati szervezeteket és az összes érintett szereplőt, köztük adott esetben a Bizottságot, hogy együttműködésben dolgozzanak ki egy önkéntes szociális címkézési szabványt, amely tanúsítaná, hogy a termék az ILO alapvető munkaügyi előírásainak a teljes ellátói láncban való betartása mellett készült; felhívja a vállalati társadalmi felelősségvállalást marketingeszközként használó vállalatokat, hogy tegyenek lépéseket annak biztosítására, hogy minden ilyen jellegű állítás az igazságnak megfelelő legyen;

14. üdvözli a bangladesi Munka- és Foglalkoztatásügyi Minisztérium Bizottsága és a Bangladesi Ruhagyártók és -exportőrök Egyesülete által nyújtott támogatást; kéri, hogy ezt a fajta együttműködést erősítsék meg, és adott esetben terjesszék ki a régió más országaira is;

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, Banglades kormányának és parlamentjének, valamint az ILO főigazgatójának.

P7_TA(2013)0231

Guantánamo: A fogvatartottak éhségstrájkja

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása Guantánamóról: a fogvatartottak éhségstrájkjáról (2013/2654(RSP))

(2016/C 055/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Guantánamóról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel „Az emberi jogok helyzete a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája, ideértve az Unió emberi jogokkal kapcsolatos stratégiai politikájára gyakorolt hatásait is” című éves jelentéséről szóló, 2012. április 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberi jogokról és alapvető szabadságokról, valamint az önkényes fogva tartás, erőszakos eltűnések és kínzás tilalmáról szóló nemzetközi, európai és nemzeti eszközökre, köztük a polgári és politikai jogok 1966. december 16-i nemzetközi egyezségománnyára (ICCPR), valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre és annak ide vonatkozó jegyzőkönyveire,
- tekintettel az Európai Unió és tagállamai, valamint az Amerikai Egyesült Államok 2009. június 15-i együttes nyilatkozatára a guantánamói fogolytábor bezárásáról és a jövőbeli, terrorizmus elleni együttműködésről, amely a közösen vallott értékeken, a nemzetközi jogon, valamint a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletén alapul,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel Navi Pillay, az ENSZ emberi jogi főbiztosa által 2013. április 5-én, a Guantánamói fogva tartási rendszerre vonatkozóan tett azon nyilatkozatra, miszerint „sok fogvatartott folytatódó, határozatlan időre szóló bebörtönzése önkényes fogva tartásnak minősül, és ezzel egyértelműen megsérti a nemzetközi jogot”,
 - tekintettel az ENSZ Chartájának alapelveire és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkére,
- A. mivel a Guantánamói-öbölben még fogva tartott 166 fogoly a fogolytáborban uralkodó jelenlegi körülmények elleni tiltakozásul éhségstrájkba kezdett;
- B. mivel a még fogva tartottak közül 86 szabadon bocsátását engedélyezték, azonban továbbra is határozatlan ideig fogva tartják őket;
- C. mivel az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közösen vallanak olyan alapvető értékeket, mint a szabadság, a demokrácia, valamint a nemzetközi jog, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása;
- D. mivel az éhségstrájkban részt vevő 10 fogvatartottnál alkalmaznak kényszertáplálást, hogy életben tartsák őket; mivel az orvosok közötti nemzetközi megállapodások előírják, hogy tiszteletben kell tartani, ha valamely személy tájékozott és önkéntes döntése eredményeként éhségstrájkban vesz részt;
- E. mivel az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közösen vallanak olyan értékeket, mint a vallásszabadság; mivel több esetben számoltak be arról, hogy az amerikai katonai alkalmazottak a cellák átkutatása során tiszteletlenül bántak a fogvatartottak birtokában lévő Korán példányokkal;
- F. mivel az EU és az Egyesült Államok 2009. június 15-i közös nyilatkozata rámutatott Obama elnök elkötelezettségére a guantánamói fogolytábor 2010. január 22-ig történő bezárása mellett és üdvözölte „a további meghozandó intézkedéseket, beleértve fogva tartásra, szállításra, bírósági tárgyalásokra és kihallgatásra vonatkozó politikájának intenzív felülvizsgálatát a terrorizmus elleni harc keretében, valamint az e politikákkal kapcsolatos múltbeli gyakorlatok fokozott átláthatóságát”;
- G. mivel az Egyesült Államok megszüntette az egyetlen polgári repülőjáratot Guantánamóra, ami azt jelenti, hogy az egyetlen rendelkezésre álló járat egy katonai járat, amelynek igénybe vételéhez a Pentagon engedélyére van szükség, ami korlátozza a sajtó, a jogászok és az emberi jogi aktivisták eljutását;
1. megjegyzi, hogy a szoros transzatlanti kapcsolatok a közös alapértékeken és az olyan alapvető, egyetemes és megkérdőjelezhetetlen emberi jogok tiszteletben tartásán alapulnak, mint a tisztességes eljáráshoz való jog és az önkényes fogva tartás tilalma; üdvözli a szoros transzatlanti együttműködést számos nemzetközi emberi jogi kérdés esetében;
 2. kéri az Egyesült Államok hatóságait, hogy személyes méltóságuk megfelelő tiszteletben tartásával bánjanak a fogvatartottakkal, biztosítva emberi jogaikat és alapvető szabadságjogaikat;
 3. aggodalmát fejezi ki az éhségstrájkoló és a kényszertáplált fogvatartottak jólléte miatt, és kéri az Egyesült Államokat, hogy tartsa tiszteletben jogaikat és döntéseiket;
 4. sürgeti az Egyesült Államokat, hogy gondolja újra az egyetlen polgári repülőjárat leállítását a Guantánamói-öbölbe, amely korlátozná a sajtó és a civil szervezetek tagjainak eljutását;
 5. sürgeti az Egyesült Államokat, hogy ellenőrizze a vallási tárgyak megfelelő kezelését és tiszteletben tartását a kötelező átkutatási eljárások betartása mellett;
 6. hangsúlyozza, hogy a továbbra is őrizetben lévő fogvatartottak jogosultak fogva tartásuk jogosságának rendszeres vizsgálatára a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány 9. cikkével összhangban, amely kimondja, hogy „a letartóztatás vagy fogva tartás miatt szabadságától megfosztott minden személy jogosult bírósági eljárás elindítására azzal a céllal, hogy a bíróság haladéktalanul döntést hozzon fogva tartásának jogosságát illetően, valamint hogy annak jogellenessége esetén szabadon bocsássák”;

2013. május 23., csütörtök

7. ismételten felháborodásának és megbotránkozásának ad hangot a tömegek ellen irányuló valamennyi terrortámadás miatt, szolidaritását fejezi ki az ilyen támadások áldozatai iránt, valamint együttérzését nyilvánítja ki családjuk, barátai és rokonai fájdalma és szenvedése okán; ismételten hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a terrorizmus ellen nem szabad a közösen megállapított alapvető értékek – például az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság – rovására harcot vívni;

8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem hajtották végre az Egyesült Államok elnökének azon kötelezettségvállalását, hogy 2010 januárja előtt bezárják Guantánamót; megismétli az Egyesült Államok hatóságaihoz intézett azon felhívását, hogy vizsgálják felül a katonai bizottságok rendszerét a tisztességes eljárások biztosítása érdekében, és hogy minden körülmények között tiltsák meg a kínzást, a bántalmazást és a bírósági eljárás nélküli határozatlan idejű fogva tartást;

9. sajnálattal veszi tudomásul az Egyesült Államok elnökének 2011. március 7-i határozatát, miszerint aláírja a fogva tartásról és a katonai bíróságokra vonatkozó tilalom feloldásáról szóló elnöki rendeletet; abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a guantánamói foglyok helyzetének megoldására a polgári igazságszolgáltatás keretében folytatott rendes büntetőeljárás a legjobb módszer; ragaszkodik ahhoz, hogy az Egyesült Államok által fogva tartott személyek ellen haladéktalanul emeljenek vádat és indítsanak eljárást a jogállamiság nemzetközi normáinak megfelelően, vagy engedjék őket szabadon; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy megkülönböztetés nélkül mindenkire ugyanazokat a tisztességes eljárásra vonatkozó normákat kell alkalmazni;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a katonai bizottságokat összehívó hatóságnak, az Egyesült Államok külügyminiszterének, az Egyesült Államok elnökének, az Egyesült Államok Kongresszusának és Szenátusának, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlése elnökének és az ENSZ-tagállamok kormányainak.

P7_TA(2013)0232

India: Mohammad Afzal Guru kivégzése és annak következményei

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása Indiáról: Mohamed Afzal Guru kivégzéséről és annak következményeiről (2013/2640(RSP))

(2016/C 055/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumot sürgető, 2007. december 18-i 62/149. számú határozatára, valamint az ENSZ Közgyűlésének az ENSZ Közgyűlése által 2008. december 18-án elfogadott 62/149. számú közgyűlési határozat végrehajtását sürgető 63/168. számú határozatára,
- tekintettel a 2010. február 24. és 26. között Genfben megrendezett, halálbüntetés elleni negyedik világtalálkozó által elfogadott zárónyilatkozatra, amely sürgeti a halálbüntetés egyetemes eltörlését,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló 2010. augusztus 11-i jelentésére,
- tekintettel a halálbüntetés eltörléséről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumot támogató kezdeményezésről szóló, 2007. április 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 14 nyugalmazott indiai legfelsőbb bírósági és felsőbbbírósági bíró által 2012 júliusában az indiai elnökhöz intézett beadványra, amelyben kérték az elnököt 13 fogoly halálos ítéletének módosítására, tekintettel arra, hogy a legfelsőbb bíróság a megelőző kilenc évben tévesen hagyta helyben az ítéleteket,

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 775. o.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel a halálbüntetés elleni világnapra és a minden év október 10-én megtartott, halálbüntetés elleni európai napra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Mohamed Afzal Gurut – miután az indiai parlament ellen elkövetett 2001. decemberi támadással kapcsolatban összeesküvés vádjában bűnösnek találták – 2002-ben halálra ítélték, és az indiai hatóságok 2013. február 9-én kivégezték;
- B. mivel a halálbüntetés a legkegyetlenebb, legembertelenebb és legmegalázóbb büntetés, és megsérti az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában is lefektetett, élethez való jogot;
- C. mivel világszerte 154 ország törölte el a halálbüntetést de jure vagy de facto; mivel India, amikor a 2011. május 20-i választások előtt jelöltette magát az Emberi Jogi Tanácsba, elkötelezte magát az emberi jogok előmozdítására és védelmére vonatkozó legmagasabb szintű követelmények betartása mellett,
- D. mivel India 2012 novemberében véget vetett a kivégzésekre vonatkozó nem hivatalos moratóriumának, amikor kivégezték a 2008-as mumbai merényletekben játszott szerepéért elítélt Adzmal Kaszabot;
- E. mivel nemzeti és nemzetközi emberi jogi szervezetek komolyan megkérdőjelezték Afzal Guru perének tisztességes voltát;
- F. mivel Indiában jelenleg több mint 1 455 fogoly van siralomházban;
- G. mivel az indiai fennhatóság alá tartozó Kasmír jelentős részén elrendelt kijárási tilalom ellenére Afzal Guru halálát tiltakozások követték;
1. ismételten kinyilvánítja régóta képviselt álláspontját, mely szerint minden körülmények között elutasítja a halálbüntetést, és újból sürgeti a kivégzésekre vonatkozó moratórium azonnali bevezetését azokban az országokban, ahol még alkalmaznak halálbüntetést;
 2. elítéli, hogy az indiai kormány az újdelhi Tihar börtönben 2013. február 9-én titokban kivégeztette Afzal Gurut, ami ellentétben áll a halálbüntetés eltörlése felé mutató világszintű tendenciával, és sajnálatát fejezi ki azért, hogy Afzal Guru feleségét és többi családtagját nem tájékoztatták közelgő kivégzéséről és temetéséről;
 3. felhívja az indiai kormányt, hogy szolgáltassa ki Afzal Guru holttestét a családjának;
 4. nyomatékosan felszólítja az indiai hatóságokat, hogy minden bírósági per és eljárás során tartsák magukat a legmagasabb szintű nemzeti és nemzetközi igazságügyi normákhoz, és biztosítsák a szükséges jogi segítségnyújtást minden fogoly és perbe fogott személy számára;
 5. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy három kasmíri fiatal lelte halálát az Afzal Guru kivégzésével szembeni tiltakozásokat követően; felszólítja a biztonsági erőket, hogy tartózkodjanak az erő alkalmazásától a békés tüntetésekkel szemben; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az eset negatívan hathat a kasmíri békefolyamatra;
 6. nyomatékosan felszólítja az indiai kormányt, hogy a jövőben ne hagyjon jóvá kivégzési parancsot;
 7. felszólítja India kormányát és parlamentjét, hogy fogadjon el a kivégzésekre vonatkozó állandó moratórium bevezetéséről szóló jogszabályt azzal a céllal, hogy a közeljövőben meg lehessen szüntetni a halálbüntetést;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviseelőnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Nemzetközösség főtitkárának, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlése elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, valamint India elnökének, kormányának és parlamentjének.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0233

Ruanda: Victoire Ingabire ügye**Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása Ruandáról: Victoire Ingabire ügyéről (2013/2641(RSP))**

(2016/C 055/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet Ruanda 1975-ban ratifikált,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára (ACHPR),
 - tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartára,
 - tekintettel az ENSZ és az Emberi Jogokkal és a Népek Jogaival Foglalkozó Afrikai Bizottság eszközeire, különösen az Afrikán belüli tisztességes tárgyaláshoz és jogi segítséghez való joggal kapcsolatos elvekre és iránymutatásokra,
 - tekintettel az E-010366/2012 számú, Victoire Ingebiréről szóló, írásbeli választ igénylő kérdésre Ashton alelnök/főképviseelő által 2013. február 4-én adott válasza,
 - tekintettel az egyrészlől az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) államok csoportjának tagjai, másrészlől az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra és különösen annak VII. mellékletére, amely az emberi jogok, a jogállamiságon alapuló demokrácia és az átlátható és elszámoltatható kormányzás előmozdítására szólít fel,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az Amnesty International „Veszélyben az igazságszolgáltatás: Victoire Ingabire elsőfokú pere” című, 2013. évi jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Victoire Ingabire, a ruandai ellenzéki pártok koalíciójának, az Egyesült Demokratikus Erőknek (UDF ⁽¹⁾) az elnöke, 16 évnyi Hollandiában töltött száműzetés után 2010-ben hazatért Ruandába, hogy induljon az elnökválasztásokon;
- B. mivel Victoire Ingabirét, akit végül kizártak a választásokon való indulásból, 2010. október 14-én letartóztatták; mivel a választásokat a szavazatok 93 %-ával a leköszönő elnök, Paul Kagame, a Ruandai Hazafias Front (RPF) vezetője nyerte meg; mivel az UDF-nek nem volt lehetősége arra, hogy a 2010-es választások előtt politikai pártként regisztráltassa magát; mivel a többi ellenzéki párt hasonló elbánásban részesült;
- C. mivel Ingabire politikai tevékenysége egyebek között a jogállamiságra, a politikai egyesülés szabadságára és a ruandai nők szerepének megerősítésére helyezte a hangsúlyt;
- D. mivel az RPF Kagame elnök irányítása alatt továbbra is Ruanda domináns politikai pártja, amely egypártrendszeri keretek között ellenőrzi a közeletet, a ruandai hatóságok bírálóit pedig zaklatják, megfélemlítik és bebörtönzik;

⁽¹⁾ Franciául: Forces démocratiques unifiées (FDU-Inkingi).

2013. május 23., csütörtök

- E. mivel 2012. október 30-án Victoire Ingabirét nyolc év börtönbüntetésre ítélték; mivel két felülvizsgált vádpont tekintetében elmarasztalták, négy másik tekintetében pedig felmentették; mivel bűnösnek találták abban, hogy összeesküvést szőtt a hatóságok terrorizmus általi megfélemlítésére, valamint hogy egy hutu lázadói csoporttal, a Demokratikus Erők Ruanda Felszabadításáért (FDLR) mozgalommal való állítólagos kapcsolatai miatt elvitatta a 1994. évi népirtás jelentőségét; mivel az ügyész életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását kérte;
- F. mivel 2013. március 25-én Victoire Ingabire fellebbviteli tárgyaláson vallomást tett, és kérte a bizonyítékok felülvizsgálatát;
- G. mivel az, hogy Victoire Ingabirét „népirtásra való felbujtás” és „megosztó ideológia” vádjával állították bíróság elé, jól illusztrálja, hogy a ruandai kormány nem tűri a politikai pluralizmust;
- H. mivel 2013 áprilisában, fellebbezésének a legfelsőbb bíróságon való tárgyalása során, miközben az ügyészség által felhozott hat vád tekintetében felmentették, újabb vádakkal elítélték, amelyek a jogi dokumentumokban nem szerepeltek, és amelyeket védője szerint a tárgyaláson nem is ismertettek; mivel a két új vád a történelemtagadás/revizionizmus és a hazaárulás;
- I. mivel az ügyészség négy tanúja és egy vádlott-társ 2013 májusában – azután, hogy 2012-ben a ruandai legfelsőbb bíróságon Victoire Ingabire ellen tanúskodott – közölte a legfelsőbb bírósággal, hogy tanúvallomásaikat meghamisították; mivel egy ismert emberi jogi szervezet aggodalmának adott hangot e személyek „hosszan tartó teljes elkülönítése” és „a beismerő vallomások kikényszerítése során alkalmazott kínzások” miatt;
- J. mivel a 2011-ben indult pert számos megfigyelő politikai indíttatásúnak tekinti; mivel a ruandai nemzeti jog és az igazságszolgáltatás olyan nemzetközi egyezményeket sért, amelyeknek Ruanda aláíró fele, különösen a ruandai kormány által 1997. július 16-án aláírt Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és mindenekelőtt annak a véleménynyilvánítás és a gondolat szabadságára vonatkozó rendelkezéseit;
- K. mivel 2012. április 16. óta Ingabire bojkottálta a perét a néhány vádlott-társával – nevezetesen az FLDR volt tagjaival: Tharcisse Nditurunde alezredessel, Noël Habiyaremye alezredessel, Jean Marie Vianney Karuta századossal és Vital Uwumuremyi őrnaggyal – szemben alkalmazott megfélemlítés és jogellenes kihallgatási eljárások, valamint a bíróság azon döntése miatt, hogy lerövidíti a védelem egyik tanújának, Michel Habimana-nak a kihallgatását, aki a ruandai hatóságokat hamis bizonyítékok gyártásával vádolja; mivel e körülményeket a ruandai hatóságok nem erősítették meg;
- L. mivel a PS-Imberakuri párt alapítóját, Bernard Ntagandát négy év börtönbüntetésre ítélték a nemzetbiztonság veszélyeztetése, „megosztó ideológia” és engedély nélküli tiltakozások szervezésére irányuló kísérlet vádjával;
- M. mivel Victoire Ingabirét – két másik, jelenleg szintén Kigaliban bebörtönzött ruandai politikai személyiséggel, Bernard Ntagandával és Deogratias Mushyayidivel együtt – 2012. szeptember 13-án jelölték a gondolat szabadságáért káros Szaharov-díjra;
- N. mivel Ruanda aláíró fele a Cotonoui Megállapodásnak, amely kimondja, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása az EU-AKCS együttműködés egyik alapvető eleme;
- O. mivel Ruandában súlyosan korlátozzák az alapvető emberi jogokat – többek között a politikai pluralizmust és a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát –, ami megnehezíti az ellenzéki pártok működését és azt, hogy az újságírók kritikus véleményeket fogalmazzanak meg;
- P. mivel a demokrácia megszilárdítása – ideértve az igazságszolgáltatás függetlenségét és az ellenzéki pártok közéletben való részvételét – alapvetően fontos, különösen a 2013. évi parlamenti választásokra és a 2017-ben esedékes elnökválasztásokra való tekintettel;
- Q. mivel az 1994. évi ruandai népirtás és polgárháború továbbra is negatív hatást gyakorol a térség stabilitására;

2013. május 23., csütörtök

1. mélyszégyen aggodalmának ad hangot a Victoire Ingabire elleni per elindítása miatt, amely – nem utolsósorban az ártatlanság vélelméhez való jogát tekintve – nem felelt meg a nemzetközi normáknak, és amely hamis bizonyítékokon és a korábban a kami táborban katonai őrizetben tartott vádlott-társak beismerő vallomásain alapult, amely táborban állítólag kínzást alkalmaztak beismerő vallomásuk kikényszerítésére;
2. határozottan elítéli a per politikai indíttatását, a politikai ellenzék bíróság elé állítását és a per kimenetelének megelőzését; felszólítja a ruandai bíróságokat, hogy biztosítsák Victoire Ingabire fellebbezésének gyors és tisztességes elbírálását, a ruandai és a nemzetközi jog szerinti normáknak megfelelően;
3. követeli az egyenlőség elvének fenntartását az azt biztosító intézkedések által, hogy mindkét fél – az ügyész és a védelem – azonos eljárási eszközökkel és esélyekkel tárhassa fel a per során a rendelkezésre álló tárgyi bizonyítékokat, és azonos esélyeket kapjon álláspontjának előadására; támogatja a bizonyítékok alaposabb vizsgálatát, többek között az arról való megbizonyosodást szolgáló módszereket, hogy a bizonyítékokat nem kínzás hatására szerezték;
4. felhívja az EU-t, hogy küldjön megfigyelőket Victoire Ingabire fellebbezési tárgyalásának nyomon követésére;
5. hangsúlyozza, hogy tiszteletben tartja a ruandai igazságszolgáltatási rendszer függetlenségét, ugyanakkor emlékezteti a ruandai hatóságokat, hogy az EU a Cotonou-i Megállapodás 8. cikke szerint Ruandával folytatott hivatalos politikai párbeszéd keretében aggodalmakat fogalmazott meg az emberi jogok és a tisztességes tárgyaláshoz való jog kellő tiszteletben tartása tekintetében;
6. emlékeztet arra, hogy a gyülekezés, az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadsága bármely demokrácia alapvető elemei, és úgy ítéli meg, hogy ezen elveket Ruandában súlyosan korlátozzák;
7. elítéli a politikai aktivisták, újságírók és emberi jogi aktivisták elnyomásának, megfélemlítésének és őrizetbe vételének valamennyi formáját; nyomatékosan felszólítja a ruandai hatóságokat, hogy haladéktalanul engedjék szabadon valamennyi olyan magánszemélyt és egyéb aktivistát, akit a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a békés gyülekezés szabadságának gyakorlásáért vettek őrizetbe vagy ítélték el; e tekintetben nyomatékosan felszólítja a ruandai hatóságokat, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának garantálása érdekében igazítsák ki a nemzeti jogot;
8. nyomatékosan felszólítja a ruandai kormányt, hogy tegyen eleget a nemzetközi jognak, és tartsa tiszteletben az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányát, valamint az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartáját;
9. emlékeztet arra, hogy a kínzás vagy a bántalmazás más formáinak alkalmazásával szerzett vallomások bármely eljárásban elfogadhatatlanok;
10. felszólítja a ruandai hatóságokat, hogy hathatósan vizsgálják ki a kínzásokra és egyéb emberi jogi visszaélésekre vonatkozó állításokat, és e bűncselekmények elkövetőit állítsák bíróság elé, mivel a büntetlenség nem fogadható el;
11. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az RPF hatalomra kerülése után 19 évvel és Kagame elnök újraválasztása után két évvel Ruandában továbbra sem működik egyetlen ellenzéki politikai párt sem;
12. felszólítja a ruandai hatóságokat, hogy biztosítsák a végrehajtó, a jogalkotó és a bírói hatalmi ág elválasztását és különösen az igazságszolgáltatás függetlenségét, valamint hogy a kölcsönös tisztelettel és a befogadó párbeszéddel mint a demokratikus folyamat részeivel összefüggésben segítsék elő az ellenzéki pártok részvételét a közéletben;
13. úgy véli, hogy a Victoire Ingabire elleni vádhoz felhasznált, a népiirtásra való felbujtásról szóló 2008. évi törvény politikai eszközként szolgált a kormány elleni bírálatok elhallgattatására;
14. felszólítja a ruandai kormányt, hogy vizsgálja felül a „népiirtásra való felbujtásról” szóló törvényt, és hozza azt összhangba Ruanda nemzetközi jogi kötelezettségeivel, továbbá hogy módosítsa a megkülönböztetés és a szektarianizmus mint bűncselekmény esetében alkalmazandó büntetésről szóló törvényt, és hozza azt összhangba Ruanda nemzetközi emberi jogi kötelezettségeivel;
15. hangsúlyozza, hogy a Victoire Ingabire elleni büntetőeljárás, amely Ruanda történetének egyik leghosszabbika, mind politikai, mind jogi értelemben jelentős, mivel próbára teszi a ruandai igazságszolgáltatás azon képességét, hogy a kiemelt politikai ügyeket tisztességes és független módon bírálja el;

2013. május 23., csütörtök

16. emlékezteti a ruandai hatóságokat arra, hogy a demokrácia a pluralista kormányzáson, a működő ellenzéken, a független médián és igazságszolgáltatáson, az emberi jogok tiszteletben tartásán, valamint a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságának tiszteletben tartásán alapul; e tekintetben felszólítja Ruandát, hogy tartsa be e normákat, és javítson emberi jogi megítélésén;

17. hangsúlyozza, hogy a Ruandában folyó nemzetközi fejlesztési munkával összefüggésben sokkalta nagyobb hangsúlyt kell fektetni az emberi jogokra, a jogállamiságra, valamint az átlátható és reagálni képes kormányzásra; felhívja az EU-t, hogy a többi nemzetközi adományozóval együttműködve továbbra is fejtsen ki nyomást a ruandai emberi jogi reform elősegítése érdekében;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Unió intézményeinek, a Kelet-afrikai Közösségnek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Victoire Ingabire védőinek és Ruanda elnökének.

2013. május 21., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0195

Gabriele Albertini mentelmi jogának felfüggesztése**Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata a Gabriele Albertini mentelmi jogának és kiváltságainak fenntartására irányuló kérelemről (2012/2240(IMM))**

(2016/C 055/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Gabriele Albertini 2012. július 19-i, a milánói (Olaszország) bíróságon folyó eljárással kapcsolatban parlamenti mentelmi jogának fenntartására irányuló, a 2012. szeptember 10-i plenáris ülésen bejelentett kérelmére,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Gabriele Albertinit,
- tekintettel az 1993. október 29-i 3. alkotmányerejű törvénnyel módosított olasz alkotmány 68. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, valamint 2010. március 19-i és 2011. szeptember 6-i ítéleteire ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (3) bekezdésére és 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0149/2013),

A. mivel Gabriele Albertini európai parlamenti képviselő egy olaszországi bíróságon folyó eljárással kapcsolatosan parlamenti mentelmi jogának fenntartását kérte;

⁽¹⁾ 101/63 sz. Wagner kontra Fohrmann és Krier ügy (EBHT 1964., 195. o.), 149/85. sz. Wybot kontra Faure és társai ügy (EBHT 1986., 2391. o.), T-345/05. sz. Mote kontra Parlament ügy, ECR II., 2008.-2849. o., C-200/07. és C-201/07. sz. egyesített ügyek, Marra kontra De Gregorio és Clemente, ECR I, 2008., - 7929. o.; T-42/06. sz. Gollnisch kontra Parlament ügy, 2010, ECR II-1135 és C-163/10. sz. Patriciello-ügy [az EBHT-ban még nem tették közzé]

2013. május 21., kedd

- B. mivel Gabriele Albertini kérelme az Alfredo Robledo által a milánói bíróságon ellene benyújtott keresetre vonatkozik, mely a 2011. október 26-án az *Il Sole 24 Ore* olasz újságban közzétett, Gabriele Albertini által adott első interjúban, valamint a *Corriere della Sera* című olasz újság által 2012. február 19-én közzétett második interjúban tett nyilatkozataival kapcsolatos;
- C. mivel az idézés szerint a szóban forgó interjúban tett kijelentések rágalmazásnak minősülnek, s ez kártérítési igényt eredményez;
- D. mivel a két interjúban tett kijelentések a származékos ügyletekkel kapcsolatos, 2005-ben történt eseményekre irányuló eljárásra vonatkoznak, melyekben a milánói önkormányzat is érintett volt, illetve amelyek Gabriele Albertini milánói polgármesteri funkciójával kapcsolatosak;
- E. mivel mindkét interjúra Gabriele Albertini európai parlamenti képviselői mandátuma alatt került sor, miután őt a 2004. és 2009. évi európai parlamenti választásokon képviselővé választották;
- F. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 8. cikke értelmében az európai parlamenti képviselőket hivatali tisztségük gyakorlása során kinyilvánított véleményük vagy leadott szavazataik miatt semmilyen formában nem vehetik alá vizsgálatnak vagy peres eljárásnak, illetve nem vehetők őrizetbe;
- G. mivel a Parlament bevett gyakorlata szerint az a tény, hogy az eljárás a polgári vagy közigazgatási jogszabályok szerint zajlik, vagy bizonyos olyan aspektusai vannak, amelyek a polgári vagy közigazgatási jog hatáskörébe tartoznak, önmagában még nem akadályozza meg az említett cikkben biztosított mentelmi jog érvényesítését;
- H. mivel az ügy tényei, ahogyan azok az idézésben, valamint a Gabriele Albertini által a Jogi Bizottságnak adott szóbeli magyarázatban megjelennek, arra utalnak, hogy a nyilatkozatok nem állnak közvetlen vagy nyilvánvaló kapcsolatban Gabriele Albertini európai parlamenti képviselői feladatainak gyakorlásával;
- I. mivel Gabriele Albertini mindkét interjút a származékos ügyletekkel kapcsolatos eljárással kapcsolatban adta, eközben nem az európai parlamenti képviselői tisztségéből eredő feladatait végezte;
1. úgy határoz, hogy nem tartja fenn Gabriele Albertini mentelmi jogát és kiváltságait;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot az Olasz Köztársaság illetékes hatóságnak és Gabriele Albertini.

P7_TA(2013)0196

Spyros Danellis parlamenti mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem(I.)**Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata Spyros Danellis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (I.) (2013/2014(IMM))**

(2016/C 055/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Spyros Danellis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, 2012. december 11-én a Görög Köztársaság legfőbb ügyészének helyettesétől a Háromtagú Krétai Fellebbviteli Bíróság 2012. március 22-i határozatával (hiv. szám: 584/2012) kapcsolatban beérkezett kérelemre (hiv. szám: 4634/2012), melyről 2013. január 14-én a plenáris ülés tájékoztatást kapott,
- tekintettel Spyros Danellis – az eljárási szabályzat 7. cikkének (3) bekezdése szerinti – meghallgatására,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 9. cikkére, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére, valamint a Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,

2013. május 21., kedd

- tekintettel az Európai Unió Bíróságának 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, 2010. március 19-i és 2011. szeptember 6-i ítéleteire ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0159/2013);
- A. mivel a Görög Köztársaság legfőbb ügyészének helyettese egy állítólagos bűncselekmény kapcsán lehetséges jogi lépésekkel kapcsolatban kérte Spyros Danellis európai parlamenti képviselő parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését,
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikke értelmében a parlamenti ciklus alatt a parlamenti képviselőkkel szemben a Parlament előzetes engedélye nélkül vád nem emelhető, nem tartóztathatók le, börtönözhetőek be, illetve egyéb módon nem tarthatók fogva;
- D. mivel Spyros Danellis képviselőt kötelezettségmulasztással vádolták meg, mivel az Iráklion prefektúrában található Herszóniszosz polgármestereként nem tett lépéseket egy, a városában működő létesítmény bezárására, holott az egészségügyi hatóságok érvényes határozata értelmében ezt meg kellett volna tennie;
- E. mivel az állítólagos cselekmények az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke alkalmazásában nem tartoznak az európai parlamenti képviselő feladatának ellátása során kinyilvánított véleménye vagy leadott szavazatai közé;
- F. mivel a vád semmilyen módon nem kapcsolódik Spyros Danellis európai parlamenti képviselői tisztségéhez, kapcsolódik viszont Herszóniszosz város polgármesteri tisztségéhez;
- G. mivel nincs rá ok, hogy felmerüljön a *fumus persecutionis* fennállása, tekintettel különösen arra a tényre, hogy Spyros Danellis nem az egyetlen vádlott az ügyben;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Spyros Danellis mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését haladéktalanul továbbítsa a Görög Köztársaság legfőbb ügyészének és Spyros Danellisnak.

P7_TA(2013)0197

Spyros Danellis parlamenti mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem (II.)

Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata a Spyros Danellis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (II.) (2013/2028(IMM))

(2016/C 055/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Spyros Danellis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, 2012. december 11-én a Görög Köztársaság legfőbb ügyészének helyettesétől a Háromtagú Krétai Fellebbviteli Bíróság 2012. október 9-és 16-i határozatával (hiv.

⁽¹⁾ 101/63. sz. (Wagner kontra Fohrmann és Krier) ügy (EBHT 1964., 383. o.), illetve 149/85. sz. (Wybot kontra Faure és társai) ügy (1986). (EBHT 2391), T-345/05 sz. (Mote kontra Parlament)ügy (EBHT 2008, II-2849), C-200/07 és C-201/07 sz. (Marra kontra De Gregorio és Clemente) egyesített ügyek (EBHT 2008, I-7929), T-42/06 sz. (Gollnisch kontra Parlament) ügy (EBHT 2010, II-1135. o.) és a C-163/10 sz. (Patriciello) ügy [az EBHT-ban még nem tették közzé].

2013. május 21., kedd

szám: 1382/2012) kapcsolatban beérkezett kérelemre (hiv. szám: 4825/2012), melyről 2013. február 6-án a plenáris ülés tájékoztatást kapott,

- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Spyros Danellis-t,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére, és a Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, 2010. március 19-i és 2011. szeptember 6-i ítéleteire ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0160/2013),
- A. mivel a Görög Köztársaság legfőbb ügyészének helyettese egy állítólagos bűncselekmény kapcsán teendő lehetséges jogi lépések okán kérte Spyros Danellis európai parlamenti képviselő parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését,
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikke értelmében a parlamenti ciklus alatt a parlamenti képviselőkkel szemben a Parlament előzetes engedélye nélkül vád nem emelhető, nem tartóztathatók le, börtönözhetőek be, illetve egyéb módon nem tarthatók fogva;
- D. mivel Spyros Danellis azzal vádolják, hogy hamisan törvénytelen cselekedettel vádolt meg egy harmadik felet azzal a szándékkal, hogy az érintettet ezért bíróság elé állítsák, továbbá hamis állításokat tett egy harmadik félről, melyek sérthetik az érintett becsületét és jó hírnevét, tudva, hogy ezek az állítások nem igazak;
- E. mivel az említett igaztalan állítások és hamis vádak az Iráklion prefektúrához tartozó Herszóniszosz város területén – amelynek Spyros Danellis polgármestere volt – közbeszerzés keretében megrendelt gátépítési munkálatok céljából kisajátított földterületről az egyik szerződő fél által gyökerestől eltávolított olajfákról és más fákról származó gyümölcsök értékesítésével álltak kapcsolatban;
- F. mivel az állítólagos cselekmények az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke alkalmazásában nem minősülnek az európai parlamenti képviselő feladatának ellátása során kinyilvánított véleményeknek vagy leadott szavazatoknak;
- G. mivel a vád semmilyen módon nem kapcsolódik Spyros Danellis európai parlamenti képviselői tisztségéhez, kapcsolódik viszont Herszóniszosz város általa korábban betöltött polgármesteri tisztségéhez;
- H. mivel nincs rá ok, hogy felmerüljön a *fumus persecutionis* fennállása, tekintettel különösen arra a tényre, hogy Spyros Danellis távolról sem az egyetlen vádlott az ügyben;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Spyros Danellis mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését haladéktalanul továbbítsa a Görög Köztársaság legfőbb ügyészének és Spyros Danellisnek.

⁽¹⁾ 101/63. sz. (Wagner kontra Fohrmann és Krier) ügy (EBHT 1964., 383. o.), illetve 149/85. sz. (Wybot kontra Faure és társai) ügy (1986). (EBHT 2391), T-345/05 sz. (Mote kontra Parlament) ügy (EBHT 2008, II-2849), C-200/07 és C-201/07 sz. (Marra kontra De Gregorio és Clemente) egyesített ügyek (EBHT 2008, I-7929), T-42/06 sz. (Gollnisch kontra Parlament) ügy (EBHT-2010, II-1135. o.) és a C-163/10 sz. (Patriciello) ügy [az EBHT-ban még nem tették közzé].

2013. május 21., kedd

P7_TA(2013)0207

Szöbéli módosítások és egyéb szóbeli változtatások (az eljárási szabályzat 156. cikke (6) bekezdésének értelmezése)**Az Európai Parlament 2013. május 21-i határozata a szóbeli módosításokról és egyéb szóbeli változtatásokról (az eljárási szabályzat 156. cikke (6) bekezdésének értelmezése)**

(2016/C 055/26)

Az Európai Parlament,

— tekintettel Alkotmányügyi Bizottsága elnökének 2013. április 24-i levelére,

— tekintettel eljárási szabályzata 211. cikkére,

1. úgy határoz, hogy a 156. cikk (6) bekezdéséhez az alábbi értelmezést csatolja:

„Az elnök javaslatára a szóbeli módosítást vagy egyéb szóbeli változtatást ugyanúgy kell kezelni, mint az olyan módosítást, amelyet nem osztottak ki valamennyi hivatalos nyelven. Amennyiben az elnök a 157. cikk (3) bekezdése alapján a szóbeli módosítást vagy egyéb szóbeli változtatást elfogadhatónak ítéli, és amennyiben nem emelnek kifogást a 156. cikk (6) bekezdése alapján, azt a meghatározott szavazási sorrenddel összhangban kell szavazásra bocsátani.

A bizottságban az ilyen módosítás vagy változtatás kifogásolásához szükséges szavazatok számát a 196. cikk alapján kell meghatározni a plenáris ülésen irányadó szavazatszám arányosan, adott esetben felfelé kerekítve.”

2. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. május 21., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0191

A légitölekedési szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló megállapodás az EU és Sri Lanka között ***

Az Európai Parlament 2013.május 21-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormánya között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (15318/2012 – C7-0391/2012 – 2012/0018(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 055/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (15318/2012),
 - tekintettel az Európai Unió és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormánya között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodásra (08176/2012),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával és 218. cikke (8) bekezdésének első albekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0391/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A7-0169/2013),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0192

Az Európai Unió és a légi közlekedés biztonságaért felelős európai szervezet közötti fokozott együttműködés ***

Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása Az Európai Unió és a légi közlekedés biztonságaért felelős európai szervezet között a fokozott együttműködés általános keretét létrehozó megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (05822/2013 – C7-0044/2013 – 2012/0213(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 055/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (05822/2013),

2013. május 21., kedd

- tekintettel az Európai Unió és a légi közlekedés biztonságáért felelős európai szervezet között a fokozott együttműködés általános keretét létrehozó megállapodás Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló tanácsi határozatra (13792/2012),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0044/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A7-0157/2013),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint a légi közlekedés biztonságáért felelős európai szervezetnek.

P7_TA(2013)0193

A 354/83/EGK, Euratom rendeletnek az intézmények levéltári anyagainak a firenzei Európai Egyetemi Intézetben történő elhelyezése tekintetében történő módosításáról ***

Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a 354/83/EGK, Euratom rendeletnek az intézmények levéltári anyagainak a firenzei Európai Egyetemi Intézetben történő elhelyezése tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendelettervezetre irányuló javaslatról (06867/2013 – C7-0081/2013 – 2012/0221(APP))

(Különleges jogalkotási eljárás– egyetértés)

(2016/C 055/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi rendelet tervezetére (06867/2013),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0081/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság ajánlására és az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A7-0156/2013),
1. jóváhagyja a tanácsi rendeletre irányuló tervezetet;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2013. május 21., kedd

P7_TA(2013)0194

Az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján nyolcadik alkalommal történő megválasztásának időpontja *

Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a közvetlen és általános választójog alapján nyolcadik alkalommal megrendezésre kerülő európai parlamenti képviselői választások időpontjának kitűzéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07279/2013 – C7-0068/2013 – 2013/0802(CNS))

(Konzultáció)

(2016/C 055/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács határozattervezetére (07279/2013),
 - tekintettel az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány⁽¹⁾ 11. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0068/2013),
 - tekintettel a 2014. évi európai parlamenti választásokról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 46. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A7-0138/2013),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, valamint tájékoztatásul a tagállamok és a Horvát Köztársaság kormányának és parlamentjének.

P7_TA(2013)0200

A tenger alatti kőolaj- és földgázlelőhelyek felkutatása, feltárása és kitermelése *I**

Az Európai Parlament 2013. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a tenger alatti kőolaj- és földgázlelőhelyek felkutatásának, feltárásának és kitermelésének biztonságossá tételéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0688 – C7-0392/2011 – 2011/0309(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0688),

⁽¹⁾ A 93/81/Euratom, ESZAK, EGK tanácsi határozattal (HL L 33., 1993.2.9., 15. o.) és a 2002/772/EK, Euratom tanácsi határozattal (HL L 283., 2002.10.21., 1. o.) módosított 1976. szeptember 20-i 76/787/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozat (HL L 278., 1976.10.8., 1. o.) mellékletét képező okmány.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0462.

2013. május 21., kedd

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 192. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0392/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. február 22-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. március 6-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A7-0121/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0309

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 21-én került elfogadásra a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 2013/30/EU irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 143., 2012.5.22., 107 o.

2013. május 22., szerda

P7_TA(2013)0208

Jegyzőkönyvtervezet az Európai Unió Alapjogi Chartájának a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról (egyetértés) ***

Az Európai Parlament 2013. május 22-i határozata az Európai Unió Alapjogi Chartájának a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez való csatolása céljából felállítandó konvent összehívásának mellőzéséről szóló európai tanácsi javaslatról (00091/2011 – C7-0386/2011 – 2011/0818(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 055/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a cseh kormány Tanácshoz intézett 2011. szeptember 5-i levelére az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a Charta) Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvtervezetről,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének 2011. október 25-i, az Európai Parlament elnökéhez intézett levelére a Charta Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvről,
- tekintettel az Európai Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összhangban a konvent összehívásának mellőzéséről benyújtott hozzájárulás iránti kérelemre (C7-0386/2011),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésére és a Chartára,
- tekintettel a tagállamok állam- és kormányfői részvételével a Tanács keretében tartott 2009. október 29–30-i ülés következtetéseire,
- tekintettel az eljárási szabályzat 74a. cikkére és 81. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság ajánlására (A7-0282/2012),

mivel:

- A. a Chartát egy 1999. december 17. és 2000. október 2. között tartott, a Parlament, a tagállamok, a nemzeti parlamentek és a Bizottság küldöttjeiből álló konvent fogalmazta meg; a Chartát 2000. december 7-én hirdették ki, és a szövegét 2007. december 12-én igazították ki Strasbourgban;
- B. 2002. február 22. és 2003. július 18. között ülésezett a második konvent, hogy megfogalmazza az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés tervezetét, amelynek lényegi tartalmát a 2009. december 1-jén hatályba lépett Lisszaboni Szerződés nagy részben átvette;
- C. mindkét konvent az Unió alkotmányos rendjével kapcsolatos kiemelt kérdések megválaszolása céljából ült össze, beleértve egy, az Unió által elismert alapvető jogokra és alapelvekre vonatkozó, jogilag kötelező érvényű szöveg jóváhagyását;
- D. a fentiek fényében nem szükséges konventet összehívni annak érdekében, hogy megvizsgálja azt a javaslatot, amely az Európai Unió Alapjogi Chartájának Lengyelországra és az Egyesült Királyságra történő alkalmazásáról szóló 30. jegyzőkönyv hatályát a Cseh Köztársaságra is kiterjesztené, mivel ezen javaslat hatása a legjobb esetben is igen korlátozott mértékű lenne;

2013. május 22., szerda

1. jóváhagyja a konvent összehívásának mellőzéséről szóló európai tanácsi javaslatot;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a jelen határozatot az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0209

Jegyzőkönyvtervezet az Európai Unió Alapjogi Chartájának a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról (konzultáció) *

Az Európai Parlament 2013. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió Alapjogi Chartájának a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvtervezetről (az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (3) bekezdése) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))

(2016/C 055/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a cseh kormány által 2011. szeptember 5-én a Tanácshoz intézett, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a „Charta”) a Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvtervezetről szóló levélre,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének 2011. október 25-i, az Európai Parlament elnökéhez intézett levelére a Charta Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvről,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (az EUSZ) 48. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően az Európai Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0385/2011),
- tekintettel az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdésére és a Chartára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának Lengyelországra és az Egyesült Királyságra történő alkalmazásáról szóló, az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt 30. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a tagállamok állam- és kormányfői részvételével a Tanács keretében tartott 2009. október 29–30-i ülés következtetéseire,
- tekintettel a 2007. december 13-án aláírt Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, a Chartával kapcsolatos nyilatkozatokra, különösen a valamennyi tagállam által elfogadott 1. nyilatkozatra, a Cseh Köztársaság 53. nyilatkozatára és a Lengyel Köztársaság 61. és 62. nyilatkozatára,
- tekintettel a cseh szenátus 12. ülészakán elfogadott 330. számú, 2011. október 6-i határozatra,
- tekintettel eljárási szabályzata 74a. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A7-0174/2013),

mivel:

- A. a tagállamok állam- és kormányfői az Európai Tanács keretében tartott 2009. október 29–30-i ülésen megállapodtak abban, hogy a következő csatlakozási szerződés megkötésekor és a vonatkozó alkotmányos követelményeikkel összhangban jegyzőkönyvet csatolnak a Szerződésekhez a Charta Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról;
- B. a cseh kormány – a Charta Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv beillesztése céljából – 2011. szeptember 5-én az állandó képviselője által küldött levélben az EUSZ 48. cikkének (2) bekezdésével összhangban javaslatot nyújtott be a Tanácsnak a Szerződések módosítására vonatkozóan;

2013. május 22., szerda

- C. a Tanács – a Charta Cseh Köztársaságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv beillesztése céljából – 2011. október 11-én az EUSZ 48. cikkének (2) bekezdésével összhangban javaslatot nyújtott be az Európai Tanácsnak a Szerződések módosítására vonatkozóan;
- D. az EUSZ 48. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével összhangban az Európai Tanács konzultációt folytatott a Parlamenttel arról, hogy meg kell-e vitatni a javasolt módosítást;
- E. az EUSZ 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Unió a Chartában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket a szerződésekkel megegyező jogi erővel bíró rendelkezéseként ismeri el;
- F. a jegyzőkönyvek a szerződések szerves részét képezik, ezért az uniós jog egyes részeinek valamely tagállamra történő alkalmazására különös szabályokat megállapító jegyzőkönyv esetében felül kell vizsgálni a Szerződéseket;
- G. az EUSZ 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében a Charta rendelkezései semmilyen módon nem terjesztik ki az Uniónak a Szerződésekben meghatározott hatásköreit;
- H. Az 51. cikk értelmében a Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. ezek az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek ennek megfelelően és a Szerződések által az Unióra ruházott hatáskörök korlátain belül tiszteletben tartják a Chartában foglalt jogokat, és betartják az abban foglalt elveket, valamint előmozdítják azok alkalmazását; amint azt a tagállamok 1. nyilatkozata is megerősíti, a Charta az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat;
- I. a Cseh Köztársaság 53. nyilatkozatának 2. bekezdése kimondja, hogy a Charta „nem szűkíti a nemzeti jog alkalmazási körét, és nem korlátozza a nemzeti hatóságok e téren fennálló jelenlegi hatásköreit”, ezzel kimondva, hogy a Cseh Köztársaság jogrendjének integritása további eszközök igénybevétele nélkül is biztosított;
- J. a tudományos bizonyítékok és az ítélkezési gyakorlat alapján a 30. jegyzőkönyv nem mentesíti Lengyelországot és az Egyesült Királyságot a Charta kötelező erejű rendelkezéseinek betartása alól, és nem tekinthető kivülmaradásnak, valamint nem módosítja a Chartát és nem változtat a nyilatkozat hiánya esetén érvényesülő jogi helyzeten⁽¹⁾; egyetlen joghatása, hogy jogbizonytalanságot kelt Lengyelországon és az Egyesült Királyságon kívül más tagállamokban is;
- K. a Charta egyik fontos feladata, hogy fokozza az alapjogok szerepét és láthatóbbá tegye azokat, a 30. jegyzőkönyv azonban jogbizonytalanságot és politikai zavart okoz, ezzel aláásva az Uniónak az egyformán magas és egységes szintű jogbiztonság elérése és fenntartása érdekében tett erőfeszítéseit;
- L. ha a 30. jegyzőkönyvnek a Charta rendelkezéseinek hatályát vagy jogerejét korlátozó értelmezést tulajdonítanak, akkor Lengyelországban, az Egyesült Királyságban és a Cseh Köztársaságban csökkenne az alapvető jogok és szabadságok védelmi szintje;
- M. a cseh parlament a Lisszaboni Szerződést annak aláírt formájában, a Cseh Köztársaságnak a Charta maradéktalan elfogadását illető bármilyen feltétel vagy kitétel nélkül ratifikálta⁽²⁾;
- N. a cseh Szenátus a 2011. október 6-i 330. számú állásfoglalásában azon az alapon ellenezte a 30. jegyzőkönyv Cseh Köztársaságra való alkalmazását, hogy az csökkentené a cseh polgárok alapvető jogai és szabadságai védelmének normáit; a cseh Szenátus emellett megkérdőjelezte az ügy kétes alkotmányos körülményeit, mivel a köztársasági elnök az ügyet első alkalommal csak a Lisszaboni Szerződés parlamenti ratifikációját követően vetette fel;

⁽¹⁾ A C-411/10 és a C-493/10 egyesített ügyekben az Európai Bíróság által 2011. december 21-én ében hozott ítélet, és különösen annak 120. bekezdése.

⁽²⁾ A cseh képviselőház 2009. február 18-án, a cseh szenátus pedig 2009. május 9-én ratifikálta a Lisszaboni Szerződést.

2013. május 22., szerda

- O. a cseh alkotmánybíróság 2008-ban és 2009-ben két beadványt utasított el azzal az indokkal, hogy a Lisszaboni Szerződés teljes mértékben összhangban van a cseh alkotmánnyal, azonban nem lehet kizárni, hogy ugyanezen a bíróságon meg fogják támadni a Szerződések javasolt módosítását;
- P. az őszinte együttműködés szellemében a Parlamentnek kötelessége véleményt nyilvánítani az Európai Tanács számára a Szerződést érintő összes módosítási javaslat tekintetében, jelentőségüktől függetlenül, de semmi nem kötelezi arra, hogy egyetértsen az Európai Tanáccsal;
- Q. továbbra is kétséges, hogy a 30. jegyzőkönyvnek a Cseh Köztársaságra való kiterjesztésére irányuló új jegyzőkönyv ratifikálását a cseh parlament támogatni fogja-e; amennyiben az Európai Tanács napirendre veszi a javasolt módosítás megvizsgálását, elképzelhető, hogy a többi tagállam addig nem kezdi meg a ratifikálási eljárást, amíg a Cseh Köztársaság le nem zárta saját ratifikálási eljárását;
1. kéri az Európai Tanácsot, hogy ne vizsgálja meg a Szerződések javasolt módosítását;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az – álláspontját képviselő – állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Cseh Köztársaság kormányának és parlamentjének, valamint a többi tagállam parlamentjének.

P7_TA(2013)0210

A polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismerése *I**

Az Európai Parlament 2013. május 22-i jogalkotási állásfoglalása a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletrre irányuló javaslatról (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0276),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 81. cikke (2) bekezdésének a), e) és f) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0128/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. február 16-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. március 8-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel az eljárási szabályzat 51. cikke alapján a Jogi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
- tekintettel a Jogi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0126/2013),

⁽¹⁾ HL C 113., 2012.4.18., 56. o.

2013. május 22., szerda

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0130

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 22-én került elfogadásra a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 606/2013/EU rendelet.)

P7_TA(2013)0211

A szállítási lánc biztonságával kapcsolatos kérdéseket érintő vámügyi együttműködésről szóló, az Európai Unió és Kanada közötti megállapodás ***

Az Európai Parlament 2013. május 22-i jogalkotási állásfoglalása a szállítási lánc biztonságával kapcsolatos kérdéseket érintő vámügyi együttműködésről szóló, az Európai Unió és Kanada közötti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (11362/2012 – C7- 0078/2013 – 2012/0073(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 055/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (11362/2012),
 - tekintettel az Európai Unió és Kanada közötti, a szállítási lánc biztonságával kapcsolatos kérdéseket érintő vámügyi együttműködésről szóló megállapodástervezetre (11587/2012),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0078/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0152/2013)
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Kanada kormányának és parlamentjének.
-

2013. május 22., szerda

P7_TA(2013)0212

Az Európai Bankhatóság és a hitelintézetek prudenciális felügyelete *I**

Az Európai Parlament 2013. május 22-én elfogadott módosításai az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló .../.../EU tanácsi rendelettel való kölcsönhatásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/36)

[Módosítás 2]

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI (*)

a Bizottság javaslatához

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS .../2013/EU RENDELETE

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló .../.../EU tanácsi rendelettel való kölcsönhatásai tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) 2012. június 29-én az euróövezeti tagállamok állam- és kormányfői felkérték a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat egy, az Európai Központi Bank (EKB) részvételével működő egységes bankfelügyeleti mechanizmusra vonatkozóan. 2012. június 29-i következtetéseiben az Európai Tanács felkérte az Európai Tanács elnökét, hogy a

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0393/2012).

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 34. o.

⁽²⁾ HL C 30., 2013.2.1., 6. o.

2013. május 22., szerda

Bizottság, az eurócsoport és az EKB elnökeivel szorosan együttműködve dolgozza ki a valódi gazdasági és monetáris unió megvalósításának konkrét, határidőket is tartalmazó ütemtervét, amely a pénzügyi szolgáltatások belső piaca egységességének és integritásának megőrzésére vonatkozó konkrét javaslatokat tartalmaz. ■

- (2) Az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása az első lépés egy európai bankunió megvalósítása felé, amely bankunió a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó valóban egységes szabályrendszeren alapul, és **új keretet** teremt a betétbiztosítási és bankszanálási rendszer számára.
- (3) Az egységes felügyeleti mechanizmus kialakítása érdekében a(z) .../.../EU tanácsi rendelet [a 127. cikk (6) bekezdése szerinti rendelet] külön feladatokat ruház az EKB-ra az euróövezeti tagállamokban működő hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban. Lehetővé teszi továbbá, hogy más tagállamok is szoros együttműködést alakítsanak ki az EKB-val. ■
- (4) A bankfelügyeleti feladatoknak az Unió tagállamai egy része tekintetében az EKB-ra történő átruházása semmilyen módon nem akadályozhatja a belső piac működését a pénzügyi szolgáltatások területén. **Az Európai Bankhatóság (EBH) ezért megtartja szerepét és megőrzi jelenlegi hatásköreit és feladatait: továbbra is az EBH-nak kell kidolgoznia az összes tagállamra alkalmazandó egységes szabálykönyvet és hozzá kell járulnia annak következetes végrehajtásához, illetve erősítenie kell a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját az egész Unióban.**
- (4a) **Rendkívül fontos, hogy a bankunió keretében demokratikus elszámoltathatósági mechanizmusok álljanak rendelkezésre.**
- (4b) **Az EKB-nak a rábízott feladatok végzésekor a hitelintézetek biztonságának és megbízhatóságának biztosítására vonatkozó célkitűzés sérelme nélkül kellően figyelembe kell vennie a hitelintézetek, méretük és üzleti modelljeik sokféleségét, valamint az európai bankágazat sokszínűségéből eredő rendszerszerű hasznokat.**
- (4c) **A bevált felügyeleti gyakorlatok előmozdítása érdekében a belső piacon rendkívül fontos, hogy az egységes szabályok mellett legyen egy európai felügyeleti kézikönyv is a pénzügyi intézmények felügyeletéről, melyet az EBH a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal konzultálva állít össze. A felügyeleti kézikönyv meghatározza az egész Unióban bevált gyakorlatokat a felügyeleti módszertan és eljárások tekintetében, hogy az alapvető nemzetközi és uniós alapelveket tiszteletben tartsák. A kézikönyv jogilag nem kötelező erejű és nem korlátozhatja a belátáson alapuló felügyeletet. Foglalkozik az EBH feladatkörébe tartozó valamennyi kérdéssel, beleértve a fogyasztóvédelem és a pénzmosás elleni küzdelem vonatkozásait is. Számítási módokat és módszertanokat tartalmaz a kockázatértékelés, a korai figyelmeztető jelek felismerése és a felügyeleti fellépés kritériumainak vonatkozásában. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak alkalmazniuk kell a kézikönyvet. A kézikönyv használatát fontos elemnek kell tekinteni a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának értékelésekor, valamint az e rendeletben említett partneri felülvizsgálatok során.**
- (4d) **Az EBH tájékoztatás iránti kérelmét megfelelően indokolni és magyarázni kell. Az azzal kapcsolatos ellenvetéseket, hogy az EBH egy adott tájékoztatásra irányuló kérése összhangban van-e az e rendeletben rögzítettekkel, a megfelelő eljárások keretében kell megtenni. Az ellenvetés nem mentesíti a kérés címzettjét az információ megadása alól. A Szerződésben rögzített eljárásoknak megfelelően az Európai Unió Bírósága illetékes annak eldöntésében, hogy az EBH egy adott tájékoztatásra irányuló kérése összhangban van-e az e rendeletben rögzítettekkel.**
- (4e) **Az EBH az e rendeletben rögzített feltételekkel tájékoztatást kérhet a pénzügyi intézményektől minden olyan információról, amelyhez a pénzügyi intézmény jogszerűen hozzáfér, beleértve az adott pénzügyi intézmény által bizonyos tevékenységek végzéséért díjazásban részesített személyek birtokában levő információkat, az adott pénzügyi intézmény számára végzett külső ellenőrzéseket, valamint bizonyos, az előbbiekre vonatkozó dokumentumok, könyvek és nyilvántartások másolatát is.**
- (4f) **Biztosítani kell az egységes piacot és az Unión belüli kohéziót. E tekintetben egyes szempontokat, például az EBH-n belüli kormányzást és szavazási szabályokat körültekintően át kell gondolni, és szavatolni kell az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő és a többi tagállammal szembeni egyenlő bánásmódot.**
- (4 g) **Figyelembe véve, hogy az EBH létrehozásának célja – amely intézmény munkájában valamennyi tagállam egyenlő jogokkal vesz részt – az egységes szabálykönyv kialakítása és az annak következetes végrehajtásához való hozzájárulás, továbbá az Unión belüli felügyeleti gyakorlatok egységességének biztosítása volt, valamint azt, hogy létrejött az EKB vezetésével működő egységes felügyeleti mechanizmus, az EBH-t megfelelő eszközökkel kell ellátni, amelyek lehetővé teszik, hogy hatékonyan végrehajtsa a belső piac integritását érintő, rá bízott feladatait.**

2013. május 22., szerda

- (5) A .../.../EU rendelet [a 127. cikk (6) bekezdése szerinti rendelet] által az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatokra tekintettel biztosítani kell, hogy az EBH az EKB vonatkozásában is elláthassa feladatait **ugyanúgy, mint más hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok vonatkozásában**. Annak érdekében, hogy a meglévő vitarendezési mechanizmusok és vészhelyzeti eljárások továbbra is eredményesen működjenek, **azokat megfelelően ki kell igazítani.**
- (5a) **Az EBH-t – annak érdekében, hogy vészhelyzetekben be tudja tölteni segítő és koordináló szerepét – minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett, hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozására. Ez magában foglalja a felszólalás és más véleménynyilvánítási módok jogát.**
- (6) Annak érdekében, hogy minden tagállam érdekét megfelelően figyelembe lehessen venni, és hogy biztosítható legyen az EBH-nak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának **fenntartása és elmélyítése** érdekében kifejtett megfelelő működése, ki kell igazítani a felügyeleti tanácsi szavazási eljárásokat.
- (7) Az uniós jog megsértésével és a nézeteltérések rendezésével kapcsolatos határozatokat a felügyeleti tanács szavazásra jogosult tagjaiból álló, a felügyeleti tanács által kinevezett független munkacsoportnak kell megvizsgálnia, melynek tagjai esetében nem áll fenn összeférhetetlenség. A munkacsoport által a felügyeleti tanácsnak elfogadásra javasolt határozatokat a **felügyeleti tanácsnak** az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokból származó **tagjai egyszerű többségével** és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokból származó tagjai egyszerű többségével kell elfogadni.
- (7a) **A vészhelyzeti intézkedésekre vonatkozó határozatokat a felügyeleti tanács tagjai szavazatainak egyszerű többségével kell elfogadni, amely egyszerű többségnek úgy kell kialakulnia, hogy mind az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokból származó tagok között, mind a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokból származó tagok között létre kell jönnie az egyszerű többségnek.**
- (7b) **Az 1093/2010/EU rendelet 10–16. cikkében meghatározott intézkedésekkel kapcsolatos határozatokat és az ugyanazon rendelet 9. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése és VI. fejezete értelmében elfogadott intézkedéseket és határozatokat a felügyeleti tanács tagjai szavazatainak minősített többségével kell elfogadni, amely minősített többségnek úgy kell kialakulnia, hogy mind az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokból származó tagok között, mind a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokból származó tagok között létre kell jönnie az egyszerű többségnek.**
- (8) Az EBH-nak ki kell alakítania a munkacsoport eljárási szabályzatát, amely biztosítja a munkacsoport függetlenségét és objektivitását.
- (9) Az igazgatótanácsnak kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie, és biztosítani kell az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamok megfelelő képviselését.
- (9a) **Az EBH belső testületei és bizottságai tagjainak kinevezésénél biztosítani kell a tagállamok közötti földrajzi egyensúlyt.**
- (10) Az EBH megfelelő működését és valamennyi tagállam megfelelő képviselését biztosítandó, a szavazási eljárásokat, az igazgatótanács és a független munkacsoport összetételét megfelelő időszak elteltével, a tapasztalatokat és a további fejleményeket figyelembe véve **ellenőrizni kell** és felül kell vizsgálni.
- (10a) **Egyetlen tagállam vagy tagállamcsoport sem szenvedhet sem közvetlenül, sem közvetve megkülönböztetést mint pénzügyi szolgáltatási színhely.**
- (10b) **Az Európai Bankhatóság számára biztosítani kell az ahhoz szükséges megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat, hogy megfelelően el tudja látni az e rendelet szerinti többletfeladatait. E célból a 1093/2010/EU rendelet 63. és 64. cikkében meghatározottak szerint, a költségvetésének kidolgozására, végrehajtására és ellenőrzésére szolgáló eljárás során megfelelően figyelembe kell venni ezeket a feladatköröket. A Európai Bankhatóságnak biztosítania kell a lehető legjobb hatékonysági normák érvényesülését.**

2013. május 22., szerda

- (11) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a prudenciális szabályozás és felügyelet **eredményes és következetes végrehajtásának valamennyi tagállamban** történő biztosítását, a pénzügyi szolgáltatások **belső piaca** integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló .../.../EU tanácsi rendelettel szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

-1. a 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban a 2006/48/EK irányelv, a 2006/49/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv, az 1781/2006/EK rendelet, a 94/19/EK irányelv, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra – a 2005/60/EK irányelv, a 2002/65/EK irányelv, a 2007/64/EK irányelv és a 2009/110/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötéserővel bíró uniós aktus hatályán belül jár el. A Hatóság [az EKB külön feladatokkal történő megbízásáról szóló] .../.../EU tanácsi rendelet értelmében is eljárhat.”;

b) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság hozzájárul a (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, elősegíti a felügyeleti konvergenciát, véleményeket készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint közgazdasági piacelemzéseket készít abból a célból, hogy hozzájáruljon a Hatóság céljainak eléréséhez.”;

c) az (5) bekezdés negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetéstől mentesen és kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el.”;

-1a. a 2. cikk (2) bekezdése f) pontjának helyébe a következő lép:

„f) az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott uniós aktusokban meghatározott hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok, beleértve az Európai Központi Bankot is [az EKB külön feladatokkal történő megbízásáról szóló] .../.../EU tanácsi rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet értelmében rá ruházott feladatok tekintetében.”

-1b. a 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

A 2. cikk a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé. A rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] értelmében rá ruházott felügyeleti feladatkörök gyakorlása tekintetében a rendelet értelmében az EKB elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé.”;

2013. május 22., szerda

1. a 4. cikk (2) bekezdésének i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvben meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok, köztük a(z) .../.../EU tanácsi rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] (*) által ráruházott feladatokkal kapcsolatos ügyek tekintetében az EKB, valamint a 2007/64/EK irányelv meghatározása szerinti és a 2009/110/EK irányelvben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok.

(*) HL L ..., ..., ... o.”

1a. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság ellátja a következő feladatokat:

- a) hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen az uniós intézmények számára nyújtott vélemények, és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogalkotási aktusokon alapuló iránymutatások, ajánlások, valamint szabályozástechnikai és végrehajtástechnikai standardtervezetek és más határozatok kidolgozása révén;
- ab) többek között a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembe vételével egy egész Unióra érvényes felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása. Az európai felügyeleti kézikönyv meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat a módszertan és az eljárások vonatkozásában;
- b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;
- c) előmozdítja a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és felelősségi körök átruházását;
- d) szorosan együttműködik az ERKT-val, különösen azáltal, hogy ellátja a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal és biztosítja az ERKT figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő nyomon követését;
- e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatait, beleértve az iránymutatások és ajánlások kibocsátását és a bevált gyakorlatok megállapítását;
- f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a lakosságna és a kvv-knak nyújtott hitelek tendenciáit;
- g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos tájékoztatás érdekében gazdasági elemzést készít a piacokról;
- h) elősegíti a betétesek és a befektetők védelmét;
- i) támogatja a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, a rendszerszintű kockázat nyomon követését, értékelését és mérését, a rendezési és szanalási tervek kidolgozását és koordinálását, magas szintű védelmet nyújtva az Unió egész területén a betétesek és a befektetők számára, továbbá hozzájárulva a fizetésképtelen pénzügyi intézmények szanalására irányuló mechanizmusok és a megfelelő finanszírozási eszközök iránti igény felmérésének kidolgozásához, annak érdekében, hogy a 21–26. cikkel összhangban erősítse a rendszerszintű kockázatokat magukban hordozó határokon átnyúló intézmények válságkezelésében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok együttműködését;
- j) elvéggez minden egyéb, az e rendeletben vagy más jogalkotási aktusokban meghatározott feladatot;

2013. május 22., szerda

- k) honlapján közzéteszi és rendszeresen naprakésszé teszi a tevékenységi területére vonatkozó információkat – különösen a hatáskörébe tartozó területeken, a nyilvántartott pénzügyi intézmények vonatkozásában –, hogy könnyen hozzáférhető tájékoztatást biztosítson a nyilvánosságnak;

1a. A Hatóság az e rendelet szerinti feladatai ellátása során:

a) minden rendelkezésre álló hatáskörét felhasználja; valamint

b) a hitelintézetek biztonságának és megbízhatóságának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben figyelembe veszi a hitelintézetek különböző fajtáit, valamint méretük és üzleti modelljeik sokféleségét.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és az e bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság megfelelő figyelmet fordít a helyes szabályozás elvére, többek között az e rendelet követelményeivel összhangban elvégzett költség-haszon elemzés eredményeire.”;

1b. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehozhat egy valamennyi releváns hatáskörrel rendelkező [...] hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni.”;

b) az (5) bekezdés negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, a betiltás vagy korlátozás bevezetésének megkönnyítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.”;

2. a 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti, és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

A Hatóságot – annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozására.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a Tanács a (2) bekezdés szerinti határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyekben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az adott jogszabályokban meghatározott előírásokat.”

2013. május 22., szerda

3. a 19. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy az eljárásnak hiányával az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott esetekben, a Hatóság egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.”;

- 3a. a szöveg a 20. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

A 2. pillér konvergenciája

A Hatóság hatáskörén belül eljárva a(z) .../.../EU irányelvvel [CRD4] összhangban támogatja a felügyeleti vizsgálat és értékelési folyamat (»2. pillér«) konvergenciáját, hogy szigorú felügyeleti standardok jöjjenek létre az Unión belül.”;

- 3b. a 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörén belül eljárva támogatja a 2006/48/EK irányelvben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzését és nyomon követését, valamint az uniós jog minden felügyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazásának elősegítését. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzetének lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyen a felügyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumok következetes működésének biztosítása érdekében az Unióban működő határokon átnyúló intézmények esetében, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot, és adott esetben kollégiumi ülést hív össze.”;

- 3c. a 22. cikk az (1) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Hatóság legalább évente egyszer fontolóra veszi a pénzügyi intézmények egész Unióra kiterjedő kockázattérkékelésének 32. cikk szerinti lefolytatását, és észrevételeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Bizottságot és a Tanácsot. Amikor a Hatóság ilyen értékeléseket végez, amennyiben fontosnak vagy helyénvalónak tartja, rendelkezik az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredmények megfelelő közzétételéről.”;

- 3d. a 25. cikkben a (1) bekezdés helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A Hatóság hozzájárul és aktívan részt vesz a pénzügyi intézmények hatékony, koherens és naprakész rendezési és szanalási terveinek kidolgozásában és koordinálásában. Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogszabályokban foglaltak szerint adott esetben a Hatóság segítséget nyújt a csődök rendszerszintű hatásának legkisebbre szorítása érdekében a vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásában.”;

- 3e. a 27. cikk (2) bekezdésében az első albekezdés helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A Hatóság elemzést készít a finanszírozási mechanizmusok egy olyan egységes, szilárd és megbízható rendszerének szűkségességéről, amely koordinált válságkezelési intézkedéscsomaghoz kapcsolt megfelelő finanszírozási eszközökkel rendelkezik.”;

- 3f. a 29. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság többek között a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembe vételével egy egész Unióra érvényes egységes felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen. Az európai felügyeleti kézikönyv meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat a módszertan és az eljárások vonatkozásában.”;

2013. május 22., szerda

3 g. a 30. cikkben a (3) bekezdés helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) A partneri felülvizsgálatok alapján a Hatóság a 16. cikkben foglaltakkal összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban törekednek ezen iránymutatások és ajánlások betartására. A Hatóság a szabályozástechnikai vagy végrehajtástechnikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálatok eredményét, és a feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú standardok és gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(3a) A Hatóság véleményt intéz a Bizottsághoz minden esetben, ha a partneri felülvizsgálat vagy a feladatainak ellátása során beszerzett más információk azt mutatják, hogy jogalkalmazási kezdeményezés szükséges a prudenciális fogalommeghatározások és szabályok további harmonizációjának biztosításához.”;

3h. a 31. cikkben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság koordinált uniós válaszra törekszik, többek között az alábbiak révén:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere megkönnyítése;
- b) az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása és adott esetben megbízhatóságának ellenőrzése;
- c) a 19. cikk sérelme nélkül, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére vagy saját kezdeményezésére nem kötelező jellegű közvetítés biztosítása;
- d) az ERKT, a Tanács és a Bizottság haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;
- e) valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedései koordinációjának érdekében;
- f) az intézmények szabályozás szerinti jelentéstételi kötelezettségéből eredő, a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a 21. és a 35. cikkel összhangban kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.”;

3i. a 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az ERKT-vel együttműködve az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E céloknak megfelelően kialakítja az alábbiakat:

- a) különböző gazdasági forgatókönyvek által az intézmények pénzügyi helyzetére gyakorolt hatások értékelésére szolgáló közös módszertan;
- b) a pénzügyi intézmények rugalmasságára vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére vonatkozó egységes megközelítés.
- c) az egyes termékek és a forgalmazási folyamatok által valamely intézményre gyakorolt hatások értékelését szolgáló közös módszertan; valamint
- d) a stresszteszt céljaira szükségesnek ítélt eszközértékelés közös módszertanai.”;

2013. május 22., szerda

b) a (3) bekezdés után a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A pénzügyi intézmények egész Unióra kiterjedő kockázatértékelésének e cikk szerinti lefolytatásához a Hatóság a 35. cikknek megfelelően és az abban foglalt feltételekkel közvetlenül információkat kérhet azoktól. Előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak célzott felülvizsgálatok elvégzését is. A módszerek, gyakorlatok és eredmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében a 21. cikknek megfelelően és az abban foglalt feltételekkel előírhatja számukra helyszíni vizsgálatok elvégzését – akár a Hatóság részvételével is.

(3b) A Hatóság előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy a pénzügyi intézmények vessék alá magukat külső, a (3a) bekezdésben hivatkozott független könyvvizsgáltnak.”

4. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

Információgyűjtés

(1) A Hatóság kérésére a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges, **meghatározott formátumban** feltüntetett összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz **■**. **A tájékoztatásnak pontosnak, átfogónak, teljes körűnek és időszerűnek kell lennie.**

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban **vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban** bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell benyújtani.

(3) Valamely **■** hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérésére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és a 70. cikkben megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átad minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.

(4) **Mielőtt e cikk alapján információt kér, a jelentési kötelezettségek megkettőzésének elkerülése érdekében a Hatóság figyelembe vesz minden rendelkezésre álló vonatkozó statisztikát, melyet az Európai Statisztikai Rendszer és a Központi Bankok Európai Rendszere készített és tett közzé.**

(5) **Ha az információ nem áll rendelkezésre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az érintett tagállam egyéb felügyeleti hatóságaihoz, a pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériumához – amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal –, nemzeti központi bankjához vagy statisztikai hivatalához.**

(6) **Ha nem érhető el teljes körű és pontos információ vagy az (1)–(5) bekezdések alapján nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal tájékoztatást kérhet közvetlenül:**

a) az érintett pénzügyi intézményektől,

b) holdingtársaságoktól és/vagy egy érintett pénzügyi intézmény fiókjaitól,

c) egy pénzügyi csoporton vagy konglomerátumon belüli, szabályozás alá nem tartozó operatív szervezetektől, amelyek az érintett pénzügyi intézmények pénzügyi tevékenységei vonatkozásában jelentősek.

A kérések címzettjei haladéktalanul és indokolatlan késlekedés nélkül megadják a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.

A Hatóság e bekezdéssel és az (5) bekezdéssel összhangban tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésekről.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.

2013. május 22., szerda

(7) A Hatóság csak az e rendeletben ráruházott feladatok elvégzése érdekében használhatja fel az e cikk alapján beérkező bizalmas információkat.

(8) Amennyiben a (6) bekezdés szerinti kérések címzettjei nem adnak haladéktalanul világos, pontos és teljes körű információkat, a Hatóság tájékoztatja adott esetben az EKB-t és az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amelyek a nemzeti jogszabályok alapján együttműködnek a Hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy teljes körűen hozzá lehessen férni minden olyan információhoz és kapcsolódó dokumentumhoz, könyvhöz vagy nyilvántartáshoz, amelyekhez a címzett hivatalosan hozzáfér az információ ellenőrzése érdekében.”;

4a. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) A (4) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a Hatóság egy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT és a Tanács számára. Az ERKT-nek az ERKT-rendelet 19. cikke (5) bekezdésének megfelelően tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet.”;

b) az (5) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóság a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját, amikor az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tájékoztatja a Tanácsot és az ERKT-t. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság értesíti a Tanácsot és az ERKT-t, értesítenie kell a Bizottságot is.”;

4b. a 37. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A banki érdekképviselői csoport – az általa szükségesnek tartott esetben – saját kezdeményezésére, de legalább évente négyszer ülésezik.”;

b) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – a 70. cikkben meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkarsági támogatást biztosít a banki érdekképviselői csoport számára. A megfelelő ellentételezést biztosítani kell a banki érdekképviselői csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Az ellentételezés legalább egyenértékű a tisztviselőkre az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata V. mellékletének 2. szakasza szerint vonatkozó megtérítési aránnyal. A banki érdekképviselői csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. A banki érdekképviselői csoport tagjainak megbízatása két és fél éves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.”;

4c. a 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”;

b) a (4) bekezdés után a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A nem egyedi pénzügyi intézményekről szóló vitákban – amint arról a 44. cikk (4) bekezdése rendelkezik – az EKB képviselőjét elkísérheti egy másik, a központi bankok feladatai terén szakértelemmel rendelkező képviselő.”;

5. a 41. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés után a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 17. cikk alkalmazásában a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze, amely a felügyeleti tanács elnökéből és hat olyan tagjából áll, akik nem lehetnek az uniós jogot feltételezhetően megsértő hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és akiknek semmilyen érdekük nem fűződik az ügyhöz és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

2013. május 22., szerda

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha a munkacsoport legalább négy tagja a határozat mellett szavaz.”;

b) a (2), (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 19. cikk alkalmazásában a felüyeleti tanács független munkacsoportot **hív össze**, amely a felüyeleti tanács elnökeből és **hat olyan** tagjából áll, akik nem lehetnek a nézeteltérésben érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, **és semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.**

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha a munkacsoport legalább négy tagja a határozat mellett szavaz.

(3) A munkacsoport javaslatot tesz a felüyeleti tanács által **a 17. és 19. cikk értelmében** véglegesen elfogadandó határozatra **■**.

(4) A felüyeleti tanács elfogadja az **(1a) és a (2) bekezdésben** említett munkacsoport eljárási szabályzatát”.

6. a 42. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első és a második bekezdés nem érinti a .../.../EU rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] által az EKB-ra ruházott feladatokat.”;

7. a 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felüyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések esetében, valamint a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében és a VI. fejezet értelmében elfogadott intézkedések és határozatok esetében a felüyeleti tanácsnak a tagjainak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdése, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikke szerinti minősített többségével kell meghoznia a határozatait; **e minősített többségnek úgy kell kialakulnia, hogy mind a .../.../EU rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] szerinti mechanizmusban részt vevő tagállamokból származó tagok között, mind a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokból származó tagok között létre kell jönnie az egyszerű többségnek.**

A 17. és a 19. cikket érintő határozatok esetében a munkacsoport által javasolt határozatot a felüyeleti tanácsnak a .../.../EU rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] szerint a **felüyeleti tanács tagjainak** egyszerű többségével **és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokból származó tagjai egyszerű többségével** kell elfogadni.

A harmadik albekezdéstől eltérve, attól az időponttól kezdve, amikor a .../.../EU rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] szerinti mechanizmusban részt nem vevő tagállamok száma négy vagy kevesebb, a munkacsoport által javasolt határozatot a **felüyeleti tanács tagjainak** egyszerű többségével kell elfogadni, amelyhez legalább egy az említett tagállamokból érkező tag szavazata tartozik.

Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoportnak a 41. cikk (2) bekezdése szerinti összetétele tekintetében a felüyeleti tanács konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felüyeleti tanács tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése alapján elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a felüyeleti tanácsnak a .../.../EU rendelet [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] szerinti mechanizmusban részt vevő tagállamokból származó tagjainak egyszerű többségével és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokból származó tagjainak egyszerű többségével kell meghoznia határozatait.”;

2013. május 22., szerda

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – az elnök, az ügyvezető igazgató és a felügyeleti tanács által kinevezett EKB-képviselő kivételével – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok másképp rendelkeznek.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali folyamata hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.”;

8. a 45. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évig tart. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi. Az igazgatótanácsnak legalább két tagja olyan tagállamot képvisel, amely nem [az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése szerinti tanácsi rendelet] szerinti részt vevő tagállam és nem alakított ki az EKB-val az említett rendelet szerinti szoros együttműködést. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.”;

8a. a szöveg a 49. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat az Európai Közösségek személyzeti szabályzatának megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

8b. a szöveg az 52. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„52a. cikk

Kiadások

Az ügyvezető igazgató nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat az Európai Közösségek személyzeti szabályzatának megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

8c. a 63. cikk (7) bekezdését el kell hagyni.

8d. a 81. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdését illetően a Bizottság a piaci fejleményeket, a belső piac stabilitását és az Unió egészének kohézióját figyelembe véve éves értékelési jelentést készít arról, hogy megfelelően bízták-e meg a hatóságot további felügyeleti hatáskörökkel e téren.”;

8e. a szöveg a 81. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„81a. cikk

A szavazási szabályok felülvizsgálata

Amikor a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok száma eléri a négyet, a Bizottság felülvizsgálja a 41. és a 44. cikkben ismertetett szavazási szabályokat, és azokról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak, figyelembe véve a rendelet hatályba lépése óta szerzett tapasztalatokat.”

2013. május 22., szerda

2. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet 81. cikkének sérelme nélkül a Bizottság 2016. január 1-jéig jelentést tesz közzé e rendelet rendelkezéseinek az alábbiakkal kapcsolatos alkalmazásáról:

b) az igazgatótanács összetételét; valamint

c) a 17. és 19. cikk alkalmazásában hozandó határozatokat előkészítő független munkacsoport összetételét.

A jelentés figyelembe veszi különösen az euróövezetbe tartozó vagy a .../2013/EU rendelet 6. cikkének megfelelően szoros együttműködést kialakító tagállamok számában bekövetkező változásokat, és megvizsgálja, hogy e fejlemények fényében szükséges-e e rendelkezések további módosítása annak biztosításához, hogy az EBH határozatai továbbra is a pénzügyi szolgáltatások belső piacának fenntartásával és megszilárdításával kapcsolatos érdeket szolgálják.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

P7_TA(2013)0213

Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízása *

Az Európai Parlament 2013. május 22-én elfogadott módosításai az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS)) ⁽¹⁾

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(2016/C 055/37)

[Módosítás 2]

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI (*)

a Bizottság javaslatához

A TANÁCS .../2013/EU RENDELETE

az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (6) bekezdésére,

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0392/2012).

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

2013. május 22., szerda

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió az elmúlt évtizedekben jelentős eredményeket ért el a banki szolgáltatások belső piacának megteremtése terén. Ennek következtében számos tagállamban jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek a más tagállamokban letelepedett bankcsoportok, a hitelintézetek pedig földrajzilag diverzifikálták tevékenységüket, mind az **euroövezeten belül, mind azon kívül**.
- (1a) **A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság során egyértelművé vált, hogy a pénzügyi szektor fragmentációja veszélyeztetheti az egységes pénznem és az egységes piac integrációját. Ezért az Európai Unió védelme, a pénzügyi stabilitás helyreállítása és a gazdasági növekedés alapjainak megteremtése érdekében fokozni kell a bankfelügyelet integrációját.**
- (2) Az uniós gazdasági **növekedés és a realgazdaság megfelelő** finanszírozásának elősegítése érdekében elengedhetetlenül fontos a banki szolgáltatások belső piacának fenntartása és elmélyítése. Ez azonban egyre nagyobb kihívásnak bizonyul. Az adatok azt mutatják, hogy a bankpiacok integrációja megtorpanóban van az Unióban.
- (3) A bankfelügyeletnek **azon kívül, hogy bevezetnek egy megerősített uniós szabályozási keretet**, fokozniuk kell felügyeleti tevékenységeiket is annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az elmúlt évek pénzügyi válságából levont tanulságokat, és képesek legyenek átlátni a rendkívül bonyolult és egymással összekapcsolódó piacokat és intézményeket.
- (4) Az egyes bankok felügyelete az Unióban a legtöbb esetben továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik. **A felügyeleti szervek közötti koordináció létfontosságú, a válság azonban rámutatott, hogy a pusztán koordináció nem elégséges, különösen az egységes pénznem összefüggésében. Az Unió pénzügyi stabilitásának** megőrzése és a piaci integrációnak a növekedésre és a jólétre kifejtett pozitív hatásainak fokozása érdekében erősíteni kell a felügyeleti feladatok integrációját. **Ez különleges jelentőségű annak biztosítása érdekében, hogy zökkenőmentesen és megfelelően legyenek képesek figyelni egy-egy teljes bankcsoportot és annak általános állapotát, továbbá ezáltal csökkenne annak kockázata, hogy különböző értelmezések és ellentmondásos döntések alakuljanak ki az egyes szervezetek szintjén.**
- (5) A hitelintézetek stabilitása sok esetben még mindig szorosan összefügg azzal, hogy melyik az adott hitelintézet székhelye szerinti tagállam. Az államadóssággal, a gazdasági növekedés kilátásaival és a hitelintézetek életképességével kapcsolatos kételyek miatt egymást kölcsönösen erősítő negatív piaci tendenciák alakultak ki. Ez veszélyeztetheti a hitelintézetek életképességét és a pénzügyi rendszer stabilitását **az euroövezetben és az Unió egészében**, továbbá jelentős terhet róhat az érintett tagállamok már amúgy is nehéz helyzetben lévő államháztartására.
- (6) Az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ 2011-ben létrehozott Európai Bankhatóság (EBH), valamint az ugyanezen rendelet 2. cikkével, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelet ⁽⁴⁾ 2. cikkével és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelet ⁽⁵⁾ 2. cikkével létrehozott Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere számottevő mértékben javította a bankfelügyelet közötti együttműködést az Unión belül. Az EBH jelentős mértékben hozzájárul az uniós pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabálykönyv létrehozásához, valamint létfontosságú szerepet játszik a legfontosabb uniós hitelintézetek feltőkésítésének következetes módon történő megvalósításában, amit az Európai Tanács 2011 októberében hagyott jóvá, **a Bizottság által az állami támogatásokra vonatkozóan elfogadott iránymutatásokkal és utasításokkal összhangban.**

⁽¹⁾ HL C [...], [...], [...] o.

⁽²⁾ HL C [...], [...], [...] o.

⁽³⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2010.12.15., 37. o.

⁽⁵⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

2013. május 22., szerda

- (7) Az Európai Parlament több alkalommal is hangsúlyozta – többek között az „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló, 2000. április 13-i állásfoglalásában⁽¹⁾ és az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló, 2002. november 21-i állásfoglalásában⁽²⁾ –, hogy szükség lenne egy olyan európai szervezetre, amely közvetlen hatáskörben gyakorolhat bizonyos felügyeleti tevékenységeket a pénzügyi intézmények felett..
- (8) Az Európai Tanács 2012. június 29-i következtetéseiben felkérte az Európai Tanács elnökét, hogy dolgozza ki a valódi gazdasági és monetáris unió megvalósításának ütemtervét. Ugyanezen a napon az euroövezeti állam-, illetve kormányfők kiemelték, hogy miután az EKB bevonásával létrejött egy, az euroövezeti bankokra kiterjedő hatékony egységes felügyeleti mechanizmus, az Európai Stabilitási Mechanizmus révén hivatalos döntést követően lehetővé válik a bankok közvetlen újratőkésítése, a megfelelő feltételek betartása mellett, ideértve az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak való megfelelést is.
- (8a) *Az Európai Tanács 2012. október 19-ei következtetéseiben megállapította, hogy a gazdasági és monetáris unió elmélyítését célzó folyamat alapjául az Unió intézményi és jogi keretének kell szolgálnia, a folyamatnak a közös pénznemet nem használó tagállamok számára nyitottnak és átláthatónak kell lennie, és tiszteltetben kell tartania az egységes piac integritását. Az integrált pénzügyi keret részeként létrejön egy egységes felügyeleti mechanizmus (SSM), amely a lehető legteljesebb mértékig nyitva áll az abban részt venni kívánó tagállamok előtt.*
- (9) Ezért létre kell hozni a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának egészére vonatkozó, **átfogó és részletes** egységes szabályrendszerre épülő és egy egységes felügyeleti mechanizmusból, valamint a betétbiztosításra és a bankszanálásra vonatkozó **új keretből** álló európai bankuniót. Tekintve a közös valutát használó tagállamok közötti szoros kapcsolatokat és interakciókat, a bankunióhoz legalább az euroövezeti tagállamok mindegyikének csatlakoznia kell. A belső piac fenntartása és elmélyítése céljából, és amennyiben ezt az intézményi keretek lehetővé teszik, a bankunióknak nyitottnak kell lennie a többi tagállam részvétele előtt is.
- (10) A bankunió felé tett első lépésként egy egységes felügyeleti mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós szakpolitika koherens és hatékony módon valósul meg, valamint hogy a pénzügyi szolgáltatások egységes szabályrendszere ugyanúgy vonatkozik valamennyi érintett tagállamban lévő hitelintézetre, továbbá, hogy e hitelintézetek egyeb, nem prudenciális mérlegelésektől mentes, legmagasabb minőségű felügyelet alá tartoznak. **Az egységes felügyeleti mechanizmusnak különösen összhangban kell lennie a pénzügyi szolgáltatások belső piacának működésével és a tőke szabad mozgásának elvével.** Az egységes felügyeleti mechanizmus az alapja a bankunió irányába teendő következő lépéseknek is. Ez azt az elvet tükrözi, **miszerint amint létrejön egy működő egységes felügyeleti mechanizmus, az Európai Stabilitási Mechanizmusnak lehetősége lesz arra, hogy – rendes határozatot követően – közvetlenül tőkésítsen fel bankokat.** **Az Európai Tanács a 2012. december 13–14-i következtetéseiben megállapította, hogy „egy olyan rendszerben, melyben a bankfelügyelet feladatát ténylegesen átveszi az egységes felügyeleti mechanizmus, szükség lesz egy olyan közös szanalási mechanizmusra, amelynek megvannak a hatáskörei arra, hogy a megfelelő eszközökkel képes legyen a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő bankok bármelyikének szanalására”, továbbá hogy „az egységes szanalási mechanizmusnak a pénzügyi szektor hozzájárulásaira kell épülnie, és jól működő védőhálót is magában kell foglalnia, melynek középtávon költségvetési szempontból semlegesnek kell lennie”.**
- (11) Mivel az Európai Központi Bank (EKB) az euroövezet központi bankjaként rendkívül nagy tapasztalattal rendelkezik a makrogazdaságot és a pénzügyi stabilitást érintő kérdésekben, kiválóan alkalmas arra, hogy az európai pénzügyi rendszer stabilitásának védelmére összpontosítva egyértelműen meghatározott felügyeleti feladatokat lásson el. A bankfelügyelet számos tagállamban már most is a központi bankok felelősségi körébe tartozik. Az EKB-t ezért külön feladatokkal kell felruházni **a mechanizmusban részt vevő tagállamokban** lévő hitelintézetek felügyeletével kapcsolatban.
- (11a) **Az EKB-nak és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak egyetértési megállapodást kell kötniük, amelyben általánosan leírják, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással az e rendeletben meghatározott pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. Az egyetértési megállapodásban pontosítani lehet többek között azt, hogy az EKB és a tagállamok hogyan folytassanak konzultációt az EKB olyan határozataival kapcsolatban, amelyek hatással**

⁽¹⁾ HL C 40., 2001.2.7., 453. o.

⁽²⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

2013. május 22., szerda

vannak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező anyavállalatoknak a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban található leányvállalataira vagy fiókintézetekre, továbbá pontosítani lehet a vészhelyzetekben történő együttműködés módját, ideértve a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott eljárásoknak megfelelő korai előrejelző mechanizmusokat is. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.

- (12) Az EKB-t kell megbízni azokkal a külön felüyeleti feladatokkal, amelyek lényegesek a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó uniós politika koherens és hatékony végrehajtásának biztosításához, míg a többi feladatot a nemzeti hatóságoknál kell hagyni. Az EKB feladatai közé kell tartozniuk a makroprudenciális stabilitás érdekében hozott intézkedéseknek, **de erre vonatkozóan a nemzeti hatóságok szerepét tükröző külön rendelkezésekre van szükség.**
- (13) A pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása szempontjából alapvető jelentőségű a nagy bankok biztonsága és megbízhatósága. A közelmúlt tapasztalatai azonban azt mutatják, hogy a kisebb bankok is veszélyt jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra. Az EKB-nak ezért a mechanizmusban részt vevő tagállamokban engedélyezett **valamennyi hitelintézetre és az ott bejegyzett valamennyi fiókintézetre kiterjedően** el kell tudnia végezni felüyeleti feladatait.
- (13a) **Az EKB-nak a rábízott feladatok végzésekor, valamint a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben figyelembe kell vennie a hitelintézetek, méretük és üzleti modelljeik sokféleségét, valamint az európai bankszektor sokszínűségének rendszerszintű előnyeit.**
- (13b) **Az EKB feladatainak megfelelő ellátásával elő kell segíteni mindenekelőtt annak biztosítását, hogy a hitelintézetek teljes mértékben internalizálják a tevékenységeikből eredő valamennyi költséget, és ezáltal elkerülhető legyen az ebből származó erkölcsi kockázat és túlzott kockázatvállalás. A feladatok teljesítése során teljes mértékben tekintetbe kell venni az adott tagállami makrogazdasági körülményeket, különösen a hitelezés stabilitását és a termelő tevékenységeknek a reálgazdaság egésze számára történő támogatását.**
- (13c) **E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon, hogy megváltoztatja az uniós és nemzeti jog részét képező egyéb jogi aktusok alapján alkalmazandó számviteli rendszert.**
- (14) A hitelintézetek tevékenységének megkezdésére vonatkozó előzetes engedélyezés kulcsfontosságú prudenciális technika annak biztosítására, hogy csak gazdaságilag szilárd alapokon álló piaci szereplők végezzék e tevékenységeket, amelyek szervezetenként képesek a betétgyűjtéssel és hitelezéssel járó egyedi kockázatok kezelésére, és amelyeket arra alkalmas igazgatók irányítanak. Ezért az EKB feladatai közé kell tartoznia annak, hogy kiadja és visszavonja a hitelintézetek engedélyeit, **de erre vonatkozóan a nemzeti hatóságok szerepét tükröző külön rendelkezésekre van szükség.**
- (15) A tagállamok jelenleg az uniós **jogban** foglalt, a hitelintézetek engedélyezésére és az engedélyek visszavonásának eseteire vonatkozó feltételeken túlmenően további feltételeket szabhatnak az engedélyezésre és az engedélyek visszavonására vonatkozóan. Az EKB-nak ezért a nemzeti jogszabályban foglalt vonatkozó feltételeknek való megfelelést értékelő illetékes nemzeti hatóság erre vonatkozó javaslata alapján kell végrehajtania a hitelintézetek **engedélyezésével**, illetve a nemzeti jognak való meg nem felelés esetén **az engedély visszavonásával** kapcsolatos feladatait.
- (16) A hitelintézet-tulajdonosok folyamatos alkalmasságának és pénzügyi stabilitásának biztosítása érdekében, amennyiben új tulajdonos szándékozik jelentős részesedést szerezni egy hitelintézetben, úgy előzetesen meg kell vizsgálni a leendő új tulajdonos alkalmasságát. Az EKB mint uniós intézmény anélkül képes ilyen vizsgálatot végezni, hogy indokolatlan korlátozásokat szabna a belső piacra vonatkozóan. Ezért az EKB-t meg kell bízni a hitelintézetekben való jelentős részesedések megszerzésének és megszüntetésének vizsgálatával is, **kivéve akkor, ha ezekre bankszanállással összefüggésben kerül sor.**
- (17) A hitelintézetek prudenciális megbízhatóságának előfeltétele az uniós jogszabályoknak való megfelelés arra vonatkozóan, hogy a hitelintézetek rendelkezzenek meghatározott mértékű tőkével a hitelintézetek tevékenységével együtt járó kockázatok fedezésére, korlátozzák az egyes partnereknek való kitettség mértékét, hozzák nyilvánosságra a pénzügyi helyzetükre vonatkozó információkat, rendelkezzenek elegendő mennyiségű likvid eszközzel a piaci stresszhelyzetek kezelése érdekében, valamint korlátozzák a tőkeáttételt. Az EKB-nak biztosítania kell az említett szabályoknak való megfelelést, ideértve különösen az említett szabályok alkalmazásában előírt jóváhagyások, engedélyek, eltérések vagy mentességek lehetőségének megadását.

2013. május 22., szerda

- (18) A kiegészítő tőkepufferek, többek között a tőke megőrzési puffer és az anticiklikus tőkepuffer – melyek biztosítják, hogy a hitelintézetek a gazdasági növekedés periódusaiban kellően megszilárdítsák a tőkehelyzetüket, és ezzel képesek legyenek fedezni a stresszidőszakokban jelentkező veszteségeket –, **a rendszerszempontról jelentős globális és egyéb intézményekre vonatkozó pufferek, valamint az egyéb olyan intézkedések, amelyek célja a rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok kezelése, kulcsfontosságú prudenciális eszközöket jelentenek. A teljes körű koordináció biztosítása érdekében azokban az esetekben, amikor a nemzeti hatóságok előírnak ilyen intézkedéseket, erről az EKB-t megfelelően értesíteniük kell. Továbbá az EKB-nak lehetőséget kell adni arra, hogy – a nemzeti hatóságokkal való szoros koordináció mellett – szükség esetén szigorúbb követelményeket és intézkedéseket alkalmazzon. A rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok kezelésére irányuló intézkedésekről szóló, e rendeletben foglalt rendelkezések nem érintik az uniós jog részét képező más jogi aktusokban előírt koordinációs eljárásokat. A nemzeti illetékes vagy kijelölt hatóságok és az EKB az e rendeletben előírt eljárások betartását követően az említett jogszabályokban előírt koordinációs eljárások tiszteletben tartása mellett járnak el.**
- (19) A hitelintézetek biztonsága és stabilitása a megfelelő mennyiségű, a lehetséges kockázatokat figyelembe vevő belső tőkeallokációtól, továbbá a megfelelő belső szervezeti struktúrák és vállalatirányítási rendszerek meglététől is függ. Az EKB-t ezért azzal is meg kell bízni, hogy alkalmazzon olyan követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetekben megbízható irányítási rendszerek, eljárások és mechanizmusok működnek, ideértve a belső tőke megfelelés értékelésére és fenntartására irányuló stratégiákat és eljárásokat. Hiányosságok esetén az EKB feladata a megfelelő intézkedések előírása is, ideértve az egyedi szavatoló tőke-követelmények, **egyedi adatszolgáltatási követelmények** és egyedi likviditási követelmények meghatározását is.
- (20) A hitelintézetek biztonságát és stabilitását veszélyeztető kockázatok az egyes hitelintézet, a bankcsoport vagy a pénzügyi konglomerátum szintjén is felmerülhetnek. Az e kockázatok mérséklésére irányuló egyedi felügyeleti intézkedések lényegesek a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosításához. Az egyes hitelintézetek felügyeletén túlmenően az EKB feladatai közé kell tartozniuk a következőknek: összevont alapú felügyelet, kiegészítő felügyelet, pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok felügyelete, **a biztosítóintézetek kivételével.**
- (21) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az intézmények pénzügyi és gazdasági helyzetének **romlását korai szakaszban** kell orvosolni. Az EKB feladatai közé kell tartoznia a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározottak szerinti korai beavatkozási intézkedéseknek is. Ezeket az intézkedéseket azonban az EKB-nak össze kell hangolnia a szanalást végző szervezetek intézkedéseivel. **Ameddig még a nemzeti hatóságok illetékesek a hitelintézetek szanalásában,** az EKB-nak ezenkívül megfelelően együtt kell működnie az érintett nemzeti hatóságokkal a válsághelyzeti felelősségi körök egységes értelmezésének biztosítása érdekében, különösen a több országban tevékenykedő válságkezelői csoportokkal és az ilyen célokra létrehozandó szanalási kollégiumokkal összefüggésben.
- (22) Az EKB-ra át nem ruházott felügyeleti feladatokat a nemzeti hatóságoknál kell hagyni. E feladatok közé tartoznak elsősorban a következőkre vonatkozó hatáskörök: a hitelintézetektől a fiókalapítási joggal és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó joggal kapcsolatban érkező értesítések fogadása; az olyan intézmények felügyelete, amelyek az uniós jog meghatározása szerint nem minősülnek hitelintézetnek, de a nemzeti jogszabályok alapján hitelintézetként felügyelik őket; az EU-ban fióktelepet létesítő vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó, harmadik országbeli hitelintézetek felügyelete; a pénzforgalmi szolgáltatások felügyelete; a hitelintézetek napi rendszerességű ellenőrzésének végrehajtása; továbbá az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek felett a pénzügyi eszközök piaci, a pénzügyi rendszerek pénzmosás és terrorizmus-finanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése, valamint **a fogyasztóvédelem tekintetében** gyakorolt funkciójának betöltése.
- (22a) **Az EKB adott esetben teljes körűen együttműködik a magas szintű fogyasztóvédelem és a pénzmosás elleni küzdelem biztosítása tekintetében illetékes nemzeti hatóságokkal.**
- (23) Az EKB-nak azzal a céllal kell végrehajtania a rá ruházott feladatokat, hogy az uniós pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyvével összhangban biztosítsa a hitelintézetek biztonságát és stabilitását, az EU pénzügyi rendszerének, **valamint az egyes, a mechanizmusban részt vevő tagállamok** pénzügyi rendszerének stabilitását, továbbá a belső piac egységét és integritását, garantálva ezzel a betétesek védelmét és a belső piac működésének javítását is. **Az EKB-nak kellőképpen figyelembe kell vennie különösen az egyenlőség és a megkülönböztetőség elveit.**
- (24) Az EKB felügyeleti feladatokkal történő megbízásának összhangban kell lennie a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (ESFS) 2010-ben létrehozott keretrendszerével, valamint azzal a célkitűzéssel, hogy egységes szabályrendszert kell kidolgozni és az Unió egészében fokozni kell a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját. A

2013. május 22., szerda

közös érdekű kérdések kezeléséhez, valamint a biztosítási és az értékpapír-piaci szektorban is tevékenykedő hitelintézetek megfelelő felügyeletének biztosításához fontos, hogy a bankfelügyelet, illetve a biztosítási és értékpapír-piaci felügyelet együttműködjön egymással. Az EKB-nak ezért a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének keretén belül szorosan együtt kell működnie az **Európai Bankhatósággal**, az Európai Értékpapír-piaci Hatósággal és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatósággal. Az EKB-nak feladatait az e rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban **és Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere más résztvevői hatáskörének és feladatainak sérelme nélkül kell végeznie. Együtt kell működnie továbbá a szanalással foglalkozó érintett hatóságokkal és a közvetlen vagy közvetett állami pénzügyi támogatásokat finanszírozó mechanizmusokkal.**

I

- (26) Az EKB-nak a vonatkozó uniós jogszabályokra figyelemmel **és azoknak megfelelően** kell végeznie a feladatait, ideértve az elsődleges és másodlagos uniós jog egységét, az állami támogatások területére vonatkozó bizottsági határozatokat, a versenyszabályokat, az összefonódás-ellenőrzési szabályokat és a minden tagállamra vonatkozó egységes szabálykönyvet. Az Unión belüli felügyeleti konvergenciát és a felügyeleti eredmények következetességét biztosító szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások kidolgozása az EBH feladata. Az EKB-nak nem kell átvennie ezeket a feladatokat az EBH-tól, és ezért az EUMSZ 132. cikke szerinti, rendeletek elfogadására vonatkozó hatásköreit az EBH által kidolgozott tervezetek alapján az Európai Bizottság által **elfogadott uniós jogi aktusokkal összhangban, illetve az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell gyakorolnia.**
- (26a) **Szükség esetén az EKB egyetértési megállapodásokat köt a pénzügyi eszközök piacaiért felelős, illetékes hatóságokkal, amely megállapodásokban általánosan meghatározzák, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással a 2. cikkben meghatározott pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. E megállapodásokat hozzáférhetővé kell tenni az Európai Parlament, a Tanács és valamennyi tagállam illetékes hatóságai számára.**
- (26b) **Az EKB-nak a feladatai ellátása és a felügyeleti hatásköre gyakorlása során a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó anyagi jogi szabályokat kell alkalmaznia. E szabályok a vonatkozó uniós jogszabályokban, különösen a közvetlenül alkalmazandó rendeletekben, illetve az irányelvekben, így például a bankokra vonatkozó tőkekövetelményekről és a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelvekben vannak foglalva. Amennyiben a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó anyagi jogi szabályokat irányelvek tartalmazzák, az EKB-nak az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat kell alkalmaznia. Amennyiben a vonatkozó uniós joganyag rendeletekből áll, illetve olyan területeken, ahol az e rendelet hatálybalépésének időpontjában az említett rendeletek a tagállamok számára kifejezetten lehetőségeket ajánlanak fel, az EKB-nak alkalmaznia kell az e lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokat is. Ezeket a lehetőségeket úgy kell értelmezni, hogy azok közé nem tartoznak a kizárólag az illetékes vagy kijelölt hatóságok számára rendelkezésre álló lehetőségek. Ez nem érinti az uniós jog elsőbbségének elvét. Ennek megfelelően az EKB-nak iránymutatások vagy ajánlások elfogadásakor, illetve döntések meghozatalakor a vonatkozó kötelező erejű uniós jogra kell alapoznia és azzal összhangban kell eljárnia.**
- (26c) **Az EKB-ra ruházott feladatok hatályán belül a nemzeti jog néhány olyan – többek között korai beavatkozási és óvintézkedési – jogkört ruház az illetékes nemzeti hatóságokra, amelyeket az uniós jog jelenleg nem ír elő. Az EKB-nak elő kell tudni írnia a nemzeti hatóságoknak e hatáskörök gyakorlását annak érdekében, hogy biztosítsa az egységes felügyeleti mechanizmuson belüli teljes körű és tényleges felügyeletet.**
- (27) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek, a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok alkalmazzák a felügyeleti szabályokat és határozatokat, azok megsértésének esetére hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell kiróni. Az EUMSZ 132. cikkének (3) bekezdésével és az Európai Központi Bank szankciók kiadására vonatkozó hatásköréről szóló, 1998. november 23-i 2532/98/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban az EKB pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek. Ezenfelül annak lehetővé tétele érdekében, hogy az EKB hatékonyan végezhesse a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabályokban rögzített

(¹) HL L 318., 1998.11.27., 4. o..

2013. május 22., szerda

felügyeleti szabályok végrehajtásával kapcsolatos feladatait, fel kell hatalmazni arra, hogy a szóban forgó szabályok megsértése esetén pénzbírságot róhasson ki a hitelintézetekre, a pénzügyi holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra. Amennyiben uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabályokból fakadó kötelezettségek nem teljesítéséről van szó, indokolt, hogy továbbra is a nemzeti hatóságoknak lehetőségük legyen szankciókat alkalmazni. Az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy ha a feladatainak végrehajtása szempontjából helyénvalónak ítéli szankciók alkalmazását ilyen jogsértés esetén, akkor az ügyet a nemzeti hatóságok elé utalhassa.

- (28) A nemzeti bankfelügyelet jelentős és hosszú múltra visszatekintő szakértelemre tették szert a területükön működő hitelintézetek felügyelete terén, a gazdasági, szervezeti és kulturális jellegzetességeik vonatkozásában. E célból nagy létszámú, elhivatott és magasan képzett munkatársakból álló szervezeteket hoztak létre. Ezért a magas színvonalú európai felügyelet biztosítása érdekében a nemzeti bankfelügyelet feladataul kell szabni, hogy támogassák az EKB-t **a felügyeleti feladatainak gyakorlásához** kapcsolódó jogszabályok előkészítése és végrehajtása során. Ez mindenekelőtt a bankok helyzetének folyamatos, napi szintű értékelését és a kapcsolódó helyszíni vizsgálatokat foglalja magában.
- (28a) **A kevésbé jelentős intézmények körének meghatározására szolgáló, az 5. cikk (4b) bekezdésében meghatározott kritériumokat összevont adatok alapján, a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell alkalmazni. Amennyiben az EKB az e rendelet által rá ruházott feladatokat hitelintézetek olyan csoportja tekintetében látja el, amely összevont alapon nem kevésbé jelentős, e feladatokat a csoport tekintetében összevont alapon, a csoportnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban bejegyzett leányvállalatai és fiókintézetei tekintetében pedig egyedi alapon kell ellátnia.**
- (28b) **Az 5. cikk (4b) bekezdésében megadott kritériumokat, amelyek azon intézmények körének meghatározására szolgálnak, melyek kevésbé jelentősek, az EKB által az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően elfogadott és közzétett keretrendszerben kell pontosabban meghatározni. Az EKB ennek alapján felel a kritériumok alkalmazásáért és azért, hogy saját számításai alapján ellenőrizze, hogy a kritériumok teljesülnek-e. Az EKB által a számításai elvégzéséhez kért információ megadása során az intézetek nem kényszerülhetnek olyan számviteli keretek alkalmazására, amelyek különböznek az uniós és nemzeti joganyag részét képező egyéb jogi aktusok szerint alkalmazandóktól.**
- (28c) **Amennyiben egy bankot jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősítettek, ezt a besorolást általában nem lehet 12 havonta egy alkalomnál gyakrabban módosítani, kivéve, ha a banki csoportban strukturális változások – egyesülések vagy üzletág-leválasztások – történnek.**
- (28d) **Az EKB-nak minden vonatkozó körülményt figyelembe kell vennie – beleértve az azonos versenyfeltételekkel kapcsolatos megfontolásokat is –, amikor a nemzeti illetékes hatóság által küldött értesítést követően arról hoz döntést, hogy egy intézet jelentősnek minősül-e a hazai gazdaság szempontjából, és így az EKB felügyelete alatt kell-e állnia.**
- (29) Az euroövezeten belül és kívül egyaránt tevékenykedő bankok felügyeletét illetően az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságaival. Az EKB-nak illetékes hatóságként eleget kell tennie az uniós jogszabályok szerinti, együttműködésre és információcserére vonatkozó kötelezettségeknek, és teljes mértékben részt kell vennie a felügyeleti kollégiumok munkájában. Ezen túlmenően – mivel a pénzügyi stabilitás és a fenntartható piaci integráció szempontjából egyértelmű előnyökkel jár az, ha a felügyeleti feladatokat egy európai intézmény látja el – az euroövezeten kívüli tagállamok számára is lehetővé kell tenni az új mechanizmusban való részvételt. A felügyeleti feladatok hatékony végrehajtásának azonban szükséges előfeltétele, hogy a felügyeleti határozatokat teljes mértékben és késedelem nélkül végrehajtsák. Azoknak a tagállamoknak, amelyek részt kívánnak venni az új mechanizmusban, ezért vállalniuk kell, hogy gondoskodnak arról, hogy illetékes nemzeti hatóságaik meghozzák és betartsák az EKB által a hitelintézetekre vonatkozóan kért intézkedéseket. Az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy szoros együttműködést létesíthessen az euroövezeten kívüli tagállamok illetékes hatóságaival. Egyúttal elő kell írni, hogy ha az ebben a rendeletben meghatározott feltételek teljesülnek, akkor az EKB köteles legyen együttműködést létesíteni e hatóságokkal. ■
- (29a) **Tekintettel arra, hogy a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok nincsenek képviselve a Kormányzótanácsban, amíg nem csatlakoznak az euroövezethez a Szerződéssel összhangban, és nem vehetik teljes körűen igénybe az euroövezeti tagállamok számára rendelkezésre álló egyéb mechanizmusokat, ez a rendelet a döntéshozatali folyamatot illetően kiegészítő biztosítékokat irányoz elő. Ezek a biztosítékok azonban – különösen a 6. cikk (5d) bekezdésében foglalt eljárás – csak kellően indokolt, kivételes esetekben vehetők igénybe. Kizárólag az említett sajátos körülmények fennállása esetén vehetők igénybe. E biztosítékokra abból adódóan van szükség, hogy a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok e rendelet alapján sajátos körülmények között vannak, mivel nincsenek képviselve a Kormányzótanácsban, és nem vehetik teljes körűen igénybe az euroövezeti tagállamok számára rendelkezésre álló egyéb mechanizmusokat. Ennélfogva e biztosítékokat nem lehet az uniós szakpolitika más területei tekintetében precedensként értelmezni.**

2013. május 22., szerda

- (29b) *E rendelet rendelkezései semmilyen módon nem módosíthatják a leányvállalatok vagy fiókok jogi formájának megváltoztatását szabályozó jelenlegi jogi keretet és annak alkalmazását, továbbá nem értelmezhetők vagy nem alkalmazhatók úgy, hogy ilyen változtatások végrehajtására ösztönözzenek. E tekintetben teljes mértékben tiszteletben kell tartani az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságainak felelősségi körét, hogy az említett hatóságok továbbra is elegendő felügyeleti eszközzel és hatáskörrel rendelkezzenek a területükön működő hitelintézetek vonatkozásában annak érdekében, hogy képesek legyenek e feladatuk teljesítésére és a pénzügyi stabilitás és a közérdek hathatós védelmezésére. Továbbá, az illetékes hatóságoknak a feladataik ellátásában való segítése érdekében időben tájékoztatást kell adni a betétesek és az illetékes hatóságok részére a leányvállalatok vagy fiókok jogi formájának esetleges megváltozásáról.*
- (30) Feladatainak elvégzése érdekében az EKB-nak megfelelő felügyeleti hatáskörrel kell rendelkeznie. A hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogszabályok rendelkeznek a tagállamok által e célokra kijelölt illetékes hatóságokra ruházandó hatáskörökről. Olyan mértékben, amennyiben e hatáskörök az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok körébe tartoznak, a mechanizmusban részt vevő tagállamok tekintetében az EKB-t kell illetékes hatóságnak tekinteni, ezért az EKB-nak kell az uniós jogszabállyal az illetékes hatóságokra ruházott hatáskörökkel rendelkeznie. Ide tartoznak az említett jogszabályokkal a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruházott hatáskörök és a kijelölt hatóságokra ruházott hatáskörök.
- (30a) *Az EKB-nak olyan felügyeleti hatáskörrel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi, hogy az e rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban eltávolítsa valamelyik tagot az irányító testületből.*
- (31) Felügyeleti hatáskörének eredményes végrehajtása érdekében az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy valamennyi szükséges információt bekérhessen, vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezhesen, szükség esetén az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködésben. Az EKB és a nemzeti felügyeleti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy hozzáférjenek ugyanazokhoz az információkhoz, anélkül, hogy ez azzal járna, hogy a hitelintézeteknek párhuzamos jelentéstételi követelményeknek kellene eleget tenniük.
- (31a) *Az iratok védettsége (legal professional privilege) az uniós jog egyik alapelve, amely védi a természetes vagy jogi személyek és tanácsadók közötti kommunikáció bizalmasságát, az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatában lefektetett feltételekkel összhangban.*
- (31b) *Ha az EKB-nak olyan személytől kell információkat kérnie, amely a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban rendelkezik székhellyel vagy lakóhellyel, de vagy olyan hitelintézethez, pénzügyi holdingtársasághoz vagy vegyes pénzügyi holdingtársasághoz tartozik, amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, vagy pedig olyanhoz, amelyhez az említett hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság operatív funkciókat vagy tevékenységeket szervezett ki, és amennyiben a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban nem alkalmazandók vagy nem érvényesíthetők a vonatkozó követelmények, akkor az EKB egyeztet az érintett, a mechanizmusban nem részt vevő tagállam illetékes nemzeti hatóságával.*
- (31c) *Ez a rendelet nem érinti az EKB alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 34. és 42. cikkében megállapított szabályok alkalmazását. Az EKB által e rendelet értelmében elfogadott jogi aktusok nem keletkezhetnek jogokat és kötelezettségeket a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok számára, kivéve abban az esetben, ha az említett jogi aktusok megfelelnek a vonatkozó uniós jogszabályoknak, a (4.) és a (15.) jegyzőkönyvvel összhangban.*
- (32) Arra az esetre, ha a hitelintézetek élnek a fiókalapításra vagy a más tagállamokban való szolgáltatásnyújtásra vonatkozó jogokkal, illetve ha egy csoport olyan egységeket foglal magában, amelyek székhelye különböző tagállamokban található, az uniós jogszabályok külön eljárásokról és az érintett tagállamok közötti hatáskörmegosztásról rendelkeznek. Amennyiben az EKB minden, a mechanizmusban részt vevő tagállam tekintetében átvállal bizonyos felügyeleti feladatokat, az említett eljárásoknak és hatáskörmegosztásnak nem kell kiterjedniük a fiókalapítási jog gyakorlására, illetve a mechanizmusban részt vevő más tagállamban történő szolgáltatásnyújtásra.
- (32a) *Az e rendelet szerinti feladatainak ellátása, valamint az illetékes nemzeti hatóságoktól való segítségkérés során az EKB-nak megfelelően tekintetbe kell vennie az összes érintett illetékes nemzeti hatóság bevonása közötti méltányos egyensúly szükségességét, a vonatkozó uniós jogszabályokban az egyedi, szubkonszolidált és konszolidált szintű felügyeletre meghatározott felelősségi körökkel összhangban.*

2013. május 22., szerda

- (32b) *E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az EKB-nak hatáskört biztosít arra, hogy a hitelintézetektől, pénzügyi holdingtársaságoktól, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő természetes vagy jogi személyekre szankciókat írjon elő, az EKB azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy előírja a nemzeti hatóságok számára azt, hogy a megfelelő szankciók biztosítása érdekében eljárjanak.*
- (33) *A Szerződések által létrehozott intézményként az EKB az Unió egészének intézménye. A döntéshozatali folyamat során az EKB-nak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. Az EKB-határozatok címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát, valamint az EKB határozatainak a felülvizsgálata iránti kérelem jogát, az e rendeletben meghatározott szabályok szerinti fellebbezéshez való jogát teljes körűen tiszteletben kell tartani.*
- (34) *A felügyeleti feladatokkal való felruházás jelentős felelősséget ró az EKB-ra az Unión belüli pénzügyi stabilitás védelmezése és felügyeleti hatásköreinek a leghatékonyabb és leginkább arányos módon történő gyakorlása tekintetében. A felügyeleti hatásköröknek a tagállami szintről az uniós szintre történő átruházását megfelelő átláthatósági és elszámoltathatósági követelményekkel kell ellensúlyozni. Az EKB-nak ezért e feladatok elvégzését illetően elszámolással kell tartoznia az Európai Parlament és a Tanács mint az európai népet és a tagállamokat képviselő, demokratikusan legitimált intézmények felé. Ennek részeként rendszeresen jelentést kell tennie, valamint az eljárási szabályzattal összhangban az Európai Parlament által feltett kérdésekre és az eurocsoport által feltett kérdésekre választ kell adnia. Mindennemű szóban forgó jelentéstételi kötelezettségre a vonatkozó szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.*
- (34a) *Az EKB az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett jelentéseket ezen túlmenően a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is továbbítja. A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentje számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy észrevételekkel vagy kérdésekkel forduljanak az EKB-hoz annak felügyeleti feladataival kapcsolatban, mely észrevételekre vagy kérdésekre az EKB válaszolhat. A nemzeti parlamentek belső szabályaiban figyelembe kell venni az EKB-hoz eljuttatott észrevételek és kérdések kezelésére, illetve megválaszolására irányuló eljárások és intézkedések jellemzőit. Ezzel összefüggésben – a 13. cikk (2a) bekezdésében foglalt eljárással összhangban – különös figyelmet kell fordítani azokra az észrevételekre és kérdésekre, amelyek olyan hitelintézetek engedélyeinek visszavonására vonatkoznak, amelyekkel kapcsolatban a nemzeti hatóságok a szanáláshoz vagy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges intézkedéseket hoztak. A mechanizmusban részt vevő tagállamok parlamentjei számára lehetővé kell tenni, hogy felkérjék a felügyeleti tanács elnökét vagy képviselőjét, hogy az illetékes nemzeti hatóság egy képviselőjével közösen vegyen részt az adott tagállam hitelintézeteinek felügyeletéről szóló véleménycserében. Tekintettel a felügyeleti intézkedéseknek az államháztartásra, a hitelintézetekre, ezek ügyfeleire és alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok piacaira gyakorolt potenciális hatásaira, helyénvaló a nemzeti parlamentek ezen szerepének biztosítása. Amennyiben a nemzeti bankfelügyelet e rendelet szerint járnak el, a nemzeti jog értelmében hozott elszámoltathatósági intézkedések továbbra is alkalmazandók.*
- (34b) *E rendelet nem érinti az Európai Parlament azon jogát, hogy az EUMSZ 226. cikkének megfelelően ideiglenes vizsgálóbizottságot állítson fel az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértések és hivatali visszaességek kivizsgálása céljából, illetve, hogy gyakorolja a Szerződésekben foglalt politikai ellenőrzési feladatkörét, ezen belül az Európai Parlament azon jogát, hogy állást foglaljon vagy határozatot fogadjon el az általa relevánsnak tartott kérdésekkel kapcsolatban.*
- (34c) *Intézkedései során az EKB-nak be kell tartania a jogszerű eljárásmód és az átláthatóság elvét.*
- (34d) *A Szerződéssel összhangban az EUMSZ 15. cikkének (3) bekezdésében említett rendeletben kell meghatározni az EKB által végzett felülvizsgálati feladatok teljesítésével összefüggésben őrzött dokumentumokhoz való hozzáférés részletes szabályait.*
- (34e) *Az EUMSZ 263. cikke értelmében az Európai Unió Bíróságának felül kell vizsgálnia többek között az EKB harmadik személyekre nézve joghatások kiváltására irányuló jogi aktusainak jogszerűségét, az ajánlások és vélemények kivételével.*
- (34f) *Az EUMSZ 340. cikkével összhangban az EKB-nak – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – jóvá kell tennie az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Ez a rendelkezés nem érintheti az illetékes nemzeti hatóságoknak az általuk, illetőleg alkalmazottaik által feladataik ellátása során okozott összes kár jóvátétele tekintetében a nemzeti jogszabályok szerint fennálló felelősségét.*

2013. május 22., szerda

- (34 g) Az EUMSZ 342. cikke értelmében az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. rendeletet¹ alkalmazni kell az EKB-ra.
- (34h) *Annak eldöntésekor, hogy korlátozni kell-e az érintett személyek jogát az ügyiratba való betekintéshez, az EKB-nak tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, és be kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot.*
- (34i) *Az EKB-nak lehetőséget kell adnia a természetes vagy jogi személyek számára arra, hogy kérjék azoknak az e rendelet szerint rá ruházott jogkörben hozott határozatoknak a felülvizsgálatát, amelyeknek a címzettjei, vagy amelyek őket közvetlenül és egyénileg érintik. A felülvizsgálat körébe annak kell tartoznia, hogy az említett határozatok megfelelnek-e e rendeletnek eljárásjogi és anyagi jogi szempontból, és ezzel párhuzamosan tiszteletben kell tartani az EKB számára az e határozatok meghozatali lehetőségére vonatkozóan biztosított mérlegelési jogkört. Erre a célra és az eljárás gazdaságossága érdekében az EKB-nak az említett belső felülvizsgálatok elvégzésére felülvizsgálati testületet kell létrehoznia. Az EKB Kormányzótanácsa a testület összeállítására nagyra becsült személyeket nevez ki. A Kormányzótanácsnak a döntése meghozatala során a lehető legnagyobb mértékben biztosítania kell a megfelelő földrajzi és a nemek közötti egyensúlyt a tagállamok viszonylatában. A felülvizsgálatra vonatkozó eljárás során gondoskodni kell arról, hogy a felügyeleti tanács adott esetben újra mérlegelhesse korábbi határozattervezetét.*
- (35) Az EUMSZ 127. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EKB felel az árstabilitás fenntartását célzó monetáris politikai funkciók ellátásáért. A felügyeleti feladatok ellátásának pedig az a célja, hogy védje a hitelintézetek biztonságát és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer stabilitását. **Ezért az összeférhetlenség elkerülése érdekében és annak biztosítására**, hogy minden funkció ellátása a vonatkozó célkitűzéseknek megfelelően történjen, a különböző funkciókat egymástól teljesen különválasztva kell ellátni. Az EKB-nak biztosítania kell tudni azt, hogy a Kormányzótanács a monetáris politikai, illetve a felügyeleti funkció keretében végzett feladatait teljesen különválasztva egymástól. **A különválasztásnak magában kell foglalnia legalább azt, hogy a két feladatkörbe tartozó feladatokkal szigorúan külön ülések és napirendek keretében foglalkozzanak.**
- (35a) *A személyzet szervezeti elkülönítésének a független monetáris politikai célokhoz szükséges valamennyi szolgáltatásra ki kell terjednie, és biztosítania kell azt, hogy az e rendelet szerinti feladatok ellátása teljes mértékben demokratikusan elszámoltatható módon és felügyelet alatt történjen az e rendeletben foglaltak szerint. Az e rendeletben az EKB-ra ruházott feladatokat ellátó személyzetnek jelentést kell tennie a felügyeleti tanács elnökének.*
- (36) Az EKB-n belül mindenekelőtt létre kell hozni egy, a nemzeti bankfelügyelet specifikus szakértelmét átfogó felügyeleti tanácsot, amely felel a felügyeleti ügyekkel kapcsolatos határozatok előkészítéséért. A tanács elnöki feladatait elnöknek kell ellátnia, rendelkeznie kell alelnökkel, és tagjai között szerepelniük kell az EKB és a nemzeti hatóságok képviselőinek is. **A felügyeleti tanácsba az e rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket. Az üléseken folytatott megbeszélések és a határozattervezettel kapcsolatos döntéshozatali folyamat hatékonysága érdekében a felügyeleti tanács mindegyik tagját időben és teljes körűen tájékoztatni kell az ülések napirendjén szereplő kérdésekről.**
- (36a) *A bankfelügyeleti tanácsnak feladatainak ellátása során figyelembe kell vennie a mechanizmusban részt vevő tagállamokban fennálló valamennyi lényeges tényt és körülményt, feladatait pedig az Unió egészének érdekében kell elvégeznie.*
- (36b) *A Szerződésekben foglalt intézményi és szavazási eljárások teljes tiszteletben tartása mellett a felügyeleti tanács alapvető testület az EKB által végzett azon felügyeleti feladatok ellátása során, amelyek mindaddig az illetékes nemzeti hatóságok kezében voltak. Ennek érdekében a Tanács számára hatáskört kell biztosítani arra, hogy végrehajtási határozatot fogadjon el a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezése céljából. Az EKB a felügyeleti tanács meghallgatását követően jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot. A javaslat jóváhagyását követően a Tanács elfogadja a végrehajtási határozatot. Az elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani, amelyről az Európai Parlamentet és a Tanácsot megfelelően tájékoztatni kell.*
- (36c) *A megfelelő rotáció lehetővé tétele, valamint az elnök teljes függetlenségének biztosítása érdekében az elnök hivatali ideje nem haladhatja meg az öt évet, és mandátumuk nem hosszabbítható meg. Az Európai Bankhatóság*

2013. május 22., szerda

tevékenységeivel és az Unió prudenciális politikáival való teljes körű koordináció biztosítása érdekében a felügyeleti tanács számára lehetővé kell tenni, hogy megfigyelőként meghívja üléseire az EBH és az Európai Bizottság képviselőit. Az Európai Szanálási Hatóság létrehozását követően elnökének megfigyelőként részt kell vennie a felügyeleti tanács ülésein.

- (36d) *A felügyeleti tanács munkáját egy szűkebb összetételű irányítóbizottság segíti. Az irányítóbizottságnak kell előkészítenie a bankfelügyeleti tanács üléseit, feladatait kizárólag az Unió egészének érdekében kell végeznie, és teljes átláthatóságot biztosító módon együtt kell működnie a bankfelügyeleti tanáccsal.*
- (36e) *Az EKB Kormányzótanácsának minden olyan esetben meg kell hívnia az ülésére a mechanizmusban részt vevő, nem euroövezeti tagállamok képviselőit, amikor úgy látja, hogy kifogást fog emelni egy, a felügyeleti tanács által kidolgozott határozattervezet ellen, vagy amikor az érintett illetékes nemzeti hatóságok döntésüket megindokolva arról tájékoztatják a Kormányzótanácsot, hogy nem értenek egyet a felügyeleti tanács határozattervezetével – amennyiben a szóban forgó határozatot a mechanizmusban részt vevő, nem euroövezeti tagállamok hitelintézeti vonatkozásában címezik a nemzeti hatóságoknak.*
- (36f) *A monetáris politikai és a felügyeleti feladatok különválasztásának biztosítása érdekében az EKB-nak közvetítő testületet kell létrehoznia. A testület létrehozásával és különösen összetételének meghatározásával biztosítani kell azt, hogy a testület a nézeteltéréseket kiegyensúlyozott módon és az Unió egésze érdekeinek megfelelően rendezze.*
- (37) *Az EKB felügyeleti feladatokat ellátó bankfelügyeleti tanácsa, az irányítóbizottság és a személyzet köteles betartani a szakmai titoktartási követelményeket. Hasonló követelmények vonatkoznak a felügyeleti tevékenységekben részt nem vevő EKB-személlyel folytatott információcserére is. Ez nem akadályozhatja az EKB-t a vonatkozó uniós jogszabályokban foglalt határokon belül és feltételek szerint folytatott információcserében, többek között az Európai Bizottsággal az EUMSZ 107. és 108. cikke és a fokozott gazdasági és költségvetési felügyeletről szóló uniós jogszabály szerinti feladatai céljából.*
- (38) *Felügyeleti feladatainak eredményes végrehajtása érdekében az EKB-nak teljes függetlenségben, elsősorban a nem helyénvaló politikai befolyástól és az operatív függetlenségét érintő ágazati beavatkozástól mentesen kell végrehajtania a rá ruházott felügyeleti feladatokat.*
- (38a) *A felügyeleti hatóságokban a türelmi időszakok alkalmazása elengedhetetlen az e hatóságok által végzett felügyelet hatékonyságának és függetlenségének biztosításához. Ennek érdekében és a szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazásának sérelme nélkül az EKB-nak átfogó és hivatalos értékelési eljárásokat kell létrehoznia és fenntartania – ideértve az arányos felülvizsgálati időszakokat, az egységes felügyeleti mechanizmus/EKB jogos érdekeivel való esetleges konfliktusok előzetes felmérését és megelőzését is –, amennyiben a felügyeleti tanács valamely korábbi tagja megkezdte munkáját abban banki ágazatban, amelyet azelőtt felügyelt.*
- (39) *Felügyeleti feladatainak eredményes végrehajtása érdekében az EKB-nak megfelelő forrásokkal kell rendelkeznie. E forrásokat oly módon kell előteremteni, hogy biztosítva legyen az EKB-nak az illetékes nemzeti hatóságok és piaci résztvevők által gyakorolt nem helyénvaló befolyástól való függetlensége, valamint a monetáris politikai és a felügyeleti feladatok szétválasztása. A felügyelet költségeit a felügyelet tárgyát képező szervezeteknek kell viselniük. Ezért a felügyeleti feladatok EKB általi végrehajtását a mechanizmusban részt vevő tagállamokban létrehozott hitelintézeteknek felszámított éves díjből kell finanszírozni. Ezen túlmenően azt is lehetővé kell tenni, hogy az EKB egy – a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban alapított hitelintézet által egy a mechanizmusban részt vevő tagállamban létrehozott – fiókintézetnek is díjat számolhasson fel, mégpedig az EKB számára az e fiókintézményekkel kapcsolatos fogadó bankfelügyeleti feladatokból adódó költségek fedezésére. Amennyiben egy hitelintézet vagy fiókintézet felügyelete összevont alapon történik, a díjat az érintett csoporton belül annak a hitelintézetnek a legmagasabb szintjére kell kivetni, amely a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében van bejegyezve. A díj kiszámítása során nem kell figyelembe venni a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban bejegyzett leányvállalatokat.*
- (39a) *Ha egy hitelintézet összevont felügyelet alá tartozik, a díjat a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell kiszámítani, és meg kell határozni a díjnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező, az összevont felügyelet alá tartozó hitelintézetekre jutó összegét, mégpedig a fontossággal és a kockázati profillal – többek között a kockázattal súlyozott eszközállománnyal – összefüggő objektív kritériumok alapján.*
- (40) *A motivált, jól képzett és pártatlan személyzet nélkülözhetetlen a hatékony felügyelethez. Egy valóban integrált felügyeleti mechanizmus létrehozása érdekében rendelkezni kell a személyzetnek a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti bankfelügyeleti és az EKB közötti megfelelő cseréjéről és kirendeléséről. A kölcsönös ellenőrzés folyamatos biztosítása érdekében, különösen a nagy bankok felügyelete során, az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy kérhesse, hogy a nemzeti felügyeleti csoportokba a mechanizmusban részt vevő más tagállamok illetékes*

2013. május 22., szerda

hatóságaiból érkező szakembereket is bevonjanak, **lehetővé téve a földrajzi sokszínűség szerint különleges szakértelemmel és profillal rendelkező felügyeleti csapatok felállítását. A személyzet megfelelő cseréje és kirendelése közös felügyeleti kultúrát teremt. Az EKB rendszeres tájékoztatást ad arról, hogy a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti hatóságainál alkalmazott személyi állomány hány tagját küldték ki az EKB-hoz az egységes felügyeleti mechanizmus működtetése céljából.**

- (41) Tekintettel a banki szolgáltatások globalizációjára és a nemzetközi standardok fokozott fontosságára, az EKB-nak a nemzetközi standardok figyelembevételével és az Unión kívüli bankfelügyelettel konzultálva és szoros együttműködésben, az EBH nemzetközi szerepének duplikálása nélkül kell végrehajtania feladatait. Az EKB-t fel kell hatalmazni arra, hogy – az EBH-val **egyeztetve**, valamint a tagállamok és az uniós intézmények jelenlegi szerepének és hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával, valamint nemzetközi szervezetekkel.
- (42) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾ teljes mértékben alkalmazni kell a személyes adatok **EKB általi**, e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (43) Az EKB-ra alkalmazni kell az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾. **Az EKB elfogadta az Európai Csaláselleni Hivatalnak az Európai Központi Bankot érintő vizsgálatainak szabályairól szóló, 2004. június 3-i EKB/2004/11 határozatot** ⁽⁴⁾.
- (44) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek a legkiválóbb, egyéb nem prudenciális megfontolásoktól mentes felügyelet alá tartozzanak, valamint annak érdekében, hogy a piaci fejlemények bankokat és tagállamokat érintő, egymást kölcsönösen erősítő negatív hatásait időben és eredményesen lehessen kezelni, az EKB-nak a lehető leghamarabb meg kell kezdenie konkrét felügyeleti feladatainak végrehajtását. A felügyeleti feladatoknak a nemzeti bankfelügyeletektől az EKB-ra történő átruházása azonban bizonyos mértékű előkészületet igényel. Ezért megfelelő, fokozatos bevezetési időszakot kell előírni.
- (44a) **Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezések elfogadásakor rendelkeznie kell azon átmeneti szabályokról, amelyek révén biztosítja a folyamatban lévő felügyeleti eljárások befejezését, ideértve az e rendelet hatálybalépését megelőzően elfogadott bármely határozatot és/vagy intézkedést vagy megkezdett vizsgálatot.**

- (45a) A Bizottság az „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című, 2012. november 28-i közleményében kijelentette, hogy „az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése módosítható annak érdekében, hogy a rendes jogalkotási eljárást alkalmazandóvá tegyék, és megszüntessenek néhány olyan jogi korlátozást, amelyet az jelenleg az egységes felügyeleti mechanizmus kidolgozására szab ki (például a »szoros együttműködés« modelljén túl belefoglalható a nem euroövezeti tagállamok közvetlen és visszavonhatatlan részvétele az egységes felügyeleti mechanizmusba, az EKB döntéshozatala során az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő nem euroövezeti tagállamokat teljes mértékben egyenlő jogokkal lehet felruházni, valamint további lépéseket lehet tenni a belső elkülönítés érdekében, hogy a monetáris politika, illetve a felügyelet területei elváljanak a döntéshozatal szempontjából)”. Kijelentette továbbá, hogy meg kellene „oldani továbbá az EKB demokratikus elszámoltathatóságának megerősítését, amennyiben az bankfelügyeleti szerepet tölt be”. Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés úgy rendelkezik, hogy a Szerződések módosítására bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság nyújthat be javaslatot, és az a Szerződések bármely vonatkozását érintheti.
- (46) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 230., 2004.6.30., 56. o.

2013. május 22., szerda

- (47) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hitelintézeteket érintő külön felügyeleti feladatoknak egy uniós intézmény általi elvégzéséhez szükséges eredményes és hatékony keretrendszer létrehozását, valamint a hitelintézetek egységes szabálykönyve következetes alkalmazásának biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a bankpiac páneurópai jellege és a bankcsődöknek a többi tagállamra gyakorolt hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Tárgy és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy és **hatály**

E rendelet a hitelintézetek biztonságához és hatékony és eredményes működéséhez, valamint **az Európai Unió és az egyes tagállamokon belül a pénzügyi rendszer stabilitásához való hozzájárulás** céljából a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szakpolitikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízta meg az EKB-t, mégpedig a szabályozási arbitrázs megakadályozása céljából **a hitelintézetekkel szemben egyenlő bánásmódot alkalmazva a belső piaci egység és integritás maradéktalan tiszteletben tartása mellett.**

A 2006/48/EK irányelv 2. cikkében említett intézményeket ki kell zárni az e rendelet 4. cikkével összhangban az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok hatálya alól. Az EKB felügyeleti hatáskörét az e rendelet szerinti hitelintézetek prudenciális szabályozására kell korlátozni. Ez a rendelet nem ruház az EKB-ra egyéb felügyeleti feladatokat, például a központi szerződő felek prudenciális felügyeletével kapcsolatos feladatokat.

Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok végzésekor, valamint a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben tekintettel kell lennie a hitelintézetek különböző típusaira, üzleti modelljeire és méretére.

Az EKB intézkedései, javaslatai vagy politikái nem különböztethetnek meg közvetlenül vagy közvetve hátrányosan valamely tagállamot vagy a tagállamok valamely csoportját mint banki vagy pénzügyi – tetszőleges pénznemben történő – szolgáltatások nyújtásának helyszínét.

Ez a rendelet nem érinti a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak az azon felügyeleti feladatok végrehajtásával kapcsolatos felelősségét és hatásköreit, amelyeket ez a rendelet nem ruházott az EKB-ra.

Ez a rendelet nem érinti továbbá a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak és kijelölt hatóságainak a vonatkozó uniós jogi aktusokban nem előírt makroprudenciális eszközök alkalmazására vonatkozó felelősségét és hatásköreit.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „a mechanizmusban részt vevő tagállam”: olyan tagállam, amelynek hivatalos pénzneme az euro, **vagy olyan tagállam, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, de a 6. cikkkel összhangban szoros együttműködést alakított ki;**

2013. május 22., szerda

2. „illetékes nemzeti hatóság”: a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (átdolgozott szöveg) ⁽¹⁾, valamint a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ (átdolgozott szöveg) összhangban a mechanizmusban részt vevő tagállam által kijelölt **bármely** illetékes nemzeti hatóság;
3. „hitelintézet”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
4. „pénzügyi holdingtársaság”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 19. pontjában meghatározott pénzügyi holdingtársaság;
5. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság ⁽³⁾;
6. „pénzügyi konglomerátum”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott pénzügyi konglomerátum;
- 6a. „kijelölt nemzeti hatóság”: a vonatkozó uniós jogszabályok értelmében kijelölt hatóság;
- 6b. **„befolyásoló részesedés”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott befolyásoló részesedés;**
- 6c., **egységes felügyeleti mechanizmus”: az Európai Központi Bankból és a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságaiból álló, az ezen rendelet 5. cikkében leírt európai pénzügyi felügyeleti rendszer.**

II. fejezet

Együttműködés és feladatok

3. cikk

Együttműködés

(1) Az EKB-nak szorosan együtt kell működnie az Európai Bankhatósággal, az Európai Értékpapír-piaci Hatósággal, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatósággal, az Európai Rendszerkockázati Testülettel **és az egyéb olyan hatóságokkal**, amelyek az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 2. cikkével létrehozott Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (ESFS) részét képezik, **és amelyek biztosítják az Unióban a megfelelő szintű szabályozást és felügyeletet.**

Az EKB szükség esetén egyetértési megállapodásokat köt a tagállamok pénzügyi eszközök piaciért felelős illetékes hatóságaival. E megállapodásokat hozzáférhetővé kell tenni az Európai Parlament, az Európai Tanács és valamennyi tagállam illetékes hatóságai számára.

(1a) E rendelet alkalmazása céljából az EKB-nak az 1093/2010/EU rendelet 40. cikkében megállapított feltételekkel részt kell vennie az Európai Bankhatóság felügyeleti tanácsában.

(1b) Az EKB feladatait e rendelettel összhangban és az egységes felügyeleti mechanizmus, valamint az EBH, az ESMA, az EIOPA és az ERKT hatáskörének és feladatainak sérelme nélkül végzi.

(1c) Az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a hitelintézetek szanálására felhatalmazott hatóságokkal, többek között a szanálási tervek elkészítésében.

(1d) Az 1., a 4. és az 5. cikkben megállapított feltételek mellett az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a közforrásból származó pénzügyi segítséget nyújtó valamennyi mechanizmussal, többek között az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel (EFSF) és az Európai Stabilitási Mechanizmussal (ESM), különösen akkor, ha az EFSF vagy az ESM olyan hitelintézetnek nyújtott közvetlen vagy közvetett pénzügyi támogatást, vagy fog valószínűleg ilyen támogatást nyújtani, amely e rendelet 4. cikkének hatálya alá tartozik.

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 177., 2006.6.30., 277. o.

⁽³⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

2013. május 22., szerda

(1e) Az EKB-nak és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak egyetértési megállapodást kell kötniük, amelyben általánosan leírják, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással a 2. cikkben meghatározott pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.

Az első albekezdés sérelme nélkül az EKB egyetértési megállapodást köt minden olyan, a mechanizmusban nem részt vevő tagállam illetékes nemzeti hatóságával, amelyben legalább egy, az uniós jogban meghatározottak szerint rendszerszempontból globálisan jelentős intézmény székhellyel rendelkezik.

Minden egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni, és a bizalmas információk megfelelő kezelésének szabályai szerint nyilvánosságra kell hozni.

4. cikk

Az EKB-ra ruházott feladatok

(1) Az 5. cikk keretén belül, e cikk (3) bekezdésével összhangban az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozik a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézetre vonatkozó alábbi feladatok prudenciális felügyelet céljából történő végrehajtása:

a) a hitelintézetek engedélyeinek kiadása és ezen engedélyek visszavonása **a 13. cikk rendelkezéseire is figyelemmel;**

aa) **a valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező, és egy abban részt nem vevő tagállamban fiókot létesíteni vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani szándékozó hitelintézetek esetében azoknak a feladatoknak az ellátása, amelyek a vonatkozó uniós jogi aktusok alapján a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának feladatai;**

b) **a 13a. cikk rendelkezéseire is figyelemmel a hitelintézetekben való befolyásoló részesedések megszerzésére és eladására vonatkozó kérelmek értékelése, kivéve bankszanálás esetén;**

c) a hitelintézetekre vonatkozóan a szavatolótoke-követelmények, az értékpapírosítás, a nagykockázat-vállalási határértékek, a likviditásfedezet, a tőkeáttétel, valamint az ezen ügyekkel kapcsolatos jelentéstétel és ezen információk nyilvánosságra hozatala terén prudenciális követelményeket előíró, **a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok tiszteletben tartásának biztosítása;**

f) **az azoknak a 4. cikk (3) bekezdése első albekezdésében említett jogszabályoknak való megfelelés biztosítása, amelyek a hitelintézetek számára előírják, hogy megbízható irányítási rendszerekkel, többek között a hitelintézetek vezetéséért felelős személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények előírásával, kockázatkezelési eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, javadalmazási politikákkal és gyakorlattal, valamint hatékony belső tőkemegfelelőség-értékelési eljárásokkal – többek között belső minősítésen alapuló modellekkel – rendelkezzenek;**

g) **felügyeleti felülvizsgálatoknak adott esetben az EKB-val együttműködésben végzett lebonyolítása – többek között stresszteszt elvégzése és azok eredményeinek esetleges közzététele – annak meghatározása érdekében, hogy a hitelintézetek által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint ezen intézetek szavatolótokeje biztosítja-e a kockázataik megfelelő kezelését és fedezetét, továbbá a felügyeleti felülvizsgálat alapján további egyedi szavatolótoke-követelmények, egyedi közzétételi követelmények, egyedi likviditási követelmények és egyéb intézkedések bevezetése a vonatkozó uniós jogi aktusokkal kifejezetten az illetékes hatóságok hatáskörébe utalt esetekben;**

i) **összevont felügyelet gyakorlása a hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalatai felett, többek között a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok felett is, valamint az összevont felügyeletben való részvétel, ideértve a felügyeleti kollégiumokban való részvételt is – a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak e kollégiumokban megfigyelőként való részvételének sérelme nélkül –, olyan anyavállalatok esetében, amelyek nem valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállamban rendelkeznek székhellyel;**

2013. május 22., szerda

- j) a pénzügyi konglomerátum feletti – az annak részét képező hitelintézetekre vonatkozó – kiegészítő felügyeletben való részvétel, valamint koordinátori feladatok ellátása, amennyiben a pénzügyi konglomerátum viszonylatában a vonatkozó jogszabályban meghatározott kritériumoknak megfelelően az EKB-t nevezik ki koordinátornak;
- k) **helyreállítási tervekkel kapcsolatos** felügyeleti feladatok elvégzése és korai beavatkozás, amennyiben egy, **az EKB összevont felügyelete alá tartozó hitelintézet vagy csoport** nem teljesíti vagy valószínűleg megsérti az alkalmazandó prudenciális követelményeket, valamint – kizárólag a vonatkozó, az illetékes hatóságok számára ezt előíró uniós jogi aktusokban kifejezetten meghatározott esetekben – **a hitelintézetektől a pénzügyi nehézségek vagy csőd elkerülése érdekében megkívánt strukturális változások előírása, a szanalási hatáskörök kizárásával;**

(2) A valamely, a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező, és egy abban részt vevő tagállamban fiókot létesítő vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek esetében az EKB-nak **az (1) bekezdésben meghatározott** feladatok közül azokat a feladatokat kell ellátnia, amelyekre vonatkozóan **a vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban** a mechanizmusban részt vevő tagállam illetékes nemzeti hatóságai rendelkeznek hatáskörrel.

(3) Az EKB-nak **az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából** alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat. Amennyiben a vonatkozó uniós joganyag rendeletekből áll, illetve olyan területeken, ahol az említett rendeletek a tagállamok számára kifejezetten lehetőségeket ajánlanak fel, az EKB-nak alkalmaznia kell az e lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokat.

Az EKB e célból a vonatkozó uniós joganyagot figyelembe véve és annak megfelelően – ideértve különösen minden jogalkotási és nem jogalkotási aktust, így többek között az EUMSZ 290. és 291. cikkében említett eszközöket – iránymutatásokat és ajánlásokat fogad el és határozatokat hoz. Be kell tartania elsősorban az 1093/2010/EU rendelet 10–15. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott és a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket, a 1093/2010/EU rendeletnek az iránymutatásokról és ajánlásokról szóló 16. cikkét, valamint EBH által az EBH-rendelettel összhangban kidolgozott, az európai felügyeleti kódexről szóló rendelkezéseit. Az EKB rendeleteket is elfogadhat, de csak amennyiben ez ahhoz szükséges, hogy az említett feladatok végrehajtásának mikéntjét megszervezze vagy meghatározza.

Az EKB valamely rendelet elfogadása előtt nyilvános konzultációt folytat, és megvizsgálja a potenciális költségeket és előnyöket, kivéve, ha ezek a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó rendeletek hatályához vagy hatásához képest, vagy ha az úgy rendkívül sürgős, amely esetben az EKB-nak indokolnia kell a sürgősséget.

Amennyiben szükséges, az EKB-nak – az egyik résztvevőként – hozzá kell járulnia szabályozástechnikai standardok vagy végrehajtás-technikai standardok tervezetének az EBH által a 1093/2010/EU rendelettel összhangban történő kidolgozásához, vagy fel kell hívnia az EBH figyelmét annak az esetleges szükségességére, hogy terjesszen a Bizottság elé a meglévő szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokat módosító tervezeteket.

4a. cikk

Makroprudenciális feladatok és eszközök

(1) Minden esetben, amikor indokolt vagy amikor szükségesnek tűnik, valamint az alábbi (2) bekezdés sérelme nélkül a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak vagy kijelölt hatóságainak követelményeket kell alkalmazniuk a hitelintézetek által a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett szavatoló-tőke-követelményeken túl az uniós joggal összhangban az adott szinten teljesítendő tőkepufferekre, így többek között az anticiklikus tőkepufferrátákra vonatkozóan, továbbá alkalmazniuk kell a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvben előírt, a rendszerszintű kockázatoknak vagy makroprudenciális kockázatoknak a vonatkozó uniós jogszabályokban kifejezetten meghatározott esetekben való kezelését célzó minden egyéb intézkedést, betartva az említett jogszabályokban meghatározott eljárásokat. Az érintett hatóságnak e határozat meghozatala előtt tíz nappal megfelelően értesítenie kell szándékáról az EKB-t. Amennyiben az EKB kifogást emel, öt napon belül írásban közölnie kell indokait. Az érintett hatóságnak megfelelően mérlegelnie kell az EKB indokait, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

2013. május 22., szerda

(2) A (3) és a (4) bekezdésben meghatározott feltételektől függően az EKB – ha ezt szükségesnek ítéli – a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti illetékes hatóságai vagy nemzeti kijelölt hatóságai helyett az azok által előírtaknál szigorúbb követelményeket alkalmazhat a hitelintézetek által a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett szavatoló-tőke-követelményeken túl a vonatkozó uniós joggal összhangban az adott szinten teljesítendő tőkepufferekre, többek között az anticiklikus tőkepufferrátákra vonatkozóan, továbbá szigorúbb intézkedéseket alkalmazhat a rendszerszintű kockázatoknak vagy makroprudenciális kockázatoknak a hitelintézetek szintjén, betartva a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvben meghatározott eljárásokat, a vonatkozó uniós jogszabályokban konkrétan meghatározott esetekben.

(3) Bármely illetékes vagy kijelölt nemzeti hatóság javasolhatja az EKB-nak, hogy a (2) bekezdés szerint járjon el a tagállami pénzügyi rendszer és gazdaság konkrét helyzetének a kezelése érdekében.

(4) Amikor az EKB a (2) bekezdés szerint szándékozik eljárni, akkor az esetleges intézkedések meghozatalának mérlegelése során szorosan együtt kell működnie az érintett tagállamok kijelölt hatóságaival. Ennek keretében e döntéshozatal előtt tíz munkanappal értesíti szándékáról az érintett illetékes nemzeti vagy kijelölt hatóságokat. Amennyiben az érintett hatóságok bármelyike kifogást emel, öt napon belül írásban kell közölnie indokait. Az EKB megfelelően mérlegeli ezeket az indokokat, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

(5) A (2) bekezdésben említett feladatok végrehajtása során az EKB-nak figyelembe kell vennie az egyes tagállamokban vagy azok részeiben a pénzügyi rendszer konkrét állapotát, a gazdasági helyzetet és a gazdasági ciklust.

5. cikk

Együtműködés az egységes felügyeleti mechanizmus keretében

(1) Az EKB a feladatait egy egységes felügyeleti mechanizmus keretében hajtja végre, amely magában foglalja az EKB-t és az illetékes nemzeti hatóságokat. Az EKB a felelős az egységes felügyeleti mechanizmus hatékony és konzisztens működéséért.

(2) Mind az EKB, mind az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek jóhiszemű együttműködést és információcserét folytatni.

Az EKB azon jogának sérelme nélkül, amely szerint közvetlenül megkaphatja a hitelintézetek által folyamatosan közölt adatokat vagy azokhoz közvetlenül hozzáférhet, az illetékes nemzeti hatóságoknak mindenképp meg kell adniuk az EKB számára minden olyan adatot, amely az e rendelet által az EKB-ra rótt feladatok elvégzéséhez szükséges.

(4a) Minden esetben, amikor ez indokolt – az e rendeletben rá ruházott feladatok tekintetében az EKB-t terhelő felelősség és elszámoltathatóság sérelme nélkül – az illetékes nemzeti hatóságok a (7) bekezdésben említett keretrendszerben meghatározott feltételek mellett kötelesek segítséget nyújtani az EKB-nak a 4e. cikkben említett, valamennyi hitelintézethez kapcsolódó feladatokhoz kapcsolódó bármilyen intézkedés előkészítésében és végrehajtásában, beleértve az ellenőrzési tevékenységekben való részvételt is. A 4. cikkben említett feladatok ellátása során követniük kell az EKB által adott utasításokat.

(4b) Az alábbiaknak megfelelő hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok feletti felügyelet vonatkozásában, illetve az olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett, az alábbiaknak megfelelő fiókja feletti felügyelet vonatkozásában, amelyeknek a székhelye a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban van, a (4) cikknek az (1) bekezdés d) és e) pontján kívüli részeiben meghatározott feladatok tekintetében az EKB az (5) bekezdésben meghatározott felelősségi körrel, az illetékes nemzeti hatóságok pedig a (6) bekezdésben meghatározott felelősségi körrel rendelkeznek, a (7) bekezdésben meghatározott keretrendszeren belül és az abban meghatározott eljárásokkal összhangban:

— Azok, amelyek kevésbé jelentősek összevont alapon, a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintű konszolidáció szintjén, illetve egyedi szinten az azon fiókok konkrét esetében, amelyek olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett fiókjai, amely hitelintézetnek a székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van. A jelentőséget az alábbi kritériumok alapján kell megítélni:

i. méret;

ii. jelentőség az EU vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasága szempontjából

2013. május 22., szerda

iii. a határokon átnyúló tevékenység jelentősége.

A fenti első albekezdés tekintetében egy hitelintézetet, pénzügyi holdingtársaságot, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságot nem lehet kevésbé jelentősnek minősíteni, kivéve, ha ezt a módszertanban meghatározott különleges körülmények indokolták, vagy ha az alábbi feltételek közül bármelyik teljesül:

i. teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd eurót; vagy

ii. teljes eszközállományának a székhely szerinti, a mechanizmusban részt vevő tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha a teljes eszközállománya nem éri el az 5 milliárd eurót; vagy

iii. a nemzeti illetékes hatóság által küldött azon értesítést követően, amely szerint a hatóság az intézményt jelentősnek tartja a hazai gazdaság szempontjából, az EKB az adott hitelintézetre vonatkozó átfogó értékelése, és ezen belül a mérlegértékelés alapján úgy dönt, hogy ezt a jelentőséget megerősíti.

Az EKB a saját kezdeményezésére is jelentősnek minősíthet egy intézményt, ha az a mechanizmusban részt vevő több tagállamban is rendelkezik leányvállalattal, és a határokon átnyúló eszközei és kötelezettségei a módszertanban meghatározott feltételek szerint a teljes eszköz- vagy kötelezettségállományának jelentős részét teszik ki.

Nem tekinthetők kevésbé jelentősnek azok az intézmények, amelyek amelyek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve amelyek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor.

Az előző albekezdések ellenére az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok mindegyikében legalább a három legjelentősebb hitelintézet tekintetében ellátja az e rendelettel ráruházott feladatokat, kivéve ha az ettől való eltérést különleges körülmények indokolják.

(4c) A (4b) bekezdésben említett hitelintézetek tekintetében, a (4e) bekezdésben meghatározott keretrendszeren belül:

a) az EKB rendeleteket, iránymutatásokat és általános utasításokat ad ki az illetékes nemzeti hatóságok részére, amelyek alapján azok ellátják a 4. cikknek az a) és b) ponton kívüli részeiben meghatározott feladatokat és meghozzák a felügyeleti határozatokat.

Az egységes felügyeleti mechanizmus felügyeleti eredményei következetességének biztosítása érdekében az említett utasítások utalhatnak a 13b. cikk (2) bekezdésében foglalt különleges hatáskörökre a hitelintézetek meghatározott csoportjai vagy kategóriái tekintetében;

b) amennyiben az a magas színvonalú felügyelet biztosításához szükséges, az EKB – a nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére – bármikor úgy dönthet, hogy a (4b) bekezdésben említett hitelintézetek közül egy vagy több tekintetében minden vonatkozó hatáskörével közvetlenül él, többek között abban az esetben, ha a szóban forgó hitelintézetek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve e hitelintézetek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor;

c) az EKB az e cikkben, és különösen a (4e) bekezdés c) pontjában meghatározott felelősségi körök és eljárások alapján felügyelést végez a rendszer működésére vonatkozóan;

d) az EKB mindenkor gyakorolhatja a 9–12. cikkben említett hatásköröket;

e) az EKB továbbá információkat kérhet ad hoc vagy állandó jelleggel az illetékes nemzeti hatóságoktól az általuk e cikk szerint végzett feladatok ellátásáról.

(4d) Az (4c) bekezdés sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok hajtják végre a 4. cikk (1) bekezdésének aa), c), f), g), i) és k) pontjában említett feladatokat és felelősek e feladatokért, valamint a (4b) bekezdés első albekezdése szerinti hitelintézetekre vonatkozó minden releváns felügyeleti határozat meghozataláért, a (4e) bekezdésben meghatározott keretrendszeren belül, az abban említett eljárásokat betartva.

A 9–12. cikk sérelme nélkül az illetékes és kijelölt nemzeti hatóságok továbbra is rendelkeznek – a nemzeti joggal összhangban – azzal a hatáskörrel, hogy információkat kérjenek be a hitelintézetektől, holdingtársaságoktól, vegyes holdingtársaságoktól és a valamely hitelintézet pénzügyi helyzete szempontjából figyelembe veendő vállalkozásoktól, és hogy helyszíni ellenőrzést tartsanak ezekben a hitelintézetekben, holdingtársaságokban, vegyes holdingtársaságokban és vállalkozásokban. Az illetékes nemzeti hatóságok a (4e) bekezdésben meghatározott keretrendszerrel összhangban tájékoztatják az EKB-t az e bekezdés szerinti intézkedésekről, és szorosan koordinálják e tevékenységeket az EKB-val.

2013. május 22., szerda

Az illetékes nemzeti hatóságoknak rendszeresen jelentést kell tenniük az ezen cikk szerint gyakorolt tevékenységek ellátásáról.

(4e) Az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságaival konzultálva, a felügyeleti tanács javaslata alapján elfogadja és közzéteszi az e cikk végrehajtásának gyakorlati szabályait tartalmazó keretrendszert. A keretrendszernek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a (4b) bekezdés első–harmadik albekezdésében említett kritériumok értékeléséhez, valamint az azon kritériumok értékeléséhez szükséges konkrét módszertan, amelyek teljesülése esetén a (4b) bekezdés negyedik albekezdése már nem alkalmazandó egy adott hitelintézetre, továbbá az ebből következő, az (4c) és (4d) bekezdés végrehajtását illető szabályok. E szabályokat és a (4b) bekezdés első–harmadik albekezdésében említett kritériumok értékelésére kidolgozott módszereket felül kell vizsgálni minden lényegi változtatás figyelembevételére érdekében, továbbá a szabályoknak és módszereknek biztosítaniuk kell, hogy amennyiben egy bankot jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősítettek, ezt az értékelést kizárólag a körülmények érdemi és nem átmeneti változása esetén módosítsák, különös tekintettel a bank helyzetével kapcsolatos, az értékelés szempontjából fontos körülményekre.
- b) a (4b) bekezdés szerint kevésbé jelentősnek nem minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása, és az EKB-nek vizsgálatra megküldendő határozattervezetek elkészítésének lehetősége;
- c) a (4b) bekezdés szerint kevésbé jelentősnek minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása; ezen eljárásokban elő kell írni, hogy az illetékes nemzeti hatóságok, a keretrendszerben meghatározott esetektől függően:
 - i. értesítsék az EKB-t minden lényeges felügyeleti eljárásról;
 - ii. az EKB felkérésére végezzék el az eljárás konkrét aspektusainak további vizsgálatát;
 - iii. továbbítsák az EKB-nak a lényeges felügyeleti határozatok tervezetét, amelyekkel kapcsolatban az EKB kifejezheti véleményét.

(4f) Azokban az esetekben, amikor az EKB-t az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásában az illetékes vagy kijelölt nemzeti hatóságok segítik, az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak be kell tartaniuk a vonatkozó uniós jogi aktusokban meghatározott, a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti feladatmegosztásra és együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.

6. cikk

A hivatalos pénznemként nem az eurót használó, a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságaival folytatott szoros együttműködés

(1) A hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézetek vonatkozásában – az e cikkben meghatározott kereteken belül –, az EKB végzi a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében és **a 4a. cikkben** említett területekre tartozó feladatokat, amennyiben e cikknek megfelelően az EKB és a szóban forgó tagállam illetékes nemzeti hatósága között szoros együttműködés jött létre.

E célból az EKB **utasításokat** adhat a mechanizmusban részt vevő, **hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok illetékes nemzeti hatóságának**.

(2) Az EKB és a mechanizmusban részt vevő, **hivatalos pénznemként nem az eurót használó** tagállamok illetékes nemzeti hatósága közötti szoros együttműködés az EKB által elfogadott határozat útján jön létre, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az érintett tagállam értesíti a többi tagállamot, a Bizottságot, az EKB-t és az EBH-t arra vonatkozó kérelméről, hogy a 4. és **a 4a. cikkben** említett feladatoknak az érintett tagállamban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézet tekintetében való végrehajtását illetően **az 5. cikkel összhangban** szoros együttműködést alakíthasson ki az EKB-val;
- b) Az érintett tagállam az értesítésben vállalja:
 - annak biztosítását, hogy illetékes nemzeti hatósága vagy **kijelölt nemzeti hatósága** betartsa az EKB által kiadott iránymutatásokat, és teljesíti az EKB által kiadott kérelmeket;

2013. május 22., szerda

— a szóban forgó tagállamban létesült hitelintézetekkel kapcsolatos összes olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyre az EKB igényt tart az említett hitelintézetek átfogó értékelésének végrehajtása céljából.

c) Az érintett tagállam elfogadta a **vonatkozó** nemzeti **jogszabályokat** annak biztosítására, hogy illetékes nemzeti hatósága az (5) bekezdésnek megfelelően köteles legyen elfogadni az EKB által a hitelintézetek vonatkozásában kért intézkedéseket.

(4) A (2) bekezdésben említett határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A határozatot a kihirdetést követő 14. naptól kell alkalmazni.

(5) Amennyiben az EKB úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett feladatokkal kapcsolatos valamely intézkedést egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében az érintett tagállam illetékes **nemzeti** hatóságának kell elfogadnia, konkrét határidőt meghatározva **utasítást ad** az érintett hatóságnak.

Ez a határidő nem lehet 48 óránál rövidebb, kivéve ha a helyrehozhatatlan károk elkerülése érdekében elengedhetetlen az intézkedés gyorsabb elfogadása. Az érintett tagállam illetékes hatóságának a (2) bekezdés c) pontjában említett kötelezettségnek megfelelően meg kell hoznia minden szükséges intézkedést.

(5a) Az EKB az alábbi esetekben figyelmeztetheti az érintett tagállamot, hogy amennyiben nem hoz határozott korrekciós intézkedéseket, az EKB felfüggeszti vagy megszünteti a szoros együttműködést:

a) ha **az EKB véleménye szerint** a tagállam már nem teljesíti a (2) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételeket; vagy

b) ha **az EKB véleménye szerint a tagállam** illetékes nemzeti hatósága már nem a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott kötelezettségnek megfelelően jár el.

Amennyiben a tagállam a figyelmeztetést követő 15 napon belül nem intézkedik, az EKB felfüggesztheti vagy **megszüntetheti** a szóban forgó tagállammal létrejött szoros együttműködést.

A határozatról értesíteni kell az érintett tagállamot és azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A határozatban a felügyeleti hatékonyság és a hitelintézetek jogos érdekeinek kellő figyelembevételével meg kell jelölni az alkalmazása kezdeti időpontját.

(5b) Egy tagállam a szoros együttműködés kialakítása céljából az EKB által elfogadott határozatnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésétől számított három év elteltével bármikor kérheti az EKB-tól a szoros együttműködés megszüntetését. A megkeresésben ismertetni kell a megszüntetés indokait, beleértve adott esetben a tagállamok költségvetési felelőssége tekintetében fennálló potenciális jelentős negatív hatásokat. Ebben az esetben az EKB haladéktalanul határozatot fogad el a szoros együttműködés megszüntetésére vonatkozóan, és abban a felügyeleti hatékonyság és a hitelintézetek jogos érdekeinek kellő figyelembevételével megjelöli az alkalmazásának a – maximum három hónapon belüli – kezdeti időpontját. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

(5c) Ha egy a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó ország a 19. cikk (3) bekezdésének megfelelően indoklással ellátott bejelentést tesz az EKB-nak, miszerint nem ért egyet a felügyeleti tanács határozattervezetével szembeni kormányzótanácsi kifogással, a Kormányzótanács 30 napon belül véleményt ad az indoklással ellátott, egyet nem értésre vonatkozó tagállami bejelentésről, és megerősíti vagy visszavonja kifogását, megadva döntése indokait.

Amennyiben a Kormányzótanács megerősíti kifogását, a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállam értesítheti az EKB-t, hogy a felügyeleti tanács lehetséges módosított határozattervezetével kapcsolatos esetleges határozat nem lesz rá nézve kötelező.

Az EKB ebben az esetben a felügyeleti hatékonyságot kellően figyelembe véve mérlegeli az adott tagállammal folytatott szoros együttműködés felfüggesztését, illetve megszüntetését, és határozatot hoz a kérdésben.

2013. május 22., szerda

Az EKB különösen az alábbiakat veszi figyelembe:

- a felfüggesztés vagy megszüntetés hiánya veszélyeztetheti-e az egységes felügyeleti mechanizmus integritását, illetve gyakorolhat-e jelentős negatív hatást a tagállamok költségvetési felelősségére;
- a felfüggesztés vagy megszüntetés jelentős negatív hatást gyakorolhat-e azon tagállam költségvetési felelősségére, amely a 19. cikk (3) bekezdésével összhangban értesítést küldött kifogásáról;
- meg van-e győződve arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság olyan intézkedéseket hozott, amelyek az EKB véleménye szerint
 - a) biztosítják, hogy az előző albekezdés szerint a kifogásáról értesítést küldő tagállamban lévő hitelintézetek nem részesülnek kedvezőbb bánásmódban, mint a mechanizmusban részt vevő többi tagállamban lévő hitelintézetek;
 - b) legalább olyan hatékonyak az e rendelet 1. cikkében említett célok megvalósításában és a vonatkozó uniós jogszabályok betartásának biztosításában, mint az előző albekezdés szerinti kormányzótanácsi határozat.

Az EKB ezen megfontolásokat feltünteti a határozatában, és közli azokat az érintett tagállammal.

(5d) Ha egy a mechanizmusban részt vevő, de hivatalos pénznemként nem az eurót használó ország nem ért egyet a felügyeleti tanács határozattervezetével, a határozattervezet kézhezvételét követő öt munkanapon belül indokolással ellátott értesítést küldhet a Kormányzótanácsnak egyet nem értéséről. A Kormányzótanács teljes mértékben figyelembe veszi az említett indokokat, és öt munkanapon belül dönt az ügyről, majd írásban kifejti döntését az érintett tagállamnak. Az érintett tagállam kérheti az EKB-től a szoros együttműködés azonnali hatállyal történő megszüntetését, és az ezt követően meghozott határozat rá nézve nem lesz kötelező.

(5e) Az a tagállam, amely megszüntette az EKB-val folytatott szoros együttműködését, a szoros együttműködés megszüntetéséről szóló EKB-határozatnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésétől számított három éven belül nem alakíthat ki újabb szoros együttműködést az EKB-val.

7. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

A tagállamok, illetve az egyéb uniós **intézmények és szervek, köztük az EBH**, hatásköreinek sérelme nélkül, az EKB az e rendelettel rá ruházott feladatok vonatkozásában – az EBH-val folytatott megfelelő koordináció alapján – kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. E megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket.

III. fejezet

Az EKB hatáskörei

8. cikk

Felügyeleti és vizsgálati hatáskörök

(1) **Kizárólag** a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében és a **4a. cikk (2) bekezdésében** rá ruházott feladatok ellátása céljából, a **vonatkozó uniós jogban megállapítottakkal összhangban** a mechanizmusban részt vevő tagállamokban adott esetben az EKB minősül az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak.

Ugyanezen **kizárólagos** célból az EKB-nak rendelkeznie kell **az e rendeletben előírt hatáskörökkel és kötelezettségekkel**. Ezenfelül **rendelkeznie kell mindazokkal a hatáskörökkel és kötelezettségekkel** is, amelyekkel az illetékes és kijelölt hatóságok a vonatkozó uniós jog alapján rendelkeznek, kivéve, **ha ez a rendelet másként rendelkezik**. Az EKB-nak **konkrétan rendelkeznie kell az e fejezet 1. és 2. szakaszában felsorolt hatáskörökkel**.

Az EKB az e rendelettel rá ruházott feladatok elvégzéséhez szükséges mértékben utasítások révén előírhatja a nemzeti hatóságoknak, hogy a nemzeti jogban előírt feltételek mellett és azokkal összhangban gyakorolják hatáskörüket, amennyiben e rendelet nem ruhazza fel az EKB-t az adott hatáskörrel. E nemzeti hatóságoknak teljes körűen tájékoztatniuk kell az EKB-t e hatáskörök gyakorlásáról.

2013. május 22., szerda

(2a) Az EKB az (1) bekezdésben említett hatásköröket a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban gyakorolja. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok a felügyeleti és vizsgálati hatásköreik gyakorlása során szorosan együttműködnek.

(2b) Az (1) bekezdéstől eltérően, a 6. cikkel összhangban szoros együttműködést folytató tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek tekintetében az EKB hatásköreit a 6. cikkel összhangban gyakorolja.

1. SZAKASZ

Vizsgálati hatáskörök

9. cikk

Információkérés

(1) A 8. cikk (1) bekezdése szerinti hatáskörök sérelme nélkül, a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően az EKB – a 4. cikkben foglaltak betartásával – felkérheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy minden olyan információt bocsássonak a rendelkezésére, amely az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:

- a) a mechanizmusban **részt vevő tagállamokban** székhellyel rendelkező hitelintézetek;
- b) a mechanizmusban **részt vevő tagállamokban** székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaságok;
- c) a mechanizmusban **részt vevő tagállamokban** székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaságok;
- d) a mechanizmusban **részt vevő tagállamokban** székhellyel rendelkező vegyes tevékenységű holdingtársaságok;
- e) az a)–d) pontban említett szervezetekhez **tartozó** személyek **■**;
- f) azok a harmadik felek, amelyekhez az a)–d) pontban említett szervezetek funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;

■

(2) Az (1) bekezdésben említett személyeknek meg kell adniuk a kért információkat. **A szakmai titoktartásra vonatkozó rendelkezések nem mentesítik e személyeket az információnyújtási kötelezettség alól. Az információ biztosítása nem tekinthető a szakmai titoktartás megszegésének.**

(2a) **Amennyiben az EKB közvetlenül az (1) bekezdésben említett jogi vagy természetes személyektől szerez információt, ezt a kapott információt az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátja.**

10. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása érdekében – a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően – a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében székhellyel rendelkező vagy ott található, a 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett bármely személynél elvégezhet bármilyen szükséges vizsgálatot.

E célból az EKB-nek joga van a következőkhöz:

- a) dokumentumok benyújtásának az előírása;
- b) a 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett személyek üzleti könyveinek és nyilvántartásainak megvizsgálása, valamint kivonatok és másolatok készítése ezen üzleti könyvekből és nyilvántartásokból;
- c) a 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett bármely személytől, képviselőjétől vagy személyzete tagjaitól szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése;

2013. május 22., szerda

d) bármely egyéb olyan személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából meghallgassák.

(2) A 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett személyek az EKB határozata alapján indított vizsgálat tárgyát **képezhetik**.

Amennyiben valamely személy akadályozza a vizsgálatot, **a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságának**, amelyben az érintett üzleti helyiségek találhatóak, **a nemzeti joggal összhangban** meg kell adnia a szükséges segítséget, **többek között a 11. és a 12. cikkben említett esetekben** lehetővé kell tennie az EKB számára a 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett jogi személyek helyiségeibe való bejutást annak érdekében, hogy az EKB gyakorolhassa a fent említett jogokat.

11. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatai ellátása érdekében **és a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően a 12. cikknek megfelelően** minden szükséges helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett jogi személyek, valamint a 4. cikk (1) bekezdésének i) pontjával összhangban az EKB általi összevont felügyelet alá tartozó bármely egyéb vállalkozás helyiségeiben, amennyiben erről előzetesen értesítette a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságát. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EKB anélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést, hogy ezt előzetesen bejelentette volna e **jogi személyeknek**.

(2) Az EKB tisztviselői és az EKB által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek beléphetnek az EKB vizsgálati határozatának a tárgyát képező jogi személyek bármely helyiségébe és területére, továbbá rendelkeznek a 10. cikk (1) bekezdése szerinti minden hatáskörrel.

(3) A 9. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett **jogi** személyek az EKB határozata alapján elrendelt helyszíni ellenőrzések tárgyát képezhetik.

(4) A lefolytatandó helyszíni ellenőrzés helye szerinti tagállam illetékes **nemzeti** hatóságának tisztviselői és az általa felhatalmazott **vagy kijelölt más kísérő személyek – az EKB felügyelete és koordinálása alatt** – kötelesek aktívan segíteni az EKB tisztviselőit és az EKB által felhatalmazott más személyeket. E célból rendelkeznek a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörökkel. A mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának a tisztviselői szintén részt vehetnek a helyszíni ellenőrzésben.

(5) Amennyiben az EKB tisztviselői és az EKB által felhatalmazott **vagy kijelölt** más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk alapján elrendelt vizsgálatot, a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes **nemzeti** hatósága köteles megadni számukra a szükséges segítséget, **a nemzeti joggal összhangban. Ennek a segítségnek a vizsgálathoz szükséges mértékben magában kell foglalnia bármely helyiség, üzleti könyv vagy nyilvántartás zár alá vételét. Amennyiben az érintett illetékes nemzeti hatóság nincs erre felhatalmazva, hatáskörében eljárva más nemzeti hatósághoz kell fordulnia a szükséges segítségért.**

12. cikk

Igazságügyi hatóság által adott engedély

(1) Amennyiben a 11. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a 11. cikk (5) bekezdésében előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EKB határozata hiteles-e, és hogy az előirányzott kényszerítő intézkedések a helyszíni ellenőrzés tárgyára figyelemmel nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EKB-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EKB **a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében** említett jogi aktusok megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára,

2013. május 22., szerda

továbbá arra vonatkozóan, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EKB dokumentációjában foglalt információkat. Az EKB határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül.

2. SZAKASZ

külön felügyeleti hatáskörök

13. cikk

Engedélyezés

(1) A mechanizmusban részt vevő tagállamok valamelyikében létesítendő hitelintézet tevékenységének megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelmet – a nemzeti jogszabályokban megállapított követelményekkel összhangban – azon tagállam illetékes nemzeti hatóságához kell **benyújtani**, ahol a hitelintézet székhelye lesz.

(1a) Amennyiben **a kérelmező** a szóban forgó tagállam vonatkozó nemzeti jogszabályaiban megállapított valamennyi engedélyezési feltételnek megfelel, **az illetékes nemzeti hatóságnak a vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt határidőn belül határozattervezetet kell hoznia, amelyben javasolja az EKB-nak az engedély megadását. A határozattervezetről értesíteni kell az EKB-t és az engedély kérelmezőjét. Egyéb esetekben az illetékes nemzeti hatóság elutasítja az engedély iránti kérelmet.**

(1b) **A határozattervezetet az EKB által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha az EKB 10 munkanapon belül kifogást emel; a kifogásra rendelkezésre álló időszak kellően indokolt esetben egy alkalommal ugyanennyi idővel meghosszabbítható. Az EKB csak abban az esetben kifogásolhatja a határozattervezetet, ha a vonatkozó uniós jogban meghatározott engedélyezési feltételek nem teljesülnek. Az elutasítás indokait írásban adja meg.**

(1c) **Az (1a) és (1b) bekezdéssel összhangban hozott határozatról az illetékes nemzeti hatóságnak értesítenie kell az engedélyezés kérelmezőjét.**

(2) **A (2a) bekezdésre figyelemmel, a vonatkozó uniós jogban meghatározott esetekben az EKB – azt követően, hogy konzultált a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságával, amelyben a hitelintézet székhellyel rendelkezik – saját kezdeményezésére vagy azon részt vevő tagállam illetékes nemzeti hatóságának javaslatára, amelyben a hitelintézet székhellyel rendelkezik, visszavonhatja az engedélyt. E konzultációknak többek között biztosítaniuk kell, hogy a visszavonásra vonatkozó határozatok meghozatala előtt az EKB elegendő időt adjon a nemzeti hatóságoknak arra, hogy döntést hozzanak a szükséges korrekciós intézkedésekről, ideértve az esetleges szanálási intézkedéseket, és figyelembe vegye ezeket.**

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti engedély megadására javaslatot tevő illetékes nemzeti hatóság megállapítja, hogy az engedélyt a vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében vissza kell vonni, e célból javaslatot terjeszt az EKB elé. **Ebben az esetben az EKB, teljes körűen figyelembe véve az illetékes nemzeti hatóság által előterjesztett indokolást, határozatot hoz a javasolt visszavonásról.**

(2a) **Ameddig még a nemzeti hatóságok illetékesek a hitelintézetek szanálásában, azokban az esetekben, amikor úgy ítélik meg, hogy az engedély visszavonása akadályozná a szanáláshoz vagy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges intézkedések megfelelő végrehajtását, megfelelően értesítik a kifogásukról az EKB-t, részletesen kifejtve, hogy a visszavonás milyen módon képezne akadályt. Ezen esetekben az EKB a nemzeti hatóságokkal közösen elfogadott határidőig tartózkodik a visszavonás ügyében a további lépésektől. Az EKB dönthet úgy, hogy meghosszabbítja e határidőt, amennyiben úgy véli, hogy kellő előrehaladás történt. Ha azonban az EKB indoklással ellátott határozatban azt állapítja meg, hogy a nemzeti hatóságok nem hajtották végre a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges megfelelő intézkedéseket, az engedélyek visszavonása azonnal hatályba lép.**

13a. cikk

A minősített részesedésszerzés előzetes vizsgálata

(1) **A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivételek sérelme nélkül, a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében székhellyel rendelkező hitelintézetben való minősített részesedésszerzésről szóló értesítést és az ehhez kapcsolódó információkat a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságainak kell benyújtani, a**

2013. május 22., szerda

4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokon alapuló vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott követelményeknek megfelelően.

(2) Az illetékes nemzeti hatóság köteles megvizsgálni a részesedésszerzési javaslatot, és a vonatkozó uniós jogban meghatározott vizsgálati időszak lejárta előtt legalább tíz munkanappal az EKB részére továbbítania kell az értesítést és egy – a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott kritériumokon alapuló – határozati javaslatot arról, hogy kifogásolja, illetve nem kifogásolja a részesedésszerzést, és az 5. cikknek megfelelően támogatnia kell az EKB-t.

(3) Az EKB a vonatkozó uniós jogban meghatározott vizsgálati kritériumok alapján, az abban foglalt eljárás keretében és az abban meghatározott vizsgálati időszakon belül határozatot hoz arról, hogy kifogásolja-e a részesedésszerzést.

13b. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) Az EKB-nak a 4. cikk (1) bekezdésében rá ruházott feladatok ellátása céljából, a többi rá ruházott hatáskör sérelme nélkül rendelkeznie kell a (2) bekezdésben meghatározott, arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a mechanizmusban résztvevő tagállamokban lévő bármely hitelintézettől, pénzügyi holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól megkövetelje, hogy az az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén a releváns problémák kezelése érdekében mielőbb tegye meg a szükséges intézkedéseket:

- a) a hitelintézet nem felel meg a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok előírásainak;
- b) az EKB bizonyítékkal rendelkezik arra nézve, hogy a hitelintézet a következő 12 hónapban valószínűleg meg fogja sérteni a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok előírásait;
- c) annak a 4. cikk (1) bekezdése g) pontja szerinti felügyeleti felülvizsgálat keretében történt megállapítása alapján, hogy a hitelintézet által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézet szavatolótőkéje és likvid forrásai nem biztosítják a kockázatai megfelelő kezelését és fedezetét.

(2) A 8. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés sérelme nélkül az EKB-nak rendelkeznie kell az alábbi hatáskörökkel:

- a) megkövetelheti az intézményektől, hogy a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott tőkekövetelményeken felüli szavatolótőkével rendelkezzenek azon kockázati tényezők és kockázatok fedezésére, amelyekre a vonatkozó uniós jogi aktusok nem terjednek ki;
- b) előírhatja a rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok megerősítését;
- c) megkövetelheti az intézményektől, hogy nyújtsanak be a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására határidőt tűzhet ki, beleértve a terv alkalmazási körének és határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;
- d) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézményektől külön tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést követelhet meg;
- e) megszoríthatja vagy korlátozhatja az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelheti az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- f) megkövetelheti az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését;
- g) kötelezheti az intézményeket arra, hogy a változó javadalmazást a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a változó javadalmazás nincs összhangban a stabil tőkehelyzet fenntartásával;
- h) kötelezheti az intézményeket, hogy nettó profitjukat a szavatolótőke megerősítésére fordítsák;
- i) korlátozhatja vagy megtilthatja a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereségkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi teljesítés megtagadásának;

2013. május 22., szerda

- j) *kiegészítő vagy gyakoribb jelentéstételt írhat elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó jelentéstételt;*
- k) *egyedi likviditási követelményeket írhat elő, beleértve az eszközök és források közötti lejárat eltérések korlátozását;*
- l) *kiegészítő információközlést követelhet meg;*
- m) *bármikor elmozdíthatja a hitelintézetek irányító testületéből azokat a tagokat, akik nem felelnek meg a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban megállapított követelményeknek.*

14. cikk

A fogadó tagállam hatóságainak hatáskörei és együttműködés az összevont alapú felügyelet során

(1) **A vonatkozó** uniós jogban azon esetekre vonatkozóan meghatározott eljárások, amikor valamely hitelintézet más tagállam területén szándékozik fiókot létrehozni, vagy tevékenységének más tagállam területén való végzésével kívánja gyakorolni a szolgáltatásnyújtás szabadságát, valamint a székhely szerinti és a fogadó tagállam kapcsolódó hatáskörei a mechanizmusban részt vevő tagállamok között csak azoknak a feladatoknak a vonatkozásában alkalmazandók, amelyeket a rendelet 4. cikke nem ruház az EKB-ra.

(2) A vonatkozó uniós jogban a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti, az összevont felügyelettel összefüggő együttműködésre vonatkozóan meghatározott rendelkezések csak annyiban alkalmazandók, **amennyiben az EKB az egyetlen érintett illetékes hatóság.**

(2a) A 4. és 4a. cikkben meghatározott feladatai végrehajtása során az EKB az 5. cikk (8) bekezdésével összhangban tiszteletben tartja a mechanizmusban részt vevő valamennyi tagállam közötti megfelelő egyensúlyt, továbbá a részt nem vevő tagállamokkal való viszonyában tiszteletben tartja a székhely szerinti és a fogadó tagállamoknak a vonatkozó uniós jogban előírt egyensúlyát is.

15. cikk

Közigazgatási szankciók

(1) Amennyiben a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok szándékosan vagy **gondatlanságból** megsértik a **vonatkozó**, közvetlenül **alkalmazandó uniós jog** valamely olyan követelményét, amellyel kapcsolatban a vonatkozó uniós jog értelmében adminisztratív pénzbírság kiszabását kell lehetővé tenni az illetékes hatóságok számára, az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB egyrészt adminisztratív pénzbírságot szabhat ki, amelynek összege (amennyiben a nyereség/veszteség meghatározható) a jogsértés révén realizált nyereség vagy elkerült veszteség összegének kétszereséig, egyéb esetben pedig a jogi személy előző üzleti évben realizált, **a vonatkozó uniós jog fogalom meghatározása szerinti teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedhet, másrészt a vonatkozó uniós jogban esetlegesen előírt hasonló pénzbírságot szabhat ki.**

(2) Amennyiben a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, **az (1) bekezdésben** említett teljes éves árbevétel a végső anyavállalat összevont beszámolóiból megállapítható, előző évi teljes éves árbevétel.

(3) Az alkalmazott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Annak eldöntésekor, hogy alkalmazzon-e szankciót, illetve hogy mi a megfelelő szankció, **az EKB a 8. cikk (2a) bekezdésének megfelelően jár el.**

(4) Az EKB e cikket **a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal** – többek között a 2532/98/EK tanácsi rendeletben megállapított eljárásokkal – összhangban alkalmazza, **az adott esettől függően.**

(5) Azon esetekben, amelyekre az (1) bekezdés nem terjed ki, amennyiben az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása céljából szükséges, az EKB előírhatja az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy indítsanak eljárást azon intézkedések meghozatalára, **amelyek révén a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal, valamint a hatályos uniós jog által meg nem követelt külön hatáskörökről rendelkező esetleges vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban biztosítható a megfelelő szankciók kiszabása.** Az illetékes nemzeti hatóságok által alkalmazott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

Az első albekezdés mindenekelőtt a vonatkozó uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabályokat megsértő hitelintézetekre, pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra kiszabandó pénzügyi bírságra alkalmazandó, valamint bármely olyan közigazgatási szankcióra vagy intézkedésre, **amely a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok** igazgatótanácsi tagjaira vagy a nemzeti jog értelmében a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok jogsértéséért felelős bármely más személyre szabandó ki.

2013. május 22., szerda

(6) Az EKB a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott esetekben és feltételekkel közzéteszi az (1) bekezdésben említett szankciókat, **függetlenül attól, hogy jogorvoslattal éltek-e velük szemben vagy sem.**

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül, az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB a 2532/98/EK tanácsi rendeletnek megfelelően szankciókat róhat ki az EKB rendeleteinek vagy határozatainak megsértése esetén.

IV. fejezet

Szervezeti alapelvek

16. cikk

Függetlenség

(1) Az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása során az EKB **és az egységes felügyeleti mechanizmus keretében eljáró illetékes nemzeti hatóságok függetlenül járnak el. A felügyeleti tanács és az irányítóbizottság tagjai függetlenül és objektíven járnak el az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.**

(2) Az uniós intézmények, szervek, hivatalok **és ügynökségek**, a tagállamok kormányai, valamint az egyéb szervek tiszteletben tartják ezt a függetlenséget.

(2a) Azt követően, hogy a felügyeleti tanács megvizsgálja, hogy szükség van-e magatartási kódexre, a Kormányzótanács különösen az összeférhetetlenségre vonatkozó magatartási kódexet dolgoz ki és hoz nyilvánosságra az EKB személyzetének és vezetőségének a bankfelügyeletben érintett tagjai számára.

17. cikk

Elszámoltathatóság és jelentéstétel

(1) E fejezetnek megfelelően a rendelet végrehajtása tekintetében az EKB elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé.

(1a) Az EKB évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az eurocsoportnak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásáról, és ezen belül információt szolgáltat a 24. cikkben említett felügyeleti díjak szerkezetének és összegének tervezett alakulásáról.

(1b) E jelentést az EKB felügyeleti tanácsának elnöke terjeszti nyilvánosan az Európai Parlament és az eurocsoport elé a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok képviselőinek jelenlétében.

(1c) Az EKB felügyeleti tanácsának elnöke az eurocsoport kérésére a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok képviselői jelenlétében beszámoltatható az eurocsoportnak a felügyeleti feladatai végrehajtásáról.

(1d) A felügyeleti tanács elnöke az Európai Parlament kérésére részt vesz a felügyeleti feladatai végrehajtásáról szóló, az Európai Parlament illetékes bizottságai által tartott meghallgatáson.

(1e) Az EKB – saját eljárása szerint és a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok képviselői jelenlétében – szóban vagy írásban válaszol az Európai Parlament vagy az eurocsoport által hozzá intézett kérdésekre.

(1f) Amikor az Európai Számvevőszék az EKB alapokmánya 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően megvizsgálja az EKB ügyvezetésének hatékonyságát, figyelembe veszi az e rendelet szerint az EKB-ra ruházott feladatokat is.

2013. május 22., szerda

(1 g) A felügyeleti tanács elnöke kérésre zárt ajtók mögött bizalmas szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével és alelnökével a felügyeleti feladatairól, amennyiben ezek a megbeszélések szükségesek ahhoz, hogy az Európai Parlament gyakorolhassa a Szerződésben foglalt hatásköreit. Az Európai Parlament és az EKB megállapodik az ilyen megbeszélések megszervezésének részletes feltételeiről, mégpedig az EKB-ra mint illetékes hatóságra vonatkozó uniós jog alapján kirótt titoktartási kötelezettségeknek megfelelő teljes titoktartás biztosítása érdekében.

(1h) Az EKB lojálisan együttműködik a Parlament minden vizsgálata során, a Szerződésben foglaltaknak megfelelően. Az EKB és a Parlament megfelelő módon megállapodik az e rendelet szerint az EKB-ra háruló feladatok ellátása során alkalmazandó demokratikus elszámoltathatóság és felügyelet gyakorlati feltételeiről. E megállapodásoknak ki kell terjedniük többek között az információhoz való hozzáférésre, a vizsgálatokban való együttműködésre és az elnök kiválasztási eljárásával kapcsolatos információkra.

17a. cikk

Nemzeti parlamentek

(1) Amikor az EKB benyújtja a 17. cikk (2) bekezdésében előírt jelentést, ezzel egy időben közvetlenül továbbítja azt a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is.

A nemzeti parlamentek az EKB-hez intézhetik a jelentésre vonatkozó, indoklással ellátott észrevételeiket.

(2) A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei saját eljárásaik keretében kérhetik az EKB-tól, hogy írásban válaszoljon az általuk az EKB-hoz annak e rendelet szerinti feladataival kapcsolatban benyújtott észrevételekre vagy kérdésekre.

(3) Egy a mechanizmusban részt vevő tagállam nemzeti parlamentje felkérheti a felügyeleti tanács elnökét vagy valamely tagját, hogy a nemzeti illetékes hatóság egy képviselőjével közösen vegyen részt az adott tagállam hitelintézeteinek felügyeletéről szóló véleménycserében.

(4) Ez a rendelet nem sérti az illetékes nemzeti hatóságok nemzeti jog szerinti elszámoltathatóságát a nemzeti parlamentek felé azon feladatok ellátása tekintetében, amelyeket e rendelet nem ruház az EKB-ra, valamint az 5. cikkel összhangban végzett tevékenységeik tekintetében.

17b. cikk

A felügyeleti határozatok elfogadása során alkalmazandó jogszerű eljárás mód

(1) Mielőtt a 4. cikkel és a 2. szakasszal összhangban felügyeleti határozatot hozna, az EKB lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek meghallgatására. Az EKB csak olyan kifogásokra alapozhatja a határozatait, amelyekkel kapcsolatban az érintett felek megtehették észrevételeiket.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős kárának megelőzése érdekében sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az EKB elfogadhat egy ideiglenes határozatot, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítania kell a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) Az érintett személyek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EKB ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra.

Az EKB határozatait indokolni kell.

2013. május 22., szerda

17c. cikk

A jogsértések jelentése

Az EKB biztosítja, hogy a 4. cikk (3) bekezdésében említett jogi aktusoknak a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok vagy illetékes hatóságok általi megsértéséről szóló bejelentések céljára szolgáló hatékony mechanizmusok – többek között a jogsértésekről szóló jelentések befogadását és nyomon követését szolgáló egyedi eljárások – álljanak rendelkezésre. Ezen eljárásoknak összhangban kell állniuk a vonatkozó uniós jogszabályokkal, és biztosítaniuk kell az alábbi elvek érvényesülését: a jogsértéseket bejelentő személyek megfelelő védelme, [...] a személyes adatok védelme, a megvádolt személy megfelelő védelme .

17d. cikk

Felülvizsgálati testület

(1) Az EKB az (5) bekezdéssel összhangban benyújtott felülvizsgálati kérelmet követően felülvizsgálati testületet hoz létre az EKB által az e rendeletben rá ruházott jogkörben hozott határozatok belső adminisztratív felülvizsgálata céljából. A belső adminisztratív felülvizsgálat arra vonatkozik, hogy az említett határozat eljárásilag és érdemben megfelel-e ennek a rendeletnek.

(2) A felülvizsgálati testület öt nagyra becsült személyből áll, akik valamely tagállamból származnak, és banki területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén kellően magas szinten szerzett igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal – többek közt felügyeleti ismeretekkel – rendelkeznek, akik nem tartoznak az EKB, az illetékes hatóságok vagy egyéb olyan nemzeti vagy uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek jelenlegi alkalmazottai közé, amelyek részt vesznek az EKB által az e rendelettel rá ruházott hatáskörben végzett feladatok teljesítésében. A felülvizsgálati testületnek megfelelő erőforrással és szakértelemmel kell rendelkeznie az EKB e rendelet szerinti hatáskörei gyakorlásának értékeléséhez. A felülvizsgálati testület tagjait és két póttagját az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett pályázati felhívást követően az EKB nevezi ki ötéves, egy alkalommal megújítható időtartamra. Semmilyen utasítás nem kötheti őket.

(3) A felülvizsgálati testület a tagok többségével határoz, amihez az öt tagból legalább három tag szavazata szükséges.

(4) A felülvizsgálati testület tagjai függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el. E célból nyilvános kötelezettségvállalási nyilatkozatot tesznek, továbbá nyilvános nyilatkozatot tesznek érdekeltségeikről, megjelölve azon közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, illetve ezek hiányát, amelyek úgy tekinthetők, hogy függetlenségüket befolyásolhatják.

(5) Az (1) bekezdésben említett esetekben bármely természetes vagy jogi személy kérheti az EKB által e rendelet szerint hozott azon határozatnak a felülvizsgálatát, amelynek ő a címzettje, vagy amely őt közvetlenül és egyénileg érinti. A Kormányzótanács (7) bekezdésben említett határozata elleni felülvizsgálati kérelmeket el kell utasítani.

(6) Minden, indokolással alátámasztott felülvizsgálati kérelmet írásban kell benyújtani, és attól a naptól számított egy hónapon belül kell eljuttatni az EKB-hoz, hogy a felülvizsgálatot kérelmező személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – attól a naptól számított egy hónapon belül, amikor e személy a határozatról tudomást szerzett.

(7) A felülvizsgálati testület – miután döntött a felülvizsgálat elfogadhatóságáról –, a kérdés sürgősségének megfelelő időszakon belül, de legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül véleményt ad, és új határozattervezet kidolgozása céljából a felügyeleti tanácshoz utalja az ügyet. A felügyeleti tanács figyelembe veszi a felülvizsgálati testület véleményét, és haladéktalanul benyújtja az új határozattervezetet a Kormányzótanácsnak. Az új határozattervezet vagy hatályon kívül helyezi az eredeti határozatot, vagy felváltja egy azonos tartalmú, illetve egy módosított határozattal. Ha a Kormányzótanács tíz munkanapon belül nem emel kifogást, az új határozattervezet elfogadottnak tekintendő.

(8) Az (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelő felülvizsgálati kérelemnek nincsen halasztó hatálya. A Kormányzótanács azonban a felülvizsgálati testület javaslatára felfüggesztheti a kifogásolt határozat végrehajtását, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

2013. május 22., szerda

(9) **A felülvizsgálati testület véleményét, a felügyeleti tanács által benyújtott új határozattervezetet és a Kormányzótanács által e cikk értelmében hozott határozatot meg kell indokolni, és arról értesíteni kell a feleket.**

(10) **Az EKB határozatot fogad el az igazgatási testület működési szabályairól.**

(11) **Ez a cikk nem érinti az Európai Unió Bírósága előtti eljárás indításának a Szerződésekben foglalt jogát.**

18. cikk

A monetáris politikai funkciótól való elkülönítés

(1) Az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása során az EKB kizárólag az e rendeletben megállapított célokat követi.

(2) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatokat a monetáris politikával összefüggő feladatai és egyéb feladatok sérelme nélkül, azoktól elkülönítve látja el. **Az EKB-ra e rendelet által ruházott feladatok nem befolyásolhatják az EKB monetáris politikához kapcsolódó feladatait, és nem alakulhatnak e feladatok függvényében. Az EKB-ra e rendeletben ruházott feladatok továbbá nem befolyásolhatják az EKB-nak az Európai Rendszerkockázati Testülethez kapcsolódó és az egyéb feladatait. Az EKB jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelkezésnek való megfelelés módjáról. Az EKB-ra e rendelet által ruházott feladatok nem befolyásolják a monetáris politikai partnerei fizetőképességével kapcsolatban folyamatban levő ellenőrzést.**

Az e rendelettel az EKB-ra ruházott feladatok elvégzésével foglalkozó személyzetet szervezetileg el kell különíteni az EKB egyéb személyzetétől, és az EKB-ra ruházott más feladatok végzésében részt vevő személyzettől eltérő jelentési csatornáknak kell vonatkozniuk rájuk.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazása céljából az EKB elfogadja és nyilvánosságra hozza a szükséges belső szabályokat, így többek között a szakmai titoktartásra **és a két külön funkcionális terület közötti információcserére vonatkozó előírásokat.**

(3a) **Az EKB gondoskodik arról, hogy a Kormányzótanács a monetáris politikai, illetve a felügyeleti funkció keretében végzett feladatait teljesen különválassza egymástól. A különválasztás többek között azt jelenti, hogy a két feladatkörbe tartozó feladatokkal szigorúan külön ülések és napirendek keretében kell foglalkozni.**

(3b) **A monetáris politikai és a felügyeleti feladatok különválasztásának biztosítása érdekében az EKB közvetítő testületet hoz létre. Ennek a testületnek kell rendeznie a mechanizmusban részt vevő érintett tagállamokilletékes hatóságai közötti, a felügyeleti tanács határozattervezetének a Kormányzótanács általi kifogásolásával kapcsolatos nézeteltéréseket. A mechanizmusban részt vevő minden tagállam egy-egy – a Kormányzótanács és a felügyeleti tanács tagjai közül kiválasztott – tagot delegál a közvetítő testületbe; a testület egyszerű többséggel hozza meg döntéseit, és ennek során minden tagnak egy szavazata van. Az EKB rendeletet fogad el a közvetítő testület létrehozásáról és a testület eljárási szabályzatának megállapításáról, és gondoskodik a rendelet kihirdetéséről és a szabályzat közzétételéről.**

19. cikk

Felügyeleti tanács

(1) Az EKB-ra ruházott feladatok teljes körű megtervezését és végrehajtását egy belső szerv (a továbbiakban: felügyeleti tanács) végzi, **amely a (1b) bekezdéssel összhangban kinevezett elnökből és alelnökből, az EKB-nak a (1d) bekezdéssel összhangban kinevezett négy képviselőjéből,** valamint a mechanizmusban részt vevő tagállamok hitelintézeteinek felügyeletét ellátó nemzeti hatóságok egy-egy képviselőjéből áll. A felügyeleti tanács minden tagja az Unió egészének érdekében jár el.

Amennyiben az illetékes hatóság nem központi bank, a felügyeleti tanács e bekezdésben említett tagját a tagállam központi bankjának képviselője is elkísérheti a tanács üléseire. **A (1e) bekezdés szerinti szavazási eljárás során a tagállam hatóságainak képviselőit egyetlen tagként kell kezelni.**

(1a) **A felügyeleti tanácsba az e rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket.**

2013. május 22., szerda

(1b) Az EKB a felügyeleti tanács meghallgatását követően jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot. A Tanács e javaslat jóváhagyását követően végrehajtási határozatban nevezi ki a felügyeleti tanács elnökét és alelnökét. Az elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani – amelyről az Európai Parlamentet és a Tanácsot megfelelően tájékoztatni kell –, olyan személyek közül, akik banki vagy pénzügyi területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek, és akik nem tagjai a Kormányzótanácsnak. A felügyeleti tanács alelnökét pedig az EKB Igazgatóságának tagjai közül kell kiválasztani. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban nem részt vevő tagállamok.

Az elnöknek kinevezését követően teljes munkaidőben kell ellátnia a feladatát, és nem tölthet be hivatalt illetékes nemzeti hatóságnál. A megbízatás öt évre szól és nem megújítható.

(1c) Amennyiben a felügyeleti tanács elnöke már nem felel meg a feladatai teljesítéséhez előírt feltételeknek, vagy súlyos kötelességszegést követett el, a Tanács az EKB-nak a – Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal eltávolíthatja az elnököt a hivatalából. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban nem részt vevő tagállamok.

Amennyiben a felügyeleti tanács alelnökét mint igazgatótanácsi tagot a KBER és az EKB alapokmánya alapján felmentették hivatalából, a Tanács az EKB-nak a – Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal eltávolíthatja az alelnököt a hivatalából. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok.

Ennek érdekében az Európai Parlament vagy a Tanács tájékoztathatja az EKB-t arról, hogy megítélése szerint teljesülnek a felügyeleti tanács elnökének, illetve alelnökének az eltávolítására vonatkozó feltételek, az EKB pedig erre válaszol.

(1d) Az EKB-nak a Kormányzótanács által kinevezett négy képviselője nem láthat el az EKB monetáris funkciójához közvetlenül kapcsolódó feladatokat. Az EKB valamennyi képviselője rendelkezik szavazati joggal.

(1e) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(1f) A (1e) bekezdéstől eltérve, a 4. cikk (3) bekezdése szerinti rendeletek elfogadásakor a felügyeleti tanács a tagjainak minősített többségével dönt, ahogyan azt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdése és az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikke meghatározza a mechanizmusban részt vevő tagállamok hatóságait képviselő tagok tekintetében. A Kormányzótanács által kinevezett négy EKB-képviselő mindegyike a többi tag szavazatszámá mediánjának megfelelő számú szavazattal rendelkezik.

(1 g) Az 5. cikkben foglalt rendelkezések sérelme nélkül az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatokhoz kapcsolódó előkészítési munkát a felügyeleti tanács végzi el, amely azután teljes mértékben kidolgozott határozattervezeteket nyújt be az EKB Kormányzótanácsának, melyeket ez utóbbinak kell elfogadnia az EKB által megállapítandó eljárás szerint. A határozattervezeteket egyidejűleg az érintett tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak is továbbítani kell. Ha a Kormányzótanács nem emel kifogást a fenti eljárás keretében meghatározandó, de tíz munkanapot meg nem haladó időszakon belül, a határozattervezet a Kormányzótanács által elfogadottnak tekintendő. Amennyiben azonban valamely, a mechanizmusban részt vevő, hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállam nem ért egyet a felügyeleti tanács határozattervezetével, a 6. cikk (6abb) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó. Vészhelyzetekben a fent említett időtartam nem haladhatja meg a 48 órát. Amennyiben a Kormányzótanács valamely határozattervezettel szemben kifogást emel, annak indokairól írásban kell nyilatkoznia, többek között feltüntetve a monetáris politikai aggályokat. Ha egy határozat a Kormányzótanács által emelt kifogást követően módosul, a mechanizmusban részt vevő, az eurót hivatalos pénznemként nem használó tagállamok bármelyike indoklással ellátott értesítést küldhet az EKB-nak arról, hogy nem ért egyet a kifogással, és ebben az esetben a 6. cikk (6ab) bekezdése alkalmazandó.

(1h) A felügyeleti tanácsot egy teljes munkaidőben működő titkárság segíti tevékenységei ellátásában, ideértve az ülések előkészítését is.

(1i) A felügyeleti tanács a (2ab) bekezdésben meghatározott szabálynak megfelelően szavazva egy kisebb létszámú irányítóbizottságot választ a tagjai közül, amely támogatást nyújt a felügyeleti tanács tevékenységeinek ellátásához, ideértve az ülések előkészítését is.

2013. május 22., szerda

A felügyeleti tanács irányítóbizottsága nem rendelkezik döntéshozatali jogkörrel. Az irányítóbizottság elnöki tisztét a felügyeleti tanács elnöke vagy – az elnök rendkívüli távolléte esetén – az alelnöke tölti be. Az irányítóbizottság összetételét illetően biztosítani kell az illetékes nemzeti hatóságok közötti méltányos egyensúlyt és rotációt. Az elnökkel, az alelnökkel és az EKB egy további képviselőjével együtt legfeljebb tíz tagból állhat. Az irányítóbizottság az előkészítő feladatait az Unió egészének érdekében végzi, és teljes átláthatóságot biztosító módon működik együtt a felügyeleti tanáccsal.

(6) Az Európai Bizottság **egy képviselője** meghívás alapján megfigyelőként részt vehet a felügyeleti tanács ülésein. A megfigyelők az egyes konkrét intézményekre vonatkozó bizalmas információkhoz nem férhetnek hozzá.

(7) A Kormányzótanács **elfogadja a felügyeleti tanácshoz fűződő viszonyát részletesen meghatározó belső szabályzatot. A felügyeleti tanács pedig – a (2ab) bekezdésben meghatározott szabálynak megfelelően szavazva – elfogadja eljárási szabályzatát. Mindkét szabályzatot közzé kell tenni. A felügyeleti tanács eljárási szabályzatának biztosítania kell az egyenlő bánásmódot valamennyi részt vevő tagállammal szemben.**

20. cikk

Szakmai titoktartás és információcsere

(1) A felügyeleti tanács tagjaira és az EKB azon alkalmazottaira, **valamint a részt vevő tagállamok által kirendelt azon alkalmazottakra**, akik felügyeleti feladatokat látnak el – megbízatásuk lejártát követően is – a KBER/EKB-alapokmány 37. cikkében és a megfelelő uniós jogi aktusokban előírt szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

Az EKB biztosítja, hogy azokra a személyekre, akik e felügyeleti feladatok ellátásával összefüggésben közvetlenül vagy közvetett módon, állandó jelleggel vagy alkalmasszerűen bármilyen szolgáltatást nyújtanak, azonos szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon.

(2) Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB számára engedélyezni kell, hogy a vonatkozó uniós jogban megállapított korlátok között és feltételek szerint információt cseréljen ki nemzeti vagy európai hatóságokkal és szervezetekkel, amennyiben a **vonatkozó** uniós jog lehetővé tesz az illetékes nemzeti hatóságok számára információk ezen szervezetekkel való megosztását, illetve amennyiben a **vonatkozó** uniós jog értelmében a tagállamok rendelkezhetnek ilyen közzétételről.

22. cikk

Erőforrások

Az EKB **felel** az e rendeletben rá ruházott **feladatok ellátásához szükséges mértékű anyagi és személyi erőforrások** biztosításáért.

23. cikk

Költségvetés és éves beszámoló

(1) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátására szolgáló kiadásait **különálló módon, azonosíthatóan** kell az EKB költségvetésében szerepeltetni.

(2) A **17. cikkben** említett **jelentés** részeként az EKB részletes jelentést tesz felügyeleti **feladataira** vonatkozó költségvetéséről. **Az EKB-nak** a KBER/EKB-alapokmány 26. cikke (2) bekezdése szerint összeállítandó és nyilvánosságra hozandó éves beszámolójában **fel kell tüntetni a felügyeleti feladatokhoz tartozó bevételeket és kiadásokat.**

(2a) A KBER/EKB-alapokmány 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban az éves beszámolóban a felügyelettel összefüggő szakaszát ellenőrizni kell.

2013. május 22., szerda

24. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az EKB éves felügyeleti díjat vet ki a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetekre, valamint a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban székhellyel rendelkező olyan fiókokra, amelyeket a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet hozott létre. A díjakat azon kiadások finanszírozására kell felhasználni, amelyek az EKB-nál az e rendelet 4. és 5. cikke által rá ruházott feladatok ellátásával összefüggésben merülnek fel. A díjak nem haladhatják meg az e feladatokhoz kapcsolódó kiadások összegét.

(2) A hitelintézeteknek vagy fiókoknak felszámított díj összegét az EKB által meghatározandó és előre közzéteendő szabályoknak megfelelően kell kiszámítani.

Az EKB e részletek meghatározása előtt nyílt konzultációkat folytat, és megvizsgálja a potenciális kapcsolódó költségeket és hasznot, és mindkettő eredményét nyilvánosságra hozza.

(2a) A díjaknak – amelyeket a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell kiszámítani –, a szóban forgó hitelintézet jelentőségéhez és kockázati profiljához, ezen belül a kockázattal súlyozott eszközállományához kapcsolódó objektív kritériumokon kell alapulnia.

Az adott naptári évre vonatkozó éves felügyeleti díj kiszámításának alapját az ugyanazon évben a hitelintézetek és fiókok felügyeletéhez kapcsolódó kiadások képezik. Az EKB az éves felügyeleti díj vonatkozásában előleg megfizetését írhatja elő, és ennek összegét ésszerű becslésre kell alapozni. Az EKB a végső díj szintjének meghatározása előtt megbeszéléseket folytat az illetékes nemzeti hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy a felügyelet valamennyi érintett hitelintézet és fiók számára költséghatékony és ésszerű legyen. Az EKB tájékoztatja a hitelintézeteket és a fiókokat az éves felügyeleti díj kiszámításának alapjáról.

(2b) Az EKB a 17. cikknek megfelelően jelentést tesz.

(2c) Ez a cikk nem érinti az illetékes nemzeti hatóságok azon jogát, hogy díjakat számítsanak fel a nemzeti joggal összhangban és olyan mértékben, amennyiben a felügyeleti feladatokat nem ruházták át az EKB-ra, illetve az EKB-val való együttműködésből, a neki nyújtott segítségből és az ő utasításai alapján történő eljárásból eredő költségek kapcsán, összhangban a vonatkozó uniós joggal, valamint az e rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezésekre – többek között e rendelet 5. és 11. cikkére – is figyelemmel.

25. cikk

Személyzet és a személyzet cseréje

(1) Az EKB valamennyi illetékes nemzeti hatósággal közösen megteremti azokat a kereteket, melyekkel biztosítható a személyzet megfelelő cseréje az illetékes nemzeti hatóságokkal és azok között, illetve a személyzet hatóságokhoz történő kirendelése.

(2) Az EKB adott esetben előírhatja, hogy az illetékes nemzeti hatóságok felügyeleti csoportjai, amelyek e rendeletnek megfelelően felügyeleti intézkedéseket hoznak a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban található hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében, a mechanizmusban részt vevő más tagállamban működő illetékes nemzeti hatóságok személyzetét is bevonják.

(2a) Az EKB egyrészt átfogó és hivatalos – többek között etikai – eljárásokat, illetve arányos időszakokat állapít meg és tart fenn, amelyek segítségével előre értékelhetők és megelőzhetők azok az esetleges összeférhetlenségek, amelyek a felügyeleti tanács tagjainak és az EKB-személyzet felügyeleti tevékenységben részt vevő tagjainak a két éven belüli egymást követő alkalmazásából adódhatnak, másrészt gondoskodik az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak megfelelő információközlésről.

Ezek az eljárások nem érintik szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazását. A felügyeleti tanácsnak az illetékes nemzeti hatóságokat képviselő tagjai vonatkozásában ezeket az eljárásokat az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve kell megállapítani és alkalmazni, az alkalmazandó nemzeti jog sérelme nélkül.

Az EKB-személyzet felügyeleti tevékenységben részt vevő tagjai vonatkozásában az eljárásokban meg kell határozni azokat az állaskategóriákat, amelyekre az értékelés vonatkozik, továbbá a személyzet szóban forgó azon tagjainak funkciójával arányos időszakokat, akik az EKB általi alkalmazásuk során részt vettek a felügyeleti tevékenységben.

2013. május 22., szerda

(2b) A (2a) bekezdésben említett eljárásokban elő kell írni, hogy az EKB értékelje, hogy van-e akadálya annak, hogy a felügyeleti tanács tagjai hivatali idejük megszűnését követően fizetett munkát vállaljanak olyan magánszektorbeli intézményekben, amelyek fölött az EKB felügyeleti jogkörrel rendelkezik.

A (2a) bekezdésben említett eljárások általában a felügyeleti tanács tagjai hivatali idejének megszűnése utáni két évre alkalmazandók, amely időtartam kellő indokolással kiigazítható, az adott hivatali időben betöltött funkciókkal és a hivatali idő hosszúságával arányosan.

(2c) Az EKB 17. cikk szerinti éves jelentésének részletes információkat – ezen belül a (2a) és (2b) bekezdésben említett eljárások alkalmazására vonatkozó statisztikai adatokat – kell tartalmaznia.

V. fejezet

Általános és záró rendelkezések

26. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2015. december 31-ig, majd ezt követően háromévente jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról, különös tekintettel az egységes piac zökkenőmentes működésére gyakorolt potenciális hatás nyomon követésére. A jelentésben értékelni kell többek között:

- a) az egységes felügyeleti mechanizmus működését a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerén belül, az EKB felügyeleti tevékenységének hatását az Unió egészének érdekeire és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának koherenciájára és integritására – ezen belül a mechanizmus esetleges hatását az Unión belüli nemzeti bankrendszerek struktúráira –, továbbá az egységes felügyeleti mechanizmus és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságai közötti együttműködés és információcsera kereteinek hatékonyságát;
- aa) az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok feladatainak felosztását az egységes felügyeleti mechanizmuson belül, az EKB által alkalmazott gyakorlati szervezőmód hatékonyságát, valamint az egységes felügyeleti mechanizmusnak a többi felügyeleti kollégium működésére gyakorolt hatását;
- ab) az EKB felügyeleti és szankcionálási hatásköreinek hatékonyságát, valamint azt, hogy helyénvaló-e az EKB-ra további szankcionálási hatásköröket ruházni, mégpedig többek között a hitelintézetektől, pénzügyi holdingtársaságoktól vagy egyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő személyek vonatkozásában;
- ac) a 4a. cikk szerint a makroprudenciális feladatokra és eszközökre, illetve a 13. cikk szerint az engedélyek visszavonására vonatkozó rendelkezések megfelelőségét;
- b) a függetlenségre és az elszámoltathatóságra vonatkozó rendelkezések hatékonyságát;
- c) az EKB és az Európai Bankhatóság közötti együttműködést;
- d) az irányítási rendelkezések megfelelőségét, beleértve a felügyeleti tanács összetételét és szavazati eljárásait, valamint a tanács Kormányzótanácshoz való viszonyát, továbbá az euroövezeti tagállamok és az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő egyéb tagállamok közötti, a felügyeleti tanácson belüli együttműködést;
- da) az EKB és a részt nem vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságai közötti együttműködést, és az egységes felügyeleti mechanizmus e tagállamokra gyakorolt hatásait;
- db) az EKB határozataira vonatkozó jogorvoslati mechanizmus hatékonyságát;
- dc) az egységes felügyeleti mechanizmus költséghatékonyságát;
- dd) a 6. cikk (5b), (5c) és (5d) bekezdése alkalmazásának az egységes felügyeleti mechanizmus működésére és integritására gyakorolt esetleges hatásait;

2013. május 22., szerda

- de) az EKB felügyeleti és monetáris politikai funkciója elkülönítésének hatékonyságát, a felügyeleti feladatokra szánt pénzügyi forrásoknak az EKB költségvetéséről történő leválasztása hatékonyságát, figyelembe véve a vonatkozó jogi rendelkezések minden módosítását, ideértve az elsődleges jog szintjét is;
- df) az egységes felügyeleti mechanizmus révén meghozott felügyeleti határozatoknak a mechanizmusban részt vevő tagállamokra gyakorolt költségvetési hatásait, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerek tekintetében történő minden fejlemény hatását;
- dg) az egységes felügyeleti mechanizmus továbbfejlesztésének lehetőségeit – figyelembe véve a vonatkozó rendelkezések minden módosítását, ideértve az elsődleges jog szintjét is, továbbá figyelembe véve azt, hogy az e rendeletben foglalt intézményi rendelkezések ésszerűségi szempontjai fennállnak-e még –, ezen belül annak lehetőségét is, hogy teljes mértékben összehangolják az euroövezeti tagállamok és a mechanizmusban részt vevő más tagállamok jogait és kötelezettségeit.

A jelentést továbbítani kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság adott esetben javaslatokat is csatol a jelentéshez.

27. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az EKB ..(*)-ig közzéteszi az 5. cikk (7) bekezdése szerinti keretrendszert.

(2) Az EKB 2014. március 1-jével vagy az e rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap elteltével – a két időpont közül a későbbivel – kezdődően látja el az e rendelettel rá ruházott feladatokat, a következő albekezdésekben foglalt végrehajtási rendelkezésektől és intézkedésektől függően.

Az EKB e rendelet hatálybalépését követően rendeletek és határozatok révén közzéteszi az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezéseket.

Az EKB e rendelet hatálybalépésétől kezdődően negyedévenként jelentést küld az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a rendelet operatív végrehajtása terén elért eredményekről.

Ha a harmadik albekezdés szerinti jelentések alapján, a jelentéseknek a Tanácsban és az Európai Parlamentben való megvitatását követően látható, hogy az EKB nem áll készen arra, hogy 2014. március 1-jével vagy az e rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap elteltével – a két időpont közül a későbbivel – kezdődően teljes körűen ellássa a rá ruházott feladatokat, akkor az EKB határozatot fogadhat el az első albekezdésben említettnél későbbi határidő megállapításáról annak érdekében, hogy garantálja a folyamatosságot a nemzeti felügyeletről az egységes felügyeleti mechanizmusra történő átállás ideje alatt, valamint hogy a személyzet rendelkezésre állásától függően biztosítsa a megfelelő jelentéstételi eljárásoknak és a nemzeti felügyeletekkel való együttműködés 5. cikk szerinti kereteinek a kialakítását.

(3a) A (2) bekezdéstől eltérve az EKB az e rendelettel rá ruházott vizsgálati hatáskörök gyakorlásának sérelme nélkül [e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/től valamennyi hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság és vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében megkezdheti az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátását – a felügyeleti határozatok elfogadása kivételével – azt követően, hogy erről az érintett intézményeknek és a mechanizmusban részt vevő érintett tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak címzett határozatot hoz.

A (2) bekezdéstől eltérve, ha az ESM egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság feltőkésítésének előfeltételeként egyhangúlag kérelmezi az EKB-tól, hogy vegye át az adott intézmény közvetlen felügyeletét, akkor az EKB az említett hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében azonnal megkezdheti az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátását azt követően, hogy erről az érintett intézményeknek és a mechanizmusban részt vevő érintett tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak címzett határozatot hoz.

(*) E rendelet hatálybalépését követően 6 hónappal.

2013. május 22., szerda

(4) Az EKB annak érdekében, hogy elláthassa feladatait **I**, e rendelet hatálybalépésétől kezdődően előírhatja a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak és a 9. cikkben említett személyeknek, hogy biztosítsanak minden releváns információt az EKB számára a mechanizmusban részt vevő tagállam hitelintézeteire vonatkozó átfogó értékelés és **ezen belül a mérlegértékelés elvégzéséhez. Ezt az értékelést az EKB köteles legalább azon hitelintézetek tekintetében elvégezni**, amelyek nem tartoznak az 5. cikk (4) bekezdésének hatálya alá. A hitelintézet és az illetékes hatóság köteles biztosítani a kért információkat.

I

(6) A 28. cikkben említett napon, illetve adott esetben a (2) és a (3) bekezdésben említett időpontban a mechanizmusban részt vevő tagállamok által engedélyezett hitelintézetek a 13. cikknek megfelelően engedélyezett hitelintézetnek minősülnek, és folytathatják tevékenységüket. Az illetékes nemzeti hatóságok e rendelet alkalmazásának kezdeti időpontját, illetve adott esetben a (2) és a (3) bekezdésben említett időpontokat megelőzően közlik az EKB-val a szóban forgó hitelintézetek azonosító adatait, amelyekhez mellékelnek az EKB számára egy, az érintett intézmények korábbi felügyeletére és kockázati profiljára vonatkozó jelentést, valamint az EKB által kért további információkat is. Az információkat az EKB által kért formátumban kell benyújtani.

(6a) A 19. cikk (2b) bekezdésétől eltérve, a 4. cikk (3) bekezdésében említett rendeletek elfogadására a 26. cikkben említett első időpontig együtt kell alkalmazni a minősített többségi szavazást és az egyszerű többségi szavazást.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet **az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.**

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

a Tanács részéről

az elnök

P7_TA(2013)0214

Pirotechnikai termékek *I**

Az Európai Parlament 2013. május 22-i jogalkotási állásfoglalása a pirotechnikai termékek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2011)0764 – C7-0425/2011 – 2011/0358(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

(2016/C 055/38)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0764),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7–0425/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

2013. május 22., szerda

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. március 28-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Jogi Bizottságnak a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottsághoz intézett 2012. november 6-i levelére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. március 27-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0375/2012),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és az ezen módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli, egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, figyelemmel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásaira;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha a javaslatot lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0358

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 22-én került elfogadásra a pirotechnikai termékek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 2013/29/EU irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 105. o.

⁽²⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0217

A Közösségi Vámkódex az alkalmazási időpont tekintetében ***I

Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségi Vámkódex (Modernizált Vámkódex) létrehozásáról szóló 450/2008/EK rendeletnek az alkalmazási időpont tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0193 – C7-0096/2013 – 2013/0104 (COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/39)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0193),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, valamint 33., 114. és 207. cikkeire, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0096/2013),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. május 22-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. április 26-i levelében tett azon kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja a Parlament álláspontját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0170/2013),

A. mivel a sürgősség indokolja, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv 6. cikkében meghatározott nyolc hetes határidő lejártá előtt megtartsák a szavazást;

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2013)0104

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 450/2008/EK rendeletnek (Modernizált Vámkódex) az alkalmazási időpont tekintetében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal, 528/2013/EU rendelet.)

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0218

Az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállítása *I**

Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a Mianmartól (Burmától) az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet ideiglenes hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0524 – C7-0297/2012 – 2012/0251 (COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0524),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0297/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. március 27-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0122/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0251

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a Mianmar/Burmától az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal, 607/2013/EU rendelet.)

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0219

Az Európai Unió által megkötött nemzetközi megállapodások által létrehozott, a beruházók és az államok közötti vitarendezést végző választott bíróságokkal kapcsolatos pénzügyi felelősség meghatározására vonatkozó keret létrehozása *I**

Az Európai Parlament 2013. május 23-án elfogadott módosításai az Európai Unió által megkötött nemzetközi megállapodások által létrehozott, a beruházók és az államok közötti vitarendezést végző választott bíróságokkal kapcsolatos pénzügyi felelősség meghatározására vonatkozó keret létrehozásáról szóló európai parlamenti és a tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/41)

Módosítás 1**Rendeletre irányuló javaslat****Cím**

A Bizottság által javasolt szöveg

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Unió által megkötött nemzetközi megállapodások által létrehozott, a **beruházók és az államok közötti vitarendezést** végző választott bíróságokkal kapcsolatos pénzügyi felelősség meghatározására vonatkozó keret létrehozásáról

Módosítás

az Európai Unió által megkötött nemzetközi megállapodások által létrehozott, a **beruházók államokkal szembeni vitáinak rendezését** végző választott bíróságokkal kapcsolatos pénzügyi felelősség meghatározására vonatkozó keret létrehozásáról szóló európai parlamenti és a tanácsi rendelet

Módosítás 2**Rendeletre irányuló javaslat****1 preambulumbekzdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A Lisszaboni Szerződés hatályba lépése óta az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a nemzetközi beruházásvédelmi megállapodások megkötése terén. Az Unió már szerződő fele az Energia Charta Egyezménynek, amely beruházásvédelmi rendelkezéseket tartalmaz.

Módosítás

(1) A Lisszaboni Szerződés hatályba lépése óta az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a nemzetközi beruházásvédelmi megállapodások megkötése terén. Az Unió **a tagállamokhoz hasonlóan** már szerződő fele az Energia Charta Egyezménynek, amely beruházásvédelmi rendelkezéseket tartalmaz.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0124/2013).

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) A beruházásvédelmi **rendelkezéseket tartalmazó** megállapodások **rendszerint** magukban **foglalnak** egy a beruházók és az államok közötti vitarendezési mechanizmust, amely lehetővé teszi egy harmadik országbeli beruházó számára, hogy kárigényt támasszon egy állam ellen, amelynek a területén beruházást hajtott végre. A beruházók és az államok közötti vitarendezés pénzügyi kompenzációt előíró ítéleteket eredményezhet. Továbbá minden ilyen ügyben szükségszerűen jelentős költségek fognak felmerülni a választottbírószági eljárás lebonyolításával, valamint az ügy védelmével kapcsolatban.

Módosítás

- (2) **Azokban az esetekben, amikor ez indokolt, az Unió által megkötött jövőbeni** beruházásvédelmi megállapodások magukban **foglalhatnak** egy a beruházók és az államok közötti vitarendezési mechanizmust, amely lehetővé teszi egy harmadik országbeli beruházó számára, hogy kárigényt támasszon egy állam ellen, amelynek a területén beruházást hajtott végre. A beruházók és az államok közötti vitarendezés pénzügyi kompenzációt előíró ítéleteket eredményezhet. Továbbá minden ilyen ügyben szükségszerűen jelentős költségek fognak felmerülni a választottbírószági eljárás lebonyolításával, valamint az ügy védelmével kapcsolatban.

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

3 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3a) **A pénzügyi felelősség nem kezelhető megfelelően, ha a beruházási megállapodásokban foglalt védelmi előírások jelentősen meghaladják a felelősség Unióban és a tagállamok többségében elismert kereteit. Ennek megfelelően a jövőbeni uniós megállapodásoknak ugyanolyan magas szintű védelmet, de nem magasabb szintű védelmet kell biztosítaniuk a külföldi beruházók számára, mint amelyet az uniós jog és a tagállami jogok közös általános elvei biztosítanak az Unión belüli beruházók számára.**

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

3 b preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3b) *Az e rendelet szerinti pénzügyi felelősségek legtágabb keretének meghatározása összekapcsolódik az Uniónak a Szerződés által meghatározott hatáskörökön belül gyakorolt és a jogszerűség tekintetében a Bíróság által ellenőrzött jogalkotási hatásköreinek védelmével is, amelyeket nem szabad helytelenül korlátozni a Szerződések által létrehozott kiegyensúlyozott rendszeren kívül meghatározott potenciális felelősséggel. A Bíróság ennek megfelelően egyértelműen megerősítette, hogy az Unió jogalkotási aktusokra vonatkozó felelősségét, különösen a nemzetközi joggal összefüggésben, szűken kell meghatározni, és azt a vétkesség egyértelmű megállapítása nélkül nem lehet alkalmazni ⁽¹⁾. Az Unió által megkötendő jövőbeni beruházási megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk az Unió jogalkotási hatásköreinek e biztosítékait, és nem állapíthatnak meg szigorúbb felelősségi szabályokat, amelyek lehetővé tennék a Bíróság által meghatározott felelősségi szabályok megkerülését.*

⁽¹⁾ A Bíróság C-120/06 P és C-121/06 P sz., FIAMM és Fedon kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 9-én hozott ítélete (EBHT 2008., I-6513. o.).

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat

4 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4) Amennyiben az Unió az adott elbánás tekintetében nemzetközi jogi felelősséggel rendelkezik, a nemzetközi jog értelmében az Uniónak kell minden ellene hozott ítélet alapján történő kifizetést és a jogvita költségeit vállalni. Egy az Unió ellen hozott ítélet azonban lehet egy olyan elbánás következménye, amelyet vagy maga az Unió, vagy egy tagállam alkalmazott. Következésképpen méltánytalan lenne, ha az ítéletből következő és a választottbírósi eljárással összefüggő költségeket **az uniós költségvetésből** kellene kifizetni, amikor az elbánás egy tagállamtól származik. Ezért az Unió nemzetközi jogi felelősségének sérelme nélkül, az uniós jog alapján szükség van az Unió és az elbánást nyújtó tagállam közötti pénzügyi felelősség megosztására, az e rendeletben meghatározott kritériumok alapján.
- (4) Amennyiben az Unió **mint jogi személyiséggel rendelkező jogalany** az adott elbánás tekintetében nemzetközi jogi felelősséggel rendelkezik, a nemzetközi jog értelmében az Uniónak kell minden ellene hozott ítélet alapján történő kifizetést és a jogvita költségeit vállalni. Egy az Unió ellen hozott ítélet azonban olyan elbánás következménye, amelyet vagy maga az Unió, vagy egy tagállam alkalmazott. Következésképpen méltánytalan lenne, ha az ítéletből következő és a választottbírósi eljárással összefüggő költségeket **az Európai Unió költségvetéséből** kellene kifizetni, amikor az elbánást egy tagállamtól származik. Ezért az Unió nemzetközi jogi felelősségének sérelme nélkül, az uniós jog alapján szükség van az Unió **maga** és az elbánást nyújtó tagállam közötti pénzügyi felelősség megosztására, az e rendeletben meghatározott kritériumok alapján.

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat

6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6) A pénzügyi felelősség azt a jogalanyt terheli, amely a megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel nem összeegyeztethetőnek bizonyult elbánásért felelős. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi felelősség az Unióra hárul, amennyiben az érintett elbánás **egy** uniós intézménytől, szervtől **vagy** ügynökségtől származik. A pénzügyi felelősség az érintett tagállamra hárul, amennyiben az érintett elbánás **egy** tagállamtól származik. Ha azonban a tagállam az uniós jog előírásai szerint jár el, például egy az Unió által elfogadott irányelvet ültet át, a pénzügyi felelősséget az Uniónak kell viselnie, amennyiben az érintett elbánást az uniós jog írja elő. A rendeletnek arra a lehetőségre is ki kell térnie, hogy egy egyedi ügy egyszerre érinthet egy tagállam által alkalmazott és az uniós jog által előírt elbánást. A rendelet valamennyi, a tagállamok és az **Európai** Unió által hozott intézkedésre kiterjed.

Módosítás

- (6) A pénzügyi felelősség azt a jogalanyt terheli, amely a megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel nem összeegyeztethetőnek bizonyult elbánásért felelős. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi felelősség **magára** az Unióra hárul, amennyiben az érintett elbánás **valamely** uniós intézménytől, szervtől, ügynökségtől **vagy jogi személytől** származik. A pénzügyi felelősség az érintett tagállamra hárul, amennyiben az érintett elbánás **az adott** tagállamtól származik. Ha azonban a tagállam az uniós jog előírásai szerint jár el, például egy az Unió által elfogadott irányelvet ültet át, a pénzügyi felelősséget **magának** az Uniónak kell viselnie, amennyiben az érintett elbánást az uniós jog írja elő. A rendeletnek arra a lehetőségre is ki kell térnie, hogy egy egyedi ügy egyszerre érinthet egy tagállam által alkalmazott és az uniós jog által előírt elbánást. A rendelet valamennyi, a tagállamok és az Unió által hozott intézkedésre kiterjed. **Ilyen esetben a tagállamoknak és az Uniónak kell a pénzügyi felelősséget viselniük a valamelyikük által alkalmazott meghatározott elbánásért.**

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat

6 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6a) **Ha a tagállam az uniós jog előírásaival nem összeegyeztethető módon jár el, például elmulasztja valamely Unió által elfogadott irányelv átültetését vagy túllép valamely, Unió által elfogadott irányelv rendelkezésein annak a nemzeti jogba való átültetésekor, emiatt ennek a tagállamnak kell viselnie a pénzügyi felelősséget az érintett elbánásért.**

Módosítás

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat

8 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) Másfelől, amennyiben a jogvitából eredő esetleges pénzügyi felelősség egy tagállamra hárul, elvileg lehetővé kell tenni a tagállam számára, hogy alperesként megvédhesse az elbánást, amelyben a beruházót részesítette. E rendelet rendelkezései biztosítják ezt a lehetőséget. Ebből kifolyólag jelentős előny, hogy a jogvita költségei, illetve bármely, az érintett tagállam ellen hozott ítélet nem terheli az uniós költségvetést és **az** uniós erőforrásokat, még ideiglenesen sem.

Módosítás

- (8) Másfelől, amennyiben a jogvitából eredő esetleges pénzügyi felelősség egy tagállamra hárul, elvileg **méltányosságból** lehetővé kell tenni a tagállam számára, hogy alperesként megvédhesse az elbánást, amelyben a beruházót részesítette. E rendelet rendelkezései biztosítják ezt a lehetőséget. Ebből kifolyólag jelentős előny, hogy a jogvita költségei, illetve bármely, az érintett tagállam ellen hozott ítélet nem terheli az uniós költségvetést és **a nem pénzügyi** uniós erőforrásokat, még ideiglenesen sem.

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) Bizonyos körülmények között, az uniós érdekek megfelelő védelme érdekében kiemelten fontos, hogy az Unió **járjon el** alperesi minőségben olyan jogvitákban, amelyek egy tagállam által alkalmazott elbánásra irányulnak. Erre különösen akkor kerülhet sor, ha a jogvita az Unió által alkalmazott elbánásra is irányul, ha úgy tűnik, hogy a tagállam által alkalmazott elbánást uniós jog írja elő; ha valószínű, hogy hasonló **követelések kerülhetnek benyújtásra** más tagállamok ellen; vagy ha meg nem oldott jogi kérdések vetődnek fel az ügyben, amelyek eldöntése esetleges jövőbeni, más tagállamok vagy az Unió ellen indított vitákra is hatással lehet. Amennyiben a jogvita részben az Unió által alkalmazott, vagy egy az uniós jog által előírt elbánásra irányul, az Unió jár el alperesi minőségben, kivéve, ha az általa alkalmazott elbánásra irányuló kárigény jelentősége az esetleges pénzügyi felelősség és a felvetődött jogi kérdések szempontjából csekély a tagállam által alkalmazott elbánásra irányuló kárigényhez képest.

Módosítás

- (10) Bizonyos körülmények között, az uniós érdekek megfelelő védelme érdekében kiemelten fontos, hogy az Unió alperesi minőségben **eljárhat** olyan jogvitákban, amelyek egy tagállam által alkalmazott elbánásra irányulnak. Erre különösen akkor kerülhet sor, ha a jogvita az Unió által alkalmazott elbánásra is irányul, ha úgy tűnik, hogy a tagállam által alkalmazott elbánást uniós jog írja elő; ha hasonló **követeléseket nyújtottak be** más tagállamok ellen; vagy ha olyan jogi kérdések vetődnek fel az ügyben, amelyek eldöntése **a jelenlegi vagy** az esetleges jövőbeni, más tagállamok vagy az Unió ellen indított vitákra is hatással lehet. Amennyiben a jogvita részben az Unió által alkalmazott, vagy egy az uniós jog által előírt elbánásra irányul, az Unió jár el alperesi minőségben, kivéve, ha az általa alkalmazott elbánásra irányuló kárigény jelentősége az esetleges pénzügyi felelősség és a felvetődött jogi kérdések szempontjából csekély a tagállam által alkalmazott elbánásra irányuló kárigényhez képest.

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat

12 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) **Helyénvaló, hogy** e rendeletben meghatározott keretek között a Bizottság döntsön arról, hogy az Unió vagy a tagállam járjon el alperesi minőségben.

Módosítás

- (12) **Annak érdekében, hogy működőképes rendszer jöjjön létre,** az e rendeletben meghatározott keretek között a Bizottságnak kell döntenie arról, hogy az Unió vagy a tagállam járjon el alperesi minőségben, **és az e rendelet végrehajtásáról szóló éves jelentésének részeként minden ilyen döntésről tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot.**

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat

14 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (14) Amennyiben egy tagállam jár el alperesi minőségben, szintén tájékoztatnia kell a Bizottságot az ügy fejleményeiről, és a Bizottság szükség szerint kötelezheti a tagállamot arra, hogy az uniós érdekeket érintő kérdésekben alperesként egy bizonyos álláspontot képviseljen.

Módosítás

- (14) Amennyiben egy tagállam jár el alperesi minőségben, szintén tájékoztatnia kell a Bizottságot az ügy fejleményeiről, és a Bizottság szükség szerint kötelezheti a tagállamot arra, hogy az **elsődleges fontosságú** uniós érdekeket érintő kérdésekben alperesként egy bizonyos álláspontot képviseljen.

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat

15 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (15) Egy tagállam bármikor vállalhatja a pénzügyi felelősséget arra az esetre, ha kártérítés fizetése kötelező. Ebben az esetben a tagállam és a Bizottság megegyezhet a költségek időszakos megtérítéséről, valamint a kártérítés kifizetéséről. Ez a megegyezés azonban nem jelenti azt, hogy a tagállam egyben elfogadja a vitatott kereset megalapozottságát. A **Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani** olyan **határozat elfogadására**, amely a tagállamot a költségek fedezésére kötelezi. Amennyiben a választott bíróság költségeket ítél meg az Unió javára, a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a költségekre kifizetett előleget az érintett tagállamnak haladéktalanul visszatérítse.

Módosítás

- (15) Egy tagállam **a választottbírósi eljárás eredményének sérelme nélkül** bármikor vállalhatja a pénzügyi felelősséget arra az esetre, ha kártérítés fizetése kötelező. Ebben az esetben a tagállam és a Bizottság megegyezhet a költségek időszakos megtérítéséről, valamint a kártérítés kifizetéséről. Ez a megegyezés azonban **jogilag semmilyen módon** nem jelenti azt, hogy a tagállam egyben elfogadja a vitatott kereset megalapozottságát. A **Bizottság ilyen esetben elfogadhat** olyan **határozatot**, amely a tagállamot a költségek fedezésére kötelezi. Amennyiben a választott bíróság költségeket ítél meg az Unió javára, a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a költségekre kifizetett előleget az érintett tagállamnak haladéktalanul visszatérítse.

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat

16 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16) Bizonyos esetekben tanácsos egyezsége jutni a költséges és szükségtelen választottbírósi eljárás elkerülése érdekében. Az egyezségekre vonatkozó eljárást meg kell határozni. Az eljárásnak lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy a vizsgálóbizottsági eljárással összhangban egyezséget érjen el az ügyben, ha ez az uniós érdekeket szolgálja. Amennyiben az ügy egy tagállam által alkalmazott eljárást érint, a Bizottság és az érintett tagállam között szoros együttműködésre és konzultációkra van szükség. A tagállamnak meg kell adni a lehetőséget, hogy bármikor szabadon döntsön az ügy rendezése mellett, amennyiben vállalja a teljes körű pénzügyi felelősséget, és amennyiben az egyezség az uniós joggal, valamint az **uniós érdekekkel** összhangban áll.

Módosítás

- (16) Bizonyos esetekben tanácsos egyezsége jutni a költséges és szükségtelen választottbírósi eljárás elkerülése érdekében. Az egyezségekre vonatkozó **eredményes és gyors** eljárást meg kell határozni. Az eljárásnak lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy a vizsgálóbizottsági eljárással összhangban egyezséget érjen el az ügyben, ha ez az uniós érdekeket szolgálja. Amennyiben az ügy egy tagállam által alkalmazott eljárást érint, a Bizottság és az érintett tagállam között szoros együttműködésre és konzultációkra van szükség, **többek között az egyezségi eljárás lépéseivel és a pénzbeli kártérítés összegével kapcsolatban**. A tagállamnak meg kell adni a lehetőséget, hogy bármikor szabadon döntsön az ügy rendezése mellett, amennyiben vállalja a teljes körű pénzügyi felelősséget, és amennyiben az egyezség az uniós joggal, valamint az **Unió egészének érdekeivel** összhangban áll.

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat

18 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (18) A Bizottságnak az érintett tagállammal szoros konzultációt kell folytatnia annak érdekében, hogy megegyezésre jussanak a pénzügyi felelősség megosztását illetően. Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy a tagállamot terheli a felelősség, és a tagállam ezt vitatja, a Bizottságnak kell az ítéletben meghatározott összeget kifizetnie, azonban határozatot címez a tagállamnak, amelyben felkéri, hogy az érintett összegeket az alkalmazandó kamattal együtt fizesse be az **Európai Unió költségvetésébe**. A fizetendő kamat összegét [az **Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről** szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (módosított változat) 71. cikkének (4) bekezdése] értelmében kell meghatározni. Amennyiben a tagállam úgy véli, hogy a határozat nem teljesíti az e rendeletben foglalt feltételeket, a Szerződés 263. cikke alkalmazandó.

Módosítás

- (18) A Bizottságnak az érintett tagállammal szoros konzultációt kell folytatnia annak érdekében, hogy megegyezésre jussanak a pénzügyi felelősség megosztását illetően. Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy a tagállamot terheli a felelősség, és a tagállam ezt vitatja, a Bizottságnak kell az ítéletben meghatározott összeget kifizetnie, azonban határozatot címez a tagállamnak, amelyben felkéri, hogy az érintett összegeket az alkalmazandó kamattal együtt fizesse be az **uniós költségvetésébe**. A fizetendő kamat összegét az **Unió** általános költségvetésére alkalmazandó **pénzügyi szabályokról** szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom **európai parlamenti és tanácsi rendelet** ⁽¹⁾ 78. cikkének (4) bekezdése értelmében kell meghatározni. Amennyiben a tagállam úgy véli, hogy a határozat nem teljesíti az e rendeletben foglalt feltételeket, az **Európai Unió működéséről** szóló szerződés 263. cikke alkalmazandó.

⁽¹⁾ HL L 298, 2012.10.26., 1. o.

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat

19 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (19) Az uniós költségvetésnek fedezetet kell biztosítania a Szerződés 218. cikke alapján megkötött, **a beruházók és az államok közötti vitarendezést** biztosító megállapodásokból származó kiadásokra. Amennyiben e rendelet értelmében a pénzügyi felelősség a tagállamokat terheli, az Uniónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy vagy összegyűjtse az érintett tagállam hozzájárulásait még a vonatkozó kiadások teljesítése előtt, vagy pedig előbb teljesítse a vonatkozó kiadásokat, majd ezeket az érintett tagállammal visszatérítse. Lehetőséget kell biztosítani mindkét költségvetés-kezelési mechanizmus alkalmazására, attól függően, melyik a megvalósítható, különösen az ütemezés szempontjából. Mindkét mechanizmus esetében a tagállamok által fizetett hozzájárulásokat vagy visszatérítéseket belső címzett bevételként kell kezelni. Az ebből a belső címzett bevételből származó előirányzatok nem csak a vonatkozó kiadásokat fedezhetik, hanem az uniós költségvetés olyan más tételeinek feltöltésére is szolgálhatnak, amelyek a második mechanizmus végrehajtásához szükséges eredeti előirányzatokat biztosították.

Módosítás

- (19) Az uniós költségvetésnek fedezetet kell biztosítania a Szerződés 218. cikke alapján megkötött, **a beruházók államokkal szembeni vitáinak rendezését** biztosító megállapodásokból származó kiadásokra. Amennyiben e rendelet értelmében a pénzügyi felelősség a tagállamokat terheli, az Uniónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy vagy összegyűjtse az érintett tagállam hozzájárulásait még a vonatkozó kiadások teljesítése előtt, vagy pedig előbb teljesítse a vonatkozó kiadásokat, majd ezeket az érintett tagállammal visszatérítse. Lehetőséget kell biztosítani mindkét költségvetés-kezelési mechanizmus alkalmazására, attól függően, melyik a megvalósítható, különösen az ütemezés szempontjából. Mindkét mechanizmus esetében a tagállamok által fizetett hozzájárulásokat vagy visszatérítéseket belső címzett bevételként kell kezelni. Az ebből a belső címzett bevételből származó előirányzatok nem csak a vonatkozó kiadásokat fedezhetik, hanem az uniós költségvetés olyan más tételeinek feltöltésére is szolgálhatnak, amelyek a második mechanizmus végrehajtásához szükséges eredeti előirányzatokat biztosították.

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- b) „a választottbírósi eljárás költségei”: a választott bíróság illetékei és költségei, a képviselettel kapcsolatos költségek és a felperes azon kiadásai, amelyeket a választott bíróság megítélt;

Módosítás

- b) „a választottbírósi eljárás költségei”: a választott bíróság **vagy a választottbírósi eljárást lefolytató intézmény** illetékei és költségei, a képviselettel kapcsolatos költségek és a felperes azon kiadásai, amelyeket a választott bíróság megítélt;

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- c) „jogvita”: a felperesnek az Unióval szembeni, megállapodáson alapuló igénye, amelyet a választott bíróság bírál el;

Módosítás

- c) „jogvita”: a felperesnek az Unióval **vagy valamely tagállammal** szembeni, megállapodáson alapuló igénye, amelyet a választott bíróság bírál el;

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – j a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ja) „az Unió elsődleges fontosságú érdeke”: a következő helyzetek közül az egyik vagy mindkettő:

- i. súlyos veszély fenyegeti a beruházó és állam közötti jogvita tárgyát képező megállapodás beruházási rendelkezéseinek következetes vagy egységes alkalmazását vagy végrehajtását, amelynek az Unió részes fele,
- ii. valamely tagállami intézkedés ütközhet az Unió jövőbeni beruházási politikájának alakításával,
- iii. a jogvita egy adott évben vagy a többéves pénzügyi keret részeként jelentős pénzügyi hatással lehet az Európai Unió költségvetésére.

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat

3 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) Amennyiben e rendelet úgy rendelkezik, a Bizottság a tagállam pénzügyi felelősségének megállapításáról szóló határozatot fogad el, az (1) bekezdésben foglalt kritériumoknak megfelelően.

(2) Amennyiben e rendelet úgy rendelkezik, a Bizottság a tagállam pénzügyi felelősségének megállapításáról szóló határozatot fogad el, az (1) bekezdésben foglalt kritériumoknak megfelelően. E **határozatról tájékoztatják az Európai Parlamentet és a Tanácsot.**

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat

7 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Amint a Bizottság értesítést kap egy felperes választottbírószági eljárás megindítása iránti szándékáról **egy megállapodás rendelkezéseivel összhangban**, a Bizottság értesíti az érintett tagállamot.

Amint a Bizottság értesítést kap egy felperes választottbírószági eljárás megindítása iránti szándékáról, **vagy amint a Bizottság konzultációra irányuló kérelemről vagy valamely tagállam elleni keresetről kap tájékoztatást**, a Bizottság értesíti az érintett tagállamot, **és tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az adott felperes bármely korábbi, konzultáció iránti kérelméről, valamint az értesítésről, amelyben a felperes kinyilvánítja szándékát az Unióval vagy valamely tagállammal szembeni választottbírószági eljárás megindítása iránt, az értesítés kézhezvételét követő 15 munkanapon belül, közölve többek között a felperes nevét, az állítólagosan megsértett megállapodás rendelkezéseit, az érintett gazdasági ágazatot, a megállapodást állítólagosan sértő elbánást és a követelt kártérítés összegét.**

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) **valószínű, hogy** ugyanazon megállapodás keretében hasonló kereseteket **fognak benyújtani** más tagállamok által alkalmazott eljárások ellen, és a Bizottság tudja a leghatékonyabb és legkövetkezesebb védelmet biztosítani; vagy,

Módosítás

c) ugyanazon megállapodás keretében hasonló kereseteket, **vagy keresetekkel kapcsolatos konzultációra irányuló kérelmet nyújtottak be** más tagállamok által alkalmazott elbánás ellen, és a Bizottság tudja a leghatékonyabb és legkövetkezesebb védelmet biztosítani; vagy,

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – d pont

A Bizottság által javasolt szöveg

d) a jogvita **meg nem oldott** jogi kérdéseket vet fel, amelyek **az Unió vagy más tagállamok által alkalmazott elbánásokkal kapcsolatban ugyanazon megállapodás vagy** más uniós megállapodások **keretében folytatott jogviták során ismét felvetődhetnek.**

Módosítás

d) a jogvita **érzékeny** jogi kérdéseket vet fel, amelyek **megoldása hatással lehet a szóban forgó megállapodás vagy** más megállapodások **jövőbeni értelmezésére.**

Módosítás 24

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) **Amennyiben az Unió vállalja, hogy a Bizottság (2) bekezdés alapján meghozott határozatának vagy az (1) bekezdésben meghatározott alapértelmezett szabálynak megfelelően alperesi minőségben eljár, az alperesi jogállásra vonatkozó döntés kötelező érvényű a felperesre és a választottbírószágra nézve.**

Módosítás 25

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A Bizottság tájékoztatja **a többi tagállamot és** az Európai Parlamentet valamennyi olyan jogvitáról, amelyre e cikk alkalmazandó, az alkalmazás módját is beleértve.

Módosítás

(4) A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet **és a Tanácsot** valamennyi olyan jogvitáról, amelyre e cikk alkalmazandó, az alkalmazás módját is beleértve.

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 26

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 1 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) tájékoztatja a Bizottságot az eljárás valamennyi jelentős szakaszáról, rendszeresen konzultációt folytat a Bizottsággal, annak kérésére bármikor; valamint

Módosítás

b) **haladéktalanul** tájékoztatja a Bizottságot az eljárás valamennyi jelentős szakaszáról, rendszeresen konzultációt folytat a Bizottsággal, annak kérésére bármikor; valamint

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A Bizottság **bármikor arra kérheti** az érintett **tagállamot**, hogy egy bizonyos álláspontot képviseljen a jogvita által felvetett jogi kérdések, vagy bármely más, **az uniós érdeket érintő kérdés tekintetében**.

Módosítás

(2) **Amennyiben az Unió elsődleges érdeke úgy kívánja**, a Bizottság az érintett **tagállammal folytatott konzultációt követően bármikor kérheti**, hogy **az adott tagállam** egy bizonyos álláspontot képviseljen a jogvita által felvetett jogi kérdések, vagy bármely más **olyan jogi kérdés tekintetében, amelyek megoldása hatással lehet a szóban forgó megállapodás vagy más megállapodások jövőbeni értelmezésére**.

Módosítás 28

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) **Ha az érintett tagállam megítélése szerint a Bizottság kérése indokolatlanul rontja a tagállam eredményes védekezését, az elfogadható megoldás megtalálása érdekében konzultációt kezdeményez. Amennyiben nem sikerül elfogadható megoldást találni, a Bizottság határozatot hozhat, amelyben előírja az érintett tagállamnak, hogy meghatározott jogi álláspontot képviseljen.**

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 29

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) Amennyiben egy megállapodás, vagy az abban hivatkozott szabályok a választottbíróági ítéletben foglalt jogkérdésben érvénytelenítési, fellebbezési vagy felülvizsgálati lehetőségről rendelkeznek, a Bizottság, ha a megállapodás értelmezésének következetessége és helyessége szempontjából indokoltnak véli, felkérheti a tagállamot arra, hogy érvénytelenítés, fellebbezés vagy felülvizsgálat iránt kérelmet nyújtson be. Ilyen esetekben a Bizottság képviselői a delegáció tagjai és lehetőséget kapnak arra, hogy az említett jogkérdés tekintetében ismertessék az Unió álláspontját.

Módosítás

(3) Amennyiben egy megállapodás, vagy az abban hivatkozott szabályok a választottbíróági ítéletben foglalt jogkérdésben érvénytelenítési, fellebbezési vagy felülvizsgálati lehetőségről rendelkeznek, a Bizottság, ha a megállapodás értelmezésének következetessége és helyessége szempontjából indokoltnak véli, **az érintett tagállammal folytatott konzultációt követően** felkérheti **az adott** tagállamot arra, hogy érvénytelenítés, fellebbezés vagy felülvizsgálat iránt kérelmet nyújtson be. Ilyen esetekben a Bizottság képviselői a delegáció tagjai és lehetőséget kapnak arra, hogy az említett jogkérdés tekintetében ismertessék az Unió álláspontját.

Módosítás 30

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

(3a) *Ha az érintett tagállam megtagadja az érvénytelenítés, fellebbezés vagy felülvizsgálat iránt kérelem benyújtását, erről 30 napon belül tájékoztatja a Bizottságot. Ilyen esetben a Bizottság határozatot hozhat, amelyben kötelezi az érintett tagállamot az érvénytelenítés, fellebbezés vagy felülvizsgálat iránt kérelem benyújtására.*

Módosítás

(3a) *Ha az érintett tagállam megtagadja az érvénytelenítés, fellebbezés vagy felülvizsgálat iránt kérelem benyújtását, erről 30 napon belül tájékoztatja a Bizottságot. Ilyen esetben a Bizottság határozatot hozhat, amelyben kötelezi az érintett tagállamot az érvénytelenítés, fellebbezés vagy felülvizsgálat iránt kérelem benyújtására.*

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

10 cikk – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) a Bizottság eljuttatja a tagállamhoz az eljárással kapcsolatos összes dokumentumot a lehető leghatékonyabb védelem biztosítása érdekében; valamint

Módosítás

c) a Bizottság a lehető legeredményesebb védelem biztosítása érdekében eljuttatja a tagállamhoz az eljárással kapcsolatos összes dokumentumot, **és tájékoztatja a tagállamot az összes lényeges eljárási lépésről, és amikor az érintett tagállam erre kéri, konzultációt folytat vele,** a lehető leghatékonyabb védelem biztosítása érdekében; valamint

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat

10 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság az első bekezdésben említett választottbíróági eljárások fejleményeiről rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Amennyiben az Unió jár el alperesi minőségben egy jogvitában, amely egy teljesen vagy részben egy tagállam által alkalmazott elbánásra irányul, és a Bizottság úgy véli, hogy a vita egyezség útján történő rendezése az uniós érdekeket szolgálja, először konzultál az érintett tagállammal. A Bizottsággal folytatott konzultációkat a tagállam is kezdeményezheti .

(1) Amennyiben az Unió jár el alperesi minőségben egy jogvitában, amely egy teljesen vagy részben egy tagállam által alkalmazott elbánásra irányul, és a Bizottság úgy véli, hogy a vita egyezség útján történő rendezése az uniós érdekeket szolgálja, először konzultál az érintett tagállammal. A Bizottsággal folytatott konzultációkat a tagállam is kezdeményezheti . **A tagállam és a Bizottság biztosítja a jogi helyzet és lehetséges következményeinek kölcsönös megértését, és az ügy egyezség útján történő rendezése érdekében minden nézeteltérést elkerülnek.**

Módosítás 34

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) Abban az esetben, ha a tagállam nem járul hozzá az egyezséghez, a Bizottság egyezség útján rendezheti a vitát, amennyiben ezt az Unió elsődleges fontosságú érdekeit szolgálja.

(3) Abban az esetben, ha a tagállam nem járul hozzá az egyezséghez, a Bizottság egyezség útján rendezheti a vitát, amennyiben ezt az Unió elsődleges fontosságú érdekeit szolgálja. **A Bizottság ellátja az Európai Parlamentet és a Tanácsot minden lényeges információval a Bizottságnak a vita egyezség útján történő rendezésére irányuló határozatával, különösen annak indokolásával kapcsolatban.**

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 35**Rendeletre irányuló javaslat****14 cikk – 3 a bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) Amennyiben valamely tagállam jár el alperesi minőségben egy olyan jogvitában, amely kizárólag a hatóságai által alkalmazott elbánást érinti, és úgy dönt, hogy egyezség útján rendezi a jogvitát, benyújtja a Bizottságnak az egyezségi megállapodás tervezetét, és tájékoztatja a Bizottságot a tárgyalásokról és az egyezség végrehajtásáról.

Módosítás 36**Rendeletre irányuló javaslat****17 cikk – 1 bekezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Amennyiben a 8. cikk szerint az Unió jár el alperesi minőségben, és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az adott ítélet, illetve egyezség alapján történő kifizetés egy részét vagy egészét – a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt kritériumok alapján – az érintett tagállamnak kell teljesítenie, **a** (2)–(5). bekezdésben előírt eljárást kell alkalmazni.

(1) Amennyiben a 8. cikk szerint az Unió jár el alperesi minőségben, és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az adott ítélet, illetve egyezség alapján történő kifizetés egy részét vagy egészét – a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt kritériumok alapján – az érintett tagállamnak kell teljesítenie, **az e cikk** (2)–(5) bekezdésében előírt eljárást kell alkalmazni. **Az említett eljárást kell alkalmazni akkor is, ha az Unió – a 8. cikknek megfelelően alperesi minőségben eljárva – nyertesként kerül ki a választottbírósi eljárásból, azonban neki kell viselni a választottbírósi eljárás minden költségét.**

Módosítás 37**Rendeletre irányuló javaslat****17 cikk – 3 bekezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) A jogerős ítélet, illetve az egyezség alapján történő kifizetésre irányuló kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság határozatot fogad el, amelynek címzettje az érintett tagállam és amely megállapítja a tagállam által fizetendő összeget.

(3) A jogerős ítélet, illetve az egyezség alapján történő kifizetésre irányuló kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság határozatot fogad el, amelynek címzettje az érintett tagállam és amely megállapítja a tagállam által fizetendő összeget. **A Bizottság e határozatáról és annak pénzügyi indoklásáról tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.**

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat

17 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) Az érintett tagállam legkésőbb a Bizottság határozatának meghozatalától számított három hónapon belül befizeti az uniós költségvetésbe az ítélet vagy egyezség alapján kirótt összeget, kivéve, ha e tagállam egy hónapon belül kifogást emel a Bizottság által megállapított összeg ellen. Az érintett tagállam köteles megfizetni **az Unió költségvetésébe** általa befizetendő egyéb összegekre kirótt kamatokkal megegyező kamatokat.

Módosítás

(4) Az érintett tagállam legkésőbb a Bizottság határozatának meghozatalától számított három hónapon belül befizeti az uniós költségvetésbe az ítélet vagy egyezség alapján kirótt összeget, kivéve, ha e tagállam egy hónapon belül kifogást emel a Bizottság által megállapított összeg ellen. Az érintett tagállam köteles megfizetni **az uniós költségvetésbe** általa befizetendő egyéb összegekre kirótt kamatokkal megegyező kamatokat.

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat

18 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) **Amennyiben** a Bizottság **úgy ítéli meg, hogy a tagállamot a 3. cikkben foglalt feltételek szerinti kifizetésre fogják kötelezni**, határozatot fogadhat el, amelyben a választottbírószági **eljárásból származó költségek** fedezésére az érintett tagállamot az uniós költségvetéshez történő pénzügyi hozzájárulásra kötelezheti.

Módosítás

(1) **Amennyiben a 8. cikknek megfelelően az Unió jár el alperesi minőségben, és nem sikerült a 11. cikknek megfelelően megegyezésre jutni**, a Bizottság határozatot fogadhat el, amelyben a választottbírószági eljárás **előrelátható vagy felmerült költségeinek** fedezésére az érintett tagállamot az uniós költségvetéshez történő **előzetes** pénzügyi hozzájárulásra kötelezheti. **E pénzügyi hozzájárulásra vonatkozó határozatnak arányosnak kell lennie, figyelembe véve a 3. cikkben megállapított feltételeket.**

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat

19 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamnak az uniós költségvetésbe eszközölt visszatérítése, illetve befizetése egy ítélet vagy egy egyezség alapján kiszabott összeg vagy bármely más költség kifizetése céljából **[az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 18. cikke értelmében]** belső címzett bevételnek minősül, amely felhasználható a Szerződés 218. cikke alapján megkötött, **beruházó és államok közötti vitarendezés**t biztosító megállapodásokból származó költségek fedezésére, illetve az ítélet vagy egyezség alapján történő kifizetésekre vagy más költségekre vonatkozó, előzetesen biztosított előirányzatok kiegyenlítésére.

Módosítás

A tagállamnak az uniós költségvetésbe eszközölt visszatérítése, illetve befizetése egy ítélet vagy egy egyezség alapján kiszabott összeg vagy bármely más költség – **többek között az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett költségek** – kifizetése céljából **a 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikkének (4) bekezdése** értelmében belső címzett bevételnek minősül, amely felhasználható a Szerződés 218. cikke alapján megkötött, **a beruházók államokkal szembeni vitáinak rendezését** biztosító megállapodásokból származó költségek fedezésére, illetve az ítélet vagy egyezség alapján történő kifizetésekre vagy más költségekre vonatkozó, előzetesen biztosított előirányzatok kiegyenlítésére.

2013. május 23., csütörtök

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat

20 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A Bizottságot a [2010/197 COD] rendelettel létrehozott beruházási megállapodásokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

Módosítás

(1) A Bizottságot a **tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú beruházási megállapodások tekintetében átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló, 2012. december 12-i 1219/2012/EU európai parlamenti és tanácsi** rendelettel létrehozott beruházási megállapodásokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.⁽¹⁾

⁽¹⁾ HL L 351., 2012.12.20., 40. o.

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat

21 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A Bizottság rendszeres időközönként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. Az első jelentést legkésőbb e rendelet hatályba lépésétől számított **három** éven belül kell benyújtani. A további jelentéseket azt követően háromévente kell benyújtani.

Módosítás

(1) A Bizottság rendszeres időközönként **részletes** jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. **E jelentés tartalmazza az összes lényeges információt, ideértve az Unióval vagy a tagállamokkal szemben benyújtott követelések felsorolását, a kapcsolódó eljárásokat, az ítéleteket és az adott költségvetésre gyakorolt pénzügyi hatásokat.** Az első jelentést legkésőbb e rendelet hatályba lépésétől számított **öt** éven belül kell benyújtani. A további jelentéseket azt követően háromévente kell benyújtani, **kivéve akkor, ha az Európai Parlamentből és a Tanácsból álló költségvetési hatóság másképp határoz.**

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat

21 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) A Bizottság évente benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a felperesek konzultáció iránti kérelmeiről, a keresetekről és a választottbírószági ítéletekről készült listát.

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0220

A kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú szállítása *I**

Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú szállításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0089 – C7-0060/2012 – 2012/0039(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/42)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0089),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 43. cikkének (2) bekezdésére és 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0060/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. május 23-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel [a Tanács képviselőjének 2013. március 13-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A7-0371/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani kívánja javaslatát, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0039

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgásáról és a 998/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal, 576/2013/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 229, 2012.7.31., 119. o.

2013. május 23., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**A Bizottság nyilatkozata**

A Bizottság az állatok védelmére és az állatjólétre vonatkozó európai uniós stratégia keretében ⁽¹⁾ tanulmányt fog készíteni a kereskedelmi gyakorlatok által érintett kutyák és macskák jólétéről.

Amennyiben az említett tanulmány eredménye azt mutatja, hogy a kereskedelmi gyakorlatok egészségügyi kockázatokhoz vezetnek, a Bizottság mérlegelni fogja az emberi és az állati egészség védelmét célzó megfelelő lehetőségeket, beleértve azt is, hogy javaslatot tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kutyák és a macskák kereskedelméről szóló jelenlegi uniós jogszabályok megfelelő kiigazítására, többek között a tagállamokban hozzáférhető kompatibilis nyilvántartási rendszerek bevezetésére

A fentiek fényében a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy megvalósítható és megfelelő lépés lehet-e az ilyen nyilvántartási rendszerek kiterjesztése a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú szállítására vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően megjelölt és azonosított kutyákra és macskákra

P7_TA(2013)0221

**A kutyák, macskák és görények kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi követelmények
***I**

Az Európai Parlament 2013. május 23-i jogalkotási állásfoglalása a 92/65/EGK tanácsi irányelvnek a kutyák, macskák és görények Unión belüli kereskedelmére és Unióba való behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2012)0090 – C7-0061/2012 – 2012/0040(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 055/43)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0090),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0061/2012),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, 2012. május 23-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. március 13-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A7-0366/2012),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

⁽¹⁾ COM(2012)0006 -, A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az állatok védelmére és az állatjólétre vonatkozó európai uniós stratégiáról (2012–2015).

⁽¹⁾ HL C 229., 2012.7.31., 119. o.

2013. május 23., csütörtök

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0040

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. május 23-án került elfogadásra a 92/65/EGK tanácsi irányelvnek a kutyák, macskák és görények Unión belüli kereskedelmére és Unióba való behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények tekintetében történő módosításáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2013/31/EU irányelv.)

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU